

சிலப்பதிகாரம்
முகார்க்க காண்டம்

சுழயார்க்கிதஸ்வா
உரை

பதிப்பத்கு
தி.க. சுப்பராய செட்டியார்

மிமளாயஸ் அச்சகம்
1880

உ

கணபதிதூணை.

உரைப்பாயிரம்.

தன்ரோனான் கிஞென் றுகைம்மி கூஉங் - களி றுவளர்பெருங் தாடாயினும்
ஒளிபெரி துகிறந்தன்றளியவென்னெஞ்சே.

சந்தனப்பொதியத்தடவரைச்செந்தமிழ்ப்-பரமசிரியன்பதங்கள்
சிரமேற்கொள்ளுதந்திகழ்தரற்பொருட்டே.

குணலாயில் - வாழ்வீர் ஈங்கென் - இவ்வியலிசை நாடகப் பொருட்
டொடர் நிலைச்செய்யுளை, அடிகள் செய்கின்றகாலத்து இயற்றமிழ் நூல்
தொல்காப்பியம் ஆதலானும், பிற்கூறிய நூல்கள் கிரம்பா இலக்கணம்
ஆதலானும், அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற்செய்
புளியலின் கண்ணே ஆசிரியப்பாவும் இனமும் எனநான்கி னீக்கியப் பாவி
னைத் தொகைவகையறையானிரண்டென வடக்கியும் விரிவகையறையான்
ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை யறம்பொரு ளின்பத்தாற் கூறுகவென்றும்
பின்பு அம்மைமுதலிய வெட்டுந்தொடர்நிலைச் செய்யுட் கிலக்கணமென்
றுங்கூறி “இழுமெனுமொழியான் விழுமியது தவலிலும்-பார்த்தமொழியா
னடிநிமிர்ந்தொழுகிலும்” என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்ற சொல்லானும்.
பார்த்துவல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப, வீடென்னும்
விழுமிய பொருள் பயப்பவோர் கதைமேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தா
னும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானுமற்றும் இன்னோரன்ன செய்யுட்களா
லுங் கூறினமையான் இத்தொடர் நிலைச் செய்யுள் அம்மனங்கூறியதொடர்
நிலை யெனவுணர்க. மூன்றுநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழிப்பெயர்
இன்றேனும் ஆசிரியர் “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ - எழுத்தொமி
புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” என்ற இலேசினால் உய்த்துணரற்பாலதனைமா
ணக்கன் ஐயந்தீர்த்தகன்றே பின்னும், “சிறைந்தனவரினும் இஐயந்தன
வகையார்” என்பாராயினார் எனக்கொள்க. அன்றியும் பெரியநூலைப்பெ
ருங் காப்பியமென்றே கூறவேண்டுதலானும் சான்றோர் செய்யுள்களினுங்
“கூத்தியரிருக்கையுஞ்சாற்றியதாசக் - காப்பியவரசனைக்கலந்தவைசொல்
லி” என விரண்டாம்ஊழியாகியகபாடபுரத்தின்இடைச்சங்கத்துத்தொல்கா
ப்பியம் புலப்படுத்தியமாகித்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் அவைக்
களத்துஅசுத்தியனருந்தொல்காப்பியனரும் இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோ
சியாரும்வேளுரக்காப்பியனரும்சிறுபாண்டரங்கனரும்மதுரைப்பன்ம்பா
னரும் துவரைக்கோமானுங் கீரந்தையாரு மென்றித் தொடக்கத்தாரான
பதினமருள்ளிட்ட மூவாயிரத்தெழுநூற்றுவர் தம்மாற் பாடப்பட்ட கலி

யுங் குறும் வெண்டாழிசையு முதலிய செய்யுளில்கியம் ஆராய்க்த
உதையான் கதையுள்ளும், காப்பியக்கவிகள் காமவெறி யேள்வி கற்

உ

உரைப்பாயிரம்.

பித்திட்டாரொனச் சிந்தாமணியுள்ளும் நாடகக்காப்பிய நன்னுலுன் மணி
மேகையுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கூறினமையானும், சொற்றொடர் பொ
ருட்டொடர் நிலையென்னுஞ் செய்யுள்கட்டுக் காப்பிய மென்று பெயர்
கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தென்றுணர்க. இதனுள் முற் கூறிய வனப்
பென்பது பெரும் பான்மையாய்ப் பலவுறுப்புத்திரண்ட வழிப்பெறுவ
தோர் வழக்காதலினும் பலசெய்யுளு முறுப்பாயத்திரண்டு பெருகியதொ
டர் நிலைச்செய்யுட் கிவ்வெட்டும் அலங்காரமாயின; ஆகவே இக்காப்பி
யத்திற்குக் தோல் என்பது சொல்லலங்காரமாகவே புணர்க. இனி இத்
ன் செய்யுள் காதையென வழங்குதலிற் காதையுடையது காதையாமாத
லின், ஆசிரியம் வெண்பாவெண்கலிப்பா வென்னுயிவற்றொடு சிறுபான்மை
யான் ஒருசார் கொச்சுக்கவி மயங்கிவருதலானும்; காண்டம் எனக் குறி
பெறுதலானும் இதனைக் காதையென்றல் வலியுடைத்தென்பார்க்கு; அற்றன்
று காதையென்பது பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது, என்னை; - “காத
யெனக்கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானும் கொண்டான்” என்றமை
யானும் வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருகதை யென்பவாகலானும் நாடகக்காப்
பியம் என்றலானும் காதையென்பது அல்லது, இனி அதுநல்லபுலவராற்பொ
ருளொடுபுணராப் பொய்மொழியானுட்டப்பட்டு வருவதாகலின். இஃது

அவ்வாறன்றி யொளியென்னு நாடகவுதற்பும் நாடகமுந் தமிழ் இ உள்ளோன் தலைவனாக வுள்ளதோர் பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவினப்பாட்டான் வருதலின், ஈதன்ன தன்றென்பார்க்குக் காப்பியம் என்றலுமாம். இனி இகச்சத்தமிழ்தால் பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவுந்தேவ விருடிநாரதன் செய்த பஞ்சபாரதிய முதலாயுள்ள தொன்னூல்களுமிறந்தன, பின்னும் முறுவல், சயந்தம், குணதூல், செயிற்றியம் என்பனவற்றுள்ளும் ஒருசாரார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத்துணையல்லது. முதனடு விறுதி காணுமையின் அவையும் இறந்தனபோலும், இறக்கவேவரும் பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது கோட்டினதளவு பன்னிருசாணும் வணரளவுசாணும் பத்தரளவு பன்னிருசாணும் இப்பெற்றிக்கேற்ற ஆணியும் திவவும் உந்தியும் பெற்று ஆயிரவகோல் தொடுத்தியல்வது என்னை; - “ஆயிரநரம்பிற்றூதியாழாகும் - ஏனையுறுப்பு மொப்பனகொளலே - பத்தரளவுந் கோட்டினதளவும் - ஒத்ததென்ப விருமுனறிாட்டி - வணர்சாணெழித்தனர் வைத்தனர் புலவர்” எனதுள்ளும் “கலமுதலுழியிற் றுளவர்தருக்கறப் - புலமக்களாளர் புரிநரப்பாயிரம் - வலிபெறத்தொடுத்தவாக் கமைபேரியாழ் - சொன்முறை யெல்லாந் செய்கையினறிந்து - மற்றையாழும் கற்றுத்தறைபோகிய” எனக் கதையினுள்ளுந்குறிஞர் ஆகலானும் பேரியாழ்முதலியவேனவும் இறந்தன வெனக்கொள்க. இனித்தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட்கிணர்டி யென்னும் அருந்தவமுனி இடைச்சங்கத்து அநாகுலனென்னுந் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடுமிகம்பு செல்வோன்திலோத்த

உரைப்பாயிரம்.

நட

மையென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு

தேறிற்குடினவிடத்துச் சனித்தானைத்

தேவரு முனிவருஞ் சரியநிற்கத் தோன்றினமையிற்

சயந்தகுமாரனைப்

பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச்செய்த

இசையுணுக்கமும், பாரசை

வமுனிவரில் யாமளேந்திரர்செய்த இர்திரகாளியமும் அறிவனார்செய்தபஞ்

சமரபும், ஆதிவாயிலார்செய்த பாதசேனாதிபதியமும், கடைச்சங்கமேறிய

பாண்டியருட் கவியரங்குகிறிய பாண்டியர் மதிவாணனார்செய்த
களில் அளவு இசைகூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற

முதலூல்

பதிவாழ்

நாடகத்தமிழ்நூலு மென இவ்வைந்தும்

நாடகக்காப்பியக் கருத்தறிந்தநூல்

களன்றேனும் ஒருபுடைபொப்புமைகொண்டு

யெனக் கொள்க.

முடித்தலைக் கருதற்றிவ்வுரை

உலகத்துக்காப்பியஞ் செய்வோன் அறனும்

பொருளும் இன்பமும்வீடு

ங்கூறல்வேண்டு மன்றே, இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள்

இன்பஞ்சிறிதாயினு

ங்கூறி யீடுகூற்றிறிலர் என்னையெனின்;

“யானறிகுவனது பட்டதென்று”

உரைத்த சாத்தனார் பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யக்க
ருதி யிருக்கின்றார்க்கு, “அடிகள் நாட்டுதம் யாமோர் பாட்டுடைச்செய்யு
ளென,, உளப்பாட்டுத் தன்மையாற்கூற, சாத்தனார் இவர் ஏனை யிருவேந்த

ரையும் புகழ்ந்துநாயார் என்பது சருதி. “மூவேந்தர்க்கு முரியதாகலின் றீ
ரேயருளும்,, என்ற ஏகாரசினுப்பொருண்மையான், அவர்சருத்த நிசுழ்ச்சி
விளங்குவான்கூற, அவரநனையே துணிந்து தமது முத்தமிழ்க் கல்வியுங்
சாட்டுதற்குத் தாம் வகுத்துக்கொண்ட முவகையுள்ளுரையின் வீளைவுதோ
ன்ற மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் முதல்வரை தருகாதை யிதுதி முப்பதுவ

கைத்தாக வகையறத்து, 'உதனை யதிகாரமாகப் பொதிந்து முன்வைத்துப்பின்னர் அறனும் பொருளும் இன்பமுங்கூறி அடைக்கலக்காணை யிறுதிக்கண் "போதியறவோன்றன்முன் மணிமேகலையை மாதவியளிப்பவும்" எனக் கோவலன் முன்சண்டகணவின்சண் எதிர்கால நிமித்தமாக மாடல்தருக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள் "மாதவி மணிமேகலையைவான்றாயருறுக்குங் கணிகையர் கோலங்காணாய் தோழி" "கோதைத் தாமங் குழலொடுகினைந்து - போதித்தானம் புரிந்தறங்கொள்ளவும்" என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் "மாதவிதன் றறவுங் கேட்டாயோ தோழி. மணிமேகலைதறவுங் கேட்டாயோதோழி" எனத் தேவந்நி கூறுதலானும், வாரந்தரு காதையில் "மணிமேகலையாவதவடுமத்தற் கேது - ஈங்குறையென்றமையீரோநிமுதல்-போதித்தானம் புரிந்தறம்படுத்தனள்" எனப்பக்குவஞ்சொல்லி "பருவமன்றியும் பைந்தொடி நங்கை-திருவின்கோலம் நீங்கினள்" என்றமையானும், மணிமேகலை துறந்தாள் என்பதுணர்ந்து அத்திறவினைப் பின்வைத்ததனோடு நார்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக் கருதி, அடிகள் சாத்தனார்க்கிவ்வுரையை யுரைத்தழி, அவர்மணிமேகலைப் பெயரான் அவள் துறவே துறவாக அறனும் வீடுமப்பப்பவோர் காப்பியஞ்செய்தமை

ஈ

பதிகம்.

த்தனொனக்கேட்டு, அவ்வடிகள்
விரும்பியிவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பிய
மாக்கியுலகியனடாத்துவான் வேண்டியிருவர்
செய்தலினிரண்டாகி நடந்த
னவென்க.

"குணவாயிற்கோட்டத்தரசு துறந்திருந்த-குடக்கே
ராச்சேரலினங்கோ

வடிகட்கு" அடிகளெனப்பெயர் வந்தகாரண மியாதோ
வெனின்? "குமரி

யொடுவட விமையத்தொரு மொழி - வைத்துலகாண்ட
சேரலற்குத் - திக

மொளி ஞாயிற்றேழ்பரிநெடுந்தேர்ச் -
சோழன்றன்மகள் - நற்சேனையின்ற

மக்களிருவருண்-முன்னேன்றன்னைப்பின்னரியற்றிப்
-பின்னே நுன்னையும்

பெருநரம்பாகென-அன்னவர்தம்மொடு
தென்னர்செம்பியர்-தன்னடி போற்

றச்-சிங்ஞ்சுமந்த பொங்கனை
மீயிசை-உவரித்திணையிற்கவரியிரட்ட-வேந்

தனிருந்துழிச்சார்ந்த நிமித்திகள் - அடிமுதல்
முடிவரை நெடிது நோக்கி-

யின்றோள்கழியப் பொன்றிகழுலகஞ் - சேர்கிரீயெனச்
சேரலற் குரைத்த

வன் - மைந்தரை நோக்கி நந்தாச்செங்கோல் -
அந்தமிலின்பத் தரசாளுநி - மை - இளையோற்குண்டென
வுழையுளோன் வெகுண் - டழுக்கா றொழுக்
கத்திழுக்கு நெஞ்சினன் - கண்ணெரிதவழ வண்ணலை
நோக்குங். - கொங்

கவிழ்நறுந்தார்க்கொடித்தேர்த்தாணைச் -
செங்குடமென்றன்செல்லனீங்கப்

பகல்செய்வாயிற்படியோர் தம்முன் -
அகலிடப்பாரமகல நீக்கிச் - சிந்தை

செல்லாச்சேனெடுநூரத் - தந்தமிலின்பத்தரசாள்
வேந்தற்கு' குணவா

யிற் கோட்டத்தரசு துறந்திருத்தலால். இக்கதை பதிற்றுப் பத்தினுள்ளுஞ் சாம்பத்தின் முடிவின்கண் “வடவருட்கும்” என்னுங்கவியுள்ளும், வாழ்த்தின்கண்ணும் வரந்தருகாதைக்கண்ணுங்காண்க.

—:0:—

குணக்குவாயில் குணவாயில், அதுவஞ்சியின் கீழ்த்திசைக்கண்ணது அதுவுகுபெயரார் குணவாயிலாயிற்று. அதுகுணக்கண்வாயில் குணக்கின் கண்வாயில் எனச்சாரியைபெற்றும் பெருதும் வரினும் அமையும். என்னை.

“ஏழனுருபிற்குத்திசைப்பெயர் முன்னர்ச்

- சாரியைக்கிளவி யியற்கையு மா

கும் - ஆவயினிற்றுதி

மெய்யொடுங்கெடுமே” என்ற ராகலின். வாயிற்கோட்

டம் “லகாரவிதுதினகாரவியற்றே” என்பதனால் ஏழனுருபின் கண்வந்தலகாரவிது வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவரவேற்றுஈமக்கண் தகாரமாகத்திரிந்தது-கோட்டத்து “மஃகான்புள்ளிமுனத்தேசாரியை” என்பதனால்ஏழனுருபின்கண்வந்தசாரியை “அத்தேவற்றேயாயிருமொழிமேல் - ஒற்றுமெய்கெடுதறெற்றென்றற்றே” என்பதனால்மகாங்கெட்டு “அத்தினகரமகாமுனையிலை” என்பதனால்அகாங்கெட்டுமுடிந்தது. கோட்டத்தரசு “மெய்யிறெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்” குற்றியலுகரமு மற்றெனமொழிப” என்பதனாலும் “புள்ளியீற்றுமுனையிர்தனித்தியலாது - மெய்யொடு சிவனுமவ்வியல்கெடுத்தே” என்பதனாலும் நிலைமொழியீற்றுக் குற்றுகரங்கெட வருமொழி அகாரவயிரேறிற்று. துறந்திருந்த என்பதும் முற்கூறிவாதே முடிந்தது. குடக்கோ என்பது “அகரவிதுதிப்பெயர் நிலைமுன்னர் - வேற்றுமையல்

வழிக்கசதபதோன்றிற் - நத்தமொத்தவொற்றிகட
மிகுமே” என்பதனாற்

பெயரொடுபெயர்புணர்ந்தவழிவல்லொற்று
மிக்கது. கோச்சேரல்என்பது “ஓ காரவிறுதி
யேகாரவியற்றே” என்பதனால் ஓகாரவீற்றுப்
பெயர்ச்சொல்அல் வழிக்கண்,

ஏகாரவீற்றல்வழியேபோலவல்லெழுத்துப்பெற்று
முடிகவென்ற லின் வல்லொற்று மிக்கது. சேரல்
என்றதுலகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்

அண்ணல் தோன்றல் திரையல் இளவல் என்றாற்போல்வதோர் ல்வீற்
றுப்பெயர்ச்சொல்-அன்றியும் சேரன் என்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனி
னும் அஃமபும், சேரலிளங்கோஎன்பது

“புள்ளியீற்றுமுன்” என்றதனால் லகரவொற்றீற்றுநிலை
மாழிமேல்வருமொழிமுதல் இகரவுயிரோறிமுடிந்தது.

கோவடிகட்கு என்பது “எல்லாமொழிக்கு

முயிர்வருவழியே - யுடம்படுமெ

ய்யினுருபுகொளல்வரையார்” என்பதனால்

வகரவுடம்படு மெய்யாயிற்று எனவும், “ளகாரவிறுதி
ணகாரவியற்றே” என்பதனால் ணகாரம் வேற்று

ஓமக்கட்டிரிந்து டகாரமாயிற்று என்பதுபோல இதுவும்
வேற்றுமைக்கட் டிரிந்து டகாரம் ஆயிற்று

எனவுங்கொள்க. அரசு என்பதற்கு இரண்டனுரு

புவிரித்துத் துறந்து என்னும்

வினையெச்சத்தோடும்அவ்வெச்சத்தை இருந்த என்னும்

பெயரெச்சத்தோடு முடித்து, அதனை அடிகள்

என்னும் பெயரோடு முடிக்க. அரசாட்சியைத் துறந்து
 திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணே யிருந்த
 சூததிகைக்கோவாகிய செங்குட்டுவச்சேரற்கு
 இளங்கோவாகிய அடிகட்கு
 எனப்பண்பொட்டுவிரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தேயிராசபோகத்தைத் துறத்தல்
 அருமையாற் துறந் தென்றும்,
 அங்ஙனம்போகறுகராவிடத்தே
 இளங்கோவாகிய அடிகள்தவயீட்டுந்
 தவவுருத்தாங்கியிருத்தலருமை
 யானிருந்தென்றுங்கூறினார். இம்முத
 லிரண்டடிக்கும் இத்துணையும் கூறியது
 எழுத்துச்சந்திமுடிவுஞ்சொன்முடிவும் எனக்கொள்க.

இனிப்பொருளாராய்ச்சி யெண்வகைய அவை
 திணைபூல் செய்யுள்
 நிலம் காலம் வழு வழக்கு இடம் என்பன, அவற்றள் திணையிரண்டா
 வன அகத்திணை புறத்திணை யென்பன. பால் பதினான்காவன கைக்கிணை
 முதல் பெருந்திணை யிறுவாயேழும், வெட்சி முதல்பாடாண்டிணையிறுவா
 யேழும். செய்யுளாவன வெண்பா ஆசிரியப்பா
 வெண்கலிப்பா வஞ்சிப் பா பரிபாடற்பா மருட்பா
 என்பன. நால்வகை நிலனாவன முல்லை குறிஞ்சி மருதம்
 நெய்தல் என்பன. காலம் பன்னிரண்டாவன
 சிறுபொழுதாறும்
 பெரும்பொழுதாறும். வழுபதினான்காவன அகத்திணை
 வழுவேழும் புறத் திணைவழுவேழும். இருவகை

வழக்கென்பன நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்குமாம்
என்க. இவற்றுணிற்றுத்த முறையானே அகத்திணைப்
பொருட்

பகுதிமுதலியனவிப்பதிகச் செய்யுளுண் முடியாமையின் அவைமுடியுமிடங்
கூறுதற்கு; ஆசிரியர் அகப்பொருட் பகுதி கூறுவார் வைத்தமுறையானே
மாயோன்மேயகாடுறையுவுக்கும்—சேயோன்மேய மைவரைபுலகமும்—

௬

பதிகம்.

வேந்தன்மேய தீம்புனதுலகமும்—வருணன்மேய பெருமணதுலகமும்—
 முல்லைகுறிஞ்சி மருதநெய்தலெனச்—சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்
 படுமே” என முல்லைத்திணையமுதலாக நாட்டுதலின் “முதலென்பபடுவது
 நிலம்பொழுதிரண்டின்—இயல்பெனமொழிய வியல்புணர்ந்தோடு” என
 பதனால் முதற்பொருள்முதற்றிணையும் “காருமாளையும்முல்லை” என்பதனால்
 பெரும்பொழுது “காரொடுவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது
 “மாளையின்” என்பதனால்மாளையும், கருப்பொருள் “தெய்வமுணுவேமா
 மரம்புட்பதை—செய்தியாழின் பகுதியொடுதொகைஇ—எவ்வகைப்பிறவும்
 சுருவெனமொழிப” என்பதனால் இந்நிலத்திற்கருப்பொருள்தெய்வம் “கன்
 டுருணிலாக்கனிபுகுத்தமாயவன்” எனவும், உறு “அனைவிலையுணவின்” என
 வும், மா “நீர்நகைவேட்கையான் மானின்றவினிக்கும்” எனவும், மரம்
 “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தான்” எனவும், புள் “கானவார
 ணங் கதிர்வர வியம்ப” எனவும், பதை “ஏறக்கோட்பதை” எனவும்,
 செய்தி “கோகுலமேய்த்து” எனவும், யாழ் “ரூன்முதல்” என்பதனால்
 முல்லையாமும், பண் “முல்லைத்தீம்பாணி” என்பதனால் சாதாரியும், உரிப்
 பொருள் “புணர்தல் பிரிதலிருத்த விரங்கல் - ஊடலிவற்றி னியித்தமென்
 றிவை - தேருங்கலைத் திணைக்குறிப்பொருளே” இருத்தல் “இருந்தேங்குவா
 ழ்வாருயிர்ப்புறத்தாய்” எனவும்; சிமித்தம் “பேரருளினீழல்” எனவும் “பிற
 வும்” என்றதனால் நிலமக்கள் நீர்நிலை வார்கொடிபூவுங்கொள்க. இவற்றுள்
 நிலமக்கள் “இளைஞழ்கோவலர்” எனவும், நீர்நிலை “புடைநெறிப்போயோர்
 பொய்கைவித் பொருந்தி” எனவும், வார்தொடி “ஆய்கொடிக்கவலை” என
 வும், பூ “காயாமலர்மேனி” எனவும் “முல்லைநிகர்மலர்” எனவும்பிறவுமாம்.

குறிஞ்சி திணைமுதற் பொருள். பெரும்பொழுது “அருவியொடுவைகி
 யும்” என்பதனால் கூதிர்ப்பொழுது. சிறுபொழுது “சூன்றத்துச் சென்று
 வைகியும்” என்பதனால் கள்ளியாமமும், கருப்பொருள் தெய்வம் “நிலப்ப
 தவை மேற்புதல்வன் வரும்” எனவும், உறு “ஐவனவெண்ணெறுங் கொய்
 பூந்திணையும்” எனவும், மா “புலியொடுபொருஉம் புகர்முகம்” எனவும், மரம்
 “கோங்கும் வேங்கையும்” எனவும், புள் “கானக்கோழியும் நீ னிறமஞ்ஞா
 டும்” எனவும், பதை “தொண்டகந்தொடு யிள்கிறுபுறந்தொடேயின்” என
 வும், செய்தி “கொய்பூந்திணையும்” எனவும், யாழ் “அந்திற்குறிஞ்சி” என
 வும், பண் “குறிஞ்சிபாடியின்” எனவும், உரிப்பொருள் புணர்தல் “அஞ்ச
 லோம்பென்றே எனவும் “நல்காதார” எனப்புணர்தனியித்தமும், நிலமக்கள்
 “குறவருங் கண்டுநிற்க” எனவும், குறத்திபாடி” எனவும், நீர்நிலை “அருவியாடி”

யஞ்சனகுடைநத எனவும், வானகாடி வலையவையுமுதலான
எனவும், பூ “இலவமலர் தூய்” எனவும் பிறவுமாம்.

மருதம்திணைமுதற்பொருள், பெரும்பொழுது “இன்னிளவேனில் வந்த
திவனென” எனவும், சிறுபொழுது “வான்கண்விழியாவை கதையாமத்து”

பதிகம்.

எ

எனவும், கருப்பொருள் தெய்வம்

“மலைச்சிறகரிந்தவச்சிரவேந்தற்கு” எனவும், உண

“குமரிக் கூட்டிற் கொடும்பல்லுணவு” எனவும்,

மா “கழாஅமயிர்” யாக்கைச் செங்கட்காரான்”

எனவும், மரம் “மருதோங்குமுன்றுறை” எனவும், புள்

“கம்புட்கோழியுங்களைகுரனாயும்” எனவும், பற

“தென்கிணைப்

பொருள் செருக்குடனெடுத்த” எனவும், செய்தி “ஏரொடுநின்றார்” “அரிந்
துகால் குவித்தோர்” எனவும், யாழ் “அதிராமரபின் யாழ்கைவாங்கி” என
வும், பண் “வைகறைப்பாணியும்” எனவும், உரிப்பொருள் “சிலம்புகொண்
மென” என்பதனால் ஊடலும் “விடுதலையாவிருப்பின” எனவும் “போற்றா
வொழுக்கம் புரிதிராகலின்” என்பதனால் நிமித்தமும், நிலமக்கள் “சரு
ங்கைவிளைஞருங் களமரும்” எனவும் “சின்மொழிக்கடைசியர்” என
வும், உழவர் உழத்தியர் எனவும், நீர்க்கிணை “பூநாநிலஞ்சிப்பெருகயலோ
ட்டி” எனவும், வான்கொடி “கோதைமாதவி” எனவும், பூ “வெண்பூமல்லி
கை தன்செங்கழுநீர்” எனவும் பிறவுமாம். நெய்தல்-திணை முதற்பொருள்
பெரும்பொழுது ஆசிரியர் எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போ
லும், சிறுபொழுது “வையமோகண் புதைப்பவந்தாய்மருண்மலை” என்பத
னால் மாலையும், கருப்பொருள் தெய்வம் “கடற்றெய்வங்காட்டி” என்பத
னால் வருணனும், உண “விலையுணங்கல்பொருட்டாக” என்பதனால் மீன்
உணங்கலும், மா உமணர் பகடன்றி இந்நிலத்திற்கு விலங்கு இன்மையான்
ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையுஞ் சுருவும்மாவென்பர் “கெ

ன் டையஞ்சிறை மேய்ந்து கிளர்ந்தபோய் - முண்டகத்துறை சேர்ந்து
 முதலைமா - வண்டல்வார் கரை மாமகரக்ருழாய் - கண்டுநின்று கனலுங்
 குழியெலாம்" எனக் காட்டிவாரும் உளராயினும் அவையினெனப் படுவதல்
 லது மாவெனப்படாது. மரம் "பொறைமலியும்புண்ணை" எனவும், புள்
 "ஆன்னந்தனையோடாட" எனவும், பறைகூற்றிறல் மீன்கோட்பறை யெ
 னவும், செய்தி "கடல்புக்குயிர் கொன்று" எனவும், யாழ் "கித்திரப்படத்
 துக் குற்றநீங்கியயாழ்" எனவும், பண் "நுனையர்விளரி" என்பதனால் விள
 ரிப் பண்ணும், உரிப்பொருள் "கொனைவல்லா பென்னாவினொள்" என்பத
 னால் இரங்கலும் "பேரருளினீழ் விருந்தேங்கிவாழ்வார்" என்பதனால் நீயி
 த்தமும், நிலமக்கள் "சேரிப்பரதர் வகைமுன்தில்" எனவும், பவளவுலக்கை
 எனவும், நீர்நிலை "நார்ததன்டுறை" எனவும், வார்கொடி "ஆம்மெண்ணர வ
 டம்புகாள்" எனவும், பூ "நதுஞாழல் கையிலேந்தி" எனவும் பிறவுமாம்.
 சொல்லப்படும் என்னாது "சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே" என்ப
 தனாற் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும் படும் என அருத்தாபத்தி கோ
 டலானும் "நடுவுநிலைத்தினையே நண்பகல் வேனிலொடு - முடிவுநிலை மருங்
 கின் முன்னியநெறித்தே" என்பதனானும் "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறை
 மையிற்றிரிந்து - கல்லியல்பிழந்து நடுக்குதையருறுத்தப்-பாலையென்பதோர்
 படிவங்கொள்ளுங் - காலையெய்தினர்" என்பதனானும், இப்பெற்றித்தாயிய
 பாலை திணைமுதற் பொருள். பெரும் பொழுது "வேனிற் கழுவனெடு

அ

பதிகம்.

வெங்கதிர்வேந்தன்-ஞானிலந்திருகத்தன்மையிற்கு உங்" என்பதனால் இருவ
 ருக்கேனினும், சிறுபொழுது "படுகதிரமையம் பார்த்திருந்தோர்க்கு" என்ப
 தனால் ஏற்படுபொழுதும், அருப்பொருள் தெய்வம்ஆசிரியர்புலப்படவெடுத்தோ
 தோதிற்றிலரோனும் "கடுங்கதிர் திருகலின் எனவும்,
 வெங்கதிர் வேந்தன் ஞானி

லந்திருக்கனவும், ஐயைகோட்டத்தெய்வாவொருசிறை" என்பதனாற்
 தவையுங்கோடும் "பரிதியஞ்செல்வனுந்திகிரியஞ்செல்வியும்" என்பதுக்கொ
 ன்க. உறு "ஆரிடையத்தத்தயங்குநர் பொருளதுமாரிவனம்பெருவில்லேருழ
 வர்" "ஆதெறிந்துகுறைகொண்டும்" எனவும், மா "மானின்றுவிளிக்கும்" என்ப
 தனால் உழைமான்முதலியனவுமாம். மரம் "அவர்தலை மராவமுலதுதலையோ
 மையும்" எனவும், புள் "கானவாரணங்கதிர்வரவியம்ப" எனவும் "பறை
 துண்ணென்றுடியோடு" எனவும், செய்தி "பொருள்கொண்டுபுண்செய்யின்"
 எனவும், யாழ் "செந்திறம்புரிந்தசெங்கோட்டியாழ்" எனவும், பண் "ஆசான்
 திறத்தின் என்பதனால் தார்தாரபஞ்சமமும், உரிப்பொருள் "தொழுவனைச்
 செவ்வகதோளிற்றோட்டி" எனவும் "ஆறிடையுழக்கு மாதகாநோக்கி"
 எனவுங்கூ. தினமையால் போக்கும், வாளாதுபோக்கு
 எல்லாம்பாலைபென்ற

வின்கடன் போக்குக் கொள்ளப்பட்டது. நிலமக்
 கள் "சண்ணிலெயி

னர்" எனவும், இளமாவெயிற்றியர், எனவும்குறலின்
 எயினர் எயிற்றியர்

எனவும், ஈண்டுநீரின்மைநிலை "நீர்நசைஉட்கையின்
 மானின்றுவிளிக்கும்"

என்பதனானும் "நீரின்றிவேனிதெறுநிலம்பாலை"
 எனவும், நீரின்மையே இந்நி

லத்திற்குச்சிறப்பென்றுணர்க. "அதுநீர்ப்பைஞ்சனை யாமறப்புலர்தலின்-உ
 குறெற்பொரியின்வெம்மைய" என அகப்பாட்டினும் "மறையாமாமாலகவர்"
 எனக்கலியுள்ளுங்கூறினார் "வார்கொடி ஆய்கொடிக்கவலையும்" எனவும், பூ
 "கொம்பர்நல்லிலவங்கள் குவிந்தன" எனவும் பிறவுமென்று சொல்லப்பட்ட
 வைந்தினை முதல் கருவுரிப்பொருளும் பிறவுமாகியவகத்தினைப்பொருட்ப
 யன்களும் * உடம்பொடு புணர்த்திப் புறத்தினைப் பொருட்பயனும் பிறவு
 மிவ்வாறு உடம்பொடு புணர்த்துணர்த்துங்கால் புனைந்துணைக்கப்பட்டிக் கேட்
 போர்க்கின்பம் பயவாதுணர்வு சலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டு
 தலைக்கருதிற்றிவ் வுரையென்க. இனி இசை நாடகத்தமிழ் தூலது பகுதியு
 மிவ்வாறிவ்விடத்துப் பாரித்துணையாமையும், அவை இவைபோலப் பெரு

வழக்கின்றதலானும் நிலத்தொடிக் கலத்தொடிக் கண்டத்தொடிக் கருவி
யொடும் நிலையொடும் இயக்கத்தொடிக் இருவகைப்பலவகை விலக்குறுப்
புக்கைகால் வட்டனைப்பொருள் விசுதியோனிசந்தி சாதிசுவை குறிப்புசத்து
வம்முவிநயம் சொல்சொல்வகை வண்ணம் பரிச்சேதம் என்பனவற்றோடுந்
காதையோடும் பகுத்துக் கூறுங்கால் உய்த்துணர் வில்லோர்க்குச் செவிச்
சுவையபயக்கும் ஆதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரை
யெனக்கொள்க. இனிப்பதிகச்செய்யுளுள் முதலீரடியும் போலயாண்டும்
விரியாதது உரைபெருகு மென்பதனைக் கருதியெனக் கொள்க.

* உடம்பெர்டு புணர்த்தல் ஒருசுதி.

உ

க ட வு ள் து னை.

சிலப்பதி

காரம்

சிலம்பினது அதிகரித்தலையுடையது என வினைமுதற் பொருண்மைபின்
கண்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்
தொகையாய் நூற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. சிலம்பு என்றது “கண்ணி
யென்பாரண் மனைவியவள்காற்—பண்ணைமையிலம்பு

பகர்தல்வேண்டி” என்

பதனாலும், அதிகரித்தல் என்றது “வினைவினையால் மாதலின்யாவதுஞ்—வினை
யலர்வேம்பன் நேராணிக்—கொன்றச்சிலம்பு கொணர்கவீங்கெனக்—கொ
லைக்களம்பட்ட கோவலன்” என்பதனாலும், அதனால் “அரபெல்பிழைத்தோ
ர்க் கறங்கூற்றுவதூஉம்—உரைசால்பத்தினிக் குயர்ந்தோரோத்தலும்—உழ
வினையுருத்துவந் தூட்டுமென்பதூஉம்” என்பதனாலும் அறிக. இது எதிரது

போற்றல். சிலப்பதிகாரம் வேற்றுமைத்தொகை யாதலால் “வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர்மொழியும்” என்னும் தொல்காப்பியம் எ-கு-க-ஆத் திரத்துள் “ஒற்றென்றமிகையால்” மெல்லொற்றுத் திரிதல்கொள்க.

ப தி க ம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

குணவாயிற்கோட்டத்

தரஈதுறந்திருந்த—குடக்கோச்சேர விளங்கோ
வடிகட்குக்—குன்றக்குறவ

ரொருங்குடன்கூடிப்—பொலம்பூவேங்கை நலங்

கிளர்கொழுநிலல்—ஒருமுலையிழந்தா

ளோர்திருமரபத்தினிக்—கமராக்கரசன்

மமர்வந்தீண்டியவன்—காதற்கொழுநனைக் காட்டியவளோடெங்—கட்புலன்

காண விட்புலம்போய—திறம்பூதுபோலு மறிந்தருணியென—அவனுழை

யிருந்த தண்டமிழ்ச்சாத்தன்—யானறிகுவனது பட்டதென்றுரைப்போன்—

ஆரணங்கண்ணிச் சேரமுன் மூதார்ப்—பேரரசிறப்பிற் புகார்சகரத்துக்—

கோவலனென்பானோர் வாணிகனவ்வூர்—காடகமேத்துகாடகக்கணிகையோ

—டாடியகொள்கையி னரும்பொருள்கேடுறக்—கண்ணகியென்பான் மனை

வியவள்காற்—பண்ணமைசிலம்பு பகர்தல்வேண்டிப்—பாடல்சால் சிறப்பிற்

பாண்டியன்பெருஞ்சேர்—மாடமதுரை புகுந்தனனதுகொண்டு—மன்பெரும்

பீடிகைமறுகிற்செல்வோன்—பொன்செய்கொல்லன் தன்கைகாட்டக்—கோ

ப்பெருந்தேவிக் கல்லதையிச்சிலம்—பியரப்புறவில்லைநீங்கிருக்கென்றேகிப்—

பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச்சிலம்பினைக் — கண்டனன்பிறனோர் கள்வன்

கையென—வினைவினைகால மாகவின்பாவதும்—சினையலர்வேம்பன் நேரா

னாகிக்—கன்றியகாவலர்க் கூடப்பக்கள்வனைத்—கொன்றச்சிலம்பு கொணர்கவீ

ங்கெனக்—கொலைக்களம்பட்ட கோவலன்மனைவி—நிலைக்களங்காணு னென

ங்கணி ருகுத்துப்—பத்தினியாக்விற் பாண்டியன்கேடுற—முத்தாரமார்பின் மு

லேமுகந்திருகி—நிலைகெழுசூட
 னீளொரியூட்டிய—பலர்புகழ்பத்தினி யாகுமி
 வளென—வினைவினைகாலமென்
 றீரியாதவர்—வினைவினைவென்ன விறலோய்
 கேட்டி—அதிராச்சிறப்பின்
 மதுரைமூதூர்க்—கொன்றையஞ்சடைமுடி மன்
 றப்பொதியில்—வெள்ளியம்பலத்து
 நள்ளிருள்கிடந்தேன்—ஆரஞ்ருற்ற வீர
 பத்தினிமுன்—மதுரைமாதெய்வம்
 வந்துதோன்றிக்—கொதியமுல்லைற்றங் கொ
 ங்கையின்வினைத்தோய்—முதிர்வினைதுங்கட்டு
 முடிந்ததாதலின்—முந்தைப்பி றப்பிற் பைந்தொடிகணவ
 றொடு—சிங்காவண்டுகழ்ச் சிங்கபுரத்துச்—சங்கம
 னென்னும் வரணிகன்மனைவி—இட்டசாபங்
 கட்டியதாதலின்—வாரொலிகு ந்தனின்
 மணமகன்றன்னை—ஈரோழ்நாளகத்
 தெல்லேநீங்கி—வாடுஞ்ரத்தங்கள்
 வடிவின்ல—திஞ்சூர்வடிவற் காண்டலில்லெனக்—கோட்டமில்கட்டுரைகே
 ட்டனன்யானென—அரசியல்பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவதூஉம்—உரைசர்
 ல்பத்தினிக் சூயர்ந்தோரோத்தலும்—ஊழ்வினையுருத்துவந்
 தூட்டுமென்பதூஉ ம்—சூழ்வினைச்சிலம்பு
 காரணமாகச்—சிலப்பதிகார மென்னும்பெயரால்—
 நரட்டுதும்பரமோர்

பாட்டுடைச்செய்யுளென—முடிக்கெழுமுவேந்தர் மூவர்க்கு

முரிய—தடிகணீரோ

யருளுமென்றற்கவர்—மங்கலவாழ்த்துப் பாடலுங்கூர

வர்—மனையறம்படுத்த

காதையுநடனவில்—மங்கைமாதவியரங்கேற்றுக்காதை

யும்—அந்திமாலை சிறப்புச்செய் காதையும்—இந்திரன்விழவு

ரெடுத்தகாதையு ம்—கடலாட்டுக்காதையு

மடலவிழ்கானல்—வரியும்வேனில்வந்திறுத்தென—

மாதவியரங்கிய காதையுநீதுடைக்—களுத்திறமுரைத்த காதையும் வினாத்தி
றத்து—நாடுகாண்காதையுந் காடுகாண்காதையும்—வேட்டுவவரியுந் தோட்
ட்டலர்கோதையொடு—புறஞ்சேரியிறுத்த காதையுந்கறங்கிசை—ஊர்காண்கா
தையுந் சேர்சால்வங்கை—அடைக்கலக்காதையுந் கொலைக்கலக் காதையும்—
ஆய்ச்சியர்கூரவையுந்தீத்திறக்கேட்ட—துன்பமாலையுந்கண்பகனடுங்கிய—ஊர்
கூழ்வரியுந் சேர்சால்வேந்தனொடு—வழக்குரைக்காதையும் வஞ்சினமாலையும்—
அழற்படுகாதையு மருந்தெய்வந்தோன்றிய—கட்டுரைக்காதையு மட்டலர்—
கோதையர்குன்றக் குரவையுமென்றிலை—அனைத்துடன்காட்சிகால் கோணீ
ர்ப்படைநடுகல்—வாழ்த்துவாந்தரு காதையோ—டிவ்வாறைந்தும்—உரையி
டையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுள்—உரைசாலடிகளருளமதுரைக்—கடலவாணி
கள்காத்தன்கேட்டனனிது—பால்வகைதெரிந்த பதிகத்தின்மரபென.

(இதன்பொருள்.) குணவாயில் கோட்டத்து அரசு துறந்து இருந்த குட்
க்கோ சேரல் இளங்கோ அடிகட்கு—திருக்குணவாயில் என்னும் ஓரூரின் கண்
னுள்ள அருங்கோயிலின்கண் அரசியலைத் துறந்திருந்த குட்டிசைக்கு அரசு
னாகிய செங்குட்டுவன் என்னுஞ் சேனுக்கு இளவரசராகிய அடிகள் என்னும்
பெயரையுடையார்க்கு, கோட்டம் கோயில் அடிகள் எனப்பெயர்வந்தது
செங்குட்டுவனுக்கு இளையராகிய அரசர் தமக்குரிய அரசியலைத் துறந்த
லால். சேல்சேன், குணவாயில் குணக்கிண்கண்வாயில் என விரியும்; துறந்து
என்னும் வினையெச்சம் இருந்தஎன்னும் பெயரொச்சத்தோடும் அது இளங்

கோவடிகள் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தன. குன்றம் குறவர் ஒருங்கு உடன்
கூடி - செங்குன்று என்னு மலையின் கண்ணுள்ள குறவரொல்லாரும் ஒரு
சேரத்திரண்டுபோய், போய் சொல்லெச்சம். பொலம்
பூ வேங்கை நலம் கிளர் கொழுநிழல் ஒருமுலை
இழந்தாள் ஓர் திருமாபத்தினிக்கு - (எமது
கொடுங்கோளுர்
முலைப்பக்கத்து) பொன்போலும் பூக்களையுடைய வேங்கை
மரத்தின் குளிர்ச்சிமிகுந்த கொழுவிய
நிழலின்கண் ஒரு முலையையிழந்தவளா கிய ஒரு அழகிய
வீரபத்தினியின்பொருட்டு, குவ்வருபு
நிமித்தப்பொருட்டு. அ மார்க்கு அரசன் தமர்வந்து ஈண்டி -
தேவேந்திரனது உறவினர்வந்து நெருங்
கி, தமர் தேவர், அவன்காதல் கொழுநனைகாட்டி - அவளுக்கு விருப்பத்தை
த்தரும் கணவனைக்காண்பித்து, எம் கண் புலம் காண விண்புலம் போயது
இதும் பூதபோலும் அறிந்தருள் நீ என - எமது கண்ணறிவாற்காண விண்
• னுலகிற்சென்றது அதிசயமாயிருந் ததனை
யறிந்தருளாயென்றுகூற; கூடி என்னும்
வினையெச்சம்போய் என்னும் வினையெச்சத்தோடும்
அவ்வெச்சம் எ ன் என்னும் எச்சத்தோடு முடிந்தன.
போலும் ஒப்பில்போலி, அவன் உழை
இருந்ததன் தமிழ்சாத்தன் அதுபட்டது யான் அறிகுவன்
என்று உரைப்போன் - (குறவர் இனங்கோவடிகளைநோக்கி
யறிந்தருளாயென்றவளவில் செங்கு ட்டிவ னதிசயித்து

முக்கோக்கப் பரிசில் காரணமாகவந்து) அவனிடத்திருந்த இனியதமிழில்வல்ல சாத்தன் (குறிப்பால் அறிந்து) அது விளைந்ததை யான றிவேனென்று சொல்லுமென்றவன், அது முலையிழந்தது, சொல்லெச்சமாய் நின்ற அறிந்து என்னும் விளையெச்சம் உரைப்போன் என்னும்வினைமுற்றுப் பெயரின்முதனிலைகொண்டது, ஆர் அம் கண்ணி சோழன் மூது ஊர் பேரா

சிறப்பின் புகார் நகரத்து கோவலன் என்பான் ஓர் வானிகன் - ஆத்திமலரா லாகிய அழகிய மாலைபயணிந்த சோழனது பழையநகர்களுள், நீக்குதலில் லாதவிழவுச் சிறப்பினையுடைய காவிரிப்பூம் பட்டினமாகிய நகரத்தில் கோவ லனென்று சொல்லப்படுவான் ஓர் வானிகன், என்பான் படுவிகுதி தொக்கு நின்ற செய்ய்பாட்டுவினையா லணையும்பெயர். அவ்வூர் நாடகம் எத்தும் நாட கக்கணிகையோடு ஆடிய கொள்கையின் அரும் பொருள் கேடு உற - தன்னு ளில் நாடகம் துதிக்கும் நாட்டியப் பொதுமகளாகிய மாதவிபென்பாளோடு கூ டிய கொள்கையால் பெறுதற்கரியபொருள் தொலைய, குவ்வுருபு விரித்து நா டகத்துக்கு உருப்பசி முதலியோர் எத்தும் எனினும் அமையும், இவளால் நா டகம் சிறப்படைதலால் நாடகம் எத்தும் என்றார். மனைவி கண்ணகி என்பா ள் அவள் கால் பண் அமை சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி - (அவன்) மனைவிகண் ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள் அவள் காலிலுள்ள ஓசை நிரம்பிய சிலம் பினை விறநல்வேண்டி, புரடல் கால் சிறப்பின் பாண்டியன் பெருஞ்சீர் மா டம் மதுரை புகுந்தனன் - பாடலில் நிறைந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியன் துழிக்க புதையுடைய மாடங்கள் நிறைந்த மதுரைக்கண்ணே சென்று புகு ந்து, முற்றெச்சம். அதுகொண்டு மன் பெரும்பிழைகை மறுகில் செல்வோன்

சு

சிலப்பதிகாரம்

பொன்செய் கொல்லன் தன்கைகாட்ட - (முன்னுளில் மதுரையிற்புகுந்த கோ

வலன்வழி நாளில்) அதனைக்கொண்டுபோய் விற்றற்குப் பெரிய கடைவீதியிற் செல்லுகின்றவன் (கூற்றுவினைக்கண்டாற்போல) ஒரு பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன் கையிற்காட்ட, வாணிகன் புருந்துகாட்ட எனமுடிக்க, மன்கழிவின்கண்வந்தது. இ சிலம்பு கோபெருந்தேவிக்கு அல்லது ஐயாப்புறவு இல்லை

நங்கு இருக்க என்று ஏகி - (அங்ஙனங்காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன்) இப்பெருவிலைச்சிலம்பு அரசனுடைய பெருந்தேவிக்கல்லாமல் பிறர்க்குப்பொருத்தமுடையதல்ல (ஆதலால்) இக்கோட்டத்தில் (அரசனுக்கு அறிவித்துவரும் அளவும்) இருக்கக்கடவாய் என்று சொல்லிப்போய் “கோப்பெருந்தேவிக்கல்லறையிச்சிலம் - பியாப்புறவில்லையெனமுன்போந்து - விற்றமிகுவேந்தர்க்கு வினம்பியான்வரவென் - நிறுகுடிலங்கணிருமினீரெனக் - கோவலன்சென்றக் குறுமகனிருக்கையேரர் - தேவர்கோட்டச்சிறையசம்புக்கபின்” எனக் கொலைக்களக்காதையிற் கூற்றினமையால் நங்கு என்றதற்குக் கோட்டம் என்றும். யாப்புறவுபொருத்தம். ஐசாரியை இடைச்சொல். பண்டுதான்கொண்டமுன்புதான் (களவிற) கொள்ளுதலால் (அதை மறைத்தல்வேண்டி) “கரந்தியர் ன்கொண்ட காலணியிங்குப் - பாரந்துவெளிப்படா முன்னமன்னர்க்குப் - புலம்பெயர்புதுவனிற் போக்குவன்யானென்” என அக்காறையிற் கூற்றினமை காண்க. சில் அரிசிலம்பினைபிறன் ஓர்கள்வன் கைகண்டனன்ன - சிலவாகிய பருக்கைக்கல்லுகளையுடைய சிலம்பினைப் பிறநாட்டிலுள்ளவனாகிய ஒரு கள் வன்கையிற் கண்டேனென்று (அரசனுக்குக்) கூற, கொல்லன் ஏகிகண்ட னன் என எழுவாய்முடிபுசெய்க. வினை விளைகாலம் ஆதலின் (முற்பவத்திற் செய்த) தீவினைவந்து தனக்குப் பயக்குங்காலம் ஆதலால், இனை அலர் வேம்பன்யாவது உம் தோரானி - கொம்பின்கண் அலர்ந்த வேப்பம்லாசலாகிய மாலைபையணிந்த பாண்டியன் சிறிதும் ஆராயானாகி;

கைகுறைத்தல் முதலியசெய்தோ னிதனைத்

தேராதொழிந்தான் என்னு.

ம் இரக்கம்தோன்ற யாவதம் தேரானுகி என்றார். யா என்னும் வினா சிறு
மைமேல் நின்றது. கன்றியகாவலர்கூட - கோபமுதிர்ந்த காவலிலடிப்பட்
டோரை யழைத்து, தீது செய்யார் என்பது தோன்றக் காவலர் என்றார். கள்
வனைகொன்று அசிலம்பினை ஈங்குகொணர்க என (இவன்கொன்னு) அக்கள்
வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பினையும் அவனையும் இப்பொழுதே கொண்டுவருக
என்று அரசன் கூறு' அச்சிலம்பு கோப்பெருந்தேவி சிலம்பைச் சுட்டிக் கூறி
னானாயின், அவனைக்கொன்று சிலம்பைக் கொணர்க என்றான் எனினும் அ
மையும், கொணர்ககொணு பகுதி. கொன்று வினையெச்சத்திரிபு. வேம்பன்
தேரானுகி கூட்கொணர்க என முடிபுசெய்க. கொலைக்களம் பட்ட கோவல
ன்மனைவி (கொல்ல) கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவியானவள்,
என என்னும் எச்சம்பட்டஎன்னும் பெயரெச்சத்தையும் அது கோவலன்என்
னும் பெயரையுங்கொண்டன. நிலைகளம் காணான் (தனக்கு) ஒரு பற்றுக்கோ

பதிகம்.

௫

மிகாணாமல், காணான் முற்றெச்சம். பத்தினி ஆகவின் -
அவள் பத்தினி ஆதலா ல், பாண்டியன் கேடு உற -
பாண்டியன் (முன்புசென்று அவன்) உயிர்கெட்,
நெடுங்கண் நீர்உகுத்து - நீண்ட கண்களினின்றும்
நீரைச்சிந்தி, நிலைகெழுக் டல் - அழியாத (அவனது)
மதுரையை, முலைமுகம்திருகி எரிஊட்டிய - முலை
முகத்தினின்று மாறுபட்டு (எழுந்த)
நெருப்புண்ணச்செய்த, பலர் புகழ் பத் தினி ஆகும் இவள்
என - பலரார் புகழப்படும் பத்தினியாம் இக்குறவரார்

சொல்லப்பட்டவன் என்று சொல்ல; கோவலன் மனைவி
காணாது உகுத்து தி ருக்கி ஊட்டியனை எழுவாய்
முடிபுசெய்து இறுதியிலுள்ள பெயரொச்சத்தோடு
பத்தினியென்னும் பெயரையும், சாததன் என்னும் வினைமுதலோடு. என என்
னும் எச்சத்தையுங் கொண்டு முடிக்க. வினை வினைகாலம் என்றீர் - முன்னை
வினை வினைந்தகாலமென்று சொன்னீர், அவர் வினை வினைவு யாது என்ன -
அவர்க்கு வினை வினைந்தகாலம் யாதென்று செங்குட்டுவன்
வினவ, விறலோ
ய் கேட்டி - வெற்றியையுடையாய் கேட்பாய், கேட்டி இகரவீற்று முன்னி
லை யொருமை யெதிர்கால வினைமுற்று. அதிரா சிறப்பின் - (பகைவரால்) நடு
க்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய, மதுரை மூது ஊர் - மதுரைபாகிய பழைய
நகரின் கண், கொன்றை அம் சடைமுடி -
கொன்றை மாலைபையணிந்த அழகிய சடா
மகுடத்தையுடைய சிவபிரானது, இது
அன்மொழித்தொகை. மன் றம் பொதியில் வெள்ளி
அம்பலத்து - மன்றம் ஆகிய வெள்ளியம்பலத்தில், ம ன் றம்
பொதியில் ஒருபொருட் பன்மொழி. பொது இல்
பொதியில் மருஉ - “கிளந்தவல்ல” தொல்காப்பியம் எ -
கு - புணரியல் - எ - ஆம் - கு - ஆல் காண்க. நன் இருள்
கிடந்தேன் - செறிந்த இருளிறுந்துயின்றேன், மதுரை மா
தெய்வம் - மதுரைக்காவல் தெய்வமானது, ஆர் அருர்
உற்ற - நிறைந்த துன்பம் அடைந்த, * வீரபத்தினி முன்
வந்து தோன்றி - மறக்கற்புடையா ள் முன்பு
வெளிப்பட்டு, சிற்றம் கொதி அழல் - மிக்க கோபத்தால்
வெவ்வி ய அழலை, கொங்கை இ ன் விளைத்தோய் -
(நினது) கொங்கையின் கண் வி

ளாததோய், பைந்தொடி றங்கட்கு முதிர்வினை முடிந்தது ஆதலின் - பசிய வ
 னையலையுடையாய் உங்கட்கு முற்பட்ட நல்வினை முடிந்ததாகலால், முதிர்நல்
 முற்படல். கணவன் ஓடு

முந்தை பிறப்பில் - உன் கணவனோடு முற்பிறப்பில், சிங்கா
 வண்புகழ் சிங்கபுரத்து - குறையாத வளவிய
 புகழையுடைய (கலிங்க நாட்டிலுள்ள) சிங்கபுரத்தில்,
 சங்கமன் என்னும் வாணிகன் மனைவி - சங்கம
 நென்னும் வணிகன் மனைவியானவள், இட்டசாபம்
 கட்டியது ஆதலின் -

கொடுத்தசாபம் (இப்பிறப்பில்) மூண்டதாதலால், வார் ஒலி கூந்தல் - நீண்
 ட செறிந்த கூந்தலையுடையாய், ஒலித்தல் தழைத்தல். நின்மண மகன் தன்னை
 உனது கணவனை, நரோழ் நான் அகத்து எல்லே நீங்கி - பதினாலாநாளில் பகல்
 நீங்கி, (இரவில் என்றபடி) (காண்பை காணுங்கால்) எல் பகற்பொழுது. ஐ-
 பகுதிப்பொருள் விருதி. வாரோர் தங்கள் வடிவின் அல்லது - வானிலுள்ள
 * மறக்கற்பு அறக்கற்பு என இரண்டு, அறக்கற்புடையாள் கோப்பெருந்தேவி.

சுர

சிலப்பதிகாரம்

தேவர் வடிவால் காண்பதல்லது, ஈனோர் வடிவில்
 காண்டல் இல் என - இவ்

வுலகிலுள்ள மக்கள் வடிவாற் காண்டதில்லையென்ற,
 கோட்டம் இல் கட்டிரை

யான் கேட்டனன் என - வஞ்சமில்லாத்
 வறுதிச்சொல்லையான் கேட்டேனென

ன்று சாத்தன் சொல்ல, கட்டிரை பொருள்
 பொதிந்தசொல். மதுரைமா தெ

ய்வம் வந்து தோன்றி காண்டலில்வென எனவும், யான்
கேட்டனன் எனவு

முடிக்க, அரசு இயல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்று
ஆவது உம் (அதுகேட்ட

அடிகள்) அரசியலுள் சிறிது பிழைசெய்யின் அவ்வரசரை
யறக்கடவுளே இய

மனாய் வந்து கொல்லும் என்பதும், கு-உருபு மயக்கம்,
உரைசால் பத்தினிக்

கு உயர்ந்தோர் ஏத்தல் உம் - புகழ் நிறைந்த கற்புடை
மகளிரை மக்களேயன்

றித் தேவர் முதலியோர் துதித்தலும், குவ்வுருபு இதுவும் அது, ஊழ்வினை வந்
து உருத்து ஊட்டும் என்பது உம் - (முன்செய்த) இருவகை வினையும் (செய்
த முறையேசெய்தவனை) நாடிவந்து உருக்கொண்டு துகர் விக்கும் என்பதும்,

(ஆகிய இம்மூன்று பகுதியும்), சூழ்வினை சிலம்பு காரணம் ஆக-ஆராய்ந் தொ
ழில் (நிறைந்த) இச்சிலம்பு காரணமாக, (முறையாற் பகுத்தலால்) சிலப்பதி
காரம் என்னும் பெயர் ஆல் யாம் ஓர் பாட்டு உடை செய்யுள் நாட்டு தும் எ
ன - சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரினால் நாம் பலபாக்களோ டிரொப்பர்ட்
டையும் இசைப்பாட்டையுமுடைய ஒரு பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுளை
நிறுத்ததும் என்று அடிகள் சொல்ல, சாத்தனும் இதுசெய்யக் கருதினமையால்
நிறுத்ததும் என உளப்பாட்டித் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றாகக் கூறினார்.
நாட்டிலும் என என்றவினைக்கு அடிகளை வினைமுதலாகக்கொள்க.

முடிசெழுவேந்தர் மூவர்க்கும் உரியது அடிகள் நீர் ஏ அருளும் என்றான்
கு-(இச்சரிதம் புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்ந்தது ஆதலால்)
முடியுணிந்த அரசர் மூவர்க்கும் உரியது (ஆதலால்) அடிகள் நீரே யருளும் எ
ன்ற சாத்தற்கு, அடிகள் அண்மைவிளி. அவர் மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் உம் -
(தாம் வகுத்துக்கொண்டதனை) அவ்வடிகள் மணத்தின்மகளிர் வாழ்த்துதலையு
டைய பாடலும், மங்கலம் கல்யாணம், குரவர் மனையறம்படுத்த காலை உம் -
தாய்தந்தைமார் இல்லறத்தில் அடிப்படவேண்டி, வேறுபடுத்தியகாதையும், க

தையையுடையது காணத் என்கின்றது. நடம் நலில் மாதவி மங்கை அரங்கேற்
றுக்காணைஉம்-நடனம்பயின்ற மாதவி மங்கைப்பருவத்தே பரங்கேதுநலையு
டையகாணையும், அந்திமாலேசிறப்புச்செய்காணைஉம்-அந்திக்காலத்துமாலையை
ச்சிறப்புச்செய்தகாணையும், ஊர் இத்திரன்விழவு எடுத்தகாணைஉம்-நகரின்கண்
இத்திரனுக்குவிழுவெடுத்தகாணையும், கடலாட்டுக்காணைஉம்-(அவ்விழுவின்முடி
வில்)கடலாடுதலையுடையகாணையும்,மடல் அவிழ்காணல்வரிஉம்(கடலாடியகோ
வலனும்மாதவியும்)இதழவிழ்ந்த காணலிடத்துயாழ்ப்பாட்டுநிகழ்தவிற் காணல்வ
ரியும், வேனில்வந்துஇறுத்தென் மாதவிஇரங்கியகாணைஉம்-இவ்வேனில்வந்து
தலைப்பட்டதென்று பிரிந்தமாதவி வருந்தியகாணையும், தீது உடைகனாத்திறம்
உரைத்த காணைஉம் - (கண்ணகிதாண்கண்ட) தீங்கினையுடைய கணவின் நிறத்

பதிகம்.

எ

தைத் (தேவந்திக்குச்) சொன்னகாணையும், வினாதிறத்து
நாடுகாண் காணைஉம்- (மதுரையாதென) வினாவிய

திறத்தையுடைய கண்ணகி சோழநாட்டின்

வளத்தைக்கண்ட காணையும், பிறர்வினவும் திறத்தையுடைய சோழநாட்டின்
வளம் எனினும் அமையும் காலகாண் காணைஉம் - பாலேசிலமரகியகாட்டை
யவர்கண்டகாணையும், வேட்டுவ வரிஉம் - வேடர்கனாகிய சாலினி கொற்ற
வையுருக்கொண்டாடுங் கோலச்சாரியும்,

தோடு அவர்கோதை ஒடு புறஞ் சேரி இறுத்த

காணைஉம் - பூவிதழ்விரிந்த கூந்தலையுடைய

கண்ணகியோடு மதுரைப்புறஞ் சேரியிற்சென்றிருந்த

காணையும், சுறங்கு இசை ஊர்காண்கா

ணைஉம் - * (கோவலன்)

ண்டகாணையும், சீர்சரல்

முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய மதுரைபைக்க

நங்கை அடைக்கலக் காதை உம் - அழகமைந்த கண்ணியை மாதரியிடத்துக்

கவுந்தியடிகளடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும், கொலைக்களக் காதை உம் - கோவலன் கொலைக்களத்திலகப்பட்ட

காதையும், ஆய்ச் சியர்

ஞாவையும் - (உற்பாதசார்தியாக) மாதரிமுதலாயுள்ள

ஆய்ச்சியர் * குரவை கீழ்த்தாடினமுறையும்,

தீத்திறம்கேட்டதுன்பமாலே உம் - கோவலன் கொலையு

ண்ட கொடுத்திறத்தினக் கண்ணகிகேட்டுத் துன்பமடைந்த இயல்பும், கண்பகல் நடுங்கிய ஊர்குழ வரியும் - நடுப்பகலிற் கற்புடைமகளிர் நடுங்க (கண்ணகி நாரணிறந்து வெளிப்பட்ட வருவத்தோடு)

ஊர்குழவரும் வரியும், சீர் சால் வேந்தனோடு வழக்கு

உடைகாதை உம் - புகழமைந்த பாண்டியனோடு கண்ணகி

வழக்குடைத்த காதையும், வஞ்சினம் மாலே உம் -

(இருந்தோற்ற நெடுஞ்செழியன் மனைவியைக்

கண்ணகிநோக்கி) வஞ்சினங்கூறிய இய

ல்பும், வஞ்சினம் மேற்கோள், அழற்படு காதை உம் - (வஞ்சினங்கூறிய கண்ணகி முலைமுக்கத்தெழுந்த) தீயால் ஊனாயெரித்த காதையும், தோன்றிய அருந்தெய்வம் கட்டுரை காதை உம் - (அவ்வழல் தனித்தற்கு) வந்து தோன்றிய மதுரைமா தெய்வம் (அவனது பவத்தொடர்ஸ்பக்) கட்டுரைத்த காதையும், மட்டுஅலர் கோதைப் இனம் குரவை உம் - தேனலர்ந்த கூந்தலையுடைய குறத்தியர் (கண்ணகியை வேங்கைமரத்தி னிழவின் கட்டகண்டு) மலையின்கண் (முருகவேளை நோக்கி பாடிய குரவைக்கூத்தும்) என்ற இவை அனைத்து உடன் - என்று சொல்லப்பட்ட வில்விரூபத்து நாலுடனே, காட்சி - கற்காட்சிக் காதையும், கால்கோள் - கற்கொண்ட காதையும், கற் கோள் கால் கோள்விகாரம், கீர்ப்படை - (கொண்டகல்லை) கங்கையாற்றுநீர் படுத்தகாதையும், நடுகல் - (அக்கல்வினை) கட்டகாதையும், வாழ்த்து - (கட்டகல்லால் பிரதிட்டையும் விழவும்பெற்ற பத்தினிக் கடவுள் செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும்) வாழ்த்தினகாதையும், வாய் தரு காதைஓடு - (அவரோடு

கனகலிசையர் முதலிய ஆரியமன்னர் உள்ளிட்டார்க்கு) வரந்தந்த கரையும் ஆதிய இவைகளோடு, ஓடு எண்ணிடைச்சொல். இஆறந்தம் - இம்முப்பது

* “சூரவைபென்ப தெழுவர்மங்கையர்—செந்நிலைமண்டிலக் கடக்கை கோத்துத்—தந்நிலைகொட்பின் றுடலாரும்” என்பதனாற் காண்க.

அ

சிலப்பதிகாரம்

ம், உம்மை முற்று, உரை இடை இட்ட - உரையிடை யிட்டனவும், பாட்

டு உடை - பாட்டுடையனவுமாகிய, செய்யுள் - காப்பியமாக, செய்யுள் கருவி யாகுபெயர், உரைசால் அடிகள் அருள - புகழ்மைந்த இளங்கோவடிகள் அரு ளிச்செய்ய, மதுரை * கூலம். வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன் - மதுரையின் கணுள்ள கூலவாணிகனாகிய சாத்தன்கேட்டான்,

இது பால்வகைதெரிந்த பதி

கத்தின்மரபு—இவ்வரையறை

(அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எ ன்ணும்). முப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த

மரபுஆம்—என்றவாறு.

ஓர் நிமித்திகன் அடிமுதல் முடிகாறும் இருவரையும் நோக்கி அரசரிமை இளையவற் குண்டென்ற அளவில் செங்குட்டுவன் வெகுண்டு நோக்க அடிகள் துறவுமுண்டார் என்பது வரலாறு.

எனவென்றது அசைச்சொல். ஆசிரியப்பாவி னிறுதியினிற்றல் சிறப்பு டைத்து. தொ-பொ-செய்யுளியல்-கக0. “அகவலிசைபன் வகவன்மற்றவை. ஏ ஓ ௪ ஆ எனவென்றிறுமே” என்பதனாற் காண்க. என்பத்தெட்டாம் அ டியுள் கட்டுரைகாறையும்ட்டலர், வாழ்த்துவரந்தருகாதையோடு எனச்சிந்தடி.

கனும் இவ்வாறெத்தும் எனக் குறையுமில்லாத வகுதலால் இவ்வாசிரியப்பா குட்டத்துக்காயிற்று. தொ-பொ-செய்யுளியல் - ௧0௯-௫. “குட்டம் எருத்தடியுடைத்துமாகும்” உடைத்தும் என்ற உம்மையால் ஈற்றவலடியுமன்றி ஏனையடிகளும் சீர்குறைந்து நடக்கும் என அமைதலால் இணைக்குறளாசிரியப்பா எனினும் அமையும்.

ஒருந்தமிழொருமூன்றுமுலகின்புறவகுத்துச்
சேரன்றொருகுத்தசிலப்பதிகாரத்திற்சேர்ந்தபொருள்
ஆருந்தெரியவுரைவிரித்தானடியாரக்குநல்லான்
காருந்தருவமுனைபாரிரம்பையார் காவலனே.

பதிக முற்றிற்று.

உரைபெறுகட்டுரை.

அன்றுதொட்டிப் பாண்டியனுடைய மழைவறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி—
வெப்பநோயுங் குருவுந்தொடரக்—கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன்—
நங்கைக்குப்பொற்கொல்ல ராயிரவரைக்கொன்று—களவேள்வியால்விழ
வொடுசாந்தியெய்த—நாடுமலியமழைபெய்து நோயுந்துன்பமுரீங்கியது.

(இ-ள்.) பாண்டியன்நாடு அன்றுதொட்டி - பாண்டியனுடையநாடுஅன்றுதொடங்கி, மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை எய்தி - மழைவறத்தல் மிகுதலால்

* கூலும்எண்வகைத்து—நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, மலைநெல், மூங்கில்நெல்.

உரைபெறுகட்டுரை.

௪௩

வறுமையடைந்து, வெப்பும்நோயும் குருவும்
தொடர-சுரநோயுங் குருநோயும் இடைவிடாதுநலிய,
கொற்கையில் இருந்த வெற்றிவேல் செழியன்-கொ

ற்கைக்கண் இருந்த வெற்றியைத்தரும் வேலேந்திய இளஞ்செழியன், நங்கை க்கு பொற்கொல்லர் ஆயிரவரை கொன்று - வீரபத்தினிக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டு, களம் வேள்வியால் சாந்தி விழவுசெய்ய - கொலைக் களவேள்வியால் சாந்திசெய்து விழுவெடுத்தலால், நாடு மலிய மழைபெய்து நோய் உம் துன்பம் உம் - அவன் நாடு மிகவும் மழைபெய்து (முற்கூறிய)வறுமை யினின்றும் நோயினின்றும் நீங்கியது. ஓடி எண்ணிடைச்சொல்.

கூர்ந்து என்னுங் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் எய்தியென்னும் எச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் நலிய என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், கொன்று என்னும் எச்சம் செய்யஎன்னும் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன.

அதுகேட்டு

கொங்கினங்கோவரசர்
தங்குண்டகத்து—நங்கைக்குவிழவொடு சாந்தி
செய்ய—மழைத்தொழிலென்று மறவாதாயிற்று.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு கொங்கு இளங்கோ

அரசர்—அதனைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்திலுள்ள இளங்கோவாகிய கோசர், தங்கள் நாட்டகத்து நங்கைக்கு சாந்தி விழவுசெய்ய - தங்கள்நாட்டில் வீரபத்தினிக்கு (பாண்டியன் செய்

தவாறு) சாந்தி செய்து விழுவெடுத்தலால்,
மழைத்தொழில் என்று உம் மற்ற வான ஆயிற்று -
(அவைநீங்கி) மழைபெய்தற்றொழில் (பெய்யுநாளில்) எப்
பொழுதும் வழுவானின்றது. இளங்கோசர்
எனவும்பாட்டு.

அதுகேட்டு

கடல்குழிலங்கைக் கயவாகுவென்பான்—நங்கைக்கு—நாட்பலிபீடிகை
கோட்டமுந்துறுத்தாஅங்—கார்த்தகெடுத்து வரந்தருயிவளென்—ஆடித்திங்க
ளகவயினுங்கோர்—பாடிவிழர்க்கோள் பன்முறையெடுப்ப—மழைவீற்றிருந்
து வளம்பலபெருகிப்—பிழையாவிளைய ண்டாயிற்று.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு கடல்குழி இலங்கை கயவாகு என்பான்—அதனைக்கே
ட்டுக் கடலே அகழாகச்சூழ்ந்த இலங்கைக்கு அரசனாகிய கயவாகு என்பவன், நங்
கைக்குநாள் பலிபீடிகை உம் முந்துறுத்துகோட்டமும் உறுத்துவீரபத்தினிக்
குநாள்தோறும் பலிகொள்ளுதலையுடைய பீடத்தையுமுந்தச்செப்து (பின்பு)
கோயிலும் அமைத்து, அரந்தைகெடுத்து வரம் இவள்தரும் என - (முற்கூறி
ய) துன்பங்களைக்கெடுத்து (மக்குவேண்டும்) வரங்களை இவள்தருவான் என்
றுதுணிந்து, ஆடித்திங்கள் அகவயின் - ஆடிமாதத்திட்டித்து, பாடி ஆங்கு ஓர்
விழாக் கோள் பன்முறை எடுப்ப - தன்னகத்தில் அங்கு ஓர் ஆட்டை விழாக்
கொள்கையாகப் பலமுறையும் செய்விக்க, மழைவீற்றிருந்து பலவளம்பெருகி

கூடு

சிலப்பதிகாரம்

பிழையாவிளையுள் நாடு ஆயிற்று - மழை குறைவின்றி
நிலைபெறுதலால் பல வளங்களு மிக்குப்பொய்யாத
விளையுடைய நாடாயிற்று. பாடி-நகர். உம்மையைப்
பீடிகைக்கும் உறுத்து என்பதைக் கோட்டத்துக்குங்

கொள்ள. பீடிகை முந்து என்றமையால் கோட்டம்
பின்புஎன்றல் உபலக்கணம். அகம் வயின்
ஒருபொருளிருகொல். ஆட்டைவிழா வருடந்தோறுஞ்
செய்யும்விழா:

அதுகேட்டு,

சோழன் பெருங்கிள்ளி

கோழியகத்தே—எத்திறத்தானும். வரந்தருமிஃ ளோர் —
பத்தினிக்கடவுளாகுமென
நங்கைக்குப்—பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சு மைத்து—நித்தல்விழா
வணிநிகழ்வித்தோனே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு கோழிஅகத்து பெருங்கிள்ளி

சோழன் - அதனைக் கேட்டுச் சோழனாட்டில்
உறையூரிடத்தில் பெருநங்கிள்ளி யாசனாகிய சோழன்,
இவள் ஓர்பத்தினிக்கடவுள் ஆகும் - இவள் ஒரு
பத்தினிக்கடவுளாதலால், எதிறத்தான் உம்வரம்தரும் என -
எவ்வகையாலும் (நமக்குத் துன்பத்தைக் கெடுத்து)
வரந்தருவாளென (கருதி) நங்கைக்கு
பத்தினிகோட்டமும்சமைத் து - வீரபத்தினிக்குப்
பத்தினிக்கோட்டம் என ஓர் கோயிலமைத்து, நித்தல் விழா
அணிநிகழ்வித்தோன் - நாள்தோறும் விழாவலங்காரமும்
நடத்தினன்.

ஒருகோழி நிலமுக்கியத்தியத்தால் யானையோடு
போர்செய்து அதனைப் போரிற் றொலைத்தலைக்கண்டு
அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியெனப்
பெயராயிற்று. இவள் பிறந்த நிலவுரிமைபற்றி

எத்திறத்தானும் என்றான், உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்
செய்யுள்ளன்றமையால் காப்பியங்கட்குச் சிறு பான்மை
இவ்வுரையிடையிட்டனவும்வரும் எனக்கொள்க.
“உரையும்பாடை யும் வீரவீவருமே” என்பது ஓத்து
ஆகலால்,

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

பு க ர் கா ண் ட ம்.

புகார் காவிரிப்பூம்பட்டினம், தாண்டம்கூட்டம். புகாரின் கண்ணட
ந்தசெய்திக் கூட்டத்தையுடையது என ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்கள
த்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய்ப்புடலத்திற்குக்காரணக்
குறியாயிற்று, இயல்பாதல் தொ-எ-புள்ளி-கக0-புறனடை-கு-ஆல்-கொள்க,

முதல ஆவது மங்கலவாழ்த்து.

கல்பாணத்திற் பெண்கள் வாழ்த்துதலையுடைய பாடல்என

விரிதலில் ஏழாம்

வேற்றுமைத்தொகை

நிலைக்களத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகையாய்

அதிகாரத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று.

இதனுட்கதை நிகழ்ச்சியின்

மையால் மங்கலவாழ்த்துக்காதையென்னாது

மங்கலவாழ்த்துஎன்றார்.

மங்கலவாழ்த்து.

கக

சிந்தியல்வெண்பா.

திங்களைப்போற்றுதுங் திங்களைப்போற்றுதும்

கொங்கலர்தார்ச்சென்னி

குளிர்வெண்குடைபோன்றிவ்

வங்கணுலகனித்தலான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் தார் சென்னி -

தாதுபரந்த மாலைபையணிந்த

சோழனுடைய, குளிர்வெண்குடைபோன்று -

குளிர்ந்த வெள்ளிய குடை

பையயொத்து; இ அம் கண்டலகு அளித்தலான் - இந்த

அழகிய வுலகிற்குப்

பொதுவற அளிசெய்தலால்,

திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதும்-நாம்

சந்திரனைத் துதிப்போம் சந்திரனைத்துதிப்போம்—எ-று.

மங்கலமொழியாதலால் திங்களைமுற்கூறினார்.

இவ்வடுக்கு இசைநிறை.

இது பண்பும் பயனும்பற்றிவந்த வுலகம்.

“நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழன்ம

ரபு” இது பாடாண்டிணையுள் ஒருதுறை.

இதன்பொருள் உலகவொழுக்கத்

தை மிகவும் உயர்த்திப் புகழ்ந்து கூறுங்

குடையினதிலக்கணம்.

ஞாயிறுபோற்றுது ஞாயிறுபோற்றுவும்
காவிரிநாடன்றிகிரிபோற்பொற்கோட்டு
மேருவலந்திரிதலான்,

(இ-ள்.) காவிரிநாடன்றிகிரிபோல் -
ஆக்கின சக்கரம்போல, பொன்கோடு -

காவிரிநாட்டையுடைய சோழனது

பொன்னாகிய சிகரத்தினை யுடைய,

மேரு வலம் திரிதலான் - மேருவை வலஞ்செய்தலால்,
ஞாயிறு போற்றுவும்

ஞாயிறு போற்றுவும் - நாம் சூரியனை

வணங்குவோம் சூரியனை வணங்கு

வோம்—எ-று.

இது தொழில்பற்றிய வுவமம்.

மாமழைபோற்றுவும் மாமழைபோற்றுவும்

நாமநீர்வேலி யுலகிற்கவனளிபோல்

மேனின்றுதான் சுரத்தலான்,

(இ-ள்.) நாமம் நீர் வேலி உலகிற்கு - அச்சத்தைத்தருங் கடல்குழந்த உ-
லகிற்கு, அவன் அளிபோல் - அச்சோழன் அளிசெய்யும் வகைபோல, மேல்
சின்று தான்சுரத்தலான் - (மாறாது) மேலேலின்று தன் (மழையால்வளத்தை)
சுரத்தலால், மாமழை போற்றுவும் மாமழை போற்றுவும் - பெரிய மேகத்
தைப் போற்றுவோம் பெரியமேகத்தைப் போற்றுவோம்—எ-று.

வேலி சூழ்தல். அளி கொடை. சுரத்தல் இடைவிடாதுசொரிதல். நாம் உரிச்சொல் இது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு அம் சாரியைபெற்றுநின்றது. இது பயன்பற்றிவந்த வுவமம்.

கஉ

சிலப்பதிகாரம் -

பூம்புகார்போற்றுதும் பூம்புகார்போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலியுலகிற்கவன்குலத்தோ
டோங்கிப்பரந் தொழுகலான்.

(இ-ள், வீங்கு நீர் வேலி உலகிற்கு - மிக்க
கடல்சூழ்ந்த வுலகின்கண், அ.

வன் குலத்துஓடி - அச் சோழன் குலத்தோடி, ஓங்கி (தானும்) புகழப்பட்டு,
பரந்து ஒழுகலான் - சிறந்து நடத்தலான், பூ புகார் போற்றுதும் பூ புகார்
போற்றுதும் - பொலிவையுடைய புகாராவணங்குவோம் பொலிவையுடை
ய புகாரா வணங்குவோம்—எ-று.

உலகிற்கு உருபுமயக்கம். “நடைமிகுத்தேத்திய குடைரிழன்மரபு” என்ற
தில் மரபு என மிகுத்துச்சொல்லிய அதனால் குடையோடுசார்த்திக்கூறிய ஆக்கி
ணையும் கொடையும் ஊரும் மிகவும் புகழ்ந்து
கூற்றினாராயிற்று. தொல்காப்

பியம் பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில்.

‘தாவினல்லிசை கருதியகிடந்தோ

ர்க்கு” என்னும் ஈசும் சூ-உள் “நடைமிகுத்தேத்திய
குடைரிழன்மரபு” என்

பதற்கு நச்சினார்க்கினியார் எழுதிய வுரையான் உணர்க.
இவையு மிவனாற்

சிறந்தன என்பதுகருத்து.

ஆங்கு—பொதியிலாயினு

மிமையமாயினும்—பதியெழுவறியாப் பழங்

குடிதழீஇப்—பொதுவறுசிறப்பிற் புகாரோயாயினும் — நடுக்கின்றிலைஇய
வெண்பதல்வதை—ஒடுக்கங்கூறு ருயர்ந்தோருண்மையின் — முடித்தகேள்வி
முழுதுணர்ந்தோரோ.

(இ-ள்.) முடித்த கேள்வி - தரைகண்ட தூற்கேள்வியால், முழுதுணர்
ந்தோர் - எல்லா தூற்பொருளையும் உணர்ந்தபெரியோர், ஆங்கு - அப்படிப்
போற்றினல்லது, பொதியில் உம் இமையம் உம் -
பொதியமலையும் இமைய

மலையும், பதி எழு அறியா-தன்னிடத்தினின்றும்

பெயர் தலையறியாத, பழம்

குடி தழீஇ - ஆதிக்காலத்தேறின-குடிக்கிளத்தழுவி,

பொது-அறுசிறப்பின் பு

கார்உம் - தனக்கேயுரிய சிறப்பினையுடைய புகாரும்.

(ஒருதன்மைய ஆதலால்)

நடுக்கு இன்றி நிலைஇய என்பது

அல்லது - சலிப்பில்லாமல் நிலைபெற்றனவெ

ன்று கூறுதல்லாமல், உயர்ந்தோர் உண்மையின் - (முற்கூறிய இவ்விடங்
களில்) உயர்ந்தோர் உள் ஆதலால், ஒடுக்கம் கூறார் (அவற்றிற்கு) அந்தம்
கூறார்—எ-று.

தம்மிற்பகையின்மையால் பதியெழுவறியா என்வும், பொதியமலையிலுள்ள
அகத்தியனையும் இமையமலையிலுள்ள இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள வணிக
ரையும் ஒப்ப எண்ணுவார் உயர்ந்தோருண்மையின் எனவுகூறியார். இத
னாற் சோழன் சிறப்பையும் புகாரின் சிறப்பையும் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. ஆயின்
இடைச்சொல். விகாசப்பட்டு நின்றதழுவி என்னும் எச்சம் அது என்னும்
காலங்கரந்த பெயரொச்சங்கொண்டது.

மங்கலவாழ்த்து.

காட

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.
அதனால்—நாகநீணகரொடு நாகநாடதனெனும்
போகநீள் புகழ்மன்னும் புதார். நகரதுதன்னில்
மாகவானிகர் வண்கை மா நாயகன்
குலக்கொம்பர்

நாகவான் கொடியன்னு

ளீராருண்டகவையாள்—இது தரவு.

அவளுந்தான்—தனிச்சொல்.

போதிலார்திருவினாள் புகழுடைவடிவென்றும்
தீதிலாவடமீனின் றிறமிவடி.றமென்றும்
மாதரார்தொழுதேத்த வயங்கியபெருங்குணத்துக்
காதலாள்பெயர்மன்னுங்

கண்ணகிபென்பாண்மன்னே

பெருநிலமுழுதாளும் பெருமகன் றலைவைத்த
ஒருதனிக்குடிகளோ

டியர்ந்தோங்குஞ்செல்வத்தான்

வருநிதிபிறர்க்கார்த்து மாசாத்துவா னென்பான்
இருநிதிக்கிழவன்மகனீ ரெட்டாண்டகவையான்
அவனுந்—தான்.

மண்டேய்த்த புகழினான் மதிமுகமடவார் தம்
பண்டேய்த்த மொழியின லாயத்துப்பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ்

செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக்காதலாற்

கொண்டேத்துங்கிழமையான் கோவலனென்பான் மன்னே

அவரை—தனிச்சொல்.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

இருபெருங்குரவரும் ஒருபெருநாளான்
மணவணிகாண மகிழ்ந்துழி. இது அகவற்பா.
யானையெருத்தத்தணி யிழையார்மேலிரீஇ
மாநகர்க்கீந்தார் மணம். இது வெண்பா.
அவ்வழி—தனிச்சொல்.

முரசதிரந்தன - முருடியம்பின - முறையெழுந்தன - பணிலம்பெண்குடை
அரசெழுந்ததொர் - அடிபெழுந்தன - அகவண்மங்கல - அணியெழுந்தது.
இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதாங்கம்

மாலைதாழ்சென்னி வயிரமணித்தூணத்து
நீலவிதானத்து நித்திலப்பூம்பந்தர்க்கிழ
வானூர்மதியஞ்சகடணைய வானத்துச்
சாலியொருமீன்றகை யானைக்கோவலன்

மாழுதுப்பார்ப்பான் மறைவழிகாட்டிடத்
தீவலஞ்செய்வதுகாண் பார்க்கேனான்பென்னை.

இவைமூன்றுந்தாழிசை.

வினாயினர் மலரினர் விளங்குமேனியர்
 உனாயினர் பாட்டின ரொசிந்தநோக்கினர்
 சாந்தினர் புகையினர் தயங்குகோதையர்
 ஏந்தின முலையின ரிடித்தசுண்ணத்தர்

விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்தபாலிகை
 முனோக்குட வினாயினர் முகிழ்த்தமூரலர்

போதொடு வினாகூந்தற்

பொலநறுங்கொடியன்னுள்

காதலற்பிரியாமற் கவவுக்கை நெகிழாமற்
 றீதறுகெனவேத்திச் சின்மலர்கொடு தூவி.
 அங்கணுலகி னருந்ததியன்னுளோ
 மங்கலநல்லமளி யேற்றிறுந்தங்கிய

இப்பாலிமையத் திருத்தியவாள்வேங்கை
 உப்பாலேப்போற்கோட்டுழையதாவெப்பாலும்.

இவைஆறும்அராகம்

செருமிகுசினவேற் செம்பியன்

ஒருதனியாழி யுருட்டுவோனெனவே—இது

சுரிதகம்.

(இ - ள்.) அதனால் - அப்புகார் நிலை

பெறுதலையுடையதாதலால் (பேர்

கமும் பொருளும் நிலைபெறுதலையுடையன

என்றபடி.) நாகம்நீள் நகர்உம்

நாகம் நரமும் - சுவர்க்கமாகிய எல்லையில்லாத
(சிறப்பையுடைய) நகர

த்தினும், பவனமாகிய நாட்டினும் உண்டாகிய, நீள்
புகழ்போகம் மன்னும் பு

கார் நகரது தன் இல் - பரந்தபுகழும் போகமும்
நிலைபெற்ற புகார் நகரத்தில்,

ஒடு இடைச்சொல். இரண்டிடத்திலும் வந்த அது
பகுதிப்பொருள் விசு

தி. போகநீள் புகழ் எதிர் நிரனிறை, மாகம் வான் நிகர்
வண்மை மாநாயகன்

குலம் கொம்பர் நகைவான் கொடி அன்னாள்.
நராறு ஆண்டு அகவை

யான் - விசும்பிலுள்ள மேகம்போல உபகரிக்குங்
கையையுடைய மாநாயகனு

டைய குலத்திற்குன்றிய பூங் கொம்பையும்
பொன்னாகிய வான் வல்லியை

யும் ஒத்தவன் பன்னிரண்டிக் குட்பட்ட
பிராயமுடையான்; மாநாயகன் சிறப்

புப்பெயர். நகை வான்கொடி காமர் வல்லி. கொம்பர்
இறுதி நிலப்போலி.

அவள் - உம்மை இசைநிறை. போதில் ஆர் திருவினாள் - தாமதையில் வசிக்கு
ம் இலக்குமி தேவியினுடைய, புகழ் உடை வடிவு என்று உம் - புகழ்தலையு
டைய வடிவு இவள் வடிவை யொக்கும். என்றும், தீது இலா வடமீனின் தி

றம் இவள் திறம் என்று உம். - குற்றமில்லாத அருந்ததியினுடைய கற்பு இவ
ள் கற்பை யொக்குமென்றும், மாதாரர் தொழுது எத்த (உலகிலுள்ள) பெ
ண்கள் (செல்வமுங்கற்பும் நிலைபெறத்தன்னை) கைகூப்பி வணங்க, வயங்கிய

பெருங்குணத்து காதலாள்-விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பவன், பெயர்-கண்ணகி என்பாள் - பெயர் கண்ணகியென்று கூறப்படுவாள், திரும்பும் கற்பு. காதலாள் செயப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்பு வினையா லினையும்பெயர்.

மங்கல்வாழ்த்து.

கடு

மன்னும் இடைச்சொல். பெருநிலம் முழுது ஆளும் பெருமகன்-பெரிய பூமி முழுதையும் ஆளாநின்ற கரி கால் வளவன், தலைவத்த ஒரு தனி குடிகள் ஓடு - முதற் குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய ஒப்பில்லாத குடிகளில், உயர்ந்து ஓங்கும் செல்வத்தான் - மேற்பட்டோங்கிய செல்வத்தையுடையவன் (அவன்யார் என்னில்) வருநிதி பிறர்க்கு ஆர்த்தும் மா சாத்துவான் என்பான்- தன்னுடைய பொருளை யில்லாதார் க்கு நுகர்விக்கும் மா சாத்துவானென்று சொல்லப்பட்டவனாகிய, இருநிதிக்கிழவன் மகன் - இருநிதிக்கிழவனுடைய மகன், ஈரொட்டு ஆண்டு அகவையான் - (அவன்) பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட பிராயத்தையுடையவன், மா சாத்துவான் இயற்பெயர். இருநிதிக்கிழவன் பெரிய செல்வத்திற்குரியவன் என நிற்பலால் சிறப்புப்பெயர். வருநிதி மரக்கலத்தாலுங் கரை வழியாலும் வரும் பொருள். பிறர் பொருளில்லார். ஓடு உருபுமயக் கம். ஆர்த்தும் பிறவினைப்பெயரொச்சம்.

அவன் - உம்மை இசைநிறை. மண் தேய்த்த புகழினான் - (மண்ணு லிகைத்தன் உட்படுத்துவதால்) மண்ணுலகைச் சிறுகச்செய்த புகழையுடையவன், மதி முகம் மடவார் - சந்திரன்போலு

முகத்தையுடைய பெண்கள்,
 காதலால் கண்டு-விருப்பத்தால் (உலகில் தன்னை) பார்த்து, தம்பண் தேய்த்த.
 மொழியின் ஆல் - தமது இசைபைக் கெடுத்த சொற்களால், ஏத்தும் செவ்
 வேள் என்று. (பாவராவும்) துதிக்கப்படு முருகக்கடவுள் என்று, ஆபத்து இ
 சைபோக்கி பாராட்டி - (தமது) தோழிமார்
 கூட்டத்துள் (தனது) புகழ் போகச்செய்து சோட்டி,
 ஏத்தும் கிழமையான் (காமக்குறிப்பால் உட்கொண்டு)
 துதித்தற்குரிமையையுடையான் (அவன்யார் எனனில்)
 கோவலன்என் பான் - கோவலனென்று
 சொல்லப்படுவான். புகழினான் கோவலன் என
 முடிக்க. வேள் இருவர் ஆதலால் செவ்வேள் என்றார். கண்ணகியானா முற்
 கூறினார் பத்தினியாரை யேத்துதல் உட்கோள் ஆதலால். அவரை - அத்தன்
 மையரை, இரு பெருங்குரவர் உம் ஒரு பெருநான் ஆல் - பெரிய இரு குரவ
 ரும் ஒரு நல்லநாளில், மண அணிகாண மகிழ்ந்தனர் - மணக்கோலங் காண
 வேண்டி மகிழ்ந்தார், மகிழ்ந்த உழி - மகிழ்ந்தவிடத்து, அகரவீறு தொகு
 த்தல். யானை எருத்தத்துமேல் அணி யிழையார் இரீஇ - யானையினது
 புறக்கழுத்தின்மேற் சில பெண்களை (அலங்கரித்து) இருத்தி, மாநகர்க்கு மண
 ம் சந்தார் - பெரிய நகரிலுள்ளவர்க்கு இவர் மணமென்று அறிவித்தார், ஆல்
 உருபு மயக்கம். அவ்வழி - அறிவிக்கும் அவ்விடத்து, முரசு அதிர்ந்தன - முர
 சம் ஒலித்தன, முருடு இயம்பின - மத்தளம் ஒலித்தன, பணிலம் முறை எழுந்
 தன - சங்குகள் முறையா யொலித்தன. வெண்குடை அரசு எழுந்தது ஒர்ப
 பி எழுந்தன - தவளக்குடை அரசன் எழுந்ததோர் படித்தாக எழுந்தன, அக
 லன் மங்கல அணி எழுந்தது - (ஆதலால்) தெருவில் மங்கல அணி எங்கும் எ
 ழுந்தது மாலேதாழ் சென்னி வயிரமணி தூணத்து - மாலேதங்கிய சிகரத்தை
 யுடைய வயிரத்தாலாகிய தூணிகளையுடைய (மண்டபத்தில்) நீலம் விதானத்

து கீழ்ப்பு சித்திலம் பந்தர் - லீலப்பட்டுமேற் கட்டியின் கீழ் (விறுத்தின்) பொலி-
வையுடையமுத்துப்பந்தலிடத்துவான் ஊர் மதியம் சகடு அணைய-ஆகாயத்தில்
தவமுஞ் சந்திரன் உரோகணியைக்கூடியாராலில், மா முதுபார்ப்பான் மறை
வழிகாட்டி-பெரிய பிதாமகன் வழியாயுள்ள புரோகிதன் வேதத்தில் (வணி
கர்க்குக்கூறிய) வழியே சடங்குகாட்டி, வாணத்துகாலி ஒருமீன் தனையாளை-
வாணத்திலுள்ள அருந்ததிபோலும் கற்பினையுடைய கண்ணகியாரோடு, கோவ
லன் தீவலம்செய்வது - கோவலன் ஓமத்தியை வலஞ்செய்தலை, காண்பார்
கள் நோன்பு என்னை - காண்பவர்கள் (முற்பவத்திற்செய்த) தவம்பரது (நாம்
அறிபோம்) சாவி

யொருமீன் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐ உரு
புமயக்கம். விளங்குமேனியர் விராயினர் மலரினர்
உரையினர் பாட்டினர் ஒசுந்த நோக்கினர் - விளங்கிய
மேனியையுடைய பெண்கள் கலவைச்சாந்தி னராய் மலரை
பேந்தினராய் புகழ்பவராய் வாழ்த்துப்பாட்டினராய்
ஒதுவ

கிய பார்வையை யுடையவராயும், ஏந்து இளமுலையினர் சாந்தினர் புகையர்
தயங்குகோதையர் இடித்த சுண்ணத்தர் - ஏந்திய இளமைதங்கிய முலைபையு
டைய பெண்கள் சந்தனக் குழம்பினராய் நறும்புகையராய் விளங்கு மாலைய
ராய் இடித்த சுண்ணத்தினராயும், முகிழ்த்த முரலர் விளக்கினர் கலத்தினர்
விரிந்த முளைபாலிகை குடிரியினர் - அரும்பிய புன்னகையையுடைய பெ
ண்கள் விளக்கினராய் ஆபரணங்களை பேந்தினராய் அலர்ந்த முளைப்பாலிகை
பையும் பூரண கலசங்களையும் நிராநிரையா பேந்தினவராயும், போது ஒதி
விரைகூந்தல் பொலம் நறும் கொடி அன்னாள் - மலரொடு பரிமளிக்குங் கூந்
தலையுடைய கல்ல பொற்கொடியையெயர்த்த கண்ணகியார், காதலன் பிரியா
மல் (தமது) கணவனை மணத்திலும் கண்ணிலும் பிரியாமல் (புணர்வாராய்)
கவலுக்கை நெடுமாமல் (இவர்) அகத்திட்டகை நெடுமாமல் (கோவலன் புண
ர்வானாய்) தீது அதுகளை (இவ்விருவரும்) தீதற்று ஒருவராகவென்று, சில
மலர்கொடுத்தாவி ஏத்தி - சில மலரைக்கொண்டு தூவி (தாம் வழிபடு கடவு
ளை) வணங்கி, அம் கண் உலகில் அருந்ததி அன்னாளை - அழகிய இடத்தை
யுடைய உலகத்தில் அருந்ததியையெயர்த்த கண்ணகியாரை, இப்பால் தங்கிய இ
மயத்து இருத்திய வரன் வேங்கை - அணித்தாய் நிலைபெற்ற இமையமலையில்

நாட்டிய ஒளியையுடைய புலிக்கொடி, உப்பால் பொன்கோடு உழையது ஆ
சேயத்தாயுள்ள மேருவின்பொன்னுகிய சிகரத்தினிடத்ததாக, செருமிகுசினம்
வேல் செம்பியன் - பேரின்மிக்க கோபதையுடைய வேலையேந்திய கரிகாற்
சோழன், எப்பால் உம் ஒருதனி ஆழி உருட்டுவோன் என-எவ்விடத்தும் ஒப்
பில்லாத ஆக்கினசக்கிரத்தை நடத்துவானாகவெனச் சொல்லி, மங்கலம் நல்
ஆமளி ஏற்றினார் - கல்யாணத்திற்குரிய நல்ல படுக்கையில் ஏற்றினார்-எ-று.

தோழியர் எத்தி ஏற்றினார் சொல்லியேற்றினார் என முடிக்க அறுக
நறுதொருத்தல் - உகாச்சட்டிம் இகாச்சட்டிம் சேய்மைமேலும் அணிமை
மேலும் நின்றன, எகாவினா எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வேங்

மனையறம்படுத்தகாதை.

கௌ

கை தானியாகுபெயர். “கவவகத்திடுமே” தெர-உரி-கக-சூ-இது தாவொன்
றும் தனிச்சொல்லும் தாழிசை மூன்றும் அகவற்பாவும் வெண்பாவும் இரு
சீர் ஓரடி எட்டம்போதாங்கமும் பெயர்த்தும் தாழிசைமூன்றும் அரங்கம்
ஆறும் சுரிதகமும்பெற்று மிக்குங்குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் வந்தமையால் மயங்
கிசைக் கொச்சகக்கவிப்பா.

உ-ஆவது

மனையறம்படுத்தகாதை.

இவ்வாழ்க்கையாகிய அறத்திற்படுத்த கதையைபுடையது என் நான்குசொல்
மூன்றுசந்தியாக்கி மனையறம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையாக
வும், அறம்படுத்த ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையாகவும், படுத்தகாதை
பெயரொச்சத்தொடராகவுங் கொள்க.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

உரைசால்சிறப்பி. னரசுவிழைதிருவிற்—பரதர்மலிந்த பவங்கெழுமாநக

ஈ—முழங்குகடனஞ்ஞால முழுவதும்வரினும்—வழங்கத்தவாஅ வளத்ததரினும்
 அரும்பொருடருஉம் விருந்திற்றேயம்—ஒருங்குதொக்கன்ன வுடைப்பெரும்
 பண்டம்—கலத்தினுங்காலினுந் தருவளரீட்டக்—குலத்திற்குள்ளாக் கொழுங்
 குழுச்செல்வர்—அத்தகுதிருவின ரருந்தவமுடித்தேரீர்—உத்தராகுருவி னொப்ப
 த்தோன்றிய—கயமலர்க்கண்ணியும் காதற்கொழுநூலும்—மயன்விதித்தன்ன
 மணிக்காலமளியிசை—மெடுகிலைமாடத் திடைநிலத்திருந்துழி—கழுநீராய்ப்பல்
 முழுநெறிக்குவளை—அரும்புபெரிதயவழிந்த கரும்பியிர்தாமரை—வயற்பூவர்
 ச மளைஇயபற்பு—மேதகுதாழை விரியல்வெண்டோட்டிக்—கோதைமாதவி
 சண்பகப்பொதும்பர்த்—தாதுதெரிந்துண்டு மாதர்வாண்முகத்துப்—புரிமுழ
 லளகத்துப் புகலேக்கற்றுத்—திரிதருஞ்சுரும்பொடு செவ்விபார்த்து—மாலேத்
 தாமது மணிநிலாத்துவகுத்த—கோலச்சாஸரக் குறுங்கணுழைந்து—வண்
 டொடுபுக்க மணவாய்த்தென்றல்—கண்முகிழ்வெய்திக் காதலிற்சிறந்து—வி
 னாமலர்வாளியொடு வேணிலவீற்றிருக்கும்—நிலாநிலைமாடத் தரயியமேறி
 ச்—சுரும்புணக்கிடந்த நறும்பூஞ்சேக்கை—கரும்பும்வல்லியும் பெருந்தோ
 ளெழுதி—முதிர்கடனஞ்ஞால முழுவதும்விளக்கும்—கதிரொருங்கிருந்த காட்சி
 போல—வண்டிவாய்திறப்ப மெடுகிலாவிரிந்த—வெண்டோட்டிமல்லிகை விரி
 யன்மாலையொடு—கழுநீர்ப்பிணையன் முழுநெறிபிறழத்—தாரமாலையு மயன்
 டிக்கையற்றுத்—தீரக்காதலிற் திருமுகநோக்கிக்—கோவலன்சூறுமோர் கு
 றியாக்கட்டினா—குழவித்திங்க ளிமையுவினோத்த—அழகொழிமுடித்த வருமை
 த்தரயினும்—உரிதுகின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையின்—பெரியோன்றருக தி
 ருநுதலாகென—அடையார்முனையகத் தமர்மேம்படுநர்க்குப்—படைவழங்கு
 வதோர் பண்புண்டாகலின்—உருவிலா னொருபெருங் கருப்புவில்—இரு

கஅ

சிலப்பதிகாரம்

கரும்புருவ மாகவீக்க—மூவாமருந்தின் முன்னர்த்தோன்றலின்—தேவர்கோ
 மான் நெய்வுக்காவற்—படைநினக்களிக்க வதனிடையினக்கிடையென—அறு
 முகனொருவனோர் பெறுமுறையன்றியும்—இறுமுறைகாணு மியல்பினனன்
 றே—அஞ்சுடர்மெடுவே லொன்றுகின்முகத்துச்—செங்கடைமழைக்க ணிர
 ண்டாவீத்தனன்—மாயிரும்பீலி மணிநிறமஞ்ஞாலின்—சாயற்கிடைந்து தண்

காண்டையவும்—அன்னவன்னுதான் மென்னடைக்கழிந்து — நன்னீர்ப்பண்ணை நளிமலர்செறியவும் — அளிமயதாமே சிறுபசுங்கிளியே—குழுவம் யாழ் மயிர்தழுங்குழைத்தநின்—மழிலைக்கிளவிக்கு வருந்தினவாசி—மடநடைமாது கின் மலர்க்கைநீங்கா—துடனுறைமரீஇ பொருவாவாயின—நறுமலர்க்கோதைநின் னலம்பாராட்டுநர்—மறுவின்மங்கல வணியேயன்றியும்—பிறிதணியணியப் பெற்றதையெவன்கொல்—பன்மலர்க்குடந்தற் சின்மலரன்றியும்—எல்லவிழ்மாலையோ டென்னுற்றனர்கொல்—நான்நல்லகி னறும்புகையன்றியும்—மான்மதச்சார்தொடு வந்ததையெவன்கொல் — திருமுலைத்தடத்திடைத் தொய்யிலன்றியும்—ஒருகாழ்முத்துட னுற்றதொன்றுண்டுகொல்—திங்கண்முத்தரும்பவுஞ் சிறுகிடைவருந்தவும்—இங்கிவைவயனிந்தன ஞன்னுற்றனர்கொல்—மாசறுபொன்னே வலம்புரிமுத்தே—காசறுவினாயே கரும்பேதேனே—அரும்பெறப்பாவா யாருயிர்மருந்தே—பெருங்குடிவணிகன் பெருமடமகளே—மலையிடைப்பிறவா மணியேயென்கோ—அலையிடைப்பிறவா வழிதேயென்கோ—யாழிடைப்பிறவா விசையேயென்கோ — தாழிருங்குடந்தற் றையானின்னையென்—துலவாக்கட்டுரை பலபாராட்டித்—தயங்கிணர்க்கோதை தன்னொடுதருக்கி—வயங்கிணர்த்தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்வழிநான்—வாரொலிகூந்தற் பேரியற்கிழத்தியை—மறப்பிருங்கேண்மையோ டறப்பரிசாரமும்—விருந்துபுறந்தருஉம் பெருந்தணவாழ்க்கையும்—வேறுபடுதிருவின் வீறு பெறக்காரண—உரிமைக்கற்றமோர டொருதனிப்புணர்க்க—யாண்டிலெகழிந்த விப்பெருங்கிழமையிற்—காண்டுகுசுமப்பிற் கண்ணகிதனக்கென,

(இ-ள்.) உரைசால் சிறப்பின் அரசு விழை திருவின்-புகழமைந்த சிறப்பி னையுடைய வரசரும்விரும்புஞ் செல்வத்தையுடைய தொ-கிளவிபாக்கம்-இளஞ்-சூ-“சூடிமையாண்மை” என்பதில் “அன்னபிறவும்”

என்றதனால் வந்த அரசு என்பதனிறுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மை தெரகுத்தல். பாதர் மலிந்தபயம் கெழு மாநகர் - வணிகரால் லிறைந்த பயன் மிக்க பெரிய நகரமானது, கலத்தின் உம் காலின் உம் தருவனர ஈட்ட - மார்க்கலத்தாலும் கலாவழியாலும் கொண்டு வருவோர் குவித்தலால், அரும் பொருள் தரும் விருந்து இன் தேயம் - பெறுதற்கரிய பொருளைத்தரும் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள், ஒருங் கு-தொக்கால் அன்ன (வந்துகூடி) ஒரு சேர கெருங்கிளுலொத்த, தொக்கன்ன தொகுத்தல், உடையபெரும் பண்டம் - உலகாகிய அளவிறந்த

பொருள்கள், ஈட்ட என்னும் காரணப்பொருளில் வந்த பிறவினை வினைபெ
ச்சம் தொக்கால் என்னும். எச்சத்தின் முதனிலையோடும், அவ்வெச்சம் அன்ன

மனையறம்படுத்தகாதை.

கூக

என்னுங் குறிப்புவினைப்பெயரொச்சத்தோடும் அப்பெயரொச்சம் பண்டம்என்
னும் பெயரோடு முடிந்தது. முழங்கு கடல் ஞாலம் முழுவது உம் வரின் உம் =
ஒலிக்குங் கடல்குழந்த உலகமுமுதும் (ஒருசேரத்தன்மேல்) வந்தாலும், வழங்
கதவர வளத்தது ஆகி-கொடுக்கத்தொலையாத வளத்தையுடைய தாதலால், ஆகி
காரணப்பொருளில்வந்த வினைபெச்சம், இது நகரின் பயனிலையாய்நின்றது. த
வாஎன்னும்பெயரொச்சத்தின் முதனிலைதர. அத்தகு திருவின் அருந்தவம்முடித்
தோர்ட் அவ்வளத்திற்குத்தக்க பொருளால் தலைப்பிதானத்தைச்செய்தோர் (அ
டையும்) + உத்தராகுருவின் ஒப்ப-போகபூமியையொக்கும்படி, குலத்தில் குன்
றாத் கொழங்குடிசெல்வர்தோன்றிய-குலத்திற்குன்றுதலில்லாத வழுவில்லாத
குடிப்பிறப்பிற்றிற்றந்தசெல்வர்க்குத்தோன்றிய, குன்றுதல் பூப்பிறப்பிதல், நடுவி
ன்றிதன்பொருள் வெஃகல் முதலியன. கயம்மலர்கண்ணிஉம்காதல் கொழுநன்
உம்-குளத்திற்குத்த தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய கண்ணடியாரும் (அவ
ரால்)விரும்பப்பட்ட கணவனாகிய கோவலனும், கெடு நிலை மாடத்து இடை
நிலத்து-கெடுநிலைமாடத்தி னிடைநிலத்தில், மயன் விதித்தால் அன்ன மணி கா
ல் அமளி மிசை இருந்த உழி - தெய்வத்தச்சன் நிருமித்து வைத்தாலொத்த இ
ரத்தங்கனிழைத்த கால்களையுடைய அம்ளியின்மேல் இருந்த இடத்து, கெடு
நிலை மாடம் ஏழு நிலையையுடைய மாடம். இடைநிலம் நல்லாநிலம். சுரும்பு
இயிர் அரும்பு பொதி அவிழ்ந்த - வண்டுக்கொலிக்க அரும்புகளின் கட்டவிழ்
ந்த, முழு கெறி கழுநீர் ஆம்பல் குவளை தாமரை - முழு கெறியாகிய கழுநீ
ரும் ஆம்பலும் குவளையும் தாமரையுமாகிய, வயல் பூ வாசம் அனை இ - நீர்ப்
பூக்களின் வாசத்தைக்கலந்து, முழுகெறி முழுவது மலர்தல். அயல் பூ மேதகு
தாழை விரியல் வெங் தோடு - கோட்டுப்பூக்களில் மேதகவினையுடைய தா
ழையின்து விரிந்த வெள்ளிய இதழ்களிலும், சண்பகப் பொதும்பர் கோதை
மாதவி - சண்பகச்சோலையில் வரிசையாயுள்ள குருக்கத்தியின் மலர்களிலும்,
தாது தெரிந்து உண்டு - (உள்ள) தாதுகளை யாராய்ந்துண்டு, அயல் பூ நீர்ப்பூ
வகை அல்லாகிய

வான் முகத்துமாதர் புரி குழல் அடைத்து - ஒளியிழ முகத்தைபுடைய பெண்க
ளது புரிந்த குழற்சியையுடைய கூந்தலில் (உளதாசியமணத்வதப் பெறுதற்
கு) புரி முறுக்கு, ஏக்கற்று புகல் - ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு (வழிகாணும்) திரி
தரும் சுரும்பு ஒடு வண்டு ஒடு - சுழலாவின்ற ஆண் வண்டுகளோடும் பெண்
வண்டுகளோடும், மணி தாமத்து மாலை நிரைத்து வகுத்த - முத்துமாலைகளை
யொழுங்குபட நிரைத்து முறைப்படுத்திய, கோலம் காளரம் குறுங்கண் - அ
ழகிய சாளரங்களின் குறிய புழைவழியில், செவ்விபார்த்து துழைந்து புக்க -
சமையம் பார்த்து துழைந்து புகுத்த, மணம் வாய் தென்றல்-மணத்தைத் தன

X “ஆகியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம் ஏம தவஞ்சம் ஏம வஞ்சம்-தேவகுரு
வஞ்ச முத்தாகுருவஞ்சமெனப் - போக பூமி யறுவகைப்படுமே” என்பதனால்
உத்தராகுருபோக பூமியாதல் காண்க.

20

சிலப்பதிகாரம்

திடத்துடைய தென்றலை, ஒடு விளையுடனிகழ்ச்சி, அளைஇ உண்டு துழைந்து
என்னும் எச்சங்கன் புக்க என்னும் பெயரொச்சத்தோடு தனித்தனி முடிந்தன.
கண்டு மகிழ்வு எய்தி காதலில் நிறந்து - (அவர்கள்) கண்டு மகிழ் கூர்ந்து (பு
ணர்ச்சியைவிரும்பி) காதல் மிகுதலால், விரைமலர் வாளி ஒடு - வாசனையை
புடைய புஷ்ப பாணத்தோடு, வேனில் வீற்றிருக்கும் - காமன் வீற்றிருக்கா
கின்ற, வேனில் கால ஆகுபெயர். வீற்றிருத்தல் என்னும் குறிப்பால் பகை
பின்மை விளங்கி நின்றலால் உதார அணி “உதாரமென்ப

தோதியசெய்யுளிற்”

குறிப்பினொருபொரு ணெறிப்படத் தோன்றும்”, நிரை நிலை மாடத்து அர
யியம் ஏறி - நிரையாக நின்ற மாடத்தின் (மேனிலமாகிய) நிரை முற்றத்தின்
மேலேறி, சுரும்பு உண்கிடந்த நறும் பூ சேக்கை - வண்டுகளுண்ண (ஒரு
சோத் தொகுத்துவைத்ததுபோல) இருக்கின்ற, நல்ல மலர்களாலாகிய படுக்

கையின்மேல், சேக்கை
தி. கடல் முதிர் ஞாலம்

செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர், சே பரு
முழுவது உம் - கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுதையும், விள
க்கும் கதிர் ஒருங்கு இருந்த காட்சிபோல -
விளங்கச்செய்யும் சந்திர சூரியர்

ன் ஒரு சேர இருந்த காட்சியைப்போல (இருந்து) இது
பொருளுவமம். கரு ம்பு உம் வல்லி உம் பெருந்தோள்
எழுதி - கரும்பையும் காம வல்லியையும்
(கண்ணகியார்) பெரிய தோளிலெழுதி, வண்டு
வாய்திறப்ப - வண்டிகள் மு

றுக்கை நெடுக்க, நெடு நிலா விரிந்த - மிக்க சந்திரனைப்போல வாயவிழ்ந்த,
வென் தோடு மல்லிகை விரியல் மாலை ஒடி - வெள்ளிய மல்லிகையினது மலர்
ச்செய்யுண்டய மாலையினோடு, விரியல் என்றது இதழ் முறியாமமேல் நின்
றது. சுழுகீர் பிணையல் - சுழுகீர் மாலைபும், முழுநெறி பிறழ் - நிலைகுலைந்த
லைய, தார்உம் மாலைஉம் மயங்கி - (மார்பிலணிந்த) அவ்விருவகைமாலைபு ம
யங்கப்பட்டி; கையற்று (அவ்விருவரும் புணர்ச்சியில்) செயலற்ற, தீரா காத
லின் - நீங்காத விருப்பத்தோடு, திருமுகம் நோக்கி - திருமகள் போல்வான்
முகத்தைநோக்கி, கோவலன் குறியா ஓர் கட்டுகைகூறும் - கோவலன் முன்
கருதாத (நலம் பாராட்டலென்னும்) ஒரு கட்டுகையைக் கூறுகிறபன்; கட்டு
ரை பொருள் பொதிந்த சொல். மயங்கி இடக்கரடக்கல், இதுபடு விசுதி தொ
க்குகின்றது. கண்டு எழுதி சிறந்து இருந்து எழுதி மயங்கி கையற்று என்னும்
எச்சங்கள் ஒன்றினைப்பொன்று கொண்டு இறுதியில் நின்ற கூறும் என்னுமுந்
றின் முதனிலையோடுமுடிந்தன. பெரியோன் - இறைவன், இமையவர் ஏத்த-
தேவர்கள் வணங்காநிற்க, குழவி திங்கள் அழகு முடித்த - இளம்பிறை அழகு
செய்தல் காரணமாகச்சூடுதலால், அருமைத்து ஆயின் உம் (நீஅடைதற்கு) அ
மைபதானாலும், திருதுதல் ஆக என தருக - (உனக்கு) அழகிய நெற்றியாகக்
கடவதெனத் தாக்கடவன். (என்னில்) நின் ஓடு உடன் பிறப்பு உண்மையின்
உரிது - (அப்பிறை) சின்னுடன் உடன்பிறத்த ஹண்மையி ஹரியதாகலான்,
பிறைதிருமுகமொடு பாற்கடலிற் பிறத்தலால் இவரைத் திருமகளாக மதித்தும்,
இறைவன் சூடிபது இரண்டு கலையையுடைய தாதலால் நுதலுக்கு ஒப்பாக

மனையறம்படுத்தகதை.

உக

எட்டாராட்டி டிங்களாக்கித் தாக்கடவென்பது குறிப்பித்தற்கும் தருகவென்
றுங்கூறினான். ஒடு இடைச்சொல். முடித்த காரணப்பொருளில்வந்த பெய
ரெச்சம். உரிது அருமைத்து குறிப்பு வினைமுற்றுகள். உருவிலானன் ஒரு பெ
ருங் கருப்புவிடல் - மன்மதன் (போர்செய்தற்கு எடுத்த) பெரிய ஒரு கரும்புவி
ல்லே, கருமை இரு புருவம் ஆக எக்க - (உனக்கு) கரிய இரண்டு புருவமாகத்
தாக்கடவன் (எனெனில்) அடையார் முனை அகத்து - பகைவர்கள் முனையி
னிடத்து, அமர் மேம்படு கர்க்கு - போரில் (தம்மன்னரை) மேம்படுத்து
வோர்சிலர்க்கு, படை வழங்குவது ஓர் பண்பு உண்டாகலின் - ஆயுத முத
லியவற்றைக் கொடுத்தலாகிய ஓரியல்பு (அரசர்க்கு) உளதாதலால், மன்மத
ன் தன்னால் ஒறுக்கப்படாத பகைவரை யொறுத்தல் இவர் உறுப்பாகிய படை
பைக்கொண் டென்பான் இவ்வாறு கூறினான். எக்க விரித்தல் விகாரம். தே
வர் கோமான் தெய்வக்காவல் - இந்திரன் (அசுரர்களையழித்து) தேவர்களைக்
காத்தற்குரிய, படை அதன் இடை - வச்சிராயுதத்தினடுவை, நினக்கு இடை
என் - நினக்கு இடைபாகக்கடவதென, நினக்கு அளிக்க - உனக்குத் தாக்கட
வன் (எனெனில்) மூவா மருத்தின் முன்னர் தோன்றலின் - மாண மின்மை
பைத்தரும் அமுதத்துக்கு நீ முன்பு தோன்றுதலால், நீ அமுதாகலால் உனக்கு
முன்பு தோன்றுதலின் எனினும் அமையும். அமுதங்கடைகின்ற காலத்து வச்
சிரம் பிறந்ததென்பது புராணவசலாறு. வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய் நடுவே
பிடியுளதாதலால் அதனை உவமை கூறினார். இன் உருபு மயக்கம். பெறும் ஓர்

முறை இன்றி உம் - உனக்குப் பெறுதற்குரியதோர் முறையிலே யாயினும்,
அதுமுகன் ஒருவன் அம் சுடர் நெடுவேல் ஒன்று - முருகக்கடவுள் தன்னுடை
ய அழகிய ஒளியையுடைய வெற்றியின் மிக்க வேலெனன்றினை, மறை செங்
கடைக்கண் இரண்டு ஆய் எத்தனன் - மேகம் போன்ற செவந்த கடைக்கண்
க விரண்டாக நிருமித்துத் தத்தனன் (எனெனில்) இறும் முறை காணும் இய
பினன் - (வேறுகாரணம் இல்லையாயினும்) கர்னிறந்து படு முறைமைபுத்

(தன்கண்ணால்) கண்டெவக்கும் காரணத்தினன் (ஆதலால்) இவை புகழுமைமகள். மாயிரும் பீவி மணிநிறம் மஞ்ஞை - கரிய பெரிய தோகையையும் நீல மணி போலும் விளக்கத்தையுமுடைய மயில்கள், நின் சாயற்கு இடைந்து தண் காண் அடையவும் - உன்னுடைய மென்மைத்தன்மைக்குத் தோற்றுத்தண்ணிய காட்டி, லொடுங்கவும், தண்மை இழிவுமேல் நின்றது. நன்னுதால் அன்னம் மெல் நடைக்கு அழிந்து நல் நீர் பண்ணை நளி மலர் செறியவும் - நல்ல நெற்றியையுடையாய் அன்னமானது, உனது தளர்ந்த நடைக்குத்தோற்று, நல்ல நீரையுடைய வயலிலுள்ள செறிந்த தாமரைமலரிற் புகுந்து மறையவும், சிறு பசுங்கிளி - சிறிய பசுங்கிளிகள், குழலும் பாழும் அமிர்தம் உம் குழைத்த குழலிசையையும் வீணையினிசையையும் அமுதத்தின் சுவையையும் கலந்து குழைத்தாலொத்த, நின்மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின ஆகி - உன்னுடைய மழலைச்சொற்கு (எதிர்த்துவந்து) தோற்றனவாகியும், மலர்கை நீங்காது.

உஉ

சிலப்பதிகாரம்

(உனது மழலையைக் கற்பக்கருதி) மலர் போன்ற உனது கையினின்றும் நீங்காமல், உடன் உறைமீஇ ஒருவா ஆயின - உன்னுடன் பிரியாதிருத்தலைப் பொருந்தி நீங்காவாயின (ஆதலால்) மடம்நடைமாது - கற்றறியாத நடைபையுடைய பெண்ணே, அளியாதாம் - அவை நின்னாலன்பு செய்யத்தக்கன. ஏ இரண்டும் அசைகள். நறுமலர்கோதை நின் நலம் பாராட்டுநர் - நல்ல வரசனையுடைய மலரையணிந்த கூந்தலையுடையாய்,

உண்ணைப் புனைந் தழு

குசெய்யும் வண்ணப்பெண்கள், மறு இல் மங்கல அணியே அன்றிடம் -

குற்றமற்ற மங்கல நாணணியே யல்லாமலும், பிறிது அணி அணிய பெ

ற்றது எவன்கொல் - வேறுசில அணிகளை அணிவதொற் பெற்ற வுதவி

பாதோ, பல் இருங் கூந்தல் -

இடையின் றி 'நெருங்கிய பெரிய கூந்த
வில், சில்மலர் அன்றி உம் - சில்மலரைப்
புனைத்ததல்லாமலும்; எல் அவிழ்மா

லையோடு என் உற்றனர்கொல் - ஒளிபொருந்தி யவிழ்ந்த
மலர்மாலையை (அ
தன்மேலும் புனைதற்கு) என்ன வுறவினையுடையவரோ,
சின்மலர் முல்லையு

லர் முதலிய கற்புக்குரிய மலர்கள்.
நானம் நல் அகில் நறும்புகை அன்றியும் -

நெய்ப்பசையையுடைய நல்ல அகிலினது
வாசனையையுடைய புகையைக் (கூந்

தலுக்கு) ஊட்டுவதல்லாமலும், மான்மதம்சார்து
ஒடுவந்தது எவன்கொல் -

(அதன்மேலும்) மிருகமதச்சார்தினை (அப்புவதற்கு)
அதனோடுவந்த கண்ணோ

ட்டம் பாதோ, திருமுலைதத்து இடைதொய்யில் அன்றி உம் - அழகிய தன
மாகிய பரப்பினிடத்துத் தொய்யிலெழுதுவதல்லாமலும்; ஒரு முத்துகாழ்
உடன் உற்றது ஒன்று உண்டுகொல் (அதன்மேலும்) ஒப்பில்லாத முத்துவட
த்தைப் பூட்டுவதாக (அதனோடு) உண்டாகிய வுரிமையுளதோ, தொய்யில் பத்
திகீற்று. காழ்-வடம். திங்கள்முத்து அரும்ப உம் சிறகு இடைவருந்த உம் -
(மங்கலவணியும் சின்மலரும் அகிற்புகையும் பாரமாயிருத்தலால்) முகத்தில்
வேர்வை தோன்றாநிற்கவும் சிறுகிய இடை வருந்தாநிற்கவும், இங்கு இவை
அணிந்தனர் என் உற்றனர்கொல் - இவ்விடத்தில் இவற்றை (கண்ணாவத்து
ம்) பிறிதணியும் மாலையும் சார்தும் முத்தும்) அணிந்தார்கள் (ஆதலால் இவர்க
ள்) பாது பேய்கொண்டாரோ, திங்கள், முத்து உருவகம். மாக அது பொ
ன் ன (கண்களுக்கு இனிமையைத்தருதலால்) குற்றமற்ற ஓடு பொன்னின்

யொப்பாய், வலம்புரிமுத்தே (பரிசுவின்பத்தைத் தருதலால்) வலம்புரிச்சங்கிற்
 ரோன்றிய முத்தையொப்பாய், மாயின் மேன்மைசுறுவான் வலம்புரிமுத்தே
 என்றான். காசு அறுவினாயே (உயிர்ப்புக்கு இன்பம்தருதலால்) குற்றமற்ற
 வரசனையே, கரும்பே (சுவையினினைமையால்) கரும்பை யொப்பாய், தே
 னே (இனிய மொழியையுடைமையால்) தேனையொப்பாய் (இவற்றாற் சொ
 ல்வுபட்டன ஒளியும் உருவமும் நாற்றமுஞ் சுவையும் ஓசையும் ஆதலால்
 ஐம்புலவிற்பமும் இவரிடத்துண்டென நலம் பாராட்டினான்). அரும்பெறல்
 பாவாய் - பெறுதற்கரிய கொல்லியம்பாவைபோல்வாய், காட்சியில் உயிர்
 மயக்குதலிற்பாவாய் என்றான். ஆர் உயிர் மருந்தே - அரிய உயிரைத் தருத

மனையறம்படுத்தகாதை.

உரு

லால் மிருதசஞ்சீவினியையொப்பாய், அவ்வாறழியும் உயிரைத் தருதலால்
 உயிர்மருந்தே என்றான். பெருங் குடி வணிகன் பெருமடமகனே - பெரு
 ங்குடியிற்பிறந்த வணிகனுக்குச் சிறந்த மடமைக் குணத்தையுடைய புதல்வி,
 தெளிந்தான் ஆதலால் வணிகன் பெருமடமகனே என்றான். தாழ் இருங் கூந்
 தல் தைபால் நின்னை - தாழ்ந்த பெரிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே நின்னை,
 மலை இடை பிறவாமணியே என்குளு - மலையினிடத்துத் தோன்றாத மணியே
 என்பேனோ, மலையிறோன்றிய மணி குழையாமையால் மலையிடைப் பிற
 வாமணியே என்றான். அலை இடை பிறவா அமுதே என்குளு - கடலினிடத்
 துத் தோன்றாத அமுதமே என்று சொல்வேனோ, அமுதத்திற்கு இவ்வடிவு
 இல்லாமையால் அலையிடைப்பிறவா அமுதே யென்கோ என்றான். யாழ் இ
 டை பிறவா இசையே என்குளு - வீணையினிடத்துப் பிறவாத இசையே என்
 று சொல்வேனோ, வீணை கண்களுக்கு இன்பம்தாரமையால் யாழிடைப் பிற
 வா இசையேயென்கோ என்றான். இவை தெரிதருதேற்ற வுயமை என்னும்
 அலங்காரங்கள். கடல்மலைஎன்றமையால் விரோதஅணி. என்கு தன்மையொ
 ருமை வீணைமுற்று. உலவாகட்டினா பலபாராட்டி (இவ்வாறு) இன்பம்
 சிதையாத நலம் பாராட்டல் என்னுங் கட்டுரைகள் பலவற்றை யெடுத்தித்
 சொல்லி, தயங்கு இணர் கோதை தன் ஒடி - விளங்கிய பூங்கொத்துகளைய
 ணிந்த கூந்தலையுடைய கண்ணகியாரோடி, வயங்கு இணர்தாரோன் - விள
 ங்கிய பூங்கொத்துகளாலாகிய மாலைமையணிந்த கோவலன், இது தலையாடுத

துகை. தருக்கிமகிழந்து செல்வுழிநான் - மகிழ்கூர்ந்து செல்லாநின்ற காலத் தொருநான், செல்வுழி உடம்படு மெய்யல்லாத வகார்தோன்றல், தொ-எ-ரு-
 “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப் புறநடையாற் கொள்க. வார் ஒலி கூந்த
 ல் பேர் இயல் கிழத்தியை - நீண்டு நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெரிய கற்பி
 லக்கணத்தையுடைய வீரபத்தினியை (கோவலனை) மறப்பு அரும் கேண்மை
 யோடு - மறத்தலில்லாத சுற்றத்தழாலோடு, அறம் பரிசாரம் உம் - துறவினர்
 க்குச் செய்யும் பரிசாரத்தையும், விருந்து புறம் தரும் பெரும் தண் வரழ்க்கை
 உம் - விருந்தினரைப் புறங்கண்டு இன் சொற் கூறும் பெரிய தண்ணிய செ
 யலையும், வேறுபடு திரு இன் - பலவகைப்பட்ட செல்வத்தோடு, வீறு பெற
 காண் - (இல்வாழ்க்கையை நடத்தி) உயர்ச்சி பெறுதலேக்காண் (வேண்டி)
 உரிமை சுற்றம் ஒடு ஒருதனி புணர்ச்சு - அடிமைத்திரளோடு வேறே கூட்ட,
 இ பெருங்கிழமை இன் - இந்தப் பேருரிமையால், காண் தகு சிறப்பு இன் -
 காணத்தக்க சிறப்பினையுடைய, கண்ணகி தனக்கு - கண்ணகியாருக்கு, சில
 யாண்டு கழிந்தன - சில வருடங்கள் கழிந்தன—எறு.

சுற்பிலக்கணத்துக்கு இவரிலக்கிலம் என்பார். பேரியற்-கிழத்தி என்றார்.
 கேண்மையோடு எனவே சுற்றத்தழாலும், அறப்பரிசாரம் எனவே “அற
 வோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலும்” ஆயின. இ
 வற்றைப்பொருந்தி எனவே அருளுடைமை அன்புடைமை இனியவைகூறல்

உசு

சிலப்பதிகாரம்

முதலிய இல்லறப்பகுதி அடங்கும். பரிசாரம் வேலை. சிலயாண்டு கண்ண
 கியார்க்குக் கழிந்தன எனவே பலயாண்டு மாதவிக்குக்கழிந்தன என்பது உபல

க்கணத்தாற் கொள்க. காணப்புணர்ச்சு என்னும்
 எச்சங்கள் ஒன்றையொ

ன்றுகொண்டு

கழிந்தன

என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

௩-ஆவது அரங்கேற்றக்காதை.

“மாதவிதான்கற்ற நடனத்தைப்பன்னீராண்டில் கரிகாற்பெருவளவன்” அரங்கில் ஏற்றுதலையுடைய காதை என விரிதலால் மூன்று சொல் இரண்டு சந்தியாக்கி, முன்னது ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர் எனவும், பின்னது உருபும் பயனுத்தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் எனவுங்கொள்க. அரங்கேற்று காதை எனவரின் பின்னது வினைத்தொகை நிலைத்தொடர் என்க.

நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா.

தெய்வமால்வரைத் திருமுனியருள—எய்திய சாபத் திந்திரன்கிறுவனெடு—தலைக்கோற்றானத்துச் சாபநீங்கிப்—மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவரங்க ளிர்—சிறப்பிற்குன்றிச் செய்கையொடு பொருந்திய—பிறப்பிற்குன்றிப் பெருந்தோண்மடந்தை—தாதவிழ்புரிமுன் மாதவிதன்னை—ஆடலும்பாடலு மழகுமென்றிச்—கூறியமூன்றிலொன்று குறைபடாமல் — ஏழாண்டியற்றி யோரீராண்டில்—சூழ்கழன்மன்னற்குக் காட்டல்வேண்டி — இருவகைக்கூத் தி னிலக்கணம் நிற்து—பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற்புணர்த்துப்—பதினோ ராடலும் பாட்டுக்கொட்டும்—விதிமாண்கொள்கையின் விளங்கவறந்தாம்—காடலும்பாடலும் பாணியுந்தூக்கும் — கூறியநெறியிற் கொளுத்துங்காலை —பின்னடியும்பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையும — கொண்டவகைய நிற்து கூத்துவருங்காலை — கூடைசெய்தகை வராததுக்களைதலும் — வாரஞ் செய்தகை கூடையிற்களைதலும்—பின்னடிசெய்தகை பாடலிற்களைதலும்—ஆடல்செய்தகை பின்னடியிற்களைதலும்—குரவையும்வரியும் விரவிலசெலுத்தி — ஆடற்குமைந்த வாசான்மன்னெடு—பாழிற்குமுலாஞ் சேருமிடறும்—தாழ்குமுற் றண்ணுமை பாடலோடிவற்றின்—இசைந்தபாட விசையுடன்படுத்த—வாரிக் குமாடற்கு முரிப்பொருளிபக்கித்—தேசிகத்திருவி னோசைகடைப்பிடித்துத்—தேசிகத்திருவி னோசையெல்லாம்—ஆசின்னுணர்ந்த வறிவினனாகி—கவியது குறிப்பு மாடற்றொகுதியும்—பகுதிப்பாடலுங் கொளுத்துங்காலை—வசையறு

கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கும்—அசையாமாயி னிசையோன்றானும்— இமிழக்
 டல்வரைப்பிற் றமிழகமறியத்—தமிழ்முழுதறிந்த தன்மையனாகி— ஏத்தியல்
 பொதுவிய வென்றிவ்விண்ணின்— நாட்டியநன்னூல் நன்குடைப்பிழித்—
 திசையோன்வக்கிரித் திட்டதையுணர்ந்தான்—கசையாமாயினதுபடவைத்து—

அரங்கேற்றுக்காதை.

௨௫

மாற்றோர்செய்த வகைமொழியறிந்து—நாத்தொலைவில்லா
 நன்னூற்புலவனு ம்—ஆடல்பாட
 விசையேதமிழே—பண்ணைபாணி
 தூக்கேழுடமே—தேசிக மென்றிவை
 யாசின்னுணர்ந்து—கூடையிலத்தைக்
 குறியின்மிகுத்து—வாரநில த்தை
 வாங்குபுவாங்கி—வாங்கியவாரத் தியாழுங்குழலும் —
 ஏங்கியமிடறு மி சைவனகேட்பக்—கூரியல்காரணங்
 குறியறிந்துசேர்த்தி — ஆக்கலுமடக்கலு மீத்திறம்படாமை
 — சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்றுசெலுத்தும்—அத்தகுதண்
 ணுமை யருந்தொழின்முதல்வனும்—சொல்லியவியல்பிற்
 சித்திரவஞ்சனை—பு ல்லியவறிந்து புணர்ப்போன்பண்பின்
 — வர்த்தனைநான்கு மயலறப்பெய்தா ன்—கேற்றியகுரலிளி
 யென்றிருகரம்பின் — ஒப்பக்கேட்கு முணர்வின்னாகி
 ப்—பண்ணமைமுழுவின் கண்ணெறியறிந்து —
 தண்ணுமைமுதல்வன் றன் னொடுபொருந்தி —
 வண்ணப்பட்டடை யாழ்மேல்வைத்தான்—கிசையோன்
 பாடிய விசையினியற்கை—வந்ததுவளர்த்து வருவதொற்றி—இன்புறவியக்கி
 யிசைபடவைத்து—வாரநிலத்தைக் கேடின்றுபார்த்தான்—கோநிலத்தி னெழுத்

தெழுத்தாக—வழுவின்றிசைக்குங் குழலோன்றானும் — ஈரோழ்தொடுத்த செ
ம்முறைக்கேள்வியின் — ஓரோழ்பாலை நிறுத்தல்வேண்டி. — வன்மையிற்கிடந்த
தாரபாகமும் — மென்மையிற்கிடந்த குரலின்பாகமும் —

மெய்க்கிளைநரம்பிற்

கைக்கிளைகொள்ளக் — கைக்கிளையொழிந்த பாகமும்பொற்புடைத் — தளரத்
தாரம் விளரிக்இத்துக்—கிளைவழிப்பட்டன ளாங்கேகிளையும் — தன்கிளையழிவு
கண் டவன்வயிற்சேர—எனைமகளிருந் கிளைவழிச்சேர—மேலதுழையினி
ழ்துகைக்கிளை — வம்புறுமரபிற் செம்பாலைபாப — திறுதியாதி யாகவாங்க
வை—பெறுமுறைவந்த பெற்றியினீங்காது—படுமலைசெவ்வழி யரும்பாலை
பெனக்—குரல் குரலாகத் தற்கிழமைதிரிந்தபின்—முன்னதன்வகையே முறை
மையிற்றிரிந்தாந்—கிளிமுதலாகிய வெதிர்படுகிழமையுந்—கொடிவிளரிமேற்
செம்பாலைய்பென—நீடிக்கிடந்தகேள்விக்கிடக்கையின்—இணைநரம்புடையன
வணையுறக்கொண்டாந்—சியாழ்மேற்பாலை யிடமுறைமெலியக் — குழலின்
மேற் கொடிவலமுறைவலிய—வலிவுமெலிவுஞ் சமனுமெல்லாம் — பொலிய
க்கோத்த புலமையோனுடன்—எண்ணியநூலோ ரியல்பின்வழாது—மண்ண
கமொருவழி வகுத்தனர்கொண்டு—புண்ணியகெடுவரைப் போருயர்கெடுங்க
ழைக்—கண்ணிடைபொருசான் வளர்த்ததுகொண்டு—நூனெறிமாயி ன்ரங்
கமங்குந்—கோலளவிருபத்து நால்விரலாக—எழுகோலகலத் தெண்கோனீ
ளத்—தொருகோலுயரத் துறுப்பின்தாடி — உத்தரப்பலகையோ டோங்கினப
லகை—வைத்தவிடைநில நாற்கோலாக — ஏற்றவாயி லிரண்டுன்பொலிய
த்—தோற்றியவரங்கிற் றொழுதனரோத்தப் — பூதனாபெழுதி மேனிலைவைத்
துத்—நூணிழற்புறப்பட மாண்விளக்கெடுத்தாந் — கொருமுகவெழினியும்
பொருமுகவெழினியும்—காந்துவாடுவழினியும் புரிந்துடன்வகுத்தாந்—கோ
வியவிதானத் துனாபெறுநித்திலத்து—மாலைத்தாமம் வளைபுடனாற்றி — விருந்
துபடக்கிடந்தவருந் தொழிலாங்கத்துப்—பேரிசைமன்னர் பெயர்புறங்கொடு

த்த—சீரியல்வெண்குடைக் காம்புகனிகொண்டு—கண்ணிடைநவமணி யொ
முக்கிமண்ணிய—நாவலம்பொலந்தகட் டுடைநிலம்போக்கிக்—காவல்வெண்
குடை மன்னவங்கோயில்—இந்திரன்கிறுவன் சயந்தனுகென—வந்தனைசெய்
து வழிபடுத்திலைக்கோல்—புண்ணியநன்னீர் பொற்குடத்தேந்தி—மண்ணியபி
ன்னர் மாலைபணிந்து—நலந்தருநாளாற் பொலம்பூனோடை—அரசுவாத்தட
க்கையிற் பரசினர்கொண்டு—முரசெழுந்தியம்பப் பலலியமார்ப்ப—அரசொ
டுபட்ட—வைம்பெருங்குழுவந்—தேர்வலஞ்செய்து
கவிகைக்கொடுப்ப—ஊர்

வலஞ்செய்து புருந்துமுன்வைப்ப — இயல்பின்வழாஅ விருக்கைமுறைமைபி
ர்—குயிலுவமாக்க னெறிப்படநிற்ப — வலக்கான்முன்மிதித் தேறியாங்கத்
து—வலத்தூண்சேர்தல் வழக்கெனச்சேர்ந் — திந்நெறியகையா விடத்தூண்
சேர்ந்த—தொன்னெறியிறக்கத் தோரியமகளிரும்—சீரியல்பொலிய நீரனீ
க்க—வாரியாண்டும் வரிசையிற்பாடப்—பாடியவாரத்தி னீற்றினின்றிசைச்
கும்—கட்டியகுயிலுவக் கருவிகளெல்லாம்—குழல்வழிநின்ற தியாமேயாழ்வழி
த்—தண்ணுமைமின்றது தகவேதண்ணுமைப் — பின்வழிநின்றது முழுவேழு
வொடு—கட்டின் றிசைத்த தாமத்திரிகை — ஆமத்திரிகையோ டந்தாமின் றி
க்—கொட்டிாண்டெடயதோர் மண்டிலமாகக் — கட்டியமண்டிலம் பதினொ
ன்றுபோக்கி—வந்தமுறையின் வழிமுறைவழாமல்—அந்தாக்கொட்டெ டை
ங்கியபின்னர்—மீத்திறம்படாமைவக்காணம்வகுத்துப்—பாற்படநின்ற புரலை
ப்பண்மேல்—காங்குடனொரீஇ நன்கனமறிந்து — மூன்றனத்தொன்று கோ
ட்டியதனை—ஐந்துமண்டிலத் தாற்குடைபோக்கி—வந்தவாரம்வழிமயங்கியபி
ன்றை—ஆறுநாலு மம்முறைபோக்கிக்—கூறியவைந்தின் கொள்கைபோல
ப்—பின்னையுமம்முறை பெயரியின்றைப்—பொன்னியல்பூங்கொடி புரிந்து
டன்வகுத்து—காட்டியநன்னூ னன்குடைப்பிடித்துக் — காட்டினனாதலிற்
காவல்வேந்தன்—இலைப்பூங்கோதை யியல்பின்வழாமல் — தலைக்கோலெய்
தித் தலையாக்கேறி—விதிமுறையாக வாயிரத்தென்கழஞ்—சொருமுறையா
கப் பெற்றனளதுவே—நூற்றுப்பத்தக்கெடியெட் டெக்கடைநிறுத்த—வீறுயர்ப
கம்பொன் பெறுவதிம்மாலை—மாலைவாங்குநர் காலுநங்கொடிக்கென்—மா
னமர்நோக்கினோர் கூனிகைக்கொடுத்த—நகரம்பியர் திரிதருமறுகில்—புகர்
வனபொல்வதோர் பான்மையினிந்துத்த—மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிமாலை—

கோவலன்வரங்கிக் கூனிதன் னெடு—மனமனைபுக்கு மாதவிதன் னெ—டீண
வறவைகலி னவர்தன்னன்மயங்கி—விடுதலறியா விருப்பினனாயினன்—வடுநீங்
குசிறப்பிறன் மனையகமறந்தென.

கூத்தியமைதி.

தெய்வமால்வரைத் திருமுனியருள் — எய்தியசாபத் திந்திரன்சிறுவனெ
டு—தலைக்கோற்றானத்துச் சாபநீங்கிய—மலைப்பருஞ்சிறப்பின் வானவரமக
னார்—சிறப்பிற்குன்றிச் செய்கைபொடுபொருந்திய—பிறப்பிற்குன்றிப் பெ
ருத்தோண்மடந்தை நாதவிழ்புரிசுமுன் மாதவிதன்னை — ஆடலும்பாடலு

அரங்கேற்றுக்காதை.

உள

மழகுமென்றிக்—கூறியமுன்றி

லொன்றுகுறைபட்டாமல்—எழாண்டியற்றி

யோரீராளுண்டில்—சூழ்கழன்மன்னற்குக்
காட்டல்வேண்டி.

(இ-ன்.) தெய்வம் மால்வரைத் திருமுனி-தெய்வத்தன்மையுடைய பெரி
ய பொதியமலையின் கண் எழுந்தருளிய ஞானச் செல்வத்தையுடைய அகத்திய
னார், சாபத்து எய்திய - (முன்பிட்ட) சாபத்தையடைந்த, இந்திரன் சிறுவன்
ஒடு அருள் - இந்திரன் குமாரனாகிய சயந்தனோடு

(அம்முனிவர்) அருள் கூர்த

லால், தலைக்கோல் தானத்து சாபம் நீங்கிய - தலைக்கோல்
தானத்தில் அச்சாப

ம் நீங்கிய, மறப்பு அரும் சிறப்பின் - மாறுபடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய,
வானவர் மனார் - தெய்வமகனாராகிய அரம்பையரில், சிறப்பில் குன்று - வரி
சையிற் குறைவுபடாத, செய்கை ஒடு பொருந்திய -

நாடகத்தொழிலோடு

பொருத்திய, பிறப்பில் குன்ற -
 (உருப்படியாகியமாதவி மரபில்வந்த) குடிப் பிறப்பில்
 குறைதலில்லாத, பெருந்தோள் - பெரிய தோளையும்,
 தாது அவிழ்.

புரி குழல் மாதவி மடந்தை தன்னை - மகார்தம் அவிழ்ந்த சுருண்ட
 முடைய மாதவியை, ஆடலும் பாடலும் அழகும்என்று இ கூறிய

கூந்தலையு

மூன்றில்-

ஆடலும் பாடலும் அழகுமென்று இங்ஙனம் கூறப்பட்ட மூன்றினுள், ஒன்
 று குறைபடாமல் - ஒன்றுங் குறைவுபடாமல், ஏழ் ஆண்டு இயற்றி- ஏழா
 ம் வருடத்தில் கூத்துக்கற்பித்து, ஓர் ஈராறு ஆண்டில் -
 பன்னிரண்டாம் வ

ருடத்தில், கழல் சூழ் மன்னற்கு காட்டல் வேண்டி -
 வீரகண்டையையணிந்த கரிகாற்

பெரு வளவனுக்கு (அரங்கேறி) காட்டலை விரும்பி.

இந்திரன் கனிகூர அவன் சபையில் ஆடலும் பாடலு மியற்றத்தொடங்கி
 ய உருப்படி தன்மேற் காமங்கொண்டு நோக்கிய இந்திரன் குமானுக்கு எதிர்
 நோக்கியவ்வாடலும் பாடலும் பிறழாநிற்க, அவற்றை அகத்தியனார்கண்டு
 கோபித்து உருப்பசியை மண்ணுலகின் கணிகையாடுகளவும், சயந்தனை மூங்
 கிலாடுகளவும் சபித்தனர் அச்சாபும் ஏற்ற சயந்தன் வணங்கி அருள்வாயென
 வேண்ட அம்முனிவர், கூத்தியர் தலைக்கோற்றுவதில் நீங்கும் என்று அருளி
 னர் என்பது வரலாறு “திருந்தியபொதியி லருந்திமலகத்தியன் - சிந்தாமணி
 முடி யிந்திரன் மகன் - மாணுவிறலோய் வேணுவாடுகை - இட்டசாபம் பட்
 ட சயந்தன் - சரபவிடையெய்க் கருடவத்தோபென்று - மேவினன் றொழுது
 மேதவுரைப்ப-அருந்தவமாமுனி தமிழ்க்கூத்தியர்க்குத்-திருந்திய தலைக்கோற்

ரூனந்தீருமென் - தவனினி துணைப்ப வாடிவந்தனனே" என்பதனால் அறிக்.

அருள என்னும் வினையெச்சம் நீங்கிய என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனி லையோடு முடிந்தது.

ஆடலாசிரியன் மைதி.

இருவகைக்கூத்தி விலக்கணம் நிந்து—பலவகைக்கூத்தும் விலக்கிணிற் பு ணர்த்துப்—பதினொராட்டலும் பாட்டுங்கொட்டும்.—விதிமாண்கொள்கையின் வினங்கவ நிற்காங்—காட்டலும்பாட்டலும் பாணியுந்துக்கும்—உடியெறிபிற்

௨௮

சிலப்பதிகாரம்

கொளுத்துங்காலே — பிண்டியும்பிணையலு மெழிற்கையுந்தொழிற்கையுங்—
கொண்டவகையறிந்து கூத்துவருங்காலே —கூடைசெய்தகை வாரத்துக்களே
தலும்—வாரஞ்செய்தகை

கூடையிற் களேதலும்—பிண்டி.செய்தகை யாடலிற்
களேதலும்—ஆடல்செய்தகை

பிண்டியிற் களேதலும்—குரவையும்வரியும்.விரவி
லசெலுத்தி—ஆடற்கமைந்த வாசான்றன் னொடு.

(இ-ள்.) இருவகைக்கூத்தின்

இலக்கணம் அறிந்து - சார்தி வினோதம் என்

னும் இரண்டிவகைக் கூத்துக்களுடைய

இலக்கணங்களையறிந்து, இலக்கணங்

கள் ஆவன—அறுவகையிலேமுதல்

நிருத்தக்கையீரூயுள்ளன. பலவகைக்கூத்து

உம் விலக்கிணில்புணர்த்து-பலவகைப்பட்ட

கூத்துக்களையும் * விலக்குறுப்புக

ளோடு பொருந்துவித்து, பலவகைப்பட்ட

கூத்துக்களாவன வென்றிக்கூத்து

வசைக்கூத்து விநோதக்கூத்து முதலியன. 0 பதினொரு
ஆடலும் பாட்டும்

† கொட்டும் - அல்லியமுதல்கொடு கொட்டியிருயுள்ள
பதினொரு கூத்துக்க னையும் அவற்றிற்குரிய
பாடல்களையும் அவற்றிற்கிசைந்த வாச்சியங்களையும்,
மாண்விதி கொள்கையின் விளங்க அறிந்து -
மாட்சிமைப்பட்ட தூல்களிலீவி. தித்த முறையாலே
ஐயந்திரிபற அறிந்து, ஆங்கு அசைநிலை, ஆடல்உம் பாட்
ல்உம் பாணிஉம் † தூக்குஉம்-(முற்கூறிய)
அகக்கூத்துகளுக்கும் புறக்கூத்து

களுக்கும் உரிய ஆடல்களும் § இன்பம் முதல் உச்சமீராக
எட்டுவகைப்பட்ட

பயனுள்ள பாடலும் ¶ கொட்டிமுதல் அளவீராகிய
தாளங்களும், இத்தாளங்

களின் வழிவந்த செந்தூக்குமுதல் நெடுந்தூக்கீராயுள்ள
தூக்கும், கூடிய நெ

றியின் கொளுத்தும் காலே - (கூத்துமுதலிய
இவைதம்மிற்) கூடிய நெறியி

னையுடைய அகக்கூத்து புறக்கூத்து முதலியவற்றை
யாட்டுவிக்குமிடத்து, அ

றிந்து புணர்த்து அறிந்து என்னும் வினையெச்சங்கள்
கொளுத்தும் என்னு

ம் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையைத்
தனித்தனிகொண்டன. † பிண்டிஉம்

* விலக்குறுப்புகளாவன—பொருள் யோனி
 விருத்தி சந்தி சுவை சாதி
 குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம். சொல் சொல்வகை
 வண்ணம் வரி, சேதம். இல்
 உருபுமயக்கம்.

0 பதினொருகூத்துக்கள்—அல்லியம் கடையம்
 ஐராணி மரக்கால் குடை

குடம் துடி பேடு பாவை பாண்டாங்கம் கொடுகொட்டி. இவை அகக்கூத்
 தெனவும் புறக்கூத்து எனவும் இருவகைப்படும். இவற்றைக் கடலாட்டுக்கா
 தையிற்காண்க. பாடல்கள் கந்தமுதல் செந்துறை விகற்பங்களீராயுள்ளன.

† கொட்டு—கீதாங்கம் கிருத்தாங்கம் உபயாங்கம்.

† தூக்கு—செந்தூக்கு மதலைத்தூக்கு துணிபுதூக்கு கோயிற்றூக்கு நிவ
 ப்புத்தூக்கு கழாற்றூக்கு கெடுத்தூக்கு.

§ பயன். இன்பம். தெளிவு நிறைவு ஒளி, வன்சொல் இறுதி மந்தம் உச்சம்.

¶ தாளம் கொட்டு, அசை, தூக்கு அளவு.

† பதாளை திரிபதாளை கத்திரிகை தூபம் அராளம் இளம்பிறை சுகது
 ண்டம் முஷ்டி கடகம் பத்மகோசம் சூசி காங்கூலம் கபித்தம் வீற்பிடி குடம்

அரங்கேற்றுக்கூதை.

உசு

* பிணையல்உம் எழில் கைஉம் தொழில்
 கைஉம்-ஒற்றைக்கையும் இரட்டைக் கையும் அழகுபெறக்
 காட்டுங்கையும் தொழில்பெறக் காட்டுங்கையும், எண்
 ணின் கண்வந்த எதிராது தழீஇயஎச்ச உம்மையால்
 பொருட்கையங் கொள்க. பொருட்கையாவது கவியிலுள்ள
 பொருளைக் காட்டுங்கை. பிண்டிக்கை பதா கைமுதல்

வலம்புரி ஈரூகவுள்ள முப்பத்துமூன்று அவிநயத்தோடு
 கூடியதை பிணையற்கை அஞ்சலிமுதல் வருத்தமானம்
 ஈரூயுள்ள பதினைந்தவிநயத்தோடு கூடியதை. கொண்டவகை
 அறிந்து - பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்தையும்
 எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்தையுங் கொண்ட
 வகையைத்தொரிந்து, கூத்துவரும் காலே - கூத்து
 நிகழ்மிடத்து, கூடைசெய்தகை வாரத்து களைதல்உம் -
 (அகக்கூத்தில்) ஒற்றையிற்செய்தகை இரட்டையிற்
 புகாமலும், வாரம் செய்தகை கூடையில் களைதல் உம் -
 இரட்டையிற் செய்தகை ஒற்றையிற் புகாமலும், பிண்டி
 செய்தகை ஆடலில் களைதல்உம் - ஆடல் நிகழ்மிடத்து
 அவிநயம் நிகழாமலும், ஆடல் செய்தகை பிண்டியில்
 களைதல் உம் - அவிநயம் நிகழ்மிடத்து ஆடல் நிகழாமலும்,
 (களைந்து) புறக்கூத்தில் பிண்டியைப் பொருட்கையென்றும்
 பிணையலைத் தொழிற்கையென்றும் கூறுவர்.
 குரவைஉம் வரிஉம் விரவு இல செலுத்தி - குரவைக்கூத்திற்
 குரியகால் களும் வரிக்கூத்திற் குரியகால்களும் (தம்முள்)
 கலவாமல் நடத்தி, ஆடற்கு அமைந்த ஆசான் தன்ஒடு -
 (இவ்வாறு) ஆடுதற்கும் ஆட்டுதற்கும் வல்ல ஆசிரியனோடு;
 “குரவையென்பது கூறுங்காலே - செய்தோர்செய்த
 காமமும்விறலும் - எய்தவுரைக்கு மியல்பிற்றென்ப”
 வரியெனப்படுவது வகுக்குங்காலே - பிறந்தநலனுஞ்
 சிறந்ததொழிலும் அறியக்கூறியாற்றுழிவழங்கல்.
 அறிந்து செலுத்தி என்னும் வினையெச்சங்கள் அமைந்த
 என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையோடும், அது
 ஆசான் என்னும் வினைமுதற் பொருளோடு முடிந்தன.

இசையாசிரியன்மைதி.

யாழ்ந்குழுவஞ் சேருமிடறும்—தாழ்குரற்றண்ணுமை

யாடலோடிவற்றி

ன்—இசைந்தபாடலிசையுடன்படுத்து—வரிக்குமாடற்கு
முரிப்பொருளியக்கித்—தேசிகத்திருவி

னோசைகடைப்பிடித்துத்—தேசிகத்திருவி னோசையெல்லா
ம்—ஆசின் னுணர்ந்த வறிவினனாகிக்—கவிபதுகுறிப்பு

மாடற்றொகுதியும்—பகுதிப்பாடலும் கொளுத்துங்கலை
—வசையறுகேள்வி வகுத்தன்னன்விரிக்கு

ம்—அசையாமரபி னிசையோன்றானும்.

கை அலாபத்திரம் பிரமரம் தாம்பிரசூடம் பசாசம் முகுளம்
பிண்டி தெரிநிலை மெய்நிலை முன்னதம் மண்டிலம் சதூரம்
இலத்தை மகரமுகம் வலம்புரி.

மான்றலை சங்கு வண்டு கபோதம்

* அஞ்சலி புட்பாஞ்சலி பாமாஞ்சலி கபோதகம் கற்கடகம் சுவபத்திகம்
கடகாவர்த்தம் சிடதம் தோரம் உற்சங்கம் புட்புடம் மகரம் சயந்தம் அபயாத்நம்
வருத்தமானம்.

ந.0

சிலப்பதிகாரம்

(இ-ள்.) யாழும் - * பேரியாழ்முதலிய நால்வகையாழும், குழுவும் - 0 மூ
ங்கில் முதலியவற்றற்றசெய்த வங்கியமும், சேரும் - தானவொத்தும், மிடறும் -
சாரீரவினையும், தாழ்குரல் தண்ணுமை-தாழ்ந்த ஓசையைபுடைய மத்தளமும்,
ஆடல் ஓடி - அகக்கூத்து புறக்கூத்துகளுக்குரிய பதினோராடல்களுமாகிய,

இவற்றின் ஓடு, இசைந்த - இவ்வாறு நுருக்களோடு பொருந்திய, பாடல் இசை உடன் படித்து - பாடல்களை யிசைகொளுவச்செய்து, வரிக்கு உம் ஆடற் கு உம் உரிப்பொருள் இயக்கி - வரிக்கூத்திற்கும் ஏனைக்கூத்திற்கும் உரிமைப் பொருளாயமைந்த விலக்கநான்கினையு முமைத்து, வரிக்கும் என்பதற்கு செந் துறை வெண்ணிறை என்னும் பாடல்களுக்கு உம் எனப்பொருள் கூற்றினும் அமையும், தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்து - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்று சொல்லப்பட்ட சொற்களினைகொள்ள வழுவாதுபற்றி, தேசிகத்திருவின் ஓசை எல்லாம்-அவ்விசைச் சொற்களாற் புணர்ச்சுப்பட்ட இசைவேறுபாடுக ளெல்லாவற்றையும், ஆக இன்று உணர்ந்த அறிவினை ஆகி - குற்றந்தீர் அறிந்து (புணர்ச்சுவல்ல) அறிவையுடையவானாகி, கவி அது குறிப்பு உம் - இயற்புலவனது கோட்பாடும், ஆடல் தொகுதி உம் - ஆடலாசிரியன் வரவுகளின் தொகுப்பும், பகுதி பாடல் உம் கொள்தும் காலே - (இவற்றின்) பகுதிக்கமைந்த பாடலும் (ஆகிய இவற்றோடு).

பொருந்தச்செய்யு மிடத்து, வசை அறு கேள்வி வகுத்தனன் வரிக்கும் - (சொல்லப்பட்ட விவற்றை) குற்றம் அற்ற நூல் வழக்கால் வகுத்து வரிக்கும், அசையா மரபின் இசையோன் தான் உம் - வல்ல மரபினையுடைய இசையாசிரியனும். வகுத்தனன் முற்றெச்சம். உடன்படித்து, இயக்கி, கடைப்பிடித்து அறிவினனாகி, என அடுக்கி நின்ற வேறு பலவினை பெச்சுநகன் வரிக்கும் என்னும் பெயரொச்சத்தோடும் அப்பெயரொச்சம் இசையோன் என்னும் வினை முதற்பொருளோடு முடிந்தன.

கவிஞன்மைகி.

இமிழ்கடல்வரைப்பிற் தமிழுகமறியத் — தமிழ்முழுதறிந்த தன்மையனாகி—எத்தியல்பொதுவிய லென்றிவ்விரண்டின்—நாட்டியபண்ணா னன்குடைப்பிடித்—திசையோன்வக்கிரித் திட்டதையுணர்ந்தான்—கசையாமரபி னதுபடவைத்து—மாற்றோர்செய்த வசைமொழியறிந்து — நாத்தொலைவில்லா நன்னூற்புலவனும்.

(இ-ள்.) இமிழ்கடல்வரைப்புஇல் - ஒலிக்குங்கடல்குழந்த வுலகில், தமிழ் அகம் - கிழக்கே கடலும் தெற்கே குமரியாறும் மேற்கே குடகராடும் வடக்

* பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். இவற்றிற்கு நரம்புடன் பேரியாழ்க்கு இருபத்தொன்று, மகரயாழ்க்குப் பதினேழு, சகோடயாழ்க்குப் பதினறு, செங்கோட்டியாழ்க்கு ஏழ்.

0 அவை மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காவி, கருங்காவி.

அரங்கேற்றுக்காதை.

நக

கே திருவேங்கடமுமாகிய தமிழ்நாட்டெல்லையில், அறிய
- ஆராய்ந்தறிய (பேரந்த) தமிழ் முழுது அறிந்த
தன்மையன் ஆகி - மூன்று தமிழையு முற்று மறிந்த
தன்மையையுடையவனாகி, பேரந்தசொல்லெச்சம். முழுது
என்பது னிறுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். ஏத்தியல்
பொதுவியல் என்ற இ இரண் டின் - ஏத்தியல்
பொதுவியலென்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டு
கூறுபாட்டை யுமுடைய, ஏத்தியல் பொதுவியல் அகம்புறம்
என்பாரும்உளர். நாட்டியம் நல்
தூல் நன்கு கடைப் பிடித்து - நல்ல நாடகநூலை நன்றாகக்
கைக்கொண்டு, இசையோன் வக்கிரித்து இட்டதை உணர்
ந்து - இசைப்புலவன் 0 ஆளத்தி வைத்த பண்ணீடினானும்
அறிந்த * வண்ணம் ஏகதாள நிலையிலேவைத்த
நிறத்தையறிந்து, கந்தம் ஏகதாளத்தா லுணரப்
புணர்ப்பது. ஆங்கு அசைநி லை, அசையாமரபின்

அதுபடவைத்து - குன்றாத மரபினையுடையவதனை (தன்
 கவியில்) பொருந்தவைத்து, மாற்றோர்செய்த
 வசைமொழி அறிந்து - பகை வராத் செய்யப்பட்ட
 வசைச்சொற்களையுணர்ந்து, நா தொலைவு இல்லாத -
 (விசையில் மொழிகளால் அவை தோன்றாதபடி)
 தன்னுவினாற் புணர்க்கவல் ல, நல் நூல் புலவன்உம் - நல்ல
 நூல்களையுணர்ந்த புலவனும். தன்மைபனாகி
 கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து
 தொலைவில்லாத என்னும் எச்சங்
 கள் ஒன்றையொன்றுகொள்ள நின்றலால்
 இவை அடுக்கன்று. இறுதியிலுள்ள பெயரெச்சம்,
 புலவன் என்னும் வினைமுதல்கொண்டது.

தண்ணுமையோன்மைதி.

ஆடல்பாட

விசையேதமிழே—பண்ணைபாணிதூக்கேழுடமே—தேசிக
 மென்றிவை பாடின்றுணர்ந்து—கூடையிலத்தைக் குறியின்மிகுத்து—வாரி
 லத்தை வார்ப்புலவாங்கி—வாங்கிபவாரத் தியாமுந்குழலும் — எங்கியமிடறு
 மிசைவனகேட்பக்—கூரியல்காரணம் குறியறிந்துசேர்த்தி — ஆக்கலுமடக்க
 ள மீத்திறம்படாமை—சித்திரக்காரனஞ் சிதைவின்றுசெலுத்தும்— அத்தகுத
 ன்னுமை யருந்தொழிமுதல்வனும்.

(இ-ள்.) ஆடல் - எல்லாக் கூத்துகளும், பாடல் - பண்ணல் முதலிய
 எல்லாப்பாடல்களும், இசை - பதினொராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொ
 ண்ணுருதிய இசைகளும், தமிழ் - வடவெழுத்துக்கீங்கிய எழுத்துகளாற் கட்ட
 ப்பட்ட வாகியக் கட்டளைகளும், பண் - பண்களும், பாணி - இருவகைத்

தாளவிசைப்பங்களும், தூக்கு - செந்துக்கு முதலிய எழுவகைத் தூக்குகளும்,

0 ஆனத்தி—வெ. “மகாத்திஞெற்றூற் சுருதிவிரவும் - பருங்குறினெடில் பாரித்து - நிகரிலாத் - தென்னுதெனுவென்று பாவெலோலாததி - மன்ன விச்சொல்லின் வகை. இது காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணுளத்தி என மூன்றுவகைப்படும்.

* வண்ணம்—பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வளப்புவண்ணம் என மூன்றுவகைப்படும்.

ந.2

சிலப்பதிகாரம்

முடம் - (இவற்றின்) குற்றங்களும், தேசிகம் - இயற்சொன் முதலிய கால்வகைச்சொற்களும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளை, ஆசு இன்று உணர்ந்து - குற்றம் அற அறிந்து ஏ எண்ணிடைச்சொல், கூடை நிலத்தை குறியில் மிகுத்து - ஓ ருருவை பிரட்டிக்கிரட்டித் தொக்கவிடத்துத் தொகாதுமிகுத்து, வாரநிலத்தை வாங்குபவாங்கி (அவ்விடத்து வேறபடும்) பாக வருவானவழியை நிற்குமான நிறுத்திக் கழிபுமானங்கழித்து வாங்கிய வாரத்து (இவ்வாறு) நிகழ்ந்த வருக்களில், யாரும் குழலும் எங்கிய மிடலும்-

யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் ஒலிக்குங் கண்டப்பாடலும், இசைவன

பொருந்துவனவற்றை, கேட்ப (கேட்போர்) செவிகொள்ள, கூர் இயல் கா

ரணம் குறி அறிந்து சேர்த்தி -மிக அமைந்த காரணத்தால் குறியறிந்து சேர

வாசித்து - ஆக்கலும் - மற்றைக் கருவிகளின் குறைநிரப்புதலும், அடக்கலும்-

மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியடக்குதலும், மீதிறம்படாமை உம் - ஆக்குமிடத்

தும் அடக்குமிடத்தும் தெரிபாமலும் (செய்து) சித்திரம் கரணம் சிதைவு இ
ன்று செலுத்தும் (இந்த) அழகிய கைத்தொழில்கள் சிதையாமல் நடத்தும்,
அதகு தண்ணுமை அருத்தொழில் முதல்வன் உம் - அக் கூறுகளில் (ஒன்றுங்
குறையாமல்) நிறைந்த மத்தனக்கருவியின் அரிய
தொழிலையுடைய ஆசிரியனு

ம், உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கி சேர்த்து என்னும்
வினையெச்சங்கள் ஒன்றனை

யொன்றுகொள்ள நின்று செலுத்தும் என்னும்
பெயரெச்சத்தோடும் அவ்வெ
ச்சம் தண்ணுமை முதல்வன் என்னும்

வினையுதற்பொருளோடு முடிந்தன.

குழலோனமைதி.

சொல்லியவியல்பிற்

சித்திரவஞ்சனை—புல்லியவறிந்து புணர்ப்போன்பு
ண்பின்—வர்த்தனைநான்கு

மபலறப்பெய்தாங்—கேற்றியகுரவினி பென்றிரு

நாம்பி — ஒதுப்பக்கேட்கு

முணர்வினனாகிப்—பண்ணமை முழுவின் கண்

ணெறியறிந்து—தண்ணுமைமுதல்வன் றன்னொடு

பொருந்தி—வண்ணப்பட்ட

டடை யாழ்மேல்வைத்தாங்—கிசையோன்பாடிய

விசையினியற்கை—வந்தது

வளர்த்து வருவதொற்றி—இன்புறவியக்கி

யிசைபடவைத்து—வாரநிலத்தைக்

கேடின்றுபார்த்தான்—கேசிலத்தி
னெழுத்தெழுத்தாக—வழுவின் றிசைக்குங்
குழலோன்றானும்.

(இ-ள்.) சொல்லிய இயல்பின்—(தூல்களில்)
சொல்லிய முறைமையால்,
சித்திரம் வஞ்சனை புல்லிய அறிந்து—* சித்திரப்புணர்ப்பும்
0 வஞ்சனைப்புணர்
ப்புமாகப் பெருந்திய இரண்டு கூறுபாடுகளையும்
அறிந்து, புணர்ப்போன்

* சித்திரப்புணர்ப்பு—இசைகொள்ளும் எழுத்துகள்மேலே வல்லொற்று
வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணிர்மை நிறுத்தல்.

0 வஞ்சனைப்புணர்ப்பு—இசைகொள்ளாத எழுத்துக்களின்மேலே வல்
லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்ந்து புணர்த்தல்.

அரங்கேற்றுக்காதை.

௩௩

பண்பு இன் - பாடும் ஆசிரியனையொத்த பண்பினையுடையனாகி, பண்பினன்
நுதொக்கு நின்றது 0 வர்த்தனைநாளுக்கு உம்-விரல்திறந்நூதுதல் நான்கையும்;
மயல் அறபெய்து - நிலைகுலையாமட்காட்டி, ஆங்கு - அவ்விடத்து, ஏற்றிய
* குரல்இனி என்ற இரு நரம்பின் (பதினாற்கோவையில்)
இரட்டிக்கவரும். குரல் இனி என்று சொல்லப்பட்ட
இணைநரம்புகளால் வரும் பாலகளை, ஒப்ப கேட்கும்
உணர்வினன் ஆகி-(இசைதூல்வழக்கால்) பெருந்தக்
கேட்டுப்பாடும் அறிவினையுடையனாகி, பண் அமைமுழுவின்
கண்ணெறி அறிந்து - ஒப்ப னையமைந்த மத்தளத்தின்

கண்ணிகழு முறைமையையறிந்து, தண்ணுமைமு தல்வன்
தன் ஒடி உம் பொருந்தி-அம்மத்தன் ஆசிரியனோடும்
பொருந்தி, வண்ணம் பட்டடையாழ்மேல்

வைத்து-வண்ணத்தையுடைய பட்டடை (எல்லா
ப்பண்களுக்கும் அடிமலை ஆதலால்)யாழின்மேல் வைத்து,
வண்ணம் நிறம். பட்டடை நரம்புகளில் இளிக்குப்பெயர்.
வண்ணம், கிரமமாக எனப்பொருள் கொண்டு

பண்களையாழின் மேல்வைத்து எனப்பொருள்கொள்ளினு
மமையும். ஆங்கு அசை. இசையோன்பாடிய இசையின்
இயற்கை-(அவ்வாறு வைத்தவழியே)இசைப்புலவன்பாடிய
பாட்டினியல்பை, வந்தது வளர்த்து-வந்த

இதம்(குறைவுபட்டாமல்)நிறுத்தி, வருவது ஒற்றி-வரும்
பண்ணிற்கு(அயல் கல வாமல்)நோக்கி, இன்புஉற
இயக்கி-(வண்ணமுதலாகிய பாட்டினழகெல்லாம்)இன்ப
நிரம்பக்காட்டி, இசைபடவைத்து-பண்ணிலக்கணம்
பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்து,

வாரம் நிலத்தை - † (முதனடை, வாரம், கூடை, திரள்
என்று சொல்லப்பட்ட இயக்க நான்கினுள்)

வாரப்பாடலாகிய இடத்தை, கே

டுஇன்றுபார்த்து - அளவுநிரம்ப நிறுத்தி (எனவே கூடைப்பாடலும் அமையும்)
ஆங்கு ஈர்அ நிலத்து இன் - முற்கூறிய வாரம் கூடை என்னும் அவ்விரண்டி
டத்தின் (சொற்றன்மைகளின் எழுத்துக்கள்) எழுத்து எழுத்துஆக - (சுதையா
மல்) எழுத்தெழுத்தாக, வழுவு இன்று இசைக்கும் குழலோன் தான்உம் -
(கூறிய இலக்கணத்தினின்று) வருவாமல் பாடும் குழலையுடையவனும்,

பெய்து உணர்வின்னாகி பொருந்தி வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்த பார்
த்து என்னும் எச்சங்கள் இசைக்கும் என்னும் பெயரொச்சத்தோடு தனித்தனி
யாகவும் அப்பெயரொச்சம் குழலோன் என்னும் வினைமுதற்பொருளோடு மு
டிந்தன.

0 வர்த்தனை துளைகள், தற்சனி முதலாகவிட்டுப் பிடிப்பது ஆரோகணம், கணிட்டுமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணம். இவ்விரண்டு கூறும் இப் படிச்செய்தல். இவற்றுலெழும் பண் நூற்றுமூன்று. தற்சனி சுட்டுவிரல், கணிட்டுச் சிறுவிரல்.

* குரல்நரம் பிரட்டிக்கவருவது அரும்பாலை. இனி நரம் பிரட்டிக்கவரு வது மேற் செம்பாலை. இவைபேரல் அல்லாத மற்றைப்பாலைகள்.

† முதனடையிலுந் தாழ்ந்த செல்வினையுடையது. திரள்மிகமுடுகிய நடை யினையுடையது. இவ்விரண்டி னிடைப்பட்டவரம் சொல்லொழுக்க முடை யது. கூடைசொற் செறியும் இசைச்செறிவு முடையது.

௫

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

யாழாகிரியனமைதி.

ஈரோழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வியின் —
 ஓரோழ்பாலை நிறுத்தல்வே ண்டி—வன்மையிற்கிடந்த
 தாரபாகமும்—மென்மையிற்கிடந்த குரலின்பாக
 மும்—மெய்க்கிளைநரம்பிற்
 கைக்கிளைகொள்ளக்—கைக்கிளையொழிந்த பாகமு
 ம்பொற்புடைத்—தளராத்நரம் விளரிகீத்துக் —
 கிளைவழிப்பட்டன ளாங் கேகிளையும்—தன்கிளையழிவுகண்
 டவள்வயிற்சேர—வனைமகளிருங் கிளைவழி
 ச்சேர—மேலதுழைவிளி கீழுதுகைக்கிளை—வம்புறுமரபிற்
 செம்பாலையாய—

திறுதியா தியாகவரங்கவை—பெறுமுறைவந்த பெற்றியினீங்காது—படுமலை
 செவ்வழி யரும்பாலைபெனக்—குரல்குரலாகத்தற் கிழமைதிரிந்தபின்—முன்ன

தன்வகையே முறைமையிற்றிரிந்தாம் — கிளிமுதலாகிய வெதிர்படுகிழமையு
ம்—கொடிவிளரிமேற் செம்பாலைப்பெயன் — நீடிக்கிடந்த கேள்விக்கிடக்கையி
ன்—இணைநரம்புடையன
வணையுறக்கொண்டாங்—கியாழ்மேற்பாலை யிடமு
றைமெவியக்—குழவின்மேற்கொடி வலமுறைவலிய — வலிவுமெவ்வுஞ் சம
னுமெல்லாம்—பொலியக்கோத்த புலமையோனுடன்.

(இ-ள்.) ஈரோழ் தொடுத்த - பதினான்குகோவை
தொடுத்தகோல், தொடுத்த வினைமுற்றுப்பெயர்.
செம்முறை கேள்வியின் - (பெண்டிர்க்குரிய தான முடைய
பாடலின்) செவ்விய இயல்பமைந்த சிறப்பிணையுடைய
தாதலால் (அ தின்கண்) * ஓர் ஏழ்பாலை நிறுத்தல் வேண்டி -
செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை,
கொடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என்னும்
ஏழுபாலையையும் (இணைநரம்பு தொடுத்து)
நிறுத்திக்காட்டல் வி ரும்பி, வன்மையில் கிடந்த
தாரபாகம்உம் - (வட்டப்பாலையின் முடிவுதான் மாய்)
வலிந்த நிலையினின்ற தாரத்தின் இரண்டு மாத்திரையுள் ஒரு
மாத்திரையையும், மென்மையில் கிடந்த குரலின் பாகம்உம்
- (அப்பாலைஇனி முதற்றா னமாய்) மெலிந்த நிலையில் நின்ற
குரல் நரம்பின் நான்கு மாத்திரையுள் இர
ண்டு மாத்திரையையும், மெய்கிளை நரம்பில்
கைக்கிளைகொள்ள கைக்கிளை - மெய்மையாகிய
தாரநரம்பினர் தரக்கோலில் கைக்கிளையாக நிறுத்த
அத்தாரம் கைக்கிளையாகவும், பொற்பு உடை தளரா தாரம்
ஒழிந்த பாகம்உம் - அழகி

னையுடைய நிலைகுலையாத தாரத்தின் ஒழிந்த ஒரு மாத்திரைபையும், விளரித்
 குந்ந்து - விளரியிற் கூட்டுதலால், கிளைவழிப்பட்டனன் - (அவ்விளரி) துத்த
 மாகவும், ஆங்கு கிளையும் தன்கிளை அழிவுகண்டு அவன் வயின் சேர - அவ்வா
 று பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிரண்டு பாலையும் ஆக, ஏனை மகளிர்உம் கிளை
 வழிசேர - ஒழிந்த பெண்களும் நரம்பின் வழியேகூட்ட (பதினாற்கோவை
 பெண்டிர்க்குரிய தானம் ஆதலால் மகளிர் என்றார்) மேலது உழைஇனி கீழ
 துக்கக்கிளை - உழை இனிமுதல் கைக்கிளையிற்றுதியாக, அது பகுதிப்பொருள்
 விருதி. வம்பு உறுமரபின் - புதுமைமிக்க (மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வ
 லிவு மூன்றமாகிய மரபின்வழியாய், செம்பாலைஆயது (உழைமுதலாக) செம்

அரங்கேற்றுக்காதை.

௩௫

பாலையாயது, இறுதி ஆதி ஆக - (அது) தாரமுதலாக;

அவை பெறும் முறை வந்த பெற்றியின்
 நீங்காது-அவைகள் பெற்ற முறையின் வழிவந்ததன்மையி.
 னின்று நீங்காமல், படுமலை செவ்வழி குரல் குரல்ஆக
 அரும்பாலை என-கைக்
 கிளைகுரலாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தங்குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும்; கு
 ரல்குரலாக அரும் பாலையும், தற்கிழமை திரிந்தபின்-தற்கிழமை திரிந்தபின்பு,
 முன் அதன் வகையே முறைமையின் திரிந்து - இனிமுதல் ஆகிய எதிர்படுகிழ
 மைஉம் கொடி. விளரிமேற் *செம்பாலை என-முன்பு கூறியபடியே தாரம்
 குரலாகக் கொடிப்பாலையும் விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும்
 மேற் செம்பாலையும் என, ஆங்கு அசை. நீடிக்கிடந்த கேள்வி

இனி குரலாக
 கிடக்கையின்-
 அளவின்றி நிலைபெற்ற

நூற்கேள்வியின்வகையால், இணைநரம்புஉடையன அ
ணைஉற கொண்டு - இப்பதினாற்கோவை நிலையினும்
பண்ணின்ற நிலையினும் இரட்டித்த குரல் குரலாக
அரும்பாலையும், இனி குரலாகமேற் செம்பாலையும்
போலாதன ஐந்து பாலையும், உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு
விளி குரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளி பெய்தும், யாழ்மேல்

உழைபெய்தும்

பாலை - வீணை

பிணிதத்து அரும்பாலை முதலியன, இடம் முறைமெலிய - இடமுறை மெலி
யவும், குழல் மேல் கொடிவலம் முறைவலிய - குழலிடத்துக் கொடிப்பாலை
முதலியன வலமுறை
ம் மெலியும் சமனும்

வலியவும், வலியும் மெலியும் சமனும் எல்லாம் - வலியு
என்று கூறப்பட்டதான் நிலையினையுடைய இசைக்கூறு

பாடுகளை யெல்லாம், பொலிய கோத்த புலமையோன் உடன் -
ணர்த்து எழுத் தெழுத்தாக இசைசெய்ய வல்ல யாழாசிரியனும்,

விளங்கப்பு

வேண்டி என்னும் வினையெச்சம் கோத்த என்னும்
பெயரெச்சத்தோடும் அப்பெயரெச்சம் புலமையோன்
தன
என்னும் வினைமுதற்பொருளோடு முடிந்

அரங்கினமைதி.

எண்ணியதாலோ ரியல்பிஷ்வமூது — மண்ணகமொருவழி வகுத்தனர்
கொண்டு — புண்ணியநெடுவரைப் போருயர் நெடுங்கழைக் — கண்ணிடை
யொருசரண் வளர்ந்ததுகொண்டு—தூனெறிமாயி னரங்கமனக்குங் — கோல்
ளவிருபத்து நால்விரலாக—எழுகோலகலத் தென்கோனீனத்—தெருகோலு
யாத்துறுப்பினதாகி—உத்தாப்பலக்கையோ டோக்கினபலகை—வைத்தவிடை
நில நாத்கோலாக—ஏற்றவாயி விரண்டிடன்பொலியத் — தோற்றியவரங்கிற்
றொழுதனதோத்தப்—பூதனாபெழுதி. மேனிலைவைத்துத்—தூணிழற்புறப்பட்ட
மாண்விளக்கெடுத்தாங் — கொருமுகவெழினியும். பொருமுகவெழினியுங்—
காந்துவரவெழினியும் புரிந்துடன்வகுத்தாங்—கோவியவிதானத் தூனாபெறுநி
த்திலத்து—மாலேத்தாமம் வளையுடனாற்றி—விருந்துபடக்கிடத்த வருந்தொழி
வரங்கத்து.

(இ-ள்.) எண்ணிய தூலோர் இயல்பிஷ்வமூது - (பிறரால்) எண்ணப்
பட்ட சிற்பதூலோர் (வகுத்த) இயல்பினின்றும் வழுவாமல், மண்ணகம்

நகர்

சிலப்பதிகாரம்

* ஒருவழி வகுத்தனர்கொண்டு - நிலத்தையோரிடத்து வகுத்துக்கொண்டு, வ
குத்தனர் முற்றெச்சம். புண்ணியம் நெடுவரை - (பொதியமலைமுதலிய)
நீண்ட புண்ணியமலைகளில், போருயர் நெடுங்கழை - உயர்ந்த மூங்கி
தூள், போருயர் ஒருபொருளிருசொல். கண் இடை ஒரு
சரண் வளர்ந்தது

கொண்டு - கண்ணொடு கண் இடையே பொருசாணாக வளர்ந்த மூங்கிலைக்
கொண்டு, தூல் நெறி மாயின் - தூலிற் கூறியபடியே, அரங்கம் அளக்கும்
கோல் அளவு - அரங்கம் (செய்ய) அளக்குங் கோலினளவு, விரல் இருபத்து

நால் ஆக-(உத்தமபுருடனது) கைப் 0 பெருவிரல் இருபத்து நாலாக நறுக்கி,
எழுகோல் அகலத்து எண்கோல் நீளத்து ஒருகோல் உயரத்து உறுப்பினது ஆ
கி - (அக்கோலால்) எழுகோலகலமும் எண்கோல் நீளமும் ஒருகோற் குறட்

மெய்யுமாயிவ அமைவவத்தை யுடையதாகி,

உத்தரம் பலகை ஓடி ஓங்கினபல

கை இடைவைத்த நிலம் நால் கோல் ஆக - (தூணின் மேல்வைத்த) உத்தரப்பலகைக்கும் (அரங்கினிடத்து) அகலத்துக்கு (இட்ட) பலகைக்கும் நடுகின்ற நிலம் நான்கு கோலளவினதாக, ஒடி உருபுமபக்கம். † ஏற்ற வாயில் இரண்

மென் பொலிப தோற்றிய அரங்கில் - (மூன்றுகோலளவுக்கு) பொருந்த வகுத்த இரண்டு வாயில்களோடு விளங்கத் தோன்றிய அரங்கினிடத்து, பூதநா மேல் நிலை தொழுதனர் எத்த எழுதிவைத்து - அந்தணர் முதலிய நால்வகை வருண பூதனாயும் மேனிலத்தே (பாவரும்) வணங்கிபுகழ் எழுதிவைத்து, தூண் நிழல் புறப்பட மாண் விளக்கு எடுத்து - தூணில் நிழலாய்ப் புலப்படாமல் புறம்பாக மாட்சிமைப்பட்ட நிலைவிளக்கை சிறுத்தி, ‡ ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும் காந்துவா வெழினியும் புரிந்து உடன் வகுத்து - இம்மூன்று திரைகளையும் செயற்பாட்டிடனே பகுத்து ஓவியம் விதானத்து -

* ஒருவழி ஆவது தெய்வத்தானமும் அந்தணரிருக்கையும் காவும் உடையதாய்ச் சுரபுன்னையும் சண்பகமும் போல் நறுநாற்றமுடைய மண்ணுடைத்தாய்த் திண்ணிதாய் மதுமுடைத்தாய் உவர்த்தனா, சாத்தனா, சாம்பற்றனா, ஓடத்தனா என்பன் வொழிந்து, ஊரின் நடுவுள்ளதாய்த் தேரோடும் வீதியின் எதிர் முகமாகவுள்ளது.

o பெருவிரல் அணுவெட்டுக் கொண்டது தேர்த்துகள், தேர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது எள், எள் எட்டுக்கொண்டது நெல், நெல் எட்டுக்கொண்டது பெருவிரல்.

† அக்கோலேழை கன்றெட்டு நீண்டு - மெய்ப்பாணுயர்வு மொருகோலாகும் - நற்கோல்வேந்த னபக்குறும்வாயின் - முக்கோளுனு முயர்வுமுரித்தே-என்றார் செயிற்றியனார்.

‡ ஒருமுக எழினியாவது இராசதானியி லிடெவது. பொருமுக எழினியாவது அரங்கிலிடெவது. காந்துவா வெழினியாவது கோலமறைத்து வருமிடத்தி றெது. “வழுவில் கேள்வி நன்னூலுணர்ந்தோர் - எழினிதானே மூன்றென மொழிபு” “அவைதாம் - ஒருமுக வெழினியும். பொருமுக வெழினியும் - காந்துவா வெழினியுமென மூவகையே”

சித்திரத்தையுடைய மேற் கட்டியினிடத்து, உரைபெறு நித்திலத்து மாலைதா
மம் விளையுடன் நாற்றி - புகழ்மைந்த முத்துமாலையினால் சரியும் தூக்கும்வீர
வத் தொங்கவிட்டு, விருந்துபட கிடந்த அருந்தொழில் அரங்கத்த- புதிதுபட
நிலைபெற்ற பெறுத்தற்கரிய தொழிலையுடைய
அரங்கத்தில்.

வகுத்து கொண்டு என்னும் விளையெச்சங்கள் தோற்றிய என்னும் பெ
யரெச்சத்தையும், வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றி என்னும் விளையெச்சங்
கள் தனித்தனி கிடந்த என்னும் பெயரெச்சத்தையுங் கொண்டன.

தலைக்கோலமைதி.

பேரிசைமன்னர் பெயர்புறங்கொடுத்த—சீரியல்வெண்குடைக் காம்புந
னிகொண்டு—கண்ணிடைநவமணி யொழுக்கிமண்ணிய—நாவலம்பொலந்த
கட் டுடைநிலம்போக்கிக்—காவல்வெண்குடை

மன்னவன்கோயில்—இந்திர

ஞ்சிறுவன் சயந்தனாகென—வந்தனைசெய்து வழிபடுதலைக்கோல்—புண்ணிய
நன்னீர் பொற்குடத்தேந்தி—மண்ணியபின்னர் மாலைபணிந்து—நலந்தருநா
ளாற் பொலம்பூனோடை—அரசுவாத்தடக்கையிற் பரசினர்கொண்டு—மூர
செழுந்தியம்பப் பலலியமார்ப்ப—அரசொடுபட்ட வைம்பெருங்குழுவுச்—
தேர்வலஞ்செய்து கவிகைகொடுப்ப — ஊர்வலஞ்செய்து புருந்துமுன்வை
ப்ப.

(இ-ள்.) பேர் இசை மன்னர்பெயர் புறங்கொடுத்த - பெரிய புகழையு
டைய அரசர்கள் (போரில்) பெயர்ந்து புறங்கொடுத்த, சீர் இயல்வெண்கு
டைக்காம்பு நனிகொண்டு - அழகுபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையின்
காம்பினைத் தலைக்கோலாக மிகவுங்கொண்டு, கண் இடை மண்ணிய நவம

ணி ஒழுக்கி - கணுக்களிடத்துச் சாணையிடித்த ஒன்பதுவகை யிரத்தினங்களை யும் ஒழுங்குபெறச்செய்து இடைநிலம் நாவலம் பொலம் தகடு போக்கி- (அ வற்றின்) இடைநிலங்களைச் சாம்புந்தமென்னும் பொற்றகட்டாற்கட்டிச்செ ய்து தலைக்கொல் இத்திரன் சிறுவன் சயந்தன் ஆகவன் - இத்தலைக்கோலை இ த்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைந்து வந்தனைசெய்து வழிபடு (மந்திரவிதியாலே) பூசித்து வழிபட்டு, வெண்குடைமன்னவன் கோயில் காவல் - வெண்கொற் தக் குடையினைபுடைய அரசன் கோயிலில் காப்பமைய (இருத்தி) புண்ணி யம் நல் நீர் பொன் குடத்து ஏந்தி - புண்ணிய நதிகளி னல்ல நீரைப் பொற் குடத்திலே முகந்துவந்து, மண்ணியபின்னர் மாலை அணிந்து-(ஆடலாகியின் முதலியோர் இத்தலைக்கோலை) நீராட்டியபின்பு மாலைகுட்டி, நலம்தரும் நா ள் ஆல் - நல்லநாளில், ஆல் உருபுமயக்கம். பொலம் பூண் ஓடை அரசு உவா தடம் கை - பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்தைபுமுடைய பட்டவர்த்த ன் யானையின் நீண்டகையில், பரசினர்கொண்டு - வாழ்த்திக்கொடுத்து, முரசு எழுந்து இயம் ப. பல் இயம் ஆர்ப்ப - வீரமுரசு முதலாகிய முரசுக ளெழுந்து

ந.அ

சிலப்பதிகாரம்

ஒலிக்கவும் பல வாத்தியங்க ளொலிக்கவும், அரசு ஒடுபட்ட * ஐம்பெருங்கு முஉம் - அரசனும் அமைச்சரொடு கூட்டி யெண்ணப்பட்ட ஐவகைப் பெரி ய கூட்டத்தாரும், செய்து (அந்த யானையுடன்) கூடச்சென்று, தேர்வலம் - தேரினிடத்துள்ள, கவிகைகொடுப்ப - கவிஞன்கையில் கொடுத்து, கொடுப்ப வினையெச்சத்திரிபு. ஊர்வலம் செய்து புகுந்து முன்வைப்ப - ஊரை வலஞ்

செய்து (அரங்கில்) புகுந்து (அத்தலைக்கோலை)

எதிர்முகமாக வைத்தபின்.

கொண்டு, ஒழுக்கி, போக்கி
என்னும் வினையெச்சங்கள் செய்த என்னு
ம் பெயரெச்சத்தைத் தனித்தனிகொண்டன. செய்து,
வழிபடு, அணிந்து,

கொண்டு, கொடுத்து, செய்து, புகுந்து என்னும்
வினையெச்சங்கள் தனித்தனி
வைப்ப என்னும் வினையெச்சத்தைக் கொண்டன.

வழிபடு வினைப்பகுதி வி
னையெச்சப் பொருளில்வந்தது.

அரங்கிற் புகுந்தாடுகின்ற முறை.

இயல்பின்வழி அ

விருக்கைமுறைமையின்—குயிலுவமாக்க ணெறிப்ப

டறிப்ப—வலக்கான்முன்மிதித்

தேறியரங்கத்து—வலத்தூண்சேர்தல் வழக்கெ

னச்சேர்—திந்நெறிவகையி விடத்தூண்சேர்ந்த —

தொன்னெறியியற்கைத்

தோரியமகளிரும்—சூரியல்பொலிய

நீரனீங்க—வாரமிரண்டும் வரிசையிற்பா

டப்—பாடியவாரத்தி னீற்றினின்றிசைக்கும்—கூடியகுயிலுவக் கருவிகளெல்

லாம்—குழல்வழிநின்றதுபாமேபாழ்வழித் — தண்ணுமைகின்றது தகவேதன்

னுமைப்—பின்வழிநின்றது முழவேமுழவொடி—கூட்டின் றிசைத்த தாமந்திரி

கை—ஆமந்திரிகையோ டந்தாயின் றிக்—கொட்டிரண்டுடையதோர் மண்டி

லமாகக்—கட்டியமண்டிலம் பதினொன்றுபோக்கி — வந்தமுறையின் வழிமு-

றைவமுரஅமல்—அந்தர்க்கொட்டெ ணடங்கியபின்னர் — மீத்திறம்படாமை
 வக் காரணம்வருத்துப்—பாற்பட்டின்ற பாலப்பண்மேல் — நான்குடனோர்
 இயநன்கனமறிந்து—மூன்றனத்தொன்று கோட்டியதனை—ஐந்துமண்டலத்
 தாற்கூடைபோக்கி—வந்தவராம்வழி மயங்கியபின்றை—ஆறுநாலு மம்முறை
 போக்கிக்—கூறியவைத்தின் கொள்கைபோலப்—பின்னையும்முறை பெயரி
 யபின்றைப்—பொன்னியல்பூங்கொடி புரிந்துடன்வருத்து—நாட்டியநன்னூ
 ணன்குடைப்பிடித்துக்—காட்டினளாதலிற் காவல்வேந்தன்—இலைப்பூங்கோ
 டை யியல்பின்வழாமல்—தலைக்கோலெய்தித் தலையரங்கேறி—விதிமுறைபாக
 வாயிரத்தெண்கழஞ்—சொருமுறையாகப் பெற்றனளதுவே —நூற்றுப்பத்த
 டிக்கி யெட்டுக்கடைசிறுத்த—வீறுயர்பசும்பொன் பெறுவதில்மாலே —மாலே
 வாக்குநர் சாலுநன்கொடிக்கென — மானமர்நோக்கினோர் கூனிகைகொடுத்
 து—நகரம்பிபர் திரிதருமறுகில்—பகர்வநர்போல்வதோர் பான்மையினிறுத்

* “அமைச்சர்புரோகிதர் சேனாபதியர் - தவத்தொழிற்றாதுவர் சாரண
 றென்றிவர் - பார்த்திபர்க்கைம்பெருந் குழுவெனப்பட்டவர்.”

அரங்கேற்றுக்காதை.

ஈசு

த—மாமலர்நெடுங்கண்

மாதவிமாலே—கோவலன்வாங்கிக் கூனிதன்னை—
 மணமனைப்புக்கு மாதவிதன்னை—டணைவுறவைகலி
 னயர்ந்தனன்மயங்கி—விடு தலறியா
 விருப்பினனாயினன்—வடுநீங்குசிறப்பிற்
 றன்மனையகமறந்தென.

(இ-ள்.) இயல்பின் வழாஅ இருக்கை முறைமையின் -
 (அரசர்முதலாயி னோர்தத் தமக்குரிய) வரிசையினின்று

தவறாத ஆசனங்களில் முறையாக (இருந்தபின்)

குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்ப - இடக்கைமுதலிய

கருவியாளர்

கள் (தாம்நிற்கும் இடத்தில்) முறைமைப்பட நிற்க, அரங்கத்து வலக்கால் முன் மிதித்து ஏறி - நாடகசாலையில் (மாதவி) வலக்கால் முன்வைத்து ஏறி

வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கு என சேர்ந்து

தல் வழக்காதலின் அவ்விடத்தே சேர்ந்து,

- வலப்பக்கத் தூணிடத்தே சேர் சேர்ந்த - மாதவி

இந்நெறி வகையால் இடத்தூண் நெறி இயற்கை

ஏறி நின்றபடியே இடத்தூணிடத்தைச் சேர்ந்த, தொல்

தோரிய மகளிர் உம் - பழையநெறி யியற்கையையுடைய

தோரியமடந்தை முதலாயினோரும், சேர் இயல் பொலிய நீர்

அல் நீங்க - நன்மை யுண்டாகவுந் தீமை நீங்கவும்

(வேண்டி) வாரம் இரண்டு உம் வரிசையில் பாட -

தெய்வப்பாட விரண்டினையும் பாட, பாடிய வாரத்தின்

நற்றின் நின்று குயிலுவக்கருவிகள் எல்லாம் கூடிய

இசைக்கும் - பாடிய தெய்வப்பாடலி னிறுதியினின்று

கருவிகளெல்லாம் கூட விசைக்காரிற்கும், கூடிய செய்யிய

என்னும் வினையெச்சம். செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு

முற்று நிகழ் காலத்தி ன்மேல் நின்றது. குழல்வழி நின்றது

யாழ் - வங்கியத்தின்வழி நின்றது வீணை ப்பாடல், யாழ்வழி

- (கண்டத்தின் வழியதுயாழ் ஆகலால் மிடற்றுவழிப்பா

டலும் யாழ்வழித்து) யாழின் பாடல் வழியாக, தகவு எ

தண்ணுமை நின்றது - தகுதியாக மத்தளமின்றது, தண்ணுமை
பின்வழி முழவு வ நின்றது - மத்தளக்கருவியின்
பின்வழியே குடமுழா நின்றது, முழுவொடு கூடி நின்று 0
ஆமந் திரிகை இசைத்தது - குடமுழாவோடு கூடி நின்று
ஆமந்திரிகை யமைந்தது,
இவை ஒலிகளாதலால் கருவியாகு பெயொன்க. ஆமந்திரிகை ஒடு அந்தாம்
இன்றி - இவ்வாமந் திரிகையோடே முன்சொன்ன கருவிகள்பருந்து நிழலு
ம்போல வொன்றாய் நிற்ப, கொட்டி இரண்டு உடையது
ஓர்மண்டிலம் ஆக- ஒரு தாளத்திறகு இரண்டு பற்றாக,
கட்டிய மண்டிலம் பதினொன்று போக்கி-

* தோரியமகளிர் ஆடிமுதிர்ந்த பெண்கள்.
”தலைக்கொளரிவை குணத் தொடுபொருந்தி - வலத்தகு
தோரியமகளே.”

பாடலுமாடலுமிக்கோள் - இயற்படு கோதைத்

0 சீவகசிந்தாமணி காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்-கஅஈ. பாட்டு “தோற்
பொலிமுழவுப்பாழுந் துளைபயில்குழலுமேங்கக், காற்கொசிகொம்புபேரல்ப
பேர்ந்துகைத் தலங்கன்காட்டி, மேற்படவெருவிமோக்கித் தர்ணைபைவிட்டி.
டொல்கித், தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந் துளக்கினுண்மனத்தையெல்லா
ம்.” வங்கியத்தின் வழியாமும் யாழின்வழி முழுவமுந் கூடி யிசைத்தல் ஆமந்
திரிகை என்றார் கச்சினார்க்கினியர்.

71680

சு0 சிலப்பதிகாரம்

பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தைப் பதினொருபற்று
லே தேசிகக்கூத்தையாடி முடித்து, வந்த முறையின் வழிமுறை வழாமல் -

(இப்படிச்செய்தல்) நாடகநூலிலமைந்த முறையாதலால் அம் முறையின் வ
ழிதவறாமல், அந்தரக்கொட்டி உடன் அடங்கியபின்னர்-இவ்வொத்தையாடி
முடித்தபின்பு,

“சூழகழன்மன்னற்குக் காட்டல்வேண்டி” என்பதினின்ற வேண்டி
என்னும் எச்சமும் சேர்ந்து போக்கி என்னும் எச்சங்களும். ஒன்றையொ
ன்றுகொண்டு அடங்கிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையோடு மு
டிந்தன.

பால்பட பின்ற பாலிப்பண்-பகுதிபட பின்ற மங்கலப்பண்ணாகிய பாலி
ப்பண்ணை, மீத்திறம் படாமை வக்காண்மவகுத்து-அளவு கெடாதபடியானத்
தியிலேவைத்துமேல்-அதன்மேலே, நான்கின் ஒருவியன்னைமற்றிற்று + மங்
கலச்சொல்லையுடைய நான் குறுப்புகளினின்றும் நீங்குதலில்லாத உருவுக்
குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியும் உரு அறிந்து அதனை மூன்று அளந்
து ஒன்று கோட்டி-அதனை மூன்றொத்துடைய மட்டத்திலெடுத்து ஓரொத்து
டைய வேகதாளத்தில் முடித்து,

ஐந்துமண்டிலத்தால்-தேசிகப்பகுதிகளெல்லா

ம் வங்கிய மண்டிலநிலையால்;

கூடைபோக்கி-அத்தேசிகக்கூத்தைச் செலுத்தி.

வந்த வாரம் வழி மயங்கியபின்றை - முக நட்டயிலும்

வாரத்திலும் அக்கூத்

தை முடித்து, மயங்கியபின்றை விளையெச்சம். ஆறாம் நாளும் அ முறைபோக்
கி - (பஞ்சதானப்பிரமாணமாகக் கட்டப்பட்ட) வடுகிய லொத்தையும் தேசி
யிய லொத்தையும் இரட்டிக்கிரட்டியுமாக வாடி, கூறிய ஐந்தின் கொன்னை
போல - சொல்லிவந்த தேசியைப்போல, பின்னைஉம் அ முறை பெயரிய பி
ன்றை - வடுகு மட்டத்து அடதான முதலாக வகதாளமீறாக வைசாக நிலையி
லேயாடி முடித்தபின், பொன் இயல் பூங்கொடி புரிந்து உடன் வகுத்து -
பொன்றாற்செய்த ஒரு பூவினையுடைய கொடி நடித்தாற்போல ஆடல் பாட
ல் முதலிய தொழில்களைச் செய்து, நல்லூல் நாட்டியம் நன்கு கடைப்பிடித்து
காட்டினன்-நல்ல நூல்களிற் கூறிய (தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டியம் என்
னு மூன்றனுள்) புற நடனமாகிய நாட்டியத்தை யவியத்துப் பாவகந்தோன்

ற விலக்குறுப்புப் பதினான்கினெறிவழுவாம்

லாடிக்காட்டினள்.

வகுத்து, அறிந்து, அளந்து, கோட்டி, பேர்க்கி,
மயங்கியபின்றை, போ

க்கி, என்னும் வினையெச்சங்கள் பெயரிய என்னும்
பெயரெச்சத்தைத் தனி

த்தனிகொண்டன. வகுத்து என்னும் வினையெச்சம்
காட்டினள் என்னும் வி

னேமுற்றின் முதனிலை கொண்டது.

ஆதலின் இலை பூங்கோதை - ஆதலால் இலை செறிந்த பூவாற்றொடுத்த
மாலையையணிந்த மாதவிபானவர், இயல்பு இன் வழாமை - (தன்பரட்

† நாலுறுப்பு உக்கிரமம், துடுமை, ஆயோகம், பிற்கலை.

அரங்கேற்றுக்காதை.

சுக

க்கும் அழகுக்கும் ஏற்ற) முறைமையினின்று
வழுவாமல், தலைக்கோல் எய்தி - (தன்
வரிசைக்குத்தக்கபடி) தலைக்கோற்

பெயர்பெற்று, தலைஅரங்

கு ஏறி - எல்லா முதன்மையும் பெறுவதற்குக் காரணமாகிய அரங்கத்திலே
றி, காவல் வேந்தன் - உயிர்களைக்காக்கும் அரசனால், விதிமுறை ஆக - (தன்
குலத்தலை வரிசையாயிரத் தெண்கழுஞ்சு பொன் பரிசம் பெறுகை). தூலில்வி

தித்த முறையாதலால், ஆக காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம். ஒருமுறை ஆயிரத்து எண் கழஞ்சு ஆக பெற்றனள்-தானும் அம்முறையாய் ஒருநாளானக்குப் பரிசமாக ஆயிரத்தென்கழஞ்சு பொன் பரிசம் பெற்றாள், அதுவ (அன்று தொடங்கி) அதுவேபரிசம் ஆயினது, நூற்றுப்பத்து அடுக்கி எட்டிகடை நிறுத்த - நூற்றைப்பதின் மடங்காக அடக்கி யதனிறுதியில் எட்டெனனும் எண்ணை நிறுத்திய, வீறு உயர் பசும்பொன் இம்மாலே பெறுவது - மாற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை இம்மாலே பெறுவது, மாலைவாங்கு காரம் கொடிக்கு சாலும் என - இம் மாலைபைவாங்கிச் சூடுகின்றவர் நமது பூங்கொடிபோன்ற மாதவிக்குக் கணவனாதற்கு அமையும் என்று சொல்லி, மான் அமர் நோக்கின் ஓர் கூனிகை கொடுத்து - மான்விரும்பும் பார்வைபையுடையா வாடிய ஓர் கூனிகையிற்கொடுத்து, நோக்கின்தொகுத்தல். நம்பியர் திரிதரும் நகரம் மறுகுஇல் - நம்பியர் உலாவும் நகரியின் பெருந்தெருவில், நம்பியர் ஆணிற்சிறந்தோர். பகர்வநர்போல்வது ஓர்பான்மையின் நிறுத்த-விலைக்கு விற்பாராப்போல்வதாகிய பண்பினுனிநுத்த, மாமலர் கெடுங்கண் மாதவிமாலே குவளைமலர்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய மாதவியுடைய பரிசுமாலையை, மாகருமை. கோவலன்வாங்கி கூனி தன்னுடு மணம் மனைபுக்கு - கோவலனென்னும் ஒரு வாணிகன் வாங்கிக் கூனியோடு மணமிக்க அவன் மனையிற் சென்று புகுந்து, மாதவி தன்னுடு அனைவு உறவைகளின் - மாதவியோடு கலந்து இருத்தலால், வடுநீங்கு சிறப்பின் மனைஅகம்மறந்து - குற்றத்தினின்று நீங்கிய கற்புச் சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையையுமறந்து, அயர்ந்தனன் மயங்கி - தன்வசம் அற்று மயங்கி, அயர்ந்தனன் முற்றெச்சம். விடுதல் அறியாவிருப்பின் ஆயினன் - அவளினின்று நீங்குதல் கூடாத விருப்பினை யுடையவனுயினன் - என்று.

எய்தி ஏறி என்னும் வினையெச்சங்கள் பெற்றனள் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன, கொடுத்து என்னும் வினையெச்சம் நிறுத்த என்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையோடுமுடிந்தது. வாங்கிபுக்கு உற்றுமறந்து அயர்ந்து மயங்கி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டுமுடிந்தன, ஈற்றினின்ற எச்சம் ஆயினன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. அகலம் விருத்தியுடையத்காரணக,

நேரிசைவெண்பா.

எண்ணுமெழுத்து மியலேந்தும்பண்ணான்கும்
பண்ணின்றகூத்துப் பதினொன்றும்—மண்ணின்மேல்
போக்கினாழும்புகார்ப் பொற்றொடிமாதவிதன்
வாக்கினாலாடாங்கின் வந்து.

(இ-ள்.) மண்ணின்மேல் - மண்ணுலகின்மேல், பூ புகார் - பொலிவி
னையுடைய புகார் நகரத்தில், பொற்றொடிமாதவி - பொன்னாலாகிய வீளைய
லையணிந்த மாதவியானவள், ஆடு அரங்குஇன்வந்து - ஆடுதற்குரிய நாடகசா
லையிலேறி, எண் உம் - கணிதத்தையும், எழுத்துஉம் - எழுத்துக்களையும், இ
யல் ஐந்துஉம் - ஐந்திலக்கணத்தையும், பண் நான்குஉம் - பண்கள் நான்கை
யும், பண்ணின்ற - பண்களொடு கூடியின்ற, கூத்து பதினொன்றும் - பதினொ
ரு கூத்துக்களையும், தன் வாக்கினால் போக்கினாள் - தன் வாக்கினாலும் செய
லாலும் நடத்தினாள்—எ-று.

கணிதம் சுரங்களின் சன்ன நட்சத்திரங்கள். எழுத்துக்கள் குற்றெழுத்
தைத்து, செட்டெழுத்தேழு. மெய்யெழுத்துகளுள் ம, ந, த. ஐந்தியல் சுரம்,
சுரதம், மதுரம், அலங்காரம், ஆலாபனம். எழுத்தை வேறுபிரித்தமையால்
ஐந்தியல் என்றார். பண்கள் நான்கு பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி. பதி
னொரு கூத்துக்கள் அல்லியம் முதலியன. அவற்றை முன்னர்க்காண்க. வாக்கி
னால் என்றமையால் செயலினால். என இனந்தழுவி வின்றது உபலக்கணம்.

முற்றிற்று.

ச-ஆவது அந்திமாலே சிறப்புச்செய்காதை

அந்திக்காலத்து மாலைபைச் சிறப்புச்செய்த கதையையுடையது. எனவே;- அந்திமாலை (மாலை சிறிதுபொழுது நிகழ்வது) அந்திக்காலத்தின் கண்வந்த மாலை என விரிதலால் உருபும் பயனுந் தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர், மாலை சிறப்புச்செய் மாலைப்போதைச் சிறப்புச்செய் என விரிதலால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், சிறப்புச்செய்காலை சிறப்புச்செய்த கதையையுடையது என விரிதலால் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஆகவே நான்கு சொல் மூன்று சந்தியாகக்கொள்க. சிறப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவரும் வினைப்பகுதியொடு கூடி ஒரு சொன்னீர் மைத்தாய்க் காலை என்னும் பயனிலையோடு முடிதலால் சிறப்பித்த எனப் பிறவினைப் பொருள்மேல்நின்றது. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாதலால் இயல்பாயிற்று.

அந்திமாலை

சிறப்புச்செய்காலை.

சங்.

இதுவும்அது.

விரிகதிர்பரப்பி யுலகமுமுதாண்ட — ஒருதனித்திகிரி யுரவோற்காணேன் — அங்கண்வானத் தணிநிலாவிரிக்குத் — திங்களஞ்செல்வன்யாண்டுஎன்கொல்லெனத் — திசைமுகம்புகந்து செம்மலர்க்கண்கள் — முழுநீர்வார முழுமெயும் பணிந்துத் — திரைநீராடை யிருநிலமடந்தை — அரககெடுத்தல மருமல்லற்காலை — கறைகெழுமுகுகள் கைதலைவைப்ப — அறைபோகுமுகுக னொருதிறம்பற்றி — வலம்படுதாளை மன்னரில்வழி — புலங்கெடவிறுத்த விருந்தின்மன்னரி

ல்—தாழ்துணை துறந்தோர் தனித்துயரொய்தக்—காதலர்ப்புணர்ந்தோர் கனிம
 கிழுவெய்தக்—குழல்வளர்முல்லையிற் கோவலர்தம்மொடு—மழலைத்தும்பி வா
 யவைத்தாத—அறுகாற்குறும்பெந்நிற் தரும்புபொதிவாசம்—சிறுகாற்செல்வ
 ன் மறுகிற்றூற்ற—எல்வளோமகளிர் மணிவிளக்கெடுப்ப—மல்லன்முதூர் மா
 லைவந்திறுத்தென—இளையராயினும் பகைபாசகடியும்—செருமாண்டென்
 னர் குலமுதலாதலின்—அந்திவானத்து வெண்பிறைதோன்நிப—புன்கண்மா
 லைக் குறும்பெந்நோட்டிப்—பான்மையிற்றிரியாது பாற்கதிர்பரப்பி—மீ
 னாசாண்டவெள்ளிவிளக்கத்—திவ்வளர்முல்லையொடுமல்லிகைபவிழ்த்—பல்
 பூஞ்சேக்கைப்பன்னியிற்பொவிந்து—செந்துகிர்க்கோவைசென்றேந்தல்குல்—
 அந்துகின்மேகலை யகைந்தவாருந்த—நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண்முற்
 ரத்துக்—கலவியும்புலவியுங் காதலற்கனித்தாய்—கார்வநெஞ்சுமொடு கோவல
 ர்கெதிரிய—கோலங்கொண்ட மாதலியன் நியுங்—குடதிசைமருங்கின் வெண்
 யிர்தன்வெடு—குணதிசைமருங்கிற் காரகிறுமந்து—வடமலைபிறந்த வான்கே
 ழுவட்டத்துத்—தென்மலைபிறந்த சந்தனமறுகத்—தாமரைக்கொழுமுறி தாது
 படுசெழுமலர்—காமருகுவிளை சுழலீர்மாமலர்—பைந்தளிர்ப்படலை பருஉக்கா
 ழாரம்—சுந்தரச்சுண்ணத் துகலொடுமலைஇச்—சிந்துபுதெரிந்த செழும்பூஞ்
 சேக்கை—மந்தமாருதத்தும்பங்கினர்மலிந்தாய்—காவியங்கொழுநாகலத்தொ
 டிங்கி—காவியங்கண்ணூர் கனிதுயிலெய்தவும்—அஞ்செஞ்சிறடி யணிசிலம்
 பொழிய—மென்றுகிலுக்குள் மேகலைநீங்கக்—கொங்கைமூன்றிற் குங்கும
 மெழுதாள்—மங்கலவணியிற் பிற்தணியணிபான்—கொடுங்குழைதுறந்து
 வடிந்துவீழ்காதினள்—திங்கள்வாண்முகஞ் சிறுவெயர்பிரிபச்—செங்கயனெ
 டிங்கணஞ் சனமறப்பப்—பவளவாணுதற் நிலையிழப்பத்—தவளவாணகை
 கோவலணிழப்ப—மையிருங்கூந்த னெய்யணிமறப்புக்—கையறுநெஞ்சத்து
 க் கண்ணகியன் நியுங்—காதலர்ப்பிரிந்த மாதர்நோதக்—ஊதுலைக்குருகி னுயி
 ர்த்தனரொடுங்கி—வேனிற்பள்ளி மேவாதுகழிந்து—சுதிர்ப்பள்ளிக் குறுங்க
 ணடைத்து—மலையத்தாரமு மணிமுத்தாரமும்—அலர்முலைபாகத் தடையாது
 வருந்தத்—தாழிகுவளைபொடு தண்செங்கழுநீர்—வீழ்பூஞ்சேக்கை மேவாது
 கழியத்—துணைபுணரன்னத் தூவியிற்செறித்த—இணையணைமேம்படத் திரு
 ந்துதுயில்பெருஅ—துடைப்பெருங்கொழுந ரோடேற்காலத்—திடைக்குமி
 டெறுந்து கடைக்குழையோட்டிக்—கலங்காவுளள்கலங்கக்கடை செவந்து—

விலங்குமிடிரெடுங்கண் புலம்புமுத்துறைப்பவும் — அன்னமென்வடை நன்
நீர்ப்பொய்கை—ஆம்பனாந். தேம்பொதிகறவினாத்—தாமரைச்செவ்வாய்

த் தண்ணறற்கூந்தற்—பாண்வாய்வண்டு நேர்திறம்பாடக்—காமருகுவிளைக்
கண்மலர்வழிப்பப்—புள்வாய்முரசுமொடுபொறிமயிர்வாரணத்து—முள்வா
ய்ச்சங்க முறையெழுந்தார்ப்ப—உரவுரீர்ப்பாப்பி னூர்துயிலெடுப்பி—இரவுத்
தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும்—அரையிருள்பாமத் தும்பகலுந்தஞ்சான்—
விடைமலர்வாளி யொடுகருப்புவில்லேந்தி — மகாவெல்கொடிமைந்தன் றிரித
ரு—நகரங்காவ னனிதொத்ததுவென.

(இ-ள்.) விரிகதிர்பார்ப்பி - விரிந்த இரணங்களைப்பார்ப்பி, தனி ஒருதிகிரி-
ஒப்பில்லாத ஒரு திகிரியால்(திகிரி தேருருளை, சக்கரம்)உலச்சம்முழுது ஆண்ட-
உலகமுழுதையும் ஆண்ட, உரவோன்கானேன் - பெரியோனை (இங்கு)
காண்கிலேன், ஒருதிகிரி கிலேடை. முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றும் மை
தொகுத்தல். அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தைபுடைப் வானின்கண்,
அணிரிலா விரிக்கும் திங்கள் அம் செல்வன் - அழகிய சிலவை விரிக்கும் சந்திர
ராகிய செல்வன், யாண்டு உளன் கொல் என - எவ்விடத்துள்வாரோ வெ
ன்று;

எழா முருபின்கண் வந்த அத்து, சாரியை யிடைச்சொல். பண்புத்தொ
கையாய் நின்ற திங்களுக்கு செல்வன் என்னுந்தொடருள் தொகொகி. “கால
முலகம்” என்னும் இள-கு-ஆல். உயர்திணைக்கட்பால் பிரிந்திசையாத திங்கள்
“சீனரூங் கிசைத்தல்” என்னும் இள-கு-ஆல். “இவணியல் பின்றே” என்ற
மையால் திங்களுக்கு செல்வன் என நின்றாங்கு கின்று உயர்திணையா யிசைத்
ததெனக் கொள்க. இடையில் வந்த அம்சாரியை இள-எ-பு-கற-கு. “உணர
க்க நின்” என்னும் புறநடையால் வந்தது. கொல் ஐயப்பொருட்டு.

தினாகர் ஆடை இருசிலம் மட்டத்தை - கடலை பாட்டையாகவுடைய பெரிய நிலங்கள், அரசு கெடுத்து - தன்கணவனைக் காணாமல், கணவன் சூரியன். திசை முகம் பசந்து - காங்கு திசையாகிய தன் முகங்கள் பசப்பூ - பசந்து என்றது மாலைக்காலத்தும் பச்சை வெயிலை "செல்குடர்ப்பகவெய்றோன்றியின்" என மதுரைக் காஞ்சியினுங் காண்க; இது வினையெச்சத் திரிபு. செம்மலர் கண்கள் முழுநீர் வார - செவந்த மலர்போன்ற கண்களு மிக்க நீர் சிந்த (செவந்த மலர்க்களிடுத்துக் கள்ளாகிய நீர்முழுதும் சிந்த) இது சிலேடை முழு, மெய்யும் பணித்து-தேகமுழுது நடுங்கி, பணிநீரோய் அது குடகாட்டி வழக்கு - பணித்து பணி பெய்யப்பட்டி எனினும் அமையும், அல மரும் அல்லல் காலை - மனம் சுழலுகின்ற இடர்க்காலத்தில்;

கெடுத்து என்னும் எச்சத்தின் முடியாகிய பணித்து, என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையை இடையில் நின்ற பசப்பு, வார என்னும் எச்சங்கள் தனித்தனி கொண்டன.

அந்திமாலை

சிறப்புச்செய்காதை.

சுரு

வலம் பதிதானை மன்னர் இல் வழி - வெற்றி பொருந்திய சேனையையுடைய அரசரில்லாத காலத்து - வழி இடம் அது காலத்தின் மேல் நின்றது. கறை கெழு குடிகள் கைதலைவைப்ப - கடமைப் பணத்தை (அரசன் கீழ்ப்பட்டி) இறுக்குங் குடிகள் துன்பமடைய, கறை இறைப்பணம்;

துயருறல் என்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்றத் தலைமேற்கைவைத்தலெ

ன்னுந் தொழினிகழ்ச்சியால் உபசரித்தார்.

அ றைபோகு குடிகள் ஒருதிறம்

பற்றி - கீழறுத்துச்செல்லும் (தம்மரசு

ரோடு உட்பகையையுடைய என்றபடி) குடிகளைத் (தமக்கு) ஒருதலையாகத் துணைபற்றி, புலம் கெட (அவ்வரசர்) நிலங்கெடும்படி, வீருத்தின் இறுத்த ம

ன்னர் இல் - புதிதாக வந்துவிட்ட குறுகில் மன்னரைப்போல, தாம் துணைப் பிரிந்தோர் தனிதயர் எய்த - (தம்மனத்தில்) தங்கிய துணைவரைப்பிரிந்த பெண்கள் (கறைகெழு குடிகளைப்போல) ஒடுங்கித் துன்பமடைபாடுந்நகவும்; காதலர் புணர்ந்தோர் களி மகிழ்வு எய்த - தங்களை வரைப்புணர்ந்திருக்கின்ற பெண்கள் (அறைபோகு குடிகளைப்போல) களித்து மகிழ் கூராடுந்நகவும், குழல் வளர் முல்லை இல் கோவலர் தம் ஒடு முழலைதும்பி வாய்வைத்து ஊத - வேய் க்குமுழலில் வளரு முல்லைப் பண்ணில் (கூந்தலில்வளரு முல்லைமலரில்) ஆயர்க

ளோடு இளமையையுடைய வண்டிகள் வாய்வைத் தூதாடுந்நகவும், இது சிலேடை, அரும்பு பொதி வாசம் அறுகால் குறும்பு எறிந்து அரும்புகளிற்பொதிந்த வாசனையை (இடையிற் புருந்துண்ணுதபடி) வண்டிகளாகிய குறுகில் மன்னரை யோட்டி, அறுகால் சினையாகுபெயர்.

சிறுகால் செல்வன் மறுகு

இல்தூற்ற - தென்றலாகிய செல்வன் (அவ்வாசனையை) வீதியில் தூற்றாடுந்நகவும், எவ்வளை மகளிர் மணிவிளக்கு எடுப்ப - விளங்கும் வளைபயுடைய பெண்கள் அழகிய விளக்கை எடுக்காடுந்நகவும், மல்லல் மூதுணர் மாலை வந்து இறுத்தென - (வளவர் குலத்துக்கு முதலாயுள்ள சூரியன் ஆண்ட) வளமிக்க பழைய ஊரின்னண் (விருத்தின் மன்னரைப்போல) மாலைபென்னுக்குறுகில் மன்னன் வந்திறுக்க;

இறுத்தென வினையெச்சத் திரிபு. எய்த ஊத தூற்ற எடுப்ப என்னும் நிகழ்கால் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் வந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் இறுத்தென என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன.

இளைபர் ஆயின்உம் பகை அரசு கடையும் - தாம் பிராயத்தால் இளைபராயிருப்பினும் பகை வரசனா (வேரோடு) களையும், செருமாண்டென்னர்குலம் முதல் ஆதலின்-போரின்மேல் பட்டதென்னர் குலத்துக்குமுதலாதலால், சோமகுலத்தென்னன் என்னுது தென்னர் குலச்சேரமன் என்றார். பிறை அனியோடு ஒத்து வலியினும் தெறுதலினும் ஒவ்வாமைபாலும் குறைவு மறுவு முடைமையாலும் இவர்க்குஅவை யில்லாமையாலும் உயர்ச்சி நோக்கி, அந்தி லான

த்து - அத்திப்பொழுதிற் செவ்வாணிடைத்தே; வெண்பிறை தோன்றி - வெள்ளிய சுந்திரன் தோன்றி, பிறை என்னுது வெண்பிறை என்றமையால் வாணம் என்றதைச் செவ்வான் என்றது. தொ - சொ - கி - சு0 - சூ. “எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலுமுரித்தே” என்றார்களின். புன் கண் மாலை குறும்பு எறிந்து ஓட்டி-வருத்தஞ்செய்யும் அம்மாலைக் கரலமென்னும் குறுநிலமன்னனை யறுத்தோட்டி; மாலைவிறிது பொழுது இடையில் நிகழ்வதாகலின். பான்மையில் திரியாது - அரவியலினின்று வேறுபட்டது; பரல் கதிர் பரப்பி - வெள்ளிய கிரணத்தைவிரித்து, புகழை விரித்து எனினும் அமையும். மீன் அரக-அச்சுந்திரன்; உடுபதின வறுதல் காண்க. ஆண்ட வெள்ளி விளக்கத்து - (காட்டை)ஆண்ட வெள்ளிய விளக்கத்தில்;

தோன்றி ஓட்டி திரியாது பரப்பி என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றனை யென்றுகொண்டு ஆண்ட என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும்; அப்பெயரெச்சம் விளக்கம் என்னும் பிற பெயரையும் கொண்டன.

இல் வளர் முல்லை ஒடு மல்லிகை - மனையின் கண்வளர்ந்த முல்லை மலரொடு மல்லிகை மலரும்; கற்புடை மகளிர்கள்வீட்டின்கண்முல்லைவை வளர்த்தலால் மனைவளர் முல்லை என்றார். பல் பூ அவிழ்ந்த சேக்கை பள்ளி உள் -

(அவையொழிந்த) தாழி குவளை முதலிய பலபூக்களும் பரந்த படுக்கையாகிய சபனத்துள், பொலிந்துசென்று வந்து அகல் அல் குல் - பொலிவுபெற்று பாந்து அழகேந்திய அசன்ற அல் குலில், அம் துகில் செம் துகிர் கோவை - அழகிய ஆடையின்மேல்(குழந்த) செவ்ந்த பவளக்கோவையாகிய, மேகலை அசைந்தன வருந்த-மேகலை அசைந்து இரங்காநிற்க, “எண்கோவைமேகலை காஞ்சி யெழுதோவை, பண்கொள் கலாபும் பதினெட்டிக்-கண்கொள், பருவம் பதினான்கு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென் றுணரற்பாற்று.” “தழுவும் புதல்வரை பொருண்கயிற் றழிஇப் பவளஞ்சேர்ந்த பல்காழல் குல்” என்றார்கதையினும், நிலவு பயன் கொள்ளுந் தெடுவெள் முற்றத்து - நிலவாலாகியபயனைக் கொள்ளுதற்குக் காரணமாகிய வயர்ந்த வெள்ளிய நிலாமுற்றத்தின்கண், கொள்ளும் என்னும் பெயரெச்சங் கருவிப்பொருள் கொண்டது. நிலவுப்பயன் கொள்ளும் என்றல் இடக்காடக்கல், கலவிடம் புலவிடம் காதலற்கு அளித்து ஒருகாற் கலவியையும் ஒருகாற் புலவியையும் தன் கணவனுக்கு மாறித்தந்து ஆங்கு ஆர் வம் நெஞ்சம் ஒடி - அவ்விடத்து அன்புமிக்க மனத்தோடு, கோவலறகு எதிரிய - அக்கோவலனை பெதிதோற்று முயங்கிய கோலம் கொண்ட மாதவி அன்றிடம் - (முயக்கத்தாற் குலைந்த) கோலத்தை (பின்னும்) புனைந்த மாதவியல்லாமலும்;

அளித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய காரணப்பொருளில் வந்த எதிரிய கொண்ட என்னும் பெயரெச்சங்கள் மாதவி என்னும் வினைமுதற் பொருளைத் தனித்தனிகொண்டன.

அந்திமாலே சிறப்புச்செய்காதை.

48

* குடதிசை மருங்கின் வெள் அயிர் தன் ஒடி குணதிசை மருங்கில் கார் அகில் துறந்து - மேற்றிசையின் கண்ணுள்ள வெள்ளியகண்ட சர்க்கரையோடு சீழ்த்திசையின் கண்ணுள்ள கரிய அகிற் புகையைப் புடைத்து, குடதிசை யவனதேசம், கமழ் புகை யுதப்பாறனுள் தலைமை பற்றிய பொருள் கள் இவ்விரண்டும் ஆதலால் வெள்ளயிர் காரகில் என்றார். “இருங்காழகி லொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார் நெடுநல் வாடையினும் - குடதிசை குணதிசை வெள்ளயிர் காரகில் இவை சொன் முரண். இவை விரோத.

அணியு எட்டங்கும். - வடமலை பிறந்தவான் கேழ் வட்டது - இமைய மலையிற் பிறந்த மிக்க வொளியையுடைய ஸலாவட்டத்தில், தென்மலை பிறந்த சந்தனம் மறுக - பொதியமலையிற் பிறந்த சந்தனம் சுழலாநிற்க (அரைக்க என்ற படி) “வடவரைத்தவான் கேழ்வட்டம்” என்றார் பெருங்குறியினுள். இதுவும் முற்கூறிய அணி - தாமரை கொழுமுறி தாதுபடு செழுமலர் - தாமரைபிணது இளந்தனினாயும் (அதனது) மகரந்தம் நிறைந்த வளவிய மலர்களையும், காமரு குவளை கழுநீர் மாமலர் - (கண்டோர்க்கு) விருப்பம் தராவின்ற குவளைபாகிய கரிய மலரையும், காமவரு காமரு தொகுத்தல். குவளைக் கழுநீர் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. பைந்தளிர் படலை - பசிய தளிரை பிடைப்பிட்டுத் தொடுத்த மாலைமையும், பருகாழ் ஆரம் - பருத்த முத்து வடத்தையும், சுந்தரம் சுண்ணம் துகள் ஒடுஉம் சிந்து அனைஇ தெளிந்த - நிறத்தையுடைய சுண்ணப் பொடியோடுஞ் சிந்திக்கலந்து கிடந்த; செழும்பூ சேக்கை மயங்கினர் - வளவிய பொலியையுடைய படுக்கையிற் புணர்ச்சிக்கண் மயங்கிய பெண்கள், மந்த மாருதத்து மலிந்து - தென்றற் காரற்றல் காதல் மிகுந்து, ஆங்கு ஆவி அம் கொழுநர் அகலத்து ஒடுங்கி - அவ்விடத்துத் தமது பிராணன்போலும் அழகிய கணவர் மார்பிடத்தொடுங்கி, காலி அம் கண்ணார்களினுயில் எய்த உம்-நிலோற்பலம் போலும் அழகிய கண்ணையுடைய அப்பெண்கள் இன்பத்துயில் கூடாநிற்கவும்;

துறந்து மறுக என்னும் எச்சங்கள் மயங்கினர் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. மலிந்து ஒடுங்கி என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு எய்த என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலை கொண்டன.

அம் செம் சிறு அடி அணி ஸலம்பு ஒழிய - அழகிய செவந்த சிற்றடிகள் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைச் ஸலம்பு பெறுது நீங்க; மெல் துகில் அல்குல் மேகலை நீங்க - மெல்லிய ஆடைமையணிந்த அல்குல் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பை மேகலை பெறுது நீங்க; திங்கள் வாள் முகம் சிறு வெயர்பிரிய - சந்திரனையொத்த வொளியையுடைய முகம் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைச் சிறுவெயர்ப்புப் பெறுது பிரியாநிற்க, வியர்வைப்பாடமாயின்விகாரம் எனக்கொள்க.

நேச்சட்டி. செந்தேனெரிய ரசம் பச்சிலை - ஆரமகி ஹுறுப்போடாறு.

வெயர்ப்பிரிய என்ப் பாடமோதி வெயர்ப்பு இரிய எனினும் அமையும். செம் கயல் நெடுங் கண் அஞ்சனம் மறப்ப - செவந்த கயல் போன்ற நெடிய கண்கள் தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைமை பெருது மறப்ப, வான் றுதல் பவளம் திலதம் இழப்ப - ஒள்ளிய நெற்றி தன்னை யணியுஞ் சிறப்பைப் பவளம் போலுஞ் செவந்த திலதம் பெருது மறப்ப, தவளம் வாள்நகை கோவலன் இழப்ப - வெள்ளிய ஒள்ளியநகையைக் கோவலன் பெருது மறப்ப, மை இருங் கூந்தல் நெய் அணி மறப்ப - கரிய பெரிய கூந்தலின் மணத்தை அழகிய புழுஞ்செய் பெருது மறப்ப, கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதான் - கொங்கையாகிய முற்றத்தில் குங்குமத்தை எழுதாளாய், மங்கல அணி இல் பிறிது அணிமகிழாள் - மங்கலவணியினின்று வேறணியை யணியாளாய், கொடுங்குழை துறந்து வடிந்து வீழ்காதினள் - வளைந்த குண்டலத்தைப் பிரிந்தும் இயற்கை வழகு நீங்காது தாழ்ந்த காதினளாய், ஸைஅறு நெஞ்சத்து கண்ணகி அன்றி உம் - செயலற்ற மனத்தையுடைய கண்ணகியரல்லாமலும்,

ஒழிய, நீங்க, பிரிய, மறப்ப, இழப்பு என்னும் எச்சங்கள் எழுதாள் மிகுபூர் காதினள் என்னும் வினாமுற்றுக்கோத் தனித்தனியாகவும், அம்முற்றுக்கள் எச்சங்களாய்க் வகையற்ற என்னும் பெயரெச்சத்தைத் தனித்தனியாகவும் அப்பெயரெச்சம் கண்ணகி என்னும் வினாமுதற்பொருளையுங் கொண்டன.

காதலர் பிரிந்தமாதர் - தங்கொழுநரைப் பிரிந்த பெண்கள் நோதக (பிரிவால்) துன்பம் அடைதலால், ஊது உலேகுருகின் - ஊதுந் துருத்தியின் உலேமூக்குப்போல, குருகு உலேமூக்கு, உயிர்த்தனர் ஒடுங்கி (அழலெழ) பெருமூச்செறிந்து செருக்கடங்கி, உயிர்த்தனர் முற்றெச்சம். வேனில்பள்ளி மேலாது கழிந்து இளவேனிர்காலத்துக் கமைந்த நிலாமுற்றத்தில் செல்லாதொழிந்து, கூதிர்பள்ளி குறுங்கண அடைத்து - கூதிர்காலத்திற் கமைந்த இடைநிலத்தில் (ஒடுங்கித் தென்றலும் நிலவும் புகர்மல்) சூளரக் கண்களையடைத்து, மலையத்

கு ஆரம் உம் மணிமுத்து ஆரம் உம் - பொதியமலையிற் றேன்றிய சந்தனக் குழம்பு முத்துமாலையும்; ஆகத்து அலர்முலை அடையாது வருந்த-மார்பிற் பரந்த முலைகளி லடையப் பெறுதுவருந்தவும்; தாழிகுவளைதன் செங்கழுநீர்வீழ் தாழியுங் குவளையுங் குளிர்ந்த செங்கழுநீரும் விரும்பிய, பூசேக்கைமேவாது கழிய - பொலிவையுடைய படுக்கையில் (பள்ளித்தாமம்போல) அடையாமல் வருந்தவும்; துணைபுணர் அன்னம் தூவியில் செறித்த-தன் சேவலோடு புணர்ந்த அன்னப்பெடை (அப்புணர்ச்சொல்லுருகி உதிர்த்த) வயிற்றின் மயிரைப் பெய்த, இல் உருபும்பக்கம். இணை அணை - பலவகையாடிய அணையின் (மேல்)பலவகையாவது ஐந்து மூன்றாக அடுத்தல். மேம்பட திருந்து துயில் பெறுது - மேன்மைபெற (தம்கொழுநீர்மார்பில்) செய்யும் இன்பத் துயிலைப்பெறாமல்; உடைபெருங் கொழுநீர் ஊடல்காலத்து - தம்மையுடைய சிறப்பின் மிக்க கணவரோடு (புணர்ந்து முன்) ஊடியகாலத்தில், இடைகுமிழ் எறிந்து

அந்திமாலை

சிறப்புச்செய்காதை.

சுசு

கடைகுழைஓட்டி - இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்ற குண்டலத்தை முதுகுபார்த்து, கலங்காள்ளும் கலங்க - சிலைகொடாத (கணவர்) மனம் நிலைகொட, கடைசெவந்து - தட் கடை செவந்து, விலங்கு நிமிர் நெடுங்கண்-குறுக்கிட்டிப் பிறழ் நெடியகண்கள், புலம்புமுத்து உறைப்பஉம் (முன்போல உவகை நீர்முத்தம் சிந்தாமல்) அவல் நீர்முத்தம் சிந்தவும்.

உயிர்த்து ஒடுங்கி கழிந்து அடைத்து மேவாது என்னும் விளைஎச்சங்கள் ஒன்றினையொன்று கொண்டு பெறுது என்னும் எதிர்மறை விளைஎச்சத்தின் முதனிலையையும் வருந்தகழியஎன்னும் விளையெச்சங்கள் அவ்வெதிர்ம

றையெச்சத்தின் முதனிலையையும், எறிந்து ஓட்டி செவந்து விலங்குஎன்னும் சினைவினை பெச்சங்கள் நிமிர் என்னும் காலங்காந்த பெயரொச்சத்தையும், அவ்வெச்சம்கண் என்னும் சினைப்பெயரையுங் கொண்டன. விலங்குஎன்

னும் வினைப்பகுதி விளையெச்சப்பொருளில் வந்தது. குறுங்கண் பண்புத்

தொகை. நிலைக்கனததுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

* அன்னம் மெல் நடை - அன்னமாகிய மெல்லிய நடையினையும், நாதும் ஆம்பல் - துமழும் ஆம்பலும், நாதும் தோன்றிய எனப்பொருள் கொள்ளினும் அடியும் “மரகதமணிக்குத்தங்களுறிய-அழனிதப் பொன்னிதழாயிரம் விரித்தென” எனக் கதைபிற கூறுதலால், தேம் பொதி நறு விரை தாமரை-தேனிமேறந்த நல்ல வாசத்தையுடைய தாமரையு மாகிய, செவ்வாய் - செவந்தவாயினையும், தன்ன அறல் கூந்தல் - குளிர்ந்த கருமணலாகிய கூந்தலினையுமுடைய, நல் நீர் பொய்கை - நல்லநீர் மயமாகிய பொய்கை யென்பவன், பாண்வாய் வண்டு - பாணராக வரயந்த வண்டுகள் * நேர் திறம் பாட - புற நீர்மையென்னுந் திறத்தாற் பள்ளி யெழுச்சிபாட, புற நீர்மை பாலேப் பண்ணின் திறம் ஐந்தனுள் ஒன்று, காண் வருகுவளை கண் மலர்விழிப்பு - காட்சிக்கூறிய குவளையாகிய கண் மலரை விழியா நிற்கவும், பொய்கை கண் மலர்விழிப்பென்முடிக்க - புன் வாய் முரசும் ஒடு - புன்னொலியாகிய முரசுடனே, வாய் இடவாகு பெயர், பொறி மயிர் வாரணம் - புள்ளியையுடைய மயிர்களையுடைய கோழியும், அத்து வேண்டா வழிச்சாரியை, முன் வாய் சங்கம் - முன்போலுங் கூர்த்த வாசையுடைய சங்கமும், முறை முறை ஆர்ப்பு - தத் தமக்குரிய முறையினின் றெல்லிக்க, உரவு நீர் பரப்பின் ஊர் - கடல் போலும் பரப்பினையும் ஒலியினையு முடைய ஊரை, துயில் எடுப்பி - நித்திரையினின்றும் நீக்கி, பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குந் துயிலின்மை காமனல் வருதலால் துயிலெடுப்பி என்றார். இரவுதலை பெயரும் வைகறைகாறும் - இருள் இவ்விடத்தினின்று நீங்கும் வைகறை யாமமளவும், அரை இருள் யாமத்துஉம் - அரை யிருளினும் ஒர் யாமத்தினும், பகல்உம்-மற்றையனாயாமத்தினும், பகல்

* நேர் திறம் “தக்கார் கணேர்திறங் கரந்தாரம் பஞ்சமமே - துக்கங்கழிசேர் பராகமே-மிக்கதிறம்-கார்தார மென்றைந்தும் பாலேத்திற மென்றார் - பூந்தாரகத்தியனார் போந்து”

பகுத்தல். துஞ்சான் - நித்திரை செய்யாறும், வினைமுற்றெச்சம். விரை மலர் வாளி ஒடுகரும்புவில் ஏந்தி - மணத்தையுடைய மலராமையும் கரும்பு வில்லை யும் ஏந்தி, வெல் மகரம் கொடி மைந்தன் - வெல்லுதற்குரிய மீனக் கொடியையுடைய கரமன், திரி தரும் - திரிதலால், நகரம்நனி காவல் சிறந்தது - இந்நகரம் மிகவுங் காவலாம் சிறந்திருந்தது—எ-று.

இரவுத்தலை “கிணந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப் புறக்கடையால் வல்லெழுத்து மிக்கது. “தடவுத்தலை” என வருதலுங் காண்க. ஆர்ப்ப என்னும் வினையெச்சம் பெயரும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், எடுப்பி ஏந்தி என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் திரிதரும்என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரொச்சம் காவல்என்னும் பெயரையுங் கொண்டன.

நேரிசைவெண்பா.

கூடினார்பானிழலாய்க் கூடார்பால்வெய்யதாய்க்
காவலன்வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே—பூவலரின்
மாதவிக்குங்கண்ணகிக்கும் வானூர்மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங்கங்குற் பொழுது.

(இ-ள்.) கூடினார்பால் - தன்னை யடைந்தாரிடத்து, நிழல் ஆய் - தண்ணிதாசியும், கூடார்பால் - தன்னை யடையாரிடத்து, வெய்யது ஆய் - வெய்ய தாசியும் (நின்ற) காவலன் - களிகாற் பெரு வளவனது, வெண்குடைபோல் - வெண்கொற்றக்குடைபோல, பூஅலர்இல் (புணர்தலால்) உலகின்கண் (அபலார் பழிக்கும்பழிச்சொல் இல்லாத) மாதவிசூழம் - மாதவியிடத்தும், பூ அலர்இன் (பிரிதலால்) உலகின்கண் (அபலவார்பழிக்கும் பழிச்சொல்லையுடைய) கண்ணகிசூழம் - கண்ணகியாரிடத்தும், வான் ஊர்மதிவிரிந்து - ஆகாயத்தில் தவமுஞ் சந்திரனது நிலவுவிரிந்து, போது அவிழ்க்கும் - போதுகள லாக்செய்யும், கங்குல்பொழுது-இராப்போதானது, காட்டிற்று (தண்மையை யும் வெம்மையையும் அவ்விறுவர்பாலும்) காட்டியது—எ-று.

போதுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுமலர் - உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமைபின் ரொழிலைப்பொருட்குங்கொள்க, இடத்

திரிகழ்பொருளின் றெழிலை இடத்தின்மேலேற்றி மதிவிரிந்து என்றார். அ
விழக்கும் ஏன்னும் பிறவினைப் பெயரொச்சம் கங்குற்பொழுது என்னும் கால
ப்பெயரோடு முடிந்தது. உம்மை தொக்குநின்ற ஆய் என்னும் வினையெச்ச
ங்கள் தனித்தனியாய், சொல்லெச்சமாய்கின்ற நின்றஎன்னும் பெயரொச்சத்
தையும், அவ்வுச்சம் வெண்குடை என்னும் வினைமுதற்பொருளையுங் கொ
ண்டன.

நு-ஆவது

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

இந்திரனுக்கு விழவை நகரின்கண் ணெடுத்த கதையையுடையது. என்வே;—
இந்திரன் எடுத்த நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், விழவு
எடுத்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஊர் எடுத்த
ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், எடுத்தகாதை பெயரொச்சத்
தொடர்; ஆகவே ஐந்துசொல் நான்கு சந்தியாகக்கொள்க. இந்திரவி
ழவு எனவரின் உயர்திணை யீறுகெட்டு நின்றதெனக்கொள்க.

இதவும் அது.

அலைநீராடை மலைமுலைபாகத்—தாரப்பேரியாற்று மாரிக்கூந்தல்—கண்
ணகன்பரப்பின் மண்ணகமடந்தை—புதையிருட்டிடாம் போகநீக்கி—உதை
யமால்வனா யுச்சிதோன்றி—உலகுவிளங்கவிரொளி மலர்கதிர்பரப்பி—வே
யர்மாடமும் வியன்கலனிருக்கையும் — மான்கட்காலதர் மானிகையிடங்களு
ம்—தயவாய்மருங்கிற் காண்போர்த்தடுக்கும்—பயனறவறியா யவனரிருக்கை
யும்—கலந்தருதிருவிற் புலம்பெயர்மாக்கள்—கலந்திருந்துறையு மிலங்குநீர்வ
ரைப்பும்—வண்ணமுஞ்சுண்ணமும் தண்ணறுஞ்சாந்தமும் — பூவும்புகையு
மேவியுவினையும்—பகர்வகர்திரிதரு நகரவீதியும்—பட்டினமயிரினும் பருத்தி
தூலினும்—கட்டுறண்வினைக்கா ருகரிருக்கையும்—ஆரமுமகிலுந் தூசுந்துகி

ரும்—மாசறுமுத்து மணியும்பொன்னும்—அருங்கலவெறுக்கையோ டளந்து
 கடைய நியா—வளந்தலைமயங்கிய நனந்தலைமறுகும்—பால்வேறுதெரிந்த ப
 குதிப்பண்டமொடு—கூலங்குவித்த கூலவீதியும்—காழியர்கூலியர் கண்ணொ
 டையாட்டியர்—மீனிலைப்பாதவர் வெள்ளாப்புப்பகருநர்—பாசவர்வாசவர்
 மைந்நிணாவிலைஞரோ—டோசுநர்செறிந்த வுண்மவியிருக்கையும்—கஞ்சகரா
 ருஞ் செம்பின்செய்ஞ்ஞரும்—மாங்கொறச்சுருங்கருங் கைக்கொல்லரும்—க
 ண்ணுள்வினைஞர் மண்ணீட்டாளரும்—பொன்செய்புலவரு நன்கலந்தருநரு
 ம்—துன்னகாராரும் தோலின்னுன்னரும்—கிழியினுங்கிடையினுந் தொழில்ப
 லபெருக்கிப்—பழுதில்செய்வினைப் பால்கெழுமாக்களும்—குழலினும்பாழி
 னுங் குாண்முதலேழும்—வழுவின்றிசைத்து வழித்திறங்காட்டும்—அரும்பெ
 றன்மரபிற் பெரும்பாணிருக்கையும்—சிறுகுறுக்கைவினைப் பிறவினையாள்
 ரொடு—மறுவின் நிவினங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமும்—கோலியன்வீதியுந் கொடி
 த்தேர்வீதியும்—பீடிக்கத்தெருவும் பெருங்குடிவணிகர்—மாடமறுகும்றை
 யோரிருக்கையும்—வீழ்குடியுழுவொடு வினங்கியகொள்கை—ஆயுள்வேதருங்
 காலக்கணிதரும்—பால்வகைதெரிந்த பன்முறையிருக்கையும்—திருமுணிகுயி
 ற்றுநர் சிறந்தகொள்கையோ—டணிவளைபோழுநர் தம்பெருவீதியும்—குதர்
 மாகதர் வேதாளிகொடு—நாழிகைக்கணக்கர் நலம்பெறுகண்ணுள்—காவ
 ற்கணிகைப ராடற்சுத்தியர்—பூவிலைமடந்தைய கோவற்சிலதியர்—பயிற்றொழி
 ற்குயிலவர் பன்முறைக்கருவியர்—நகைவேழம்பொடு வகைதெரியிருக்கை

௫௨ சிலப்பதிகாரம்
 யும்—கடும்பரிகடவுநர் களிற்றின்பாகர்—நெடுந்தேருருநர் கடுங்கண்மறவர்—
 இருந்துபுறஞ்சுற்றிய பெரும்பாயிருக்கையும்—பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோ
 ர்ப்பல்கிய—பாடல்சாஸ்சிறப்பிற் பட்டினப்பாக்கமும்—இருபெருவேந்தர் மு
 னையிடம்போல—இருபாற்பகுதியி னிடைநிலமாகக்—கடைகால்யாத்தமிடை

மரச்சோலை—கொடுப்போரோதையும் கொள்வோரோதையும்—நடுக்கின்றி
 நிலை இயநாளங்காடியிற்—சித்திசைத்தினைத் திங்கள்சேர்ந்தென—வெற்றி

வேன்மன்னற் குற்றதையொழிக்கெனத் — தேவர்கோமா னேவலிற் போந்
 த—காவற்பூதத்துக் கடைகெழுபீடிகை—புழுக்கலுநொலையலும் விழுக்குடை
 மடையும்—பூவும்புகையும் பொங்கலுஞ்சொரிந்து — துணங்கையர்ஞாவைய
 ணங்கெழுந்தாடிப்—பெருநிலமன்னற் கிருநிலமடங்கலும்—பசியுப்பிணியுப்
 பகையுநீங்கி—வசியும்வனனுஞ் சாக்கெனவாழ்த்தி—மாதர்க்கோலத்துவவவை
 யிலுணர்க்கு—முதிரப்பெண்டி ரோதையிற் பெயர்—மருவூர்மருங்கின் மறங்
 கொள்வீரரும்—பட்டினமருங்கிற் படைகெழுமாக்களும் — முந்தச்சென்று
 முழுப்பலிபீடிகை—வெந்திறன்மன்னற்குற்றதையொழிக்கெனப்—பலிக்கோ
 டைபுரிந்தோர் வலிக்குவரம்பாகெனக்—கல்லுமிழ்கவணினர் கழிப்பிணிக்க
 றைத்தோம்—பல்வேற்பாப்பினர் மெய்யுறத்தீண்டி—ஆர்த்துக்களங்கொண்
 டோராரமாமூவத்துச்—சூர்த்துக்கடைசெவந்த சுடுநோக்குக்கருந்தலை—வெற்
 றிவேந்தன் கொற்றங்கொள்கென—நற்பலிபீடிகைநலங்கொளவைத்தாம்—
 குயிர்ப்பலிபுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து—மயிர்க்கண்முரசொடுவான்பலி
 யூட்டி—இருநிலமருங்கிற் பொருநரைப்பெருஅச்ச—செருவெங்காதலிற் றிருமா
 ல்வவவன்—வாளுங்குடைய மயிர்க்கண்முரசும் — நானொடுபெயர்த்து நண்
 னார்ப்பெறுகலிம்—மண்ண்கமருங்கினென்வலிகெழுதோளெனப்—புண்ணி
 யதிசைசுமம் பேரெய்வநாள்—அசைவிலுக்கத்து நசைபிறக்கொழியப்—ப
 கைவிளக்கிபதிப் பயங்கெழுமலைபென—இமையோருறையுஞ் சிமையப்பிடர்
 த்தலைக்—கொடுவரியேற்றிக் கொள்ளையிற் பெயர்வோற்கு—மாரீர்வேலிவச்
 சிரநன்ருட்டுக்—கோளிறைகொடுத்த கொற்றப்பந்தரும் — மகதநன்ருட்டு
 வான்வயவேந்தன் — பகைப்புறத்துக்கொடுத்த பட்டினமன்னடபமும்—அவந்தி
 வேந்தனும் வந்தனன்கொடுத்த — பிவந்தேர்குமரபிற் றோணவாயிலும்—
 பொன்னினுமணியிலும் புனைந்தனவாயினும்—துண்வினைக்கம்மியர் காணும்
 ரபின்—துயர்நீங்குகிறப்பிற் றெல்லோருதவிக்கு—மயன்விதித்துக்கொடுத்தம
 ரபின்வாயிலும்—ஒருங்குடன்புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோரோத்தும்—அரும்பெற
 ன்மாயின் மண்டபமன்றியும்—வம்பமாக்கடம் பெயர்பொறித்துக் — கண்
 ணெழுத்துப்படுத்தவெண்ணுப்பலபொதி—கடைமுகவாயிலும் கருந்தாழ்க்கா
 வலும்—உடையோர்காவலுமொரீஇயதாகிக்—கட்பொருளொளிற் கடுப்பத்த
 லையேற்றிக்—கொட்பினல்லது கொடுத்தலினீயா—துன்னார்பணிக்கும் வெ
 ள்ளினிடமன்றமும்—கூணுக்குறளு மூமுஞ்செவியும்—அழுகுமெய்யாளரு மு
 ழுகினாரடிப்—பழுதில்காட்சி நன்னிறம்பெற்று—வலஞ்செயர்க்கழியு மிலஞ்

இந்திரன்விழவூடுடுத்தகாலைத்.

நா. சிமன்றமும்—வஞ்சமுண்டு

மயற்பகையுற்றோர்—நஞ்சமுண்டு நடுங்குதுயரும்
 ரோர்—அழல்வாய்நாகத்
 தாரொயிறமுந்தினர்—கழல்கட்குளி கடுகவைப்பட்
 டோர்—சுழலவந்து
 தொழுத்துயர்நீங்கும்—நிழல்காணெடுங்க னின்றமன்றமு
 ம்—தவமறைந்தொழுநுந்
 தன்மையிலாளர்—அவமறைந்தொழுநு மலவைப்
 பெண்டிர்—அறைபோகமைச்சர் பிறர்மனைநயப்போர்
 —பொய்க்காரியாளர்
 புறங்கூற்றாளரென்—கைக்கொள்பாசத்துக்
 கைப்படுவாரெனக்—காதநான் குங்
 கடுங்குரலெடுப்பிப்—பூதம்புடைத்துணும் பூதசதுக்கமும்
 —அரசுகோல்
 கோடினு மறங்கூறவையத்—துரைநூல்கோடி பொருநிறம்பற்றினும்—
 வொடுநவிலாது நவைநீருருத்துப்—பாவைநின்றமூடும் பாவைமன்றமும்—
 மெய்வகையுணர்ந்த விழுமியோரோத்தும்—ஐவகைமன்றத்தரும்பலியுறிது—
 வச்சிரக்கோட்டத்து மணங்கெழுமுரசம்—கச்சயானைப்—பிடர்த்தலையேற்
 றி—வால்வெண்களிற்றரசு வழங்கியகோட்டத்துக்—கால்கோள்விழவின் க
 டைநிலைசாற்றி—மங்கலநெடுங்கொடி வானுறவெடுத்து—மரகதமுணிபொடு
 விபிரங்குயிற்றிய—பவளத்திரள்காற் பசும்பொன்வேதிகை—நெடுநிலைமாடக்
 கடைமுகத்தியாங்கணுங்—சிம்புரிப்பகுவாய்க் கிளர்முத்தொழுக்கத்து—மங்க

லம்பொறித்த மகரவாசிகைத்—தோரணநிலைஇய தோமறுபுகம்பொற்—பூர
 ணகும்புத்துப் பெர்லிந்தபாலிகை—பாவைவிளக்கிற் பசும்பொற்படாததை
 த்—தூமயிர்க்கவரி சுந்தாச்சுண்ணத்து — மேலியகொள்கை வீதியிற்செறித்
 தாய்—கைம்பெருங்குழுவு மென் பெயர்ப்படும்—அரசுமாரும் பாதகுமா
 ரரும்—கவர்பரிப்பூலிபர் களிற்றின்னொருகுதியர் — இவர்பரித்தேரின ரியைந்
 தொருங்கிண்டி — அரசுமேம்படஇ யகிலைமருங்கின் — உரைசான்மன்னன்
 கொற்றங்கொள்கை—மாயிருஞர்லத்து மன்னுயர்க்கரும் — ஆயிரத்தோ
 ரொட் டரசுநிலைக்கொண்ட—தண்ணறுங்காலிந் தாதுமலிபெருந்தறைப்—
 புண்ணியநன்னீர் பொற்குடத்தேந்தி—மண்ணகம்ருள் வாசகம்வியப்ப—வி
 ண்ணவர்தலைவனை விழுநீராட்டிப் — பிறவாயர்க்கைப் பெரியோன்கோயிலு
 ம்—அறுமுகச்செவ்வே ள்ளனிதிகழ்கோயிலும் — வால்வளீமேனி வாலியோ
 ன்கோயிலும் — நீலமேனி நெடியோன்கோயிலும் — மாலைவெண்குடை மன்
 னவன்கோயிலும்—மாமுதுமுதல்வன் வாய்மைபின்வழாஅ — நான்மறைமரபி
 ற் றீமுறையொருபால் — நால்வகைத்தேவரு மூவாறுகணங்களும் — பால்வ
 கைதெரிந்த பகுதித்தோற்றத்து — வேறுவேறுகடவுவர் சாறுசிறந்தொருபா
 ல்—அறவோர்பள்ளி யறனோன்படையும் — புறநிலைக்கோட்டத்துப் புண்ணிய
 த்தான்முல்—துறவோருரைக்குஞ் செயல்சிறந்தொருபால் — கொடித்தேர்வே
 ந்தனொடு கூடாமன்னர் — அடித்தளைநீக்கு மருள்சிறந்தொருபால் — கண்ணு
 ளாளர் கருவிக்குயிலுவர்—பண்ணியாழ்ப்புலவர் பாடற்பாணரோ — டெண்
 ணருஞ்சிறப்பி னிசைசிறந்தொருபால் — முழவுகண்டியி லாதமுடிக்கரும்பி
 தியும்—விழவுக்கனிசிறந் தவிபலுளரங்கட் — காதற்கொழுநனைப் பிரிந்தலொப்
 தா — மாதர்க்கொடுங்குழை மாதவிதன்னோ — டில்வளர்முல்லை மல்லிகைமயி

ருசு

சிலப்பதிகாரம்

லை — தாழிருவளையொடு தன்செங்கழுநீர் — பயல்பூங்கோதை பிணையலிற்
 பொலிந்து—காமக்களிமகிழ் வெய்திக்காமர் — பூம்பொதிரறுவிரைப் பொழி
 லாட்டயர்ந்து—நான்மகிழிருக்கை நாளங்காடிப் — பூமலிகாணத்துப் புதுமண்
 ம்புக்குப் — புகையஞ்சார்தும் புலராதுசிறந்த — நகையாட்டாயத்து நன்மொழி
 தினைத்துக்—ஞால்வாய்ப்பாணரொடு நகர்ப்பாதரொடு — திரிதருமரபிற்கோ
 வலன்போல்—இளிவரய்வண்டினொ டின்னிளவேனிலொடு — மலையமாருதந்

திரிதருமறுகிற் — கருமுதில்சுமந்து குறுமுயலொழித்தாங் — கிருகருங்கடலோ
 டுடைக்குமிழெழுதி — அங்கண்வானத் தாவுப்பகையஞ்சித் — திங்கண்மீண்டு
 திரிதருங்கொல்லென — நீர்வாப்பத்திங்க ணீணிலத்தமிர்தின் — சீர்வாப்த்துவலை
 த்திருநீர்மாந்தி — மீனேற்றுக்கொடியோன் மெய்பெறவளர்த்த — வானவல்லி
 வருதலுமுண்டிகொல் — இருநிலமன்னற்குப் பெருவளங்காட்டத் — திருமகன்பு
 ருந்திச் செழும்பதியுமென — எரிநிறத்திலவ முல்லையன் றியும் — கருநெடுங்
 குவளையுங் குமிழும்பூத்தாங் — குள்வரிக்கோலத் துறுதுளைதேடிச் — கள்ளக்க
 மல்லத்திரிதலு முண்டிகொல் — மன்னவன்செங்கோன் மறுத்தலஞ்சிப் — பல்வா
 யிப்பருகும் பகுவாய்க்குற்றம் — ஆண்மையிற்றிரிந்துதன்னருந்தொழிநிரியா
 து — நாணுடைக்கோலத்து நகைமுகங்கோட்டிப் — பண்மொழிநரம்பிற் றிவ
 வியாழமிழற்றிப் — பெண்வயிற்றிரியும் பெற்றியுமுண்டிகொல் — உருவிலா
 ள் நொறுபெருஞ்சேனை — இசைமராட்டிய ரொதிரின்றுவிலங்கியவர் — எழுது
 வரிக்கோலமு முழுமெயுமுறி — விருந்தொடுபுக்க. பெருந்தோட்கணவருட
 ன் — உறைவுமீஇ யொழுக்கொடுபுணர்ந்த — வடமின்கற்பின் மனையுறைமக
 ளிர் — மாதர்வாண்முகத்து மணித்தோட்டுக்குவளைப் — போதுபுறங்கொடுத்து
 ப் போடியசெங்கடை — விருந்திற்றிரிந்தில தாயின்பாவதும் — மருந்துந்தருங்
 கொலிம் மாநிலவரைப்பெனக் — கையற்றுநெடுங்கு நலவினைநொள் — உள்ளக
 நறுந்தா தகநிறைநிறைந்து — கள்ளுகடுங்குங் கழுநீர்போலக் — கண்ணகிகருங்
 கணு மாதவிசெங்கணும் — உண்ணிறைகாந்தத் தொளித்துநீருகுத்தன — எண்
 ணுமுறைபிடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தன — விண்ணவர்கோமான் விழவு
 நாணகத்தென.

(இ-ள்.) அலை நீர் ஆடை - கடலாகிய ஆடையினையும், மலை முலை - பொ
 தியும் இமைபயம் என்னும் முலை களையும், ஆகத்து பேர் - பாறு ஆரம். (அம் மு
 லைகளையுடைய) மார்பின் கண் பெரிய ஆருகிய முத்து வடத்தைபும், மாரி
 கூந்தல் - மேகமாகிய கூந்தலையுமுடைய, கண் அகன் பரப்பின் மண்ணகம்
 மடந்தை - இடமகன்ற பரப்பினையுடைய (தலைவனையழந்த) பூதேவி, புதை
 இருள் படாம் போக நீக்கி - (பசுத்துபணித்து) போர்த்த இருளாகிய போர்
 வை கழிய (தனது கதிராகிய காத்தால்) கழித்து, உலகு விளங்கு அவிர் ஒளி -
 உலகு விளங்குதற்குக் காரணமாக விளங்குஞ் சூரியன், மால் உதையம் வரை
 உச்சி தேரன் றி - பெரிய உதையகிரியின் முகட்டில் தோன்றி, மலர் சதிர் பா
 ப்பி - விரிந்த கிரணத்தைப் பரப்பா ரிற்ப;

இந்திரன்விழவொடுத்தகாதை

௫௫

ஒளி சூரியன். ஒளி என்னது உலகு விளங் கவிரொளி என்றமையால் கரி கார் பெரு வளவன் மரபுயர்ச்சிகூறிய வாராயிற்று. மலை சாதி ஒருமை. பா ப்பி வினையெச்சத் திரிபு. நீக்கி தோன்றி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்ற னை பொன்று கொண்டு பரப்ப என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

வேயா மாடம்உம் வியன் கலன் இருக்கைஉம் - லிரா முற்றங்களும் வே யு பாடுகளையுடைய ஆபரணங்களை வைத்த அறைகளும், வேயா மாடம் கே ய்தலில்லாத மாடம். மான் கண் காலதர் மரளிகை இடங்களும்-மான் கண் போலுங் கண்களையுடைய சாளரங்களையுடைய மாட மரளிகை யிடங்களும், கால் அதர் காற்று வரும் வழி. கயவாய் மருங்கு இல்-கரவிரிப்பும் பட்டினத்தி ன்பக்கத்தில், புகார்கழிமுகத்துள்ளது ஆதலால் கயவாய்என்றார். காண் பேரர் தடுக்கும்-காண்பவர்(கண்கள் தம்மேற்செல்லாமல்)தடைசெய்யும், பயன் அற அறியாய்வுனர் இருக்கைஉம்-பயன் தொலைதலறியாத மிலேச்சரிருக்கும் இடங் களும், கலம் தரு திருவில் புலம்பெயர்மாக்கள்-மாக்கலங்கள் தரும் செல்வத்தின் பொருட்டால் (தாய் பிறந்த) இடத்தினின்று பெயர்ந்த பிறதேசத்தர் பலரும்- கலந்து இருந்து உறையும் இலங்குநீர் வரைபுஉம் - (ஒரு நிலத்தாரைப்போ ல) கலந்து நெருங்கி யிருக்கும் விளங்கிய கடற்கரையிருப்பும், வண்ணம்உம் சுண்ணம்உம் தண் றறு சாந்தம்உம்-தொய் பிறகுழம்பும் பூச்சுண்ணமும் குளி ர்ந்த நறிய சந்தனக்கூட்டும், பூவும் புகையுமேவிய + விரையும்-விடுபு தொ டைப்பூ கட்டுப்பூ முதலிய பூவின் வகையும், அறுவகைப்புகை யறுப்புகளும் பொருந்திய ஐவகைவாசனை யறுப்புகளும், பகர்வார் திரிதரும் நகர வீதீஉம்- (ஆகியவிவற்றை மாடங்களும் இருக்கைகளும் இடங்களும்நாடி)விற்பவர்கள் திரிதராரின் நகரத்தெருவுகளும், பட்டினம்உம் மயிரின்உம் பருத்திதூவின்உம்- பட்டுதூலாலும் மெல்லியமயிராலும் பருத்திதூலாலும், நுண் வினைகட்டும் கா ருகர் இருக்கைஉம் - நுண்ணிய தொழிலை. (ஊசியால்) பொருத்தும் சாலியர் இருக்கைகளும், ஆரம்உம் அகில்உம் தூசுஉம் துகர்உம்-சந்தனக்கட்டையும் அ கிற்கூட்டையும் பட்டாட்டையும் பவளமும், மாசு அறு முத்துஉம் மணிஉம்

பொன்உம் - குற்றமற்ற முத்துகளும் அவையொழிந்த இரத்திரங்களும் பொற் கட்டிகளும், வெறுக்கை அருங்கலம் ஒடு அளந்துகடை அறியாவளம் பொற்பணிகளோ டிவற்றை யளவுசெய் தெண்ணிக்கரை காணற்கரிய வளங்கள், தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகுடம் - இடங்கள் தோறுமயங்கிக் கிடக்கின்ற நனந்தலையுடைய வீதிகளும், நனந்தலை நடு. பால் வேறு தெரிந்த பண்டம் பகுதி ஒடு-பகுதி வேறுபடப்பிரித்த முதினா முதலியபண்டப் பகுதிகளோடு, கூலம் குவித்தகூல வீதிஉம் - நெல் முதலிய எண்வகைக் கூலமுங் குவித்து விற்குங்கூலக் கடைத்தெருக்களும், கூலம் எண் வகைத்து அதனைப் பதிகத்திற் காண்க, பலசரக்கு என்பாரும் உளர். பதினெண்கூலம் என்பார்கூ.

† கொட்டந்துருக்கற் தசிரமகிலாரம் - ஒட்டியவைந்தும் வினா.

ஞசு

சிலப்பதிகாரம்

த்த நூலார். அவையாவன “எள்ளுக்கொள்ளுபயறுமுந்தவரை - கடலைதுவரைமொச்சையென்றும் - குடனியை முதினாக்கலத்துணவே” அவற்றோடு கூட்டிப் பதினாறுதல்காண்க.

காழியர் கூவியர் கள்ளொடை பாட்டியர் - பிட்டு வாணிபரும் அப்ப வாணிபரும் கள்விற்கும் வலைச்சியரும், கொடை விற்பல். கொடு பகுதி. காழியர் வண்ணாருமாம், மீன்விலைப்பரதவர் வெள் உப்புப்பதருநர் - மீன்விற்கும் பட்டினவரும் வெள்ளிய உப்புவிற்கும் உமணரும், பாசவர் வரசவர் மை நின விலைஞர் ஒடு - கயிறு விற்போரும் ஐந்து வாசம் விற்போரும் ஆட்டு வாணிபரோடு, “தக்கோலம் திம்பூ தகைசாலி லவங்கம்-கற்பூரஞ் சாதிபோ டைந்து.” பாசவர் இலையமுதி வோருமாம், வரசவர் பச்சிறைச்சி விற்போரும் சூட்டிறைச்சி விற்போரும் ஆம். ஓசு நர் செறிந்த ஊன்மலி இருக்கை உம்-எண்ணெய் வாணிபரும். (ஆகிய இவர்கள்) நெருங்கிய ஊன் மிக்க இருக்கைகளும், ஓசு நர் ஆட்டுவாணிபரும் ஆம்; கஞ்சு தாரர்உம் செம்பு செப் ஞஞர்உம் - வெண் கலக்கன்னாரும் செப்புக்கொட்டிகளும், மரம் கொல் தீச்சர்உம் † கருங்கை கொல்லர்உம் - மாத்றைவெட்டுந் தச்சரும் வன் ரொழிலையுடைய கொல்லரும், கண்ணுள் வினைஞர்உம் மண்ணீட்டாளர்உம்-விசித்

திரகாரிகளும் சதையாற் பாவைசெய்வோரும், மண்ணீட்டாளர் குயவரும் ஆம். பொன் செய் புலவர்தம் நன் கலம் தருநர்தம் - உருக்குத்தட்டாரும் இரத்திரப் பணிசெய்வோரும், துன்னகாரர்தம் தோவின் துன்னர்தம் - சிப்பியரும் உறை காரரும், கிழியின்உம் கிடையின்உம் பல தொழில் பெருக்கி - படத்திலும் நெட்டியிலும் பலவகைப்பட்ட தொழில்களைக்காட்டி, பழுது இல் செய்வினை பால் கெழு மாக்கள்உம் - குற்றமற்ற கைத்தொழில்களால் வேறு பட்ட இயல்பினை புடையவரும், பலவகைப்பட்ட தொழில் படத்தில் இயங்கியம் பொருள் நிலையியற் பொருள்களி னுருவங்களை பெழுதுதல், நெட்டியாற் பூக்கொத்து முதலியன செய்தல். குழலின்உம் யாழின்உம்-மூவகைத் துளைக்கருவி பாலும் நால்வகை நர்ப்புக் கருவியாலும், குரல் முதல் ஏழ்உம் வழிநிறம் வழுவு இன்று இசைத்து காட்டும் - குரல் முதலாகிய எழிசையினையும் (அவற்றின்) வழிநின்ற (பண்களுக்கு இன்றி அமையாத) மூவேழு திறத்தை யும் குற்ற மில்லாம லிசைத்துக்காட்ட வல்ல, அரும் பெறல் மர்பின் பெரும் பாண் இருக்கைஉம் - பெறுதற்கரிய இசை மாபைய நின்ற குழலர் பாணாகிய பெரிய இசை காரர் இருக்கும் இடங்களும், சிறுகை குறுவினை பிறவினையாளர் ஒடி - ஒழுக்கத்திற் சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச் செய்ததனால் வரும் பொருளை (உண்ணும்) கை வினையாளரோடு, கை ஒழுக்கம். மறுவு இன்றி விளங்கிய மருவூர்ப் பாக்கம்உம் - (யவனர் முதல் பெரும்பாணீறு புள்ளாரோடு குற்ற மில்லாமல் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமும்;

† கொன்று வாழ் தொழிலினும் வன் பணித்தொழிலினும் கன்றிய தொழின்மை கருங்கை பெனப்படும்.

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை.

கோவியன் வீதி உம் கொடிதேர் வீதி உம் - அரசர்களுடைய பெரிய தெருக்களும் கொடி கட்டிய தேரோடும் விழா வீதியும், கோவிடன் வீதி செண்டு வெளி என்பாரும் உளர். பீடிகை தெருவு உம் - கடைத்தெருவும், பெருங்குடி வணிகர் மாடம் மறுகுடி - பெரிய குடிப்பிறப்பினை யுடைய வணிகரது மாடங்கள் (நெருங்கிய) வீதியும், மறைமயோர் இருக்கை உம் - அந்தணர்க் விருக்கும் இடங்களும், வீழ் குடி - (பலரும்) விருப்புங் குடிகளும், உழவர் ஒடி - உழவர்களோடு, ஆயுள் வேதர் உம் கால் கணிகர் உம் - மருத்துவ ஞானோரும் சோதிட ஞானோரும், பால் வகை தெரிந்த பல் முறை இருக்கை உம் - வேறு வேறுவகை படத்தெரிந்த பல முறைகளோடு இருக்கும் இருப்பிடங்களும், வீழ் குடி காணியாளர். திருமணி குயிற்று நீர் - அழகிய முத்துக் கோப்பவரும், சிறந்த கொண்கை ஒடி அணி வளை போழநர் - நமக்குரிய சிறந்த கொண்கையால் அழகிய சங்கினை யறுப்பவரும், தம் பெரு வீதி உம் - (ஆகிய) இவர்களது பெரிய தெருவும், சூதர் மாகதர் வே தாளிகர் ஒடி - சின். தேத்துவாரும் இருந்தேத்துவாரும் வைதாளி பாடுவோரும் (ஆகிய) இவர்களோடு, நாழிகைக்கணக்கர் (அரசர்க்கு) சென்ற நாழிகை கவிசொல்லுவோரும், நாழிகை வட்டி விடுவாரும் ஆம். “சூதரேத்தமாகதர் துவல் - வேதாளிகரோடு நாழிகையிசைப்ப” என்றார் பிறரும். * நலம்பெறுகண்ணுளர் - நன்கு பொருந்திய சாந்திக் கூத்தரும்; மதங்கர் என்பாரும் உளர். காவல்கணிகையர் - கணக்கத்திகளும், ஆடல் கூத்தியர் - அகக்கத்தாடும் பதியிலாரும், பூவிழைமடந்தையர் - அழைப் பரிசங்கொள்வாரும், எவல்சிலியர் - மடைப்பள்ளிவேலைசெய்யும்பெண்களும், அடியாரும் ஆம். பயில் தொழில் குயிலவர் - தோற்கருவித் தொழில்பயின் றிசைப்போரும், பல்முறைகருவியர் - பலவகைப்பட்ட யாழ்முதலிய நரம்புக் கருவியுடையவர்களும், படைக்கும் உற்சவத்துக்குங் கொட்டிவோர் எனினும் அமையும். நக்கவேழம்பர் ஒடி வகைதெரி இருக்கை உம் - சிறிக்கும் பரியாசகரோடு (சூதர்முதல் வேழம்பரிதுதியாக்) பகுதி தெரிந்த இருப்பிடங்களும், கடும்பரி தடவுநர் களிற்றின்பாகர் - கடிய வேகத்தையுடைய குதிரைகளை நடத்துவோராகிய அசக்வவரதியரும் யானைப்பாகரும், கடு, தடி என்னும் உரிச்சொல்லின் திரிபு, நெடுந்தேர் ஊருநர் கடுங்கண்மறவர் - நெடிபுதேனையுடையவர்களும் கோபம் பொருந்திய கண்களையுடைய காலாட்படைத் தலைவரும், புறம் இருந்து சுற்றிய பெரும்பாய் இருக்கை உம் (அரசன் கோயிலின்) புறத்திருந்து சூழ்ந்த பெரிய பரவிய இருப்பிடங்களும், பீடுகெழு சிறப்பின் பெரியோர் பல்பு (கோவியன் வீதிமுதலாக இருக்கை யிறுதியாகிய இ

ருபபடங்கனையுடைய) பெருமை யமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர் திர

* “வாசிகைவையத்து மனவோடணியணிந்து, பூசியசுண்ணமுகத்தெழுதி
த - தேசுடனே, ஏந்துசுடர்வாள்பிடித்திட - டசனுக்குங்காளிக்கும், சாந்திக்
கூத்தாடத்தகும்”

ருஅ

சிலப்பதிகாரம்

எனடி, பாடல்சால் சிறப்பின் பட்டினம் பாக்கம்உம் - பாடலில் நின்றந்த சிற
ப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமும்;

பெரு இருவேந்தர் முனையிடம்போல - பெரிய இரண்டு வேந்தர்கள்
போர்குறித்துவந்த பாசறை யிருப்புக்கு இடைப்பட்ட நிலம் போர்க்கனம்
ஆறற்போல, இருபால் பகுதி இன் இடைநிலம் ஆக(முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்க
மும் பட்டினப்பாக்கமும் என) இரண்டு கூறுபட்ட ஊர்க்கு நடுநிலம் ஆக;
ஆக வினையெச்சத்திடுபு. கொடுப்போர் ஒதைஉம் கொள்வோர் ஸ்தைஉம் -
கொடுப்பவர் ஆரவாரமும் வாங்குவோர் ஆரவாரமும்; நடுக்கு இன்றிநிலை
இய - இடைபருமல் நிலைபெற்ற; மிடை சோலை கடைமரம் கால் - (நிரைப
ட்ட) நெருங்கிய சோலைபிணதண்ணுள்ள மரங்களே கால்களாக, கடைகால் யா
த்த மிடைமரம் சோலைஎன்பதற்கு தூரால் இடப்பரப்பைத் தம்முட்படுத்திய
நெருங்கிய மரங்களையுடைய சோலை சூழ்ந்தன்னினும் அமையும். யாத்த கால
அங்காடி இல்-கட்டப்பட்ட பல அங்காடியுங் கூடிய கடைத்தெருவில் (உள்ள)
நாள்ளன்னும் பண்புப் பெயர்ச்சொல் பன்மைமேல் நிக்ந்தது. வெற்றிவேல்
மன்னற்கு - வெற்றிபொருந்திய வேலைபேந்திய முகஞ்ந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு,
உற்றதை ஒழிக்கஎன்-வரும் இடையூற்றைத் தவிர்க்கக்கடவாயென்று, தேவர்
கோமான் ஏவலில் - தேவேந்திரன் ஏவுதலால், பேர்ந்த (தேவருலகினின்றும்)
வந்த, காவல் பூதத்து கடைகெழுபீடிகை (அவ்வரசன்) மெய்காக்கும் பூதத்தி
னது இடமகன்ற பலிபீடிகையின்கண்;

முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரன் தன்னகரத்துள்ள அயிர்தன் கவர்தம் பொருட்டித் தன்மேற் போர்குறித்துவந்த அகரோடு போர்செய்ய ஆற்றா முய் மண்ணுலகத்துள்ள முகஞ்ச்சக்கரவர்த்தியைத் தன்னாட்டிலிருத்தியோர் பூதத்தை யவனுக்குக் காவலாக்கி யுடைந்துபோக, அச்சக்கரவர்த்தியோடும் விடாது அகராக்ஷ போர்வெய்து தமது வலிகுன்றி இவளை வஞ்சத்தாலல்ல து போரில் வெல்லுதல் அரிதென்று கருதிக்காமரஸ்திரம் தொடுத்தார்கள்; அ தனாற் சக்கரவர்த்தி கண்ணு மனமும் இருண்டு வசமற்று நிறநிலைப் பூதங்கண் டு ஓர் மக்கிரத்தை யுபதேசிக்க, அதனால் தெளிந்து அகரர்கள் உடைந்தோட வென்று சக்கரவர்த்தி நிறநிலைத் தேவேந்திரன் வந்துபார்த்து இவ்வகாரா யெவ்வாறு வென்றுயென வினவ, இப்பூதத்தால் வென்றேனெனச் சக்கரவர் த்தி கூறக்கேட்டெக்களிகூர்ந்து அப்பூதத்தைநோக்கி இவ்வரசனுக்கு நிலவுல கிற்கென்று துணையாகெனவேய அப்பூதம்வந்தது என்பது வரலாறு. முகஞ் சன் னிகரம் பெருவளவன் மரபிலுள்ளோன்.

“முன்னுவிந்திரன் - காவலழித்துச் சேவல்கொண்டெழுந்த - கேட்டனை யமுதமிடகெவ்முதேவர் - இந்நகர்கரப்போ ரியாநொனரினதலும் - தாரகெழு மாரபதாநகலகடனென - உவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்த விப்பூதம் - நின்வழி யாகென நிறிஇப்பெயர்வுழிக் - கடுவிசை யவுணர் கண்டுகொண்டண்டிப் -

இந்திரன்விழுவொடுத்தகாரை.

நுக

பொருதுபோர் தொலைந்தன ராசிப்பெரிதழிர் - தாழ்ந்தகெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர்
 நினைத்த - வஞ்சமன்றிது வஞ்சத்தல்லது - வேறலரிதெனத் தேறினார்தேறி-
 வளைத்துத்தொடுத்த வல்வாயம்பின் - அயின்முகங்கான்றவாரிருள்வெயிலேர்-
 ன் - இருகணுமபுதையப் பாயதலிவெறுகணும் - மெஞ்சவகாணுநிற்பநின்ற -
 வஞ்சம்பெயர்ந்த மாப்பெரும்பூதம்" என்பதனும் உணர்க.

சித்திராதிங்கன சித்திராசேர்ந்தென் - சித்திராமாகத்தில் பெளரணீ-
 யில் சித்திராநட்சத்திரம்வர (அந்நாளில்) சேர்ந்தென் வினையெச்சத்திரிபு,
 வலவையின் உரைக்கும் - நரணிலினைப்போல (வாய்சேர்ந்து) பேசும், மா-
 தர்கோலித்து (கண்டோர்) விரும்புந் கோலத்தையுடைய, முதிரப்பெண்-
 டிர் - மறக்குடிப்பெண்கள், புழுக்கல்உம் - அவரைதுவரை முதலியபண்டி-
 மும், நொலையல்உம் - அப்பவர்க்கமும், விழுக்கு உடைமடைஉம்-நிணத்ததை-
 யுடைய சோறும், பூ உம் புகை உம் - மலரும் நறும்புகையும், பொங்கல்உம்-
 கள்ளும், பொங்கல் எனினும் அமையும். செரிந்து - பெய்து, * துணங்கை
 யர் ஞாலைவயர் - துணங்கையரும் ஞாலைவயரும், அணங்கு எழுந்து ஆடி-தே-
 வரோறியாடி, பெருகிலம் மன்னற்கு - இடம்கன்ற வுலகினைபாரும் கரிகாற்
 பெருவனவனுக்கு, இருசிலம் அடங்கல்உம் - பெரியசில மகமுத்தும், பசி
 உம் பிணி உம் புகை உம் நீங்கி - பசியும் நோயும் உட்புகையும், வசி
 உம் வளன் உம் சரக்க என வாழ்த்தி - மழையும் ந் க்களும் பெருகுத என
 வாழ்த்தி, வசி வசியம் எனினும் அமையும். ஓதையர் பெயர் - கொக்கரிப்-
 போட்டே பெயராசிறக.

ஏழாம்வேற்றுமை யுருபின் பயனிலையாப் சிந்த கொரிந்து ஏறி ஆடி
 என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் பெயர் என்னும் வினையெச்சத்தி-
 ன் முதனிலைகொண்டன. முதிரப் பெண்டிர் அரசன் கோயில் அகப்பரி சார-
 ராடிய பெண்கள்.

முந்தகிசுன்று (முந்தாலத்தில் முககுந்தன் இருவகைப்பாக்கத்தாரும், தம்
 முன்) முந்த நெருங்கிப்போய், முழுபலிபீடிகை - தம்மைத்தாமே யிடும்பலி-
 யை (உண்ணும்) பீடிகையில், வெம்மிறல் மன்னன்கு உற்றதை ஒழிக்கன -
 வெப்ப வலியையுடைய அவவாசனுக்கு உற்ற இடையூற்றை பொழிக்கக்கட-
 வாபென் (பூத்ததிருகு) கூறி, பலிகொண்ட புரிந்தோர் - பலிகொடுத்தோர்,
 வலிக்கு வரம்பு ஆக என (அப்பலிக்கும்) வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவாபெனக்
 கூறி, மருவூர் மருங்கின் மறம் கொள்வீரர் உம் (இக்காலத்தில்) மருவூரின்
 கண்ணுள்ள வெற்றிகொண்ட வீரரும், பட்டினம் மருவூர் படைக்குமுமா-
 க்கல்உம் - பட்டினத்தின் கண்ணுள்ள அரசர்ப்பாண்டியோட்கொண்ட மருவூர்

உமிழ் கவணினர் - கல்லை வீசும் கவணினராய், கழிபிணி கறை தேர்ல்-மிக

* துணங்கை பழுடக்கியிருகை பழுப்புடையாற்றித்-தொடக்கிய நடை
பது துணங்கையாகும்" குரவை கைகோத்தாடுவது.

கூ0

சிலப்பதிகாரம்

வும் பிணித்தகரிய கேடகத்தோடு, பல் வேல் பரப்பினர் - பலவகைப்பட்ட வேலேந்திய பரப்பினராய், ஆர் அமர் அழுலத்து - அரிய போர்க்களப் பரப்பில், மெய் உறதினாடி-தமது உடலை மிகவும் அருவருத்து, ஆர்த்துகளம்கொண்டோர் - ஆரவாரஞ்செய்து அப்போர்க்களத்தைக் கொண்டவீரர், சூரத்து (உலகினரை) அச்சுறுத்து, கடைசெவந்த சுடு நோக்கு - கடையிற் செவந்த சுடுதலைப்போலும் கண்களை உடைய, கருந்தலை (கைகயால்) கரிய தமது தலை, வெற்றிவேந்தன் கொற்றம் கொள்க என- வெற்றியையுடைய திகிலார் பெருவளவன் விசயம்பெறக் கடவானென்று பேசும்படி, நல் பவி பீடிகை * கலம்கொளவைத்து - நல்ல பவிபீடத்தில் நன்மைபெற (அரித்து அத்தலை) வைத்து, ஆற்கு உயிர்பலி உண்ணும் (வைத்த) அப்பொழுதே (அறுபட்ட குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையால்) உயிர்ப்பலி கொடுத்தோம் உண்டின் (என்று) ॥ உருமுஞால் முழக்கத்து - இடிக்குரல்போலு முழக்கத்தையுடைய, மயிர்கண் முரசு ஒடு - மயிர் சீவாத உரிபாற் போர்த்த முரசுத்தார் கூட, † வரன்பலி ஊட்டி - பெரிய அலிப்பலியை ஊட்டி;

“அடிக்கழுத்தின் சிரத்தையவ ரரிவராலோ அரிந்த சிரமணங்குக்குக் கொடுப்பராலோ-கொடுத்த சிர்ந் கொற்றவையைத் துதிக்குமாலோ-குறையுடலும் பூட்டி-குறையுடலோ”

ஒடு உருபு கருவிப்பொருட்டி, கவணினர் வேற்பரப்பினர் என்னும் குறிப்புவினை முற்றெச்சங்களும் தீண்டி ஆர்த்து என்னும் தெரிநிலை வினையெச்சங்களும் தனித்தனியாகக் கொண்டோர் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதலிலையைக் கொண்டனர். என வைத்து ஊட்ட எனனும் எச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்று கொண்டன. ஊட்டி வினையெச்சத்திரிபு.

இரு சிலம் மருநிலை பொரு நலா பெரு திருமால் வளவன் - தமிழகாட் டெல்லையுள் இரண்டு சிலத்தின் கண்ணும் (தன்வெடு) போர் செய்யும் அரசு

* நலம்கொளவைத்தல் “மோடிமுன்றலையை வைப்பரே முடிசூலைத் குஞ்சியை முடிப்பரே - ஆடிசினறு குருதிப் புதுத்திலகம் முகத்தினிடைவைப்பரே” என்பதனாலும் அறிக.

† “புனைமருப்பமுந்தக்குத்திப் புலியொடு பெர்ருதுவென்ற; கனைகுரலுந் முகத்தேறக் கதழவிடையுரிவைபோர்த்த; துனைகுரல்முரசுத்தானைத் தோன்றலைத்தம்பினைன்றன், நனைமலாலவகற்கண்ணி நந்தனுநதொழுதுசேர்ந்தான்” கலை மிகையாணி கொல்லென்றார் - கைகொல் சிலராக் போர்க்கு நலிர்

கண்ணா முரசுமோலல்லவாங்கி" என்றார் பிறரும்.

† ஐயனாரிதனா புறப்பொருள் வெண்பா மாலை வாகைப்பட்டம்-அவிப் பட்டி - (வெள்.வாளமருட செஞ்சோறல்ல - துள்ளாமைந்த ருயிர்ப்பலிகொடு ததன்னு) சிறந்த திதுவெண்ச செஞ்சோறு வாப்ப - மறந்தருவாளம் கொண் ணும் - பிறக்கமுலுள். ஆருயிரொன்னு மவிவேட்டா ராங்குல்தரில், வீரிய ரெய் தற்பால விடு.

இந்திரன்விழவூடுடுத்தகாதை.

கூக

ரைப் பெறாத திருவிரும்பும் கரிகாற் பெருவளவன், திருமால் போன்ற வளவ ன் எனினும் அமைபும். இரு நிலம் மேற்கும் தெற்கும். பொருநர் சேர்பாண் டியர்கள், செருவெம் காதலின் - போரில் மிக்க ஆசையைபுடையவன் ஆதலா ல், (வடதிசை சென்றால் போர்பெறலாம் எனக்கருதி) * வாள்உம் 0 குடை உம் மயிர்க்கண் முரசுஉம் நாள் ஒடி பெயர்த்து (இவற்றை) கல்ல நாளிற் பெ யர்த்து, மண்ணைக் மருங்கின் - இந்தில வெல்லையில், வலிகெழு எனதோள் - வலி மிக்க எனது தோள், நண்ணார் பெறுக என் - பன்கயரசனாய் பெறக்கட் வதென்று (தான் வழிபடி கடவுளை மனத்தால்) வணங்கி, புண்ணியதிசை முக ம் போகிய அந்நாள் - வடதிசையின்கண் சென்ற வந்நாளில், புண்ணியதி சை வடதிசை, முகம் இடம், அசைவு இல் ஊக்கத்து நசை பிறக்கு ஒழிய - ம டிதலில்லாத மனவெழுச்சியால் (செல்லமுயலும்) விருப்பம் வேறாக வெழி ய, இ பயம் கெழுமலை - இந்தபுயன் மிக்க இமயமலை, பகை விளக்கியது எ ன் - (குறுக்கிட்டு) புன்கைய விளக்கியதென்று முனிந்து, இமைபவர் உறையு ம் சிமையம் பிடர்தலை - தேவர்கள் வசிக்கும் அவ்விமைய மலையின் பிடரி யின்கண், கொடுவரி ஏற்றி கொள்ளுகையின் பெயர் வோன்கு - தன் புவிக்கொ டியை நாட்டி (தான் விரும்பியது பெறாத) கொள்ளுகையோடு மீனாங் கரிகாற் பெரு வளவனுக்கு;

ஒடி உருபுமயக்கம். பெயர்த்து என் என்னும் எச்சங்கள் தனித்தனியாய்ப் போகிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரொச்சம் நாள் என்னும் காலப்பொருளையும் கொண்டன, என என்னும் எச்சம் ஏற்றி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பெயர் வேன்என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன.

மூர் நீர் வேலிநல் வச்சிரம்நாடி கோன் - கடலை யாணாகவுடைய நல்ல வச

* ஐயனாரிதனார் 'புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வஞ்சிப்படலம். வாணிலை "செற்றார் மேற்செல வயர்ந்து, கொற்றவாணாட் கொண்டன்று" அறிந்தவராய்ந்த நாளாழித்தேர் முன்னன் - எறிந்தில் கொள்வாளியக்க - மறிந்திகலிப் - பின்பகலே யன்றியும் பேணுர்களுட்டிள்ளே. நன்பகலுங் கூடாக நரும்.

0 குடைநிலை "பெய்தா மஞ்சரும்பினாப் பப்பெரும்புலவர்புகழ்பரடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்கொண்டன்று" "முன்னா முரசிரங்க மூரிக் கடற்றானை, துன்னருந்துபிற்றெழுதெழா, மன்னர், உடைநாளுலந்தனவா லோத நீர்வேலி, குடைநாளிறைவன் கொள்" முரசு நாட்கோடல் வந்த விடத்திற் காண்க.

+ "கச்சிவளக்கச்சிக் காமக்கோட்டங்காவன்-மெச்சியினிதிருக்கு மெய்ச் சாத்தன்-கைச்செண்டி-கம்புக்களிற்றுக் கரிகாற்பெருவளவன்-செம்பொற்சிரி திரித்த செண்டு" இமையமலை ஒரு காலத்தில் உன்னைக்கண்டு தாழாது இறுமார்க்கும், அப்பொழுது இச்செண்டாற் புடைத்து இறுமாப்பை யொழிப் பாயென்று கச்சிக்காவல், பூண்ட சாத்தனார் ஒரு செண்டாபுதம் கரிகாற்பெருவளவனுக்குக் கொடுத்தார் என்பது வரலாறு. அது இச்செய்யுள் ஆல்உணர்க.

கிர நாட்டரசன், இறை கொடுத்த - திறையாகத் (தனக்குக்) கொடுத்த, கொற்
 மம். பந்தர் உம் - (அவனுக்கு) வெற்றியால் வந்த முத்தின் பந்தமும், இவன் உதா
 சனன், பனகமடபு இரண்டிலுஞ் சேராதிருப்பவன். வான் வாய் நல் மகதம்
 நாடு வேந்தன் - வாட்போர் வாய்ந்த நல்ல மகதநாட்டரசன், பனகமுறத்து
 கொடுத்த பட்டி மண்டபம் உம் - பனகயிடத்து (பொருது) கொடுத்தவீத்தியா
 மண்டபமும், ஓலக்க மண்டபம் எனினும் அமையும். அவந்தி வேந்தன் உம்
 வந்தனன் கொடுத்த - உஞ்சை நாட்டரசன் (நட்பினனாய்) வந்து கொடுத்த
 நிவந்து ஓங்கு மரபின் தோரண வாயில் உம் - உயர்ந்து நீண்ட தொழின்
 மரபையுடைய தோரண வாயில்களும், பொன்னின உம் மணியின உம்
 புனைந்தன ஆயின உம் - (இவைகள்) பொன்னினாலும் இரத்தினங்களாலுஞ் செ
 ய்ப்பப்பட்டன வானாலும். நுண்வினை கம்மியர் காணுமரபின் - நுண்ணிய தொ
 முலில் வல்ல கம்மியாரற் செய்யப்பட்டாத மரபின், ஆயின் - ஆனால் (இவை
 யாரற் செய்யப்பட்டன வென்னில்) துயர் நீங்கு கெற்பின் - (அக்காலத்துக்
 கொடுத்த அம் மூவருடைய) பிறர் தடுத்தலில்லாத வெற்றிச் கெற்பினையுண்ட
 ய, தொல்லோர் - (அவர்கள்) முதியோர், (ஓர் காலத்து ஓரிடத்துச் செய்த) உத
 விக்கு மயன் விதித்து கொடுத்த மரபின் - உதவிக்கு (கைம்மாறாக) தெய்வத்தச்
 சன் நிருமித்துக்கொடுத்த மரபினவாய், ஆங்கு உயர்ந்தோர் ஒருங்கு உடன்பு
 ணர்ந்து - அவ்விடத்து உயர்ந்தோர் ஒரு சேரக்கூடி, ஏத்தும் அரும் பெறல் மா
 பின் மண்டபம் - துதிக்கும் பெறுதற்கரிய முாபினையுடைய மண்டபமுதலிய
 மூன்றுக்கும், உம்மை அசை நிலை - அன்ற உம் (இவை) அல்லாமலும், தம்
 பெயர் பொறித்து - உடையோர் பெயரொழுதப்பட்டு, எண் எழுத்து கண்
 படுத்த - அளவும் நிறையும் எண்ணும் ஆகிய இலக்கணங்களைத் தம்மிடத்து இட
 ப்பட்ட, பல பொதி - பல பொதிகள் (உடையதாகி) முகம் கடைவாயில் உம்
 கனதிடத்துக் கடைவாயிலினின்றும், கருந்தாழ் காவல் உம் - கரிய இருப்புத்தா
 முகிய காவலினின்றும், உடையோர் காவல் உம் (அப்பொருள்களை) உடைய
 வர் காத்திருக்குங் காவலினின்றும், ஓர் இயது ஆகி - நீங்கினதாகி, வம்பமாக்
 கள் கள் பொருளர் எனின் - (இங்குக்கு) புதியோர் (அதனியல்பு அறியாது)
 நிருநெத்தன்மைய ராயின், தலை கடுப்ப ஏற்றி - (அவர்கள்) தலைகள் கடுப்ப வை
 த்து, கொட்பின் அல்லது - ஊரைக்கும் விப்பினல்லாமல், கொடுத்தல் நயாது
 (அவர்கட்கு) கொடாமல், உன்னார் பணிக்கும் - (மனத்தால் களவுசெய்ய)
 நினைப்பவனாயும் நடுக்கு விக்கும், வெள் இடை மன்றம் உம் - வெளியிடத்தை
 யுடைய பண்ட சாலைபாகிய அம்பலமும்;

கடுப்பகடி என்னும் உரச்சொல் ஈறு தூந்து நன்ற கடுப்பகுதி. கொட்பி
 ன்பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம். கொடுமை என்னும் பண்பு ஈறுகொ
 ட்டி நின்ற கொடுபகுதி, ஈறுகெடுதல் சக்தி, பு; விரித்தல் விகாரம், இன் எச்ச
 விசுதி. கருணை இரும்பினைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. ஆகி ஏற்றி ஈயரது
 என்னும் வினையெச்சங்கள் பணிக்கும் என்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சத்தின்

இந்திரன்விழவூடுடுத்தகாதை.

சுரு.

முதனிலையைத் தனித்தனியாயும் அப்பெயரெச்சம் மன்றம் என்னும் வினையு
 தற் பொருளையுங்கொண்டு முடிந்தன. இத்தால் அவ்வூரில் வாழ்வார் பெருஞ்
 செல்வ ராதலால் களவுசெய்யார் என்பது தோன்ற நின்றலால் குறிப்பெச்சம்.
 பணிக்கு மன்றம் என இடத்தினிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேல்
 நின்றது.

கூன்உம் குறன்உம் ஊன்உம் செவிடுஉம் அமுகு மெய்யாளர்உம் - கூன்
 ருக்குறளரும் ஊமரும் செவிடரும் தொழு கோயர்லமுகிய உடம் பையுடை
 யவரும்; முழுவினர் ஆடி. - (புருத்தி) முழுவினாரடி, பழுதுஇல் காட்சி நல் நிற
 ம் பெற்று - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய நல்ல பொலிவைப் பெறுகை
 யால், வலம் செய்யாகழியும் - வலஞ்செய்து தொழுது நீங்கும், இலஞ்சி மன்
 றம்உம் - பொய்கைபையுடைய மன்றமும்.

கூன் ஊன் செவிடு சினையாகு பெயர்கள். குறன் பண்பாகுபெயர். முழு
 வினர் முற்றெச்சம். முழுவி ஆடி பெற்று வலஞ்செய்யா என்னும் வினையெச்ச

சங்கள் தனித்தனியாய்க்கூறியும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும் அப்பெயரெச்சம் இலஞ்சி என்னும் கருவிப்பொருளையுங் கொண்டன. இலஞ்சி பெயர்கை.

வஞ்சம் உண்டு மயல் படை உற்றோர் - வஞ்சனைபால் (பிறர் மருந்தாட்ட) உண்டு பித்தேறினோரும், கஞ்சம் உண்டு நடுங்கு துயர் உற்றோர் - கஞ்சினையுண்டு நடுங்கத் துன்பமுற்றவரும், நாகத்து அழல் வாய் ஆர் எயிது அழந்தினர் - பாம்பினது அழலும் விடம் பொருந்திய கூரிய பற்கள் முந்தக்கடி யுண்டவரும், கழல் கண் கூனி கடுகவைப்பட்டோர் - பிதுங்கின கண்களையுடைய பூதஞ் செய்த அச்சத்தைத் தருங்குற்றத்தி லகப்பட்டவரும், (ஆகிய இவர்கள்) சுழல் வந்து தொழ துயர் நீங்கும் - (ஒருகால்) குழுவந்து துதிக்கத் துன்பத்தினின்று நீங்குதற்குக் காரணமாயிய, கிழல் கால் கெடுங்கல் நின்ற மன்றம் உம் - ஒளியைக் கக்காநிற்கும் கெடியகல் நிலைபெற்ற மன்றமும்.

மயல்படை மயலாகியபடை, கழல் கண் கழற் காய் போலங் கண் எனினும் அமையும். கிழற் பொருளின் குறுழிலே இடத்தின் மேலேற்றிக் கல்நின்ற மன்றம் என்றார். நீங்கும் என்னும் பெயரெச்சம் கல் என்னும் கருவிப் பொருள் கொண்டது.

தவம் மறைந்து ஒழுகும் தன்மையிலாள் (தம்மைப்பிறர் நம்புதற்கு) தவவேடத்தில் மறைந்துகின்று (தவவேடத்திற் கிழுக்கானவற்றின் கண்) ஒழுகும் பொய்வேடத்தாரும், அவம்மறைந்து ஒழுகும் அலவைப்பெண்டிர் உம் - (தம்மைத்தவங்கனாவர் நம்புதற்கு) பொய்யொழுக்கத்தில் மறைந்துகின்று வகிகரிப்பின் ஒழுகும் தீத்தொழிலையுடைய பெண்களும், அறைபோகு அமைச்சர் (தம்மைத்தெளிந்த அரசரை) சேறுதத்துச் செல்லும் மந்திரிகளும், பிறர்மனை நலப்போர் (தமது மனைவியர் தனிப்ப) பிறர்மனைவியரை விரும்புங் தொடியரும், பொய்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிகூற மன்றத்தேறுவாரும்,

புறங்கூற்றாளர் - முன்னர்ப்புகழ்ந்து பின்னர்ப்பழி தூற்றுவாரும்மாகிய இவர்
கள், என்னைக்கொன் பரசத்துக் கைபடுவார்என - எனது கையிற்கொண்ட
பரசத்தினிடத்து அகப்படுவாரொன்று, காதம் நான்கும் கடுங்கூரல் எடுப்பி (அ
வ்வூர்) நரங்காதவெல்லையவும் (கேட்கும்படி) தனது கடிய குரலாலுணர்த்தி
பூதம்புடைத்து உண்ணும் பூதசதுக்கம்உம் (அவ்வழியினில்லாசை) பூதம்-ஆன
து பரசத்தாற் கட்டியபடித்து உயிர்ப்பலியுண்ணும் அப்பூதம் நிற்கும் நரசந்தி
கூடுந் தெருவும்;

கூரல் எடுப்பி துயிலெடுப்பி என்றாற்போல நின்றது. எடுப்பி புடைத்து
என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு உண்ணும் என்னும் பெய
ரெச்சத்தின் முதனிலையையும் அப்பெயரெச்சம் பூதம் என்னும் வினைமுதற்
பொருளையுங் கொண்டன. கை இடம் - காதநான்கும் என்பதன் உம்மை மு
ற்றுப்பொருட்டாதலால் அவ்வூர் நான்குகாத எல்லையையுடையது என்பது
பொருள்.

அரசுகோல் கோடினும் - அரசனது செங்கோல் சிறிது வழுவினும்;

உணர்தூல் அறம் கூறு அவையதது - உணாக்கும் (மனுதூல்முறையால்) தரு
மத்தை யெடுத்துக்கூறு நியாயதலத்தில், கோடி ஒருதிறம் பற்றினீஉம் -
(பதைவர் அயலினர் நட்பினர் என்னு முத்திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலா
கிய நெகிலைமையினின்று) வழுவிப்பொருபாற் கோடினும், 'நவை நா ஒடு நவி
லாது - அக்குற்றங்களை நாவாற் கூறுது, நீர் உருத்து அழும்பாவை - நின்று -
நீரைச் சிந்திக்கண்ணுற் கூறும்பாவை நிறதலால், பாவை மன்றம்உம் - (அப்
பெயர்பெற்ற) பாவைமன்றமும்;

உருத்தமுதல் என்னுந் தொழில் சிகழ்தற்கு இடம் கண்ணுதலால் அந்
தொழில் சிகழ்ச்சி கண்ணின்மேலும், நாவொடு கூறுது என்றமையால் உருத்
து அமுதல் என்னும் பிறிது தொழில் கூறுதன் மேலும் நின்றன, கூறுது என்
னும் முதல் வினையெச்சம் உருத்து என்னும் சினை வினையெச்சத்தையும் அவ்
வெச்சம் அழும் என்னும் சினைவினைப் பெயரெச்சத்தையும் அப்பெயரெச்சம்
பாவை என்னும் முதற்பெயரையுங் கொண்டன. நின்று என்னுங் காரணப்
பொருளில் வந்த வினையெச்சம் சொல்லெச்சமாய் நின்ற, பெற்ற என்னும்
பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தது.

மெய்வகை உணர்ந்த விழும்போர் ஏத்தம் - உண்மையின் பகுதியையு
ணர்ந்த பெரியோரால் துதிக்கப்படும், ஐவகை மன்றத்து உம் அரும்பலி
உறீஇ - (வெள்ளினிடமன்ற முதலாகப் பாவைமன்றம் ஈறுபுள்ள ஐவகைப் ப
ட்டமன்றத்துக்கும் பெறுதற்கரிய பலியீட்டு;

அன்றியும் மன்றத்தும் என்பவற்றி னிறுதிகளினின்ற வுமமைகள் இறந்
தது தழீஇப எச்சவும்மைகள் ஆதலால் பவிஎன்பது முற்கூறிய பவிஎன வுண்
ர்க, ஒளி உச்சி தோன்றிப்பரப்ப, வைத்து உடட்டி, பலியுறீஇ என முடிக்க.

இந்திரன்விழவூரெடுத்தகாதை,

வச்சிரம் கோட்டத்து-இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்குங் கோயிலிலுள்ள, மணம் கெழு முரசம்-மணத்திற்கமைந்த முரசத்தை, முரசு மணமுரசு விழா முரசு என இருவகைப்படும். மண்கெழுமுரசம் எனப்படும் ஒதி மார்ச்சலை யமைந்த முரசம் எனப்பொருள் கூறுவாரும் உளர். கச்சம் யானைபிடர் தலை ஏற்றி-கச்சத்தைபுடைய யானையினதுபிடரின் கண்ணேற்றி, கச்சம் யானைக் கழுத்திடு கயிறு. வால் வெண் களிற்று அரசு வழங்கிய கோட்டத்து-வெள்ளிய அயிராவதிற்கும் கோயிலின்கட்சென்று, விழுவின்கால்கோள் கடைநிலைசாற் றி-விழுவின் நெடக்கத்தைபும் முடிவையும்(இந்திரனைக்கொண்டிருக்கவென் அவ்வயிராவதத்திற்கு)அறிவித்து, தங்கியகொள்கை தரு நிலை கோட்டத்து-இந் திரன்றங்கிய கொள்கையையுடைய கற்பகத்தருகின்ற கோயிலின்கண், * மங்கலம் நெடுங்கொடி வான் உற எடுத்து - அட்டமங்கலத்தோடு அயிராவதம் எழுதிய கொடியை விண்ணுலகிற் செல்ல வெடுத்து, மரகதமணி ஒடி வயிரம் குயிற்றிய பவளம் திரள் கால் - மரகத-இரத்தினத்தோடு வயிரமுயிழைத்த பவ னத்தாலாகிய திரண்ட கால்கள் நிரைத்த, பசும்பொன் வேதிகை - பசிய பொ ன்னாலாகிய திண்ணைகளையுடைய, நெடு நிலை மாடம் கடைமுகத்து யான்கண் உம்-உயர்ந்த நிலைகளையுடைய மாளிகைகளின் வாயில் கன்னிடங்கள் தோறும், கிம்புரி - பூண் செறிந்த (கொம்பினையும்), பருவாய் - பிளந்த வாயால் (கக்கி ய) கிளர் முத்து ஒழுக்கத்து - பருத்த முத்தொழுக்கினையும், மங்கலம் பொறு த்த - அட்ட மங்கலங்களையும் நிலைபெறச் செய்த, வாசிகை - வாசிகை வடிவு போல வளைய (செய்த) மகரம் தோரணம் நிலை இய - மகர தோரணங்கணி லைபெற்ற, மேலிய கொள்கை வீதியில்-பொருந்திய கொள்கையையுடைய வீ தியின் கண், தோம் அது-குற்ற மற்ற, பசும் பொன் பூரண ரும்பத்து - பசிய பொன்னாலாகிய பூரண கலசத்தையும், பொலிந்த பாலிகை - விளங்கிய

முனைப்பாலிகையையும், பாவை - பெண் வழிவமாகச் செய்த சீவற்சு
த்டையும், விளக்கின்-விளக்கினையும், பசும் பெண் படரம் ஐ - பசிய பொ
ன்னுலாகிய கொடியையும், தூ மயிர் கவரி - கடைபொத்த மயிரையுடை
பு கவரியையும், சுந்தரம் சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய சுண்ணப்பொடியையு
ம், செறித்து - நெருங்கச்செய்து, ஆங்கு (பவியிட்ட) அப்பொழுது ஐம்
பெருங்குழுஉம் - அமைச்சர் முதலிய பெரிய ஐந்து கூட்டத்தாரும், 0 எண்
பெயர் ஆயம்உம் - கரணத்தியல்வோர் முதல் இவுளி மறவீராகிய எண் வகை

* மங்கலம் சுரமாம், நிறை குடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு,
கொடி, இணைக்கயல். கண்ணாடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு,
சுவத்திகம், நிறைகுடம் எனக் கூறுதலும் உண்டு. சீவற்சம் குழந்தையை இ
டையில் வைத்திருக்கும் ஒரு பெண்வடிவம். சுவத்திகம் மண்டபவடிவம்.

0. “கரணத்தியல்வோர் கரும்விதிகள் - கண்கச்சுற்றன் கடைகாப்பாளர் -
நகரமாந்தர் கனிபடைத்தலைவர் - பாளைவீர சிவுளிமறவர் - ஏனைபொண்
பெய ராயமென்ப?”

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

யரான கூட்டத்தாரும், கவர் பரி புரவியர் - பகுத்து விராயுஞ் செலவினையு
டைய குதிரையை யுடையவரும், பரிவினாய், கனிற்றின் தொகுதியர்-யானைக்
கூட்டத்தையுடையவரும், இவர் பரி தேரினர்-எறுதலையுடைய குதிரை-பூட்
டியதேனையுடையவரும் ஆகிய, அரசகுமாரர்உம் பாதகுமாரர்உம்-அரசரும் வ
ணிகரும், ஒருங்கு இயைந்து நண்டி-ஒரு சேரத்தம்மிற் பொருந்தித்திரண்டு;

அரச குமாரர் பாத குமாரர் பிளவு படாது நிறைநால் ஒரு கொள்ளீர்
மைபன், எற்றி, சாற்றி, எடுத்து, செறித்து என்னும் வினைபெய்ச்சுக்கள் ஒன்
ற்றினை யொன்று கொண்டு சொல், லெச்சுமாய் நின்ற இட்ட என்னும் பெய்
ரெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

அரசு மேம்பாடு - தமது அரசியல் மேம்பாடு விரும்பி, அதன் நிலை மருந்
கு இன் - நகரின் கண்ணுள்ள, உணர்ச்சால் மன்னன் கொற்றம் கொள்க என -
புகழ்மைந்த கிரகம் பெருவளவன் வெற்றி கொள்ளக் கடவனெனக் கூறி,
மாயிரு ஞாலத்து மன் உயிர் காக்கும் - பெரிய வுலகின்கண் ஆக்கத்தையுடைய
புயிர்களைக் காக்காநிற்கும், ஓர் ஆயிரத்து எட்டு அரசு தலை கொண்ட-ஓ
ராயிரத்தெட்டரசர் தலையிற் சுமப்பித்து வந்த, தன் நறுதாது மலி காவிரி
பெருந்துறை - குளிர்த் கறிபு மணமுள்ள மலர்த்தாதுக ணிறைந்த காவிரியி
னது பெரிய சங்கமுக நீர்த்துறையின் கண், நல் புண்ணியம் நீர் பொன் குட
த்து ஏந்தி - நல்ல புண்ணிய தீர்த்தநீரைப். பொன்னுலாகிய குடத்திலேந்தி, ம
ண்ணகம் மருள் - மண்ணுலகம்-விண்ணுலகமாய் மயங்கா நிற்ப, தேவர்களெ
ல்லாம், இங்கிருத்தலால் மருள்வென்றார், வானகம் வியப்ப - விண்ணுலகத்
திலுள்ளோர் (தமதுலகத்திலு மிக்க சிறப்புடைய தென்) அதிசயிக்கா நிற்ப,
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீர் ஆட்டி - தேவர்கள் தலைவனாகிய தேவேந்திர
னை மேம்பட்ட திருமஞ்சனமாட்டி, விண்ணவர் தலைவன் என்றது அவன் வ
ச்சிறத்தை, பிறவாயர்களை பெரியோன் கோயில்உம் - (மற்றைத் தேவரைப்
போல) பிறவாத திருமேனியையுடைய இறைவனது கோயிலுள்ளும், யாக்
கையிற் பிறவாத பெரியோன் எனப்பொருள் கூறி சிட்டுகண் எனினும் அ
மையும், அதுமுகம் செவேன் அணிதிகழ் கோயில்உம் - ஆறு முகத்தையும் செ
ய்ய நிறத்தையுமுடைய முருகவேனினது அழகு விளங்கும் கோயிலுள்ளும், வா
ல்வளை மேனி வாலியோன் கோயில்உம் - வெள்ளிய சங்குபோலும் வெண்
மை நிறம் பொருந்திய திரு மேனியையுடைய பல தேவனது கோயிலுள்ளும்,
நீலம் மேனி நெடியோன் கோயில்உம் - நீல மணிபோலும் நிறத்தையுடைய
திருமேனியையுடைய திருமாலது கோயிலுள்ளும், மாலே வெண் குடை மன்
னவன் கோயில்உம் - முதத் மாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையினை
யுடைய கிரகம் பெருவளவனது கோயிலுள்ளும், செவ்வேன் வாலியோன்
நீலமேனி இவை தொடர்நிலை முண்ணு மாமுது முதல்வன் - மிக்க முதமை
யையுடைய முதல்வனாகிய பிரமன் (அருளிய) வாய்மையின் வழாஅ - உண்மை
யினின்றும் தப்பாத, நால்மறை மரபின் - நான்கு வேதங்களின் நெறிப்படி.

இந்திரன்விழாபெடுத்தகாதை.

ஒருபால் தீ முறை - ஒரு பக்கத்தில் ஓங்குகள் முறையாக (நடக்கவும்) - நால் வகை தேவர் உம், மூ ஆறு கணங்களும் - நால்வகைப்பட்ட தேவர்களும் பதினெட்டிவகைப்பட்ட கணங்களுமென, பால் வகை தெரிந்த பகுதி-தோற்றத்து - பகுப்புள்ள வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து வகுத்த பகுதித்தோற்றத்தை யுடைய, வேறு வேறுகடவுள் சாறு ஒருபால் சிறந்து-வெவ்வேறுதேவர்களது திருவிழா ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், நால்வகைத்தேவர் முப்பத்து மூவர், அவர்கள் அட்ட வதக்கள், சூரியர், பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், மருத்துவர் இருவர்.

அறவோர் பள்ள - அருகாபள்ளியிலும் புத்தர்பள்ளியிலும், அறன்னோன் பு அடைஉம் - தருமம்போதிக்குயிடத்திலும், அறமாகிய நோன்பு அடுத்திலையுடையதென சிறமலால் காரணப்பெயர், பிளவுபடாது ஒரு சொன்னீர் மைத்தாய் சிறமலால் - அறனோன்பு வகைக்கும் பகுதி. புறநிலைகோட்டத்து - புறம் புள்ளகோயிலிலும், புண்ணியம் தானம் உம் - எனே புண்ணிபதலங்களிலும் (உள்ள) துறவோர் உரைக்கும் செயல் ஒருபால் சிறந்து - துறவினர் புராரணம்படிக்கும் செய்கைகள் ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், கூடா மன்னர் அடிதளைக்கும் - தம்மொடுகூடாத பகைபாசர்களுடைய காலிலிட்டதளையை நீக்குதற்கு, புகாடிதேர்வேந்தன் அருள் ஒருபால் சிறந்து - கொடிக்கட்டிய தேவையுடைய கரிகாற் பெருவளவனது அருள் ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், நீக்கும் என்னும் பெயரொச்சம் தொழிற் பெயர்ப் பொருளில் 'நின்றுகங்கா னுமருந்தினேன்' என்றும் போலவந்தது. கண்ணுளாளர் - மதங்கரும், பெரும்பாணர் அல்லது குழலர் எனினும் அமையும். கருவி குயிலுவர் - தோற்கருவி வாசிப்பவர்களும், பண்பாழ் புலவர் - நாய்பின் வீக்கம் அமைந்த வீணையில்வல்ல அறிஞரும், பாடல் பாணர் ஒடு - பாடுதலையுடைய பாணர்களோடு, (பாடும்) என அரும் சிறப்பின் இசை - அளந் தறிதற்கரிய சிறப்பினையுடைய இசைகள், ஒருபால் சிறந்து - ஒருபக்கத்திற் சிறப்பவும், சிறந்து என வருவனவற்றை வீனையெச்சத்திரிபுகள் எனக்கொள்க, முழவு கண் துயிலாத முடுக்கர் உம் வீதி உம் - (இரவிலும் பசுவிலும் இவ்வாறு நடத்தலால்) முரசு கண்ணுறங்காத குறுந்தெருக்களிலும் மெய்தெருக்களிலும், விழவுகளிற் சிறந்த விபலுள் ஆங்கண் - விழவின் களிப்புமிக்க ஊரின் கண், விபலுள் அகன்ற இடம் இது ஒற்றுமையால் ஊரின்மேல் நின்றது;

இவ்வந்த நண்டி, மேம்படிது எந்தி ஆட்டி, இவ்வெச்சங்கள் ஒன்றனை
யொன்று கொண்டு கிறந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையேயும்,

† “இன்னார் கிம்பருடர் விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர் பூதர் புகழிய
ககர் - மன்னும், உரகர் கரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம் - பரகதியேரர் கித்
தர் பரலர்” “காந்தருவர் தாரணங்கள் காணுப்பசாசுகள் - ஏந்து புகழ்மேய
விராக்கதரோ - டாயந்த திறல், போகா வியல்புடைய பேரக பூமியாருடனே-
ஆகாய வரிகளாவார்”

கூஅ

சிலப்பதிகாரம்

கொல்லெச்சமாப்பின்று நடக்க சிறப்ப என்னும் எச்சங்கள் அப்பெயரொச்சத் தின் முதனிலையோடும், அப்பெயரொச்சம் வியலுள் என்னும் நிலப்பொருளோ டிமுடிந்தன.

காதல் கொழுநனை பிரிந்து அலர் எய்தா மாதர் கொடுங்குழை மாதவித் தனது - (தன்னால்) காதல்செய்யப்பட்ட கணவனைப் பிரிந்து (வேறுபாட்டால்) பழிக்கொல்லையடைபாத அழகிய வளைந்த குண்டலத்தையுடைய மாதவி யோடு, (யாவரும்) காதல்செய்யும் மலரும் பருவமுடைய அரும்பாந்தன்னை யினின்று நீங்கி அலராத விருப்பந்தருள்-தலைவனைந்த குழைகளையுடைய குருக் கத்தியோடு, இது மாதவிமேலுங் குருக்கத்திமேலும் வந்ததால் பிரிமொழிச்சி லெடை. நனை அரும்பு. கொழுமை மலரும்பருவம். மாதர் அழகு, வி ருப்பம், இவ்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை தாழி-ருவளை தண் செங்கழு நீர் பூ பயில் - (குருக்கத்தியோடு) இல்லின்கண் வளர்க்க வளரு முல்லை மல்லி கை இருவாட்சி தாழி ருவளை குளிர்ந்த செங்கழுநீர் ஆகிய பூக்களாற்றொடுத் த, கோதை பிணையல்திவ் பொலிந்து - மாலையாற் பெர்லிவுபெற்று, கோ தை ஒழுங்கு எனப் பொருள்கொண்டு ஒழுங்காயுள்ள மாலையெனப் பொரு ள்கொள்ளினும் அமைபும். காமம் களி மகிழ்வெய்தி - காமத்தார் களித்து ம கிழ்ந்து, மகிழ்வெய்தி ஒருசொன்னிர்மைத்து. நறுவினா பொதிகாமர் பூபொ ழில் ஆட்டி அயர்ந்து - நறிய வாசம்பொதிர்த அழகிய பூக்களையுடைய சோ லையில் மாதவியோடு விளையாடி, (புணர்ந்து என்பது கருத்து) நான் மகிழ் இ ருக்கை நான் அங்காடிஇல் - எப்பொழுது மகிழ்ந்திருக்கு நானங்காடி யின்க ண், இருக்கை என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. பூமலி கா னத்து புதுமணம் புக்கு - பூவிற்கும் இடக்களிவள்ள புதியமணத்திற் கலந்து, பூவிற்கும் இடத்தைப் பூவின்யிருதியாம் கானம் என்றார். புனைகடம் சாந்துஉ ம் புலராது - அகிற்புகையஞ் சுந்தலக்குழம்புமாயிவ இவற்றின் செவ்விமாறு மல், சிறந்த நகை ஆடு ஆயத்து கல்மொழி திளைத்து - சிறந்த நகையோடு வி னையாடுங் கூட்டத்தில் (காமக்குறிப்பாகிய) மகிழ்ச்சிமொழியி லிடைவிடாது பயின்று, குரல்வாய பாணர் ஒடிஉம் - குரலென்னும் இசைபாடும் வாயையு டைய பாணர்களோடும், கசரம் பாதர் ஒடிஉம் - நகரத்திலுள்ள வணிகரோ டும், திரிதரும் மாயின் கோவலன் போல் - திரிசுன்ற வெரழுக்கத்தை யுடைய கோவலன்போல், மலையமாருதம் - (பொலிந்து மகிழ்வெய்தி ஆட்டயர்ந்து பு க்கு திளைத்து) தென்றலானது, இனிவாய வண்டின் ஒடி - (பாணர்போல்) இ னி என்னும் இசையைப்பாடும் வரையையுடைய வண்டினோடும், இன் இளவே னில் ஒடி - (கசரப் பாதர்போல்) இளிய இளவேனிலோடும், திரிதரும் மறு

இவ் - உலாகும் வீதியின்கண் ;

இது கோவலன்மேலும் தென்றல்மேலும் செல்லுதலால் செம்மொழிச் சிலேடை. தென்றற்கு மொழிதினோத்தல் மொழியின்தண்மையில் தினோத்தல். தினோத்தல் இடைவிடாது பபிவாதல். குரலுக்கு இளி கிளையாதல்கோக்கி இளி

இந்திரன்விழுவூரெடுத்தகாதை.

காசு

வாய்வண்டு என்றார். “எழாநாம்பிணை நாலுநட்பாகும் - ஐந்துகிளையாறு மூன்றும்புகையே” என்றார் இசைமாபுடையார். பொலிந்து மகிழ்வெய்தி அயர்ந்து புக்கு தினோத்து என்னும் எச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு திரிதரும் என்னும் பெயரச்சத்தின் முதனிலையோடும் அப்பெயரெச்சம் மரபுஎன்னும் பிறபெயரோடும் போல் என்னும் உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் திரிதரும் என்னும் பெயரச்சத்தோடும் அப்பெயரெச்சம் மறுகு என்னும் நிலப்பொருளோடு முடிந்தன.

அம் கண் வானத்து பகை அரவு அஞ்சி-அழிபு இடத்தையுடையவானத்தின்கண்பகையாகிய இராகுவென்னும்பாம்பு(வருமென்று)அஞ்சி,நிங்கன்உம்-சந்திரனும், கருமுகில் சுமந்து-பெரியமேகத்தைச் சுமந்து குறுமுயல் ஒழித்து-சிறிய களங்கத்தை யொழித்து, இரு கருங்கபல் ஒடு - (இரு மருங்கினும்) இரண்டு“கருங் கபல்களோடு, இடை குமிழ் எழுதி - இடையே ஒரு குமிழ் மலரையுமெழுதி, ஈண்டு திரிதரும் கொல்என-இவ்விடத்துத் திரியாநின்றதோஎனவும், சிறப்பும்தொகுத்தல். மீன்றறுகொடியோன்-மீனக்கொடியையுடையமன்மதன், நீர் வாய்தண்ணிய தன்மை பொருந்துதலையுடைய, நிங்கன் நீர்நிலத்து - சந்திரனாகிய பெரிய நிலத்தில், சீர் வாய் அமிர்நின் துலையே-சிறப்புப் பொருந்துதலையுடைய அழுதத்தின்று வலையை, மாந்தி மெய்பெற வளர்த்த-பருகி வடிவுபெற வரை வளர்த்த, வான வல்லி - மின்னற்கொடி, வருதல்உம்-உண்டு கொல் என - வருதலும் உளதோ வெனவும், காமவல்லி யொன்றுளதாதலால் பிறிதின்னியைப் நீக்கிய அடைதந்து வானவல்லி என்றார். உம்மை சிறப்பு. இ செழும் பதி - இந்த வளத்தையுடைய நகரத்தின் கண், இரு நிலம் ம

னன்னகு - பெரிய நிலத்தையுடைய கரி கடலனுக்கு, பெருவளம் காட்ட - த
 னது அள்விறந்த வளத்தைக் காட்டிதற்கு, திருமகள் புகுந்ததாம் என-திருமகள்
 வந்து புகுந்தாளென்று, சற்றயல் தொக்கு நின்ற புகுந்ததாம் என்னும் வீணை
 முற்று ஒரு சொன்னீர்மைத்து. எரி. சிறத்து இலவம்உம் - அழல்போல நிறத்
 தையுடைய இலவ மலரையும், முல்லைஉம் - முல்லையரும்பையும்; அன்றிஉம் -
 (இலை) ஒழிந்தும்; கரு நெடுங் குவளைஉம் - (இரண்டு) கரிய பெரிய குவளை
 மலரையும், குமிழ்உம் (ஒரு) குமிழ் மலரையும்; பூத்து - மலர்ந்து; உள் வரிக்
 கோலத்து - உள்வரிக் கோலத்தோடி, உறுதுணை தேடி - (தனது அன்பு) மிக்க
 துணையைத்தேடி, கள் அக்கமலம் திரிதல்உம் உண்டு கொல் என - கள்ளையு
 டைய அத்தரமரை திரிதலும் உண்டோ எனவும், உள் வரிக் கோலம் வேற்று
 ருக்கொண்டு நடித்தல். இதனை வேனிற் காதையிற் காண்க, கள்ளம் கமலம்
 எனக்கொண்டு உரு மாற்றிவந்த கமலம் எனினும் அமையும். பல் உயிர் பருகு
 ம் பருவாய் கூற்றம் - பல வுயிர்களையும் பருகும் அக்கார்த வாயையுடைய இ
 யமன் (உருவொடு திரிந்து பருகில்) மன்னவன் செங்கோல் மறுத்தல் அஞ்சி-
 அரசனது செங்கோலை மறுத்தலாமென்று (அதற்கு) அஞ்சி, (மறைந்து நின்
 னு பருகவேண்டி) தன் அருந்தொழில் திரியாது - தனது அரிய கொலைத்தொ

எ0

சிலப்பதிகாரம்

ழில் செடாமல், ஆண்மையில் திரிந்து - ஆண் தன்மையினின்று திரிந்து, நா
 ண உடை கோலத்து - நாண்முடைய கோலத்தோடி, நகை முகம் கோட்டி -
 புன்னகையோடு முகத்தை வளைத்து, நரம்பின் திவவுயரழ் பண்மொழி மிறற்
 றி - (கடுங்குர லொழித்து) நரம்பின் கட்டு அமைந்த வீணையின் பண்போல

மொழி பயின்று, பெண் வயின் திரியும் பெற்றிடும் உண்டு கொள் என -
பெண்ணுருவோடு இவ்விடத்துத் திரியும் தன்மையும் உளது கொல்லோ என
வும், (தமதுறுப்போடுத் தொழிலோடும் இவ்வாறு வயித்துப் புகழ்ந்து கூறி)
உருவிலாள் ஒரு பெருஞ்சேனை - மன்மதன்று ஒப்பில்லாத பெரிய சேனை
யாகி, இகல் அமர் ஆட்டியர் (தமது) உறுப்புகளால் மாறுபட்டுப் போர்செய்
து வெல்லும் பொது மகளிர், எதிர் நின்று அவர் விலங்கி - எதிரோ நின்று புக
ழ்ந்து கூறினோர் (போகாமல்) விலங்கி (புணர்) எழுது வரிக்கோலம் மெய் உ
ம் உறீஇ - (தமது முலை முதலிய வறுப்புகளில்) எழுதிய தொயயில் முதலிய
தேறுகள் மார்பமுழுதும் தோய்தலால், விருந்து ஒடு புக்க பெருந்தோள் கண
வர் - (தம்மகளிர் ஊடல் தீர்ப்பு) விருத்தினரோடு வந்த பெரிய தோளையுடை
ய கணவரோடு, உடன் உறைவு மரீஇ ஒழுக்கு ஒடு புணர்ந்த (ஊடாது) உ
டன் உறைதலை மருவி வழிபாட்டோடு புணர்ந்த, வடமீன் கற்பின் மனைஉ
றை மகளிர் - அருத்திபோலும் கற்பையுடைய தமது இல் வாழ்க்கைக்குரிய
மகளினை, மாதர் வாள் முகத்து - அழகிய வெள்ளி பொருந்திய முகத்திலுள்ள,
மணி தோடு குவளை போது - சீலமணிபோலு மிதழையுடைய குவளை மலர்,
புறங்கொடுத்து போகிய கடை செம்மை - புறங்காட்டிப் போதற்குக் காரண
மாகிய கண்களின் கடையின் செவப்பு, விருந்தில் தீராதிலது ஆயின் - விருந்
தால் தீராததாயின், இமா சிலம் வரைப்பு - இப்பெரிய சிலவெல்லை, யாவது
உம் + மருந்து உம் தருங்கொல் என - (ஊடல் தணிதற்கு) சிறிது மருந்துக்கா
வல்லதோ வென்று (புகழ்ந்து) கை அற்று நடுங்கும் நல்லினை நடு நாள் - (தம
து நெஞ்சோடு) செயலற்று நடுங்கா நிற்கும் விழவின் நடு நாளில், “விருந்தொ
டு புக்க பெருந்தோட் கணவர்” முதல் “விருந்திற் தீர்த்திலதாயின் பெருநில
வரைப்பு மருந்துத் தருங்கொல்” என்பது பாத்நையரிற் பிரிந்த தலைவர், “விரு
நுந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு மகிழ்தல்” என்னும் துறைப் பொரு
ண்மேல் நின்றது. விருந்து கண்டொளித்த லுடல் எங்கு வெளிப்படுமோ வெ
ன்று கருதினர் ஆதலால் “கைபற்று நடுங்கும்” என்றார். போகிய என்னும்
பெயரொச்சம் செங்கடை என்னும் கருவிப்பொருள் கொண்டு முடிந்தது. யா
வதும் மருந்தும் என்பவற்றினின்ற உம்மைகள் சிறப்புப்பொருளான, மா சில
வரைப்பு மருந்துத் தருங்கொல் என்பதில் சல்லியகாணி முதலியன ஊடலைப்
போக்கு மருந்தாகா என்பது எஞ்சி சிற்றலால் குறிப்பெச்சம்.

விண்ணவர்கோமான் விழவுநாள் அகத்து அவ்வந்திரனது விழவுநாளின்க
ண், உன் அகம் நறுந்தாது - உள்ளிடத்திலுள்ள நறியதானுகளால் (மதுஊறி)

† மருந்து—சல்லியகாணி, சமனகாணி, சந்தானகாணி, யிருதகஞ்சுவணி.

இந்திரன்விழுவூரெடுத்தகதை.

எக

அகம் நின்றநின்றந்து-அகத்தே நின்றநின்றந்து, ஒளித்து கன்உக (அகத்தினின்
றும் அததாடைத்தன்னுள்) ஒளித்து அம்மதுவழியு; நடுங்கும் கழுநீர்போல்-சிந்
துங்கழுநீர்மலரைப்போல, கண்ணகி கருங்கண்ணம் மாதவிசெங்கண்ணம்-கண்
ணையாரது கரியகண்களும்மாதவி செவந்தகண்ணும், உள்நிறைகாந்தத்து நீர்
நின்றந்து ஒளித்து உகஉகுத்தன்-உள்ளேநின்றந்த காதலால்(மனத்தேவருத்தம்
மகிழ்ச்சிஎன்னும், நீருறி நின்றந்து அக்காதலைத்தன்னுள்) ஒளித்து (மனத்தினி
ன்றும் அந்நீர்) வழியச் செந்நின், எண்ணும்முறை இடத்தின்உம் வலத்தின்உம்
துடித்தன்-(கருங்கண் செங்கண் என்று) எண்ணியமுறையே இடப்பக்கத்தம்
வலப்பக்கத்துந் துடித்தன்—எறு.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையில், உக்
கநின்றந்து உகவென்னுந் தொழிலைப் பொருளுக்கும், பொருளிலுள்ள
ஒளித்து என்னுந் தொழிலை உவமைக்குந் கொண்டு தொழிலுவமம் ஆகக்
கொள்க; காந்தம் அழகு அதனைக் காதல்எனப்பசரித்தார். காதலிருவர்க்கும்
பொது, கூட்டமின்மையாலும் உண்மையாலும் கருங்கண் செங்கண்எனவும்,
பின்னர்க்கண்ணையார்க்குக் கூட்டமும்மாதவிக்குப் பிரிவும் உண்மையால் இ
டத்திலும் வலத்திலும் துடித்தனஎனவும் கூறினார்.

வாரமுடையதிறல்வா னவர்கோனுக்கெனவே

ஓரமுடையோருபி ரிழப்ப—வீர

முழுவெடுத்தபேரொலியான் முழுவகோரோத்த

விழவெடுத்தான் பூபுகார்வேந்து.

(இ-ள்.) பூபுகார்வேந்து - பொலிவையுடைய புகாரரசனுடைய கரிகாற் பெருவனவன், ஓரம்உடையோர் உயிர்இழப்ப-நடுநிலைமை கோடித்தன்னொடு போர்முகத்தெதிர்த்த கொடுக்கோலரசர்கள் தமதுயிரிழப்பவும், மூவுலகோர் எத்த - மூன்றுலகத்தோர் வணங்கவும், வாரம்உடையதிறல் - தனக்கே யுரிய வெற்றியின்மேம்பட்ட, வானவர் கோணுக்குளன - தேவேந்திரனுக்கென்று, வீரமுழவு எடுத்தபோர் ஒலிபால்விழவு எடுத்தான் - வெற்றிமுரசு மிஸ்ட்விடா 'தொலிக்கும் பெரியமுழக்கினோடு திருவிழாவை முட்டின்று நடத்தினான்-எ-று.

படைமுரசு, கொடைமுரசு, வெற்றிமுரசுஎன முரசுமூன்றுவகைப்படும். படைமுரசைவிலக்கி நரண்முரசு எனக்கொளனலும். ஒன்று.

சு - ஆவது கடலாட்டுக்காதை.

—*—

விழவின்முடிவில் மாதவியோடு தோவலன் கடலில் நீராடுதலையுடைய கதை நையுடையது எனவே;—கடல் ஆட்டு கடலில் ஆடுதல் என விரிதலால் எழாம்வேற்றுமைத்தொகையில்த்தொடர். ஆட்டுக்காதை ஆடுதலையுடைய கதையையுடையது எனவிரிதலால் உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்

எஉ

சிலப்பதிகாரம்

டாம்வேற்றுமைத்

தொகைநிலத்தொடர். ஆகவே மூன்றுசொலஇரண்

டுசந்தியாகக்கொள்க,

இதுவும் அது.

வெள்ளிமால்வரை விபன்பெருஞ்செடி—கள்ளவீழ்பூம்பொழிற் காமக்
 கடவுட்குக்—கருங்கயனெடுங்கட் காதலிதன் னெடு—விருந்தாட் டயருமோர்
 விஞ்சையர்வீரன்—தென்றிசைமருங்கினோர் செழும்பதிந்நுள்—இத்திரன்
 விழவுகொண் டெடுக்குநாளிதுவெனக்—கடுவிசையவுணர் கணங்கொண்டி
 ண்டிக்—கொடுவரிபூக்கத்துக் கோநகர்காத்—தொடுகழன் மன்னற்குத் தொ
 லைந்தனராதி—நெஞ்சிருளகூர் நிகர்த்துமேல்விட்ட—வஞ்சம்பெயர்த்த மா
 பெரும்பூதம்—திருந்துவேலண்ணற்குத் தேவலோவ—விருந்துபலியுண்ணு மிட
 னுங்காண்கும்—அமராவதிகாத் தமரிற் பெற்றுத்—தமரிற்றந்த தகைசால்சிற
 ப்பிற்—பொய்வகையின்றியும் பூமியிற் புணர்ந்த—ஐவகைமன்றத் தமைதியுந்
 காண்கும்—நார்தனவீணை நயந்தெரிபாடலும்—தோரியமடந்தை வாரம்பாட
 லும்—ஆயிரங்கண்ணோன் செவியகசிறைய—காடகமுருப்பசி நல்காளாதி—
 மங்கலமிழப்ப வீணைமண்மிசைத்—தங்குகவிவளெனச் சரப்பெற்ற—மங்
 கைமாதவிவழிமுதற் றோன் மிய—அங்கரவகலக்குலாடலுங்காண்கும்—துவரி
 தழ்ச்செவ்வாய்த் துடியிடைபோயே—அமராதலைவனை வணங்குதும்யாடுமெ
 னச்—சிமைபத்திமைமழுஞ் செழுநீர்க்கங்கையும்—உஞ்சையம்பதியும் விந்தத்
 தடவியும்—வேங்கடமலையுந் தாங்காவினையு—காவிரிநாடுங் காட்டியபின்ன
 ர்ப்—பூவிரிபடப்பைப் புசார்மருங்கெய்திச்—சொல்லியமுறைமையிற் றெரு
 முதனன்காட்டி—மல்லன்முதார்மகிழ்விழாக்காண்போன்—மாயோன்பாணி
 பும வருணப்பூதர்—நல்லகைப்பாணிபு நலம்பெறுகொள்கை—வானூர்மதி
 யமும் பாடியபின்னர்ச்—சிரிப்பொலிய நீர்நீங்கப்—பாரதியாடிய பாரதியா
 ங்கத்துத்—திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்ட—எரிமுகப்பேரம் பேவுல்கேட்ப—
 உமைய்வனொருதிற் றுகவேங்கிய—இமையவனாடிய கொடுகொட்டியாடலு
 ம்—தேர்முன்னின்ற திசைமுகன்காணப்—பாரதியாடிய வியன்பாண்டரங்க
 மும்—கஞ்சன்வஞ்சன் கடத்தற்காக—அஞ்சனவண்ண னாடியவாடலுள்—அல்
 லியத்தொருதியு மவுணற்கடந்த—மல்லினாடலு மாக்கடனடிவண்—நீர்த்திரை
 யாங்கத்து நிகர்த்துமுன்னின்ற—சூர்த்திநங்கடந்தோ னாடியதுடியும்—படை
 வீழ்த்த வுணர்பையென்பதக்—குடைவீழ்த்தவாழன் னாடியகுடையும்—வா
 ணன்பேரூர் மறுகிடைநடந்து—நீணிலமனந்தோ னாடியகுடும்—ஆண்மை
 திரிந்த பெண்மைக்கோலத்துக்—காமனாடிய பேடிபாடலும்—காய்சினவவு
 ணர்கடுந்தொழில்பொறுஅன்—மாயவனாடிய மரக்காலாடலும்—செருவெங்
 கோல மவுணர்நீங்கத்—திருவின்கெய்போ ளாடியபாவையும்—வயலுழைநின்
 னு வடக்குவாயினுள்—அயிராணிமடந்தை யாடியகடைபமும்—அவரவாணியு
 டனவாவர்கொள்கையின்—நிலையும்படிசமு நீங்காமாயின்—பதினோராட

கடலாட்டுக்காலைத்.

௭௩

பூம்பொழி விருந்தியான்கூறிய—

மாதவிமரபின் மாதவியிவளெனக் —காத

விக்குரைத்துக் கண்டமெழுவெய்திய—மேதகுசிறப்பின்விஞ்சையனன்றியும்—
அந்தாத்துள்ளோ ரறியாமரபின்—வந்துகாண்குறாடும் வானவன்விழாவும்—
ஆடற்கோலமு மணியுங்கடைக்கொள்—ஊடற்கோலமோ
டிருந்தோ னுவப் பப்—பத்துத்துவரினு

மைந்துவினாயினும்—மூப்பத்திருவகை பேரமாலிகையி

னும்—ஊறியநன்னீருறைத்தநெய்வாசம்—நாறிருங்

கூந்தனலம்பெறவாட்டிப்—புகையிற் புலர்த்திய

பூமென்கூந்தலை—வகைபெறுமான்மதக் கொழுஞ்சே

றாட்டி—அலத்தகமூட்டிய வஞ்செஞ்சிறடி—

நலத்தகுமெல்விந னல்லணிசெநீஇப்—பரியகதூபுரம்

பாடகஞ்சதங்கை—அரியகங்காலுக் கமைவுறவணிந்

து—குறங்குசெறிதிரள்

குறங்கிற்செறித்துப்—பிறங்கியமுத்தனா மூப்பத்திரு

காழ்—நிறங்கிளர்பூந்துகி

னீர்மையினுடிக்—காமர்கண்டுகை தன்னொடும்பி

ன்னிய—தூமணித்தோள்வளை

தோளுக்கணிந்து—மத்தகமணிபொடி வயிரங்

கட்டிய—சித்திரச்சூடகஞ் செம்பொற்கைவளை—பரியகம்வால்வளை பவளப்ப

ல்வளை—அரிமயிர்முன்கைக் கமைவுறவணிந்து—வாளேப்பகுவாய் வணங்குறு

மோதிரம்—செழுகெர்செக்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் —வாங்குவில்வயிரத்து
 மரகதத்தாட்செறி—காந்தண்மெல்விரல்
 கரப்பவணிந்து—சங்கிலிநுண்ணொடா
 டர்பூண்ஞாண்புனைவினை—அங்கமுத்தக்
 வயிஞாசமோடணிந்து—கயிற்கடை யொழுதிய
 காமர்தூமணி—செயத்தகு கோவையிற்
 சிறுபுறமறைத்தாங்—கிந் திரநீலத் திடையினை
 டதிரண்ட—சந்திரபாணித் தகைபெறுகடிப்பிணை—அங்கா
 தகவயி னழகுறவணிந்து—தெய்வவுத்தியொடு
 செழுநீர்வலம்புரி—தொய்யகம்

புல்லகந் தொடர்ந்தலைக்கணி—மையீரோதிக்குமாண்புறவணிந்து—கூடலு
 மூடலுங் கோவலற்களித்துப்—பாடமைசேக்கைப் பள்ளியுளிருந்தோள் —உ
 ருகெழுமுதா ருவாத்தலைவந்தெனப்—பெருநீர்போகு மிரியன்மாக்களொடு—
 மடலவிழ்கானற் கடல்விளையாட்டுக்—காண்டல்விருப்பு வேண்டினனாகிப்—
 பொய்கைத்தாமரைப் புள்வாய்புலம்ப—வைகறையாமம் வாரணங்காட்ட—
 வெள்ளிவிளக்க நள்ளிருன்கடியத் —தாரணிமாற்பொருடு பேரணிபணிந்து—
 வானவண்ணகையனத்திரியேற—மான்மர்நோக்கியும் வையமேறிச்—கோடிபல
 கடுக்கிய கொழுந்திக்குப்பை—மாடமலிமறுகிற் பீடினகத்தெருவின —மலா
 ணியொழுக்கத்து மணிவிளக்கெடுத்தாங்—கலர்கொடியறுகும்கெல்லும்வீசி—
 மங்கலத்தாசியர் தங்கலனொலிப்ப—திருபுடைமருங்கி னுந்திரிவனபெயரும்—
 திருமகளிருக்கை செவ்வனக்கழிந்து—மகரவாரி வளந்தந்தோங்கிய—நகரவீதி
 நடுவட்போகிக்—கலந்தருதிருவிற் புலம்பெயர்மாக்கன்—கலந்திருந்துறையு மி
 லங்குதினாவரைப்பின்—வேலைவாறுகத்து விரிநிராப்பாரப்பிற்—கூலமறுகிற்
 கொடியெடுத்துறுவலும்—மாலைச்சேரி மருங்குசென்றெய்தி—வண்ணமுஞ்சா
 ந்து மலருஞ்சண்ணமும்—பண்ணியப்பகுதியும் பகர்வோர்விளக்கமும் —செ
 ய்வினைக்கம்மியர் கைவினைவிளக்கமும் —காழியர்மோதகத் தாழுறுவிளக்கமு
 ம்—கூலியர்காரகல் குடைக்கால்விளக்கமும் —நொடைநலின்மகேஉக் கடை

எசு

சிலப்பதிகாரம்

கெழுவிள க்கமும்—இடையிடையின்விலை
பகர்வோர்விளக்கமும் — இலங்கு நீர்வரைப்பிற்
கலங்க ண்விள க்கமும்—
விலங்குவலைப்பரதவர் மீன் நிறியில்விள க்கமும்
—மொழிபெயரிடத்தோ ரொழியாவிளக்கமும்—
கழிபெரும்பண்டங்
காவலர்விள க்கமும்—நுண்வினைக்கம்மியர்
செய்வினைவிளக்கமும் —எண்ணுவ ரம்பறியா
வின யந் தொருங்கீண்டி—இடி க்கலப்பன் ன
வீரயிர்மருங்கிற்—கடி ப்பகைகாணுங்
கா ட் சியதாகி—வினாம லர்த்தாம ரை
வீங்குநீர்ப்பரப்பின்—மரு தவேலியின்
மாண்பு றத் தோன்றுங்—கைதை வேலி
நெய்தலங்கானல்—பொ ய்தலாயமொடு
பூங்கொடிபொருந்தி— நிராநிராயெடுத்த
புரைதீர்காட்சிய— மலைப்பொழுதமுங் கடற்பொழுதமும்—
வளந்தலைமயங்கிய துளங்கலிலிருக்கை யும்—அரசகுமாரரு
முரிமைச்சுற்றமும் — பரதகுமாரரும் பல்வேறுயமும்—
ஆடுகளமகளிரும் பாடுகளமகளிரும்—தோடுகொண்மருங்கிற் சூழ்காலெழினி
யும்—வின்பொருபெரும்புகழ்க் கரிகால்வளவன்—தண்பதங்கொள்ளுந் தலை
நான்போல—வேறுவேறுகோலத்து வேறுவேறுகம்பலை — சாறயர்களத்தின்
வீறு பெ றத்தோன்றிக்—க டற்கரை மெ லிக்கும்
காவிரிப்பேரியாற் — றிடங்

கெடவீண்டிய நால்வகைவருணத்—தடங்காக்கம்பலை யுடங்கியைந்தொலிப்ப
க்—கடற்புலவுகடிந்த மடற்பூந்தாழை—சிறைசெய்வேலி யகவயினுங்கோர்—
புன்னேற்றம் புதுமணற்பாப்பின்—ஓவியவெழினி சூழ்வுடன்போக்கி—விதா
னித்துப்படுத்த வெண்காலமனியிசை—வருந்துபுநின்ற வசந்தமாலையைத்—தி
ருந்துபுநல்யாழ் செவ்வனம்வாங்கிக்—கோவலன்றன்னெடுங் கொள்கையினி
ருந்தனண்—மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிதரனென.

(இ-ள்.) மால் வெள்ளி வணாவியன் பெருஞ் செடி-பெரிய வெள்ளி மலை
யிற் பார்துயர்ந்த ஆலின் கண், கள் அவிழ்ப்பு பொழில் - தேனெழுக வலிழ்ந்
த மலர்களையுடைய சோலையிடத்து, கருங்கயல் நெடுங்கண் காதலி தன்னுடு -
கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்களையுடைய தனது மனையாளேரடி, காமக் கட
வுட்கு விருந்தாட்டி அயரும் ஓர் விஞ்சையர் வீரன் - மன்மதனுக்கு (ஆண்டு
தோறும்) விழவினை விரும்பிச் செய்யும் ஒரு விச்சாதாரன் வீரன், வியன் பெ
ரு என்னுங் குறிப்பால் செடி ஆலின்மேல் நின்றது. விஞ்சையர் வீரன் கூட்
டிப்பிரித்தலில் வந்த ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், தென்திசை.
மருங்கின் ஓர் செழும் பதி தன் உள்- தென்திசையின் கண்ணுள்ள ஒரு வள
விய நகரின் கண், இந்திரன் விழவு கொண்டு எடுக்கும் நாள் இது என - இந்தி
ரன் விழவிற்ரு நாள் கொண்டு கொடி பெடுக்கும் நாள் இந்நாள் என்று தன்
மனைவிக்குக் கூறி;

காமக்கடவுள் விழா முடிவு பங்குனிமாதத் திருபத் தொன்பதிற் சித்திரை
நாளிலே ஆதலால் மேலை மாதத்தில் இச்சித்திரை நாள் என்பான் இந்திரன்
விழவு கொண்டெடுக்கு நாளிது என்றான். இங்கு மாதமும் நாளும் கூறியது
என்னை பெனின்; - கோவலனும் கண்ணகியாரும் ஊரினின்றுப் போப் மது

கடலாட்டுக்காதை.

எடு

னாயிற் புகுந்து அக்கோவலன் இறந்த மாத

முதலியவற்றோடு மாற்றுபடாமை

க் கென்க, இது பின்னர்க் காண்க.

கடுவிகை அவுணர் கணம் கொண்டு ஈண்டி - (போர் முகத்து) வினாள்
 னு செல்லும் வேகத்தை யுடைய அசுரர்கள் கூட்டங்கொண்டு நெருங்கி, கொ
 டி வரி ஊக்கத்து - புலி போன்ற வன்மையோடு, கோ நகர் காத்த கழல் தொ
 டி மன்னன்கு-விண்ணுலகத்தைப் புரந்த வீர கண்டையணிந்த முசுருந்தச் சக்
 கரவர்த்திக்கு, தொலைந்தனர் ஆகி - புறங் கொடுத்து, நெஞ்சு இருள் கூர -
 (போரில் வெல்லுதல் தமக்கு அரிதாதலால் அவ்வாசன்) மனமும் கண்ணும் ம
 றைபட, நிகர்த்து - தம்முளொத்து, மேல் விட்ட வஞ்சம் - அவன் மேலே வி
 யகாமாத்திரத்தை, பெயர்த்த-தனது மந்திரமொழியால்) போக்கிய, மா பெ
 ரும் பூதம் - பெரிய பூதம், திருந்து வேல் அண்ணல் கு- (போர்முகத்துத் தன்
 துடலிற்பட்ட புழை வழியால்) வளைவு நிமிர்ந்த வேலை பேந்திய அவ்வாசன்
 பொருட்டு, தேவர் எவ - இந்திரன் எவப்போந்து, விருந்து பலி உண்ணும்
 இடின்உம் காண்கும்-(நகரத்துள்ளோர்) விருந்தாக விடும்பலியை யுண்ணும்
 இடத்தையும் காண்போம்;

இதன் வரலாற்றை இந்திரன் விழுவூ ரெடுத்தகாதையிற் காண்க. தனது
 டலிற்பட்ட புழை வழியால் திருந்துதலாவது பகை வருடலிற் பட்டு வளைந்த
 வேலைத் தன துடலிற்பட்ட புழை வழியிற் போக்கி நிமிர்த்தல். கொடி வரிவ
 னைந்த வரியையுடையது என வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொ
 ழித்தொகை நிலைத்தொடர். குடாவடி என வருதல் காண்க. கோ விண், கண
 ன்கொண்டு ஈண்டி தொலைந்தனராகி நிகர்த்து ஒன்றனையொன்று கொண்டு
 விட்ட என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும் அப்பெயரொச்சம் வஞ்ச
 ம் என்னும் செயப்படி பொருளையும், எவ என்னும் வினையெச்சம் போந்து
 என்னும் சொல்லெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் உண்ணும் என்
 னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையுங் கொண்டன. உம்மை உயர்வு சிறப்
 பு. தேவர் ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி “ஒருமை சுட்டிய பெயர் நிலை
 க்கிளவி - பன்மைக்காகு மிடனுமாருண்டே” தொ - சொ-எ-சு-ரு-கு-ஆல்-கா
 ண்க. காண்கும் உளப்பரட்டுத் தன்மைப்பன்மை முற்று..

அமராவதி காத்து அமரில் பெற்று - (அவ்வசுரரால் வந்த இடர் நீங்க)
 அமராவதியைக் காத்து அப்போரினாற் பெற்று, அமரில் எனப் பாடமா
 யின் அத் தேவேந்திரனால் எனப் பொருள் கொள்க. தமரில் தந்த - கரிகாற்
 பெருவளவன் மரபிலுள்ளோர் தந்த, தகை சால் சிறப்பின் - பொலிவு மிக்க
 சிறப்பினையுடைய, பொய் வகை இன்றி உம் பூமியில் புணர்ந்த - பொய்க்

கும் பகுதியில்லாமற் பூமியில் நிலைபெற வைத்த, ஐ வகை மன்றத்து அமை
திடம் காண்கும் - ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்
போம்.

எகா

சிலப்பதிகாரம்

* நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடல்உம் -

நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழி சையின் இன்பந்
தெரியப்பாடும் பாடலையும். தோரிய மடந்தை 0 வாரம் பா
டல்உம்-ஆடி முதிர்ந்தபின் ஆடும் பெண்கள் காலின்
கொத்தறுத்துப்பாடுகின் தவள் பாடும் வாரப்பாடலையும்,
ஆயிரங் கண்ணோன் செவி அகம் நிறைய உருப்பசி நாடகம்
நல் காள் ஆகி - இந்திரனது காதினகம் நிரம்ப உருப்பசி
யானவள் பாடிக்கண்ணார ஆடலும் விரும்பாள் ஆதலால்,
வீணை மங்கலம் இழப்ப என - நாரதமுனிவன் வீணை
தனது மங்கலமிழந்து மண்ணுலகிற் பிறக்கவெனவும்,
இவள்மண்மிசைதங்குகளென - இவ்வுருப்பசி மண்ணின்மேல்
அவ்வீணையோடு பிறக்கவெனவும், சாபம்பெற்ற மங்கை
மாதவி - *சரபத்தை

யடைந்த உருப்பசியாகிய மாதவியின், வழிமுதல் அங்குதோன் றிய-வழிமுதற்

* “வயந்தமாலே நயந்தமுனிவான் - எய்தியவ்வையி னிமைபவார்வணங்
க - இருந்தவந்திரன் றிருந்திழையுருப்பசி - ஆடனிகழ்க பாடலோடங்கென-
ஒவியச்சொன்ன மேவினனெழுந்து - கோலமுக்கோப்பு நூலொடுபுணர்ந்
த - இசையுநடமு மிசையத்திருத்திக் - கரந்துவரலெழினியொடு புருந்தவன்

பாடலிற் - பொருமுகவெழினியிற் புறங்கிழ்தோற்றம் - யாவரும்விழை
யும் பாவனைபாகலின் - நயந்தகாதற் சயந்தன்முகத்தின் - நோக்கெதிர்நோ
க்கிய பூக்கமழ்கோதை - நாடியவேட்கையி னுடனெகிழப் - பாடன்முதலிய
பல்வகைக்கருவிகள் - எல்லாநெகிழ்தலி

ஞெல்லாமுனிவான் - ஒருதலையி

ன்றி யிருவாரெஞ்சினும் -

காமக்குறிப்புக் கண்டனன் வெகுண்டு - சிந்தாம

ணிமுடி யிந்திரன்மகனை - மாணுவிதலோய்

வேணுவாகென - இட்டசாபம் பட்டசயந்தன் -

சாபவிடைய ருடவத்தோய்நீயென - மேவினன்பணிந்து

மேதகவுடாப்ப - ஓடியசாபத் துருப்பசிதலைக்கட்டும் -

காலேக்கழையு நீயே

யாதி - மலையமால்வரை வந்துகண்ணுற்றுத் -

தலையாங்கேறிச் சார்திசெ ன்றவன் -

அகலநாரதன் கைக்கொள்வீணை - அலகிலம்பணமா

கெனச்சபி த்துத் - தந்திரியுவப்பத் தந்திரிராரிற் -

பண்ணியவீணை மண்மிசைப்பாடி - ஈ ண்டுவருகெனப்

பூண்டசாபம் - இட்டவக்குட முனியரங்குகவிட்டனன் -

என் பவேந்த னவையகத்தென்” வயந்த மலை பொதிய

மலை. இது வயந்த மலை என நின்றல் விகாரம். உருப்பசி

இந்திரன் மகன் மேற் காதல்கொண்டமைய.

நாரதமுனிவன் அறிந்து யாழின் பகை நரம்பு படவிசைத் துணர்த்த, அதனை
யுணர்ந்த அகத்திய முனிவர் நம்மை மதியாதிவ்வாறு துணர்த்தினானென வெகு
ண்டு, அம் முனிவன் வீணையோடு இவள் மண்ணிற் பிறக்கவெனச் சாபமிட்
டனார் என்பது வரலாறு.

0 வாரம்-ஓரொற்று வாரம் ஈரொற்று வாரம் எனச்
செய்யுள் இருவகை
ப்படும். அவை தாளத்தில் ஒரு மாத்தினாயும் இரண்டு
மாத்தினாயும் பெற்று வரும். அரங்கேற்றுக் காதையுள்
அமையும்.

வாரம் என்பதற்கு இவ்வாறு கொள்ளினும்

கடலாட்டுக்காதை.

எ எ

பெயரா பங்விடத்திற்பிறந்த அரவு அகல் அல்குல்
ஆடல்உம் காண்கும்-அர வின்படம்போலும் அகன்ற
அல்குலையுடையவளது ஆடலையுங் காண்போம் அரவல்குல்
எனப் பாடடும் உண்டு.

துவர் இதழ் செவ்வாய் தடி இடையேயாம் - பவனம் போலும் செவந்த
வாயும் உடுக்கை போலும் சிறுகிய இடையையு முடையாய், யாம்உம் அமரர்
தலைவனை வணங்கு தும் என - நாரும் தேவேந்திரனை வணங்கு வேம் (வரு
க) என்று கூறி (போய்)

யாம் என்பத னிறுதியில் எதிரது தமிழீதிய எச்ச வும் மை
தொகுத்தல். ஏகாரம் இசை நிறை. போய் சொல்லெச்சம்.
சிமை யத்து இமையம்உம் செழுநீர் கங்கைஉம் -
சிகரத்தையுடைய இமைய மலையையும் மிக்க நீரையுடைய
கங்கையையும், உஞ்சை அம்பதிஉம் விந்தத்து அடவிஉம் -
அவந்தி யென்னும் நாட்டையும் விந்த மலையின் கண்ணுள்ள
காட்டையும், வேங்கடம் மலைஉம் தாங்கா விளையுள் காவிரி
நாடுஉம் - வேங்கட மலையினையும்
நிலம் பொருத விளைச்சலையுடைய காவிரி நாட்டினையும், விளையுள் தேனாம்

பாய்த்துள் புலிப்பாய்த்துள் என்பதுபோல நின்றது. காட்டிய பின்னர் பூவிரி படப்பை புகார் மருங்கு எய்தி-(தன் காதலிக்கு இன்னது இன்னது) எனக் காட்டிச் சிலநாள் அங்குத்தங்கியபின்பு மலர்கள் விரிந்த படப்பைகள் சூழ்ந்த காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் கண்ணடைந்து, படப்பை தோட்டக்கூறு, சொல்லிய முறைமையின் தொழுதனன் காட்டி. - முன் சொன்ன முறையாக இடமும் அமைதியும் இவை பென்று தொழுது தன் மனைவிக்குக் காட்டி, மல்லல் மூது ஊர் மகிழ் விழா காண்போன் -வளவிய பழைய அங்கரின் கண் தேவர்கள் மகிழும் விழவினைக் காண் கின்றவன்;

மணி விழா எனப் பாடம். ஆயின் அழகிய விழவு எனப் பாடங்கொள்க. தொழுதனன் முற்றெச்சம். என போய் என்னும் வினை யெச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்று கொண்டு. காட்டிய என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பின்னர் என்னும். காலப் பொருளையும், எய்திதொழுது காட்டி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றினை யொன்று கொண்டு காண்போன் என்னும் வினைமுற்றுப். பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன,

மாயோன் † பாணியும் - திருமாலேப் பரவுந் தேவபாணியும், பாணி பாட்டு - இயற்றமிழின் வருங்கால் கொச்சக வொரு போகாய் வரும், வருவழி பெருந் தேவபாணி சிறு தேபாணி யென விருவதைத் தாய்வரும் “சூறிய வுறுப்பிற் குறைபாடின்றித் - தேறியவிரண்டுந் தேவபாணியும்” என்றார் ஆகலின்; அங்ஙனம் வருந்தர வினை நிலை என வடுக்கி முகத்திற் படுத்தரவினை முக நிலை எனவும்; இடை நிற்பனவற்றை இடை நிலை யெனவும், இறுதியில் நிற்பனவற்றை முரி நிலை யெனவும் பெயர் கொடுத்தார் செய்யுளியலின் கண்.

† “எனை பொன்றே - தேவர்ப் பராதன் முன்னிலைக்கண்ணே” தொல். காப்பியம்-செ-கா-அ-சூ. அது முத்தமிழ்க்கும் பொது.

எஅ

சிலப்பதிகாரம்

இனி இசைத்தமிழின் வருங்கால் முகநிலை கொச்சகம் முரிவு என்பர். ஒருசார் ஆசிரியர் இசைப்பா இசையளவு பா என்னும் இரு பகுதியுள் அஃது இசைப் பாவின் பகுதி

என்பர் அது பத்துவகைப்படும் “செந்துறை வெண்ணிறை
தே வபாணி யோரிரண்டும் - வந்தன முத்தகமே
வண்ணமே - கந்திருவ - ஆற்று வரி கானல்வரி முரண்
மண்டிலமாத்-தோற்று மிசைப்பாவின் சுட்டு” என்றார்
இசை நுணுக்கமுடைய நற் சிகண்டியார். இது ஒன்பது
வகைப்படும் என்றார் பஞ்ச மரபுடைய அறிஞர் “செப்பரிய
சிந்து திரிபதாதி சீர்ச்சவலை - தப்பொ ன்று மில்லாத
சம்பாதம் - எப்படியும் - செந்துறை
வெண்ணிறை பேருந்தேவ பாணி யெனப் - பைந்தொடியா
யின்னிசையின் பா” இனி நாடகத்தமிழிற்
பெருந் தேவபாணி வருங்கால் தேவனையும் சிறு தேவபாணியால் வருணப்பூ
தனாயு மூவடி முக்கால் வெண்பாவாற் றுதிக்கின்றழி அவர் அணியும் தாரும்
ஆடையும் நிறனும் கொடியும் துதித்து அவரார் பெறவேண்டு வனவாம் “தி
ருவனரங்கிற் சென்றினிதேறிப் - பரவுந்தேவரைப் பரவுங்காலே - மணிதி
கழ்நெடுமுடி மாணிபத்தானை - அணிதிகழ்பனிங்கி
னொளியினையென்றுங் கருந்தாதுடுத்த கடவுளையென்றும் -
இரும்பனைத்தனிக்கொடி யேந்தினையெ ன்றும் -
கொடுவாய்நாஞ்சிற் படையோயென்றும் - கடிமலர்க்
கண்ணியை யென்றும் - சேவடிபோற்றிச் சிலபலவாயினும்
- மூவடிமுக்கால் வெள்ளையின் மொழிப” என்றார் மதி
வாணஞர். இனி முற்கூறிய பதினோ ராடற்கு முதனிலை
யாகிய மாயோன் பாணி வருமாறு “மலர்மிசைத்திருவினை
வலத்தி னில்மைத்தவன் - மறிநிலாக்கடலினே
மதித்திடவடைத்தவன் - இலகொளித்த டவரை
கரத்தினிலெடுத்தவன் - இனநிலாத்தொகைகளை

யிசைத்தலிலழைத்த

வன் - முலையுணத்தருமவன லத்தினேமுடித்தவன் - முடிகள் பத்துடையவ னூர
த்தினையறுத்தவன் - உலகனைத்தையுமொரு பதத்தினிலொடுக்கினன் - ஒளிம
லர்க்கழறருவதற் கினியழைக்குமே” இது பெருந்தேவ
பாணி. இயற்றமிழி ல் எண் சீரால் வந்த வெொரு போகு
கொச்சகக்கலிப்பா. சிறு தேவபாணி “வ ண்ணமலர்ச்
சரங்கோத்து மதன வேள் மிக வெய்யக் - கண்ணளபேரர்
புல னல்லாக் கனல் விழியா லெரித்தனையால் -
எண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிக ளு மிரிந்தோட் -
வொண்ணுதலாள் பாகங் கொண்டொரு தனியே இருந்
தனையே” மாயோனை முற் கூறியது காவற்
கடவுளாதலால் அருளுதற் கென்க.

வருணப்பூதர் ி நால் வகை பாணியும் -

வருணப்பூதரைப் பரவும் நால்

ி வருமாறு “அந்தணர்வேள்வியோ

டருமறைமுற்றுக - வேந்தன்வே

ள்வியோ டியாண்டிபல்வாழ்க - வணிகரிருநெறி நீணிதிதழைக்க - பதினெண்
கூலமு முழவர்க்குமிருக - அரங்கிபற்கூத்து நிரம்பிவினேமுடிக - வாழ்கநெடு

முடி கூர்கவென்வாய்ச்சொலென்-றிப்படிபலிகொடுத்திறைவனிற்றொக்குச்-
சேட்பட்டவமைத்துச் செழும்புகைகாட்டிச் - சேவடிதேவராயேத்திப்பூதரை-

கடலாட்டுக்காரதை.

எக

வகைத் தேவபாணியும், நலம் பெறு கொள்கை * வான்

ஊர் மதியம் உம் பாடிய பின்னர் - (பல்லுயிர்களுந் தன்
 கலையால்) நன்மை பெறுந் தன்மையையு டைய வானிற்
 செல்லும் சந்திரனையும் பாடிய பின்பு, உம்மையால்
 சூரியனே யும் அன்றி என்க. தேவர் வேண்ட - பிரமன்
 முதலிய தேவர்கள் வேண்டவு ம், எரி முகம் பேர் அம்பு
 எவல் கேட்ப - வடவையைத் தன் தலையிலுடைய
 திருமாலாகிய பெரிய அம்பு தனது எவல் வழி நிற்பவும்,
 திரி புரம் எரிய - தி
 ரி புரம் எரிந்து கீறாக, பாரதி ஆடிய பாரதி அங்க கத்து - பைரவி யாடியவப்
 பைரவி யரங்கமாகிய ஈமத்தில், உமையவன் ஒரு திறன் ஆக - உமையவன் ஒ
 ரு

0
 கூற்றினளாய் நின்று (தாளங்களை) செலுத்த, ஓங்கிய இமையவன் ஆடிய
 கொடு கொட்டி ஆடல் உம் - (எல்லாத் தேவரிலும்) உயர்ந்த இறைவன் கை
 கொட்டி நின்றாடிய கொடு கொட்டி யென்னும் ஆடலும்;
 திரி புரம் தீ மடுப் பக் கண்டிரங்காது கை கொட்டி
 யாடுதலால் அக் கொடுமை நோக்கிக் கொடு கொட்டி
 எனப்பெயர் தந்தார். வேண்ட, கேட்ப, என்னும் வினை
 யெச்சங்
 கள் எரிய என்னும் எச்சத்தையும், அவ்வெச்சமும் ஆக என்னும் எச்சமும்
 ய என்னும் பெயரெச்சத்தையும் தனித்தனி கொண்டன.

ஆடி

தேர் முன் நின்ற திசை முகன் காண் - (நான்கு
 வேதங்களாகிய குதிரை களைப்பூட்டிக் கூர்முட் பிடித்து)
 தேரின் முன்னே நின்ற பிரமன் காண, பாரதி ஆடிய -
 (அவன் பிரிவால் வருந்தியதைக் கருதி) பாரதி வடிவாய்

வெண்ணீரணிந்து இறைவன் நின்றாடிய, வியன் +
பாண்டரங்கம் உம் - பெரிய பா ண்டரங்கம் என்னும்
திருக்கூத்தும், நின்றாடிய எனப்படும் ஆயில் காண
நின்றாடிய எனப் பொருள்கொள்க. ஆடல் உன் கஞ்சன்
வஞ்சங் கடத்தற்காக - அஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலுள்,
ஓ அல்லியத் தொகுதி உம் - ஆடல் பத்

மூவடிமுக்கால் வெண்பாமொழிந்து - செவியழுக்குறமை வேந்தனையேத்தி
க் - கவியொழுக்கத்தது நின்றழிவேந்தன் - கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்குமெ
ன்ப" என்றார் மதி வாணனார்.

* சந்திரனைப் பாடுந் தேவபாணி "குரைகடன் மதிக்குமதலைபைக் - கு
றுமுயலொளிக்கு மாணை - இரவிருளகற்று நிலவனை - இறையவன்முடித்த
வணியனைக் - கரியவன்மனத்தி னுதையனைக் - கயிரவமலர்த்து மவுணனைப் -
பரவுநர்தமக்கு நின்றிரு - பதமலர்தபுப்ப வினையையே?"

0 "கொட்டிகொடுவிடை
கு மென்ப"

யோனாடிற்றதற்குறுப் - பொட்டிய நான் கா ண்ப"†

"பாண்டரங்கமுக்கண்ணா னாடிற்றதற்குறுப் -

பாய்ந்தனவாறாகு மெ

ஓ "அல்லியமாயவ னாடிற்றதற்குறுப்புக் - சொல்லுபவாறாகு மென்று"
எனவும், "ஆடவின்றி நிற்பதையெல்லா - மாயோனாடும் வைணவநிலையே"
எனவும் வருதல்காண்க.

துள் கஞ்சனது வஞ்சத்தால் வந்த யானையினது கொம்பை
முறித்தற்காக நின் முடிய அல்லியத் தொகுதி என்னும்
கூத்தும், ஏழா முருபு கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில்
வந்தது. முகம் மார்பு கை கால் முதலியன வட்டனை அவி
நயமுத லியன விரிந்து தொழில் செய்யாது நின்றலால்
தொகுதி-என்றார்.

அவுணன் கடந்த * மல்லின் ஆடல்உம் -

வாண்னாகிய அசுரனை வெல்லு தற்கு மல்லனாய்ச்
சென்றறை கூவி யெதிர்த்தவனுடலை நெரித்துத் தொலைத்த
மல்லாடலும், மா கடல் நடு வண் நிகர்த்து முன்றின்ற சூர் திறம் கடந்தோன் -
சரிய கடலினடுவில் நேரொத்து முன்னே நின்ற சூரனது வேற்றுருவாகிய வ
ஞ்சனையைக் கடந்த முருகக்கடவுள், நீர் திரை அரங்கத்து - அக்கடலின் அலை
பாகிய அரங்கில் நின்று, ஆடிய 0 துடிஉம் - (துடி கொட்டி) ஆடிய துடிக்க
த்தும், அவுணர் படைவீழ்த்து பையுள் எய்த - அசுரர்கள் பேரிரிற்கு ஆற்றா
து படையைப்பேர்ட்டி விட்டி வருந்த, குடைவீழ்த்து அவர் முன் ஆடியு
குடைஉம் - (முற்கூறிய முருகன்) அவ்வசுரர்கள் முன்பு தன் குடைபைச்சூய்
த்து (அதுவே பேரர்முக எழினியாக) நின்று ஆடிய குடைக்கூத்தும், வாணன்
(காமன் மகனாகிய அதுருத்திரனைத் தன்மகன் கிமித்தமாக) வாணசூன் (சிறை
வைத்தலால்) பேர் ஊர் மறுகு இடை நடந்து - (அவனது) பெரிய சேர என்
னு நகர வீதியின் கட்சென்று, நீன் நிலம் அனந்தோன் ஆடியு குடம்உம் - நெ
டிய சிலங்கடந்த கண்ணாடிய குடக்கூத்தும், குடம் பஞ்சலோகத்தாலு மண்

ஹும் இயற்றியது. இது விநோதக் கூத்தாற்றலுள் ஒன்று “பூவியசார்தியு
மன்றியும்பாதம் - விரவியவிநோதம் விரிக்குங்காலே - குரவைகலிடங் குடக்
கூத்தொன்றிய-கரணநோக்குத் தோற்பாவைக்கூத்-தென்றிவைப்பாறு நகைத்
திறச்சுவையும் - வென்றியும்விநோதக் கூத்தெனவிசைப்ப” ஆண்மை திரிந்
த - விகாரம் வீரியம் துகருந்தன்மை பத்தி முதலிய ஆண்மைத் தன்மைகளினி
ன்று வேறுபட்ட, பெண்மை கோலத்து - (முலைமுதலிய வறுப்புக்களையுடைய)
பெண்மைக் கோலத்தோடு, காமன் ஆடிய பேடி ஆடல்உம்-(தன் மகனை வா
ணன் சிறையினின்று மீட்ட) மன்மதாடிய பேடிக்கூத்தும், ஆண்மை தாடி

எனினும் அமையும். “சுருளிட்டாடியமருள்படி பூங்குழல்-பவளச் செவ்வாய்த்
தவளவெண்ணகை - ஒள்ளிரெடுங்கண் வெள்ளிவெண்டோட்டிக் - கருங்
கொடிப் புருவத்து மருங்குவளைதிருதந்-காந்தளஞ் செங்கை யேந்திளவனமு
லை - அகன்றவல் குலந்துண்டமருங்குல் - இகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக்கோ

* “கொடியவனாடிற்று மல்லாடல்மல்லிற் - கொடியாவுறுப்போ னார்
தாம்”

o “துடி பாடல் வேன் முருகனாடலதனுக் - கொடியாவுறுப்போ னார்
தாம்”

† “அதுமுகத்தோனாடல் குடைமற்றதற்குப் - பெறுமுறுப்பு நான்காகு
மென்ப”

‡ “குன்றெடுத்தோனாட லதனுக்கடக்குப - ஐந்துறுப்பாகவே யாய்ந்து”

கடலாட்டுக்காதை.

அக

லத்து—வாணன்பேருர்மறு

கடைநடந்து—கீணில்மளந்தோன் மகன்முன்
னாடிய—ஆடற்கோலத்துப் பேடுகாண்குதரும்” என்றார்
ஆதலின், காய் சினம் அவுணர்கடந்தொழில் பொறுஅள்
—(பிறரை) வருத்தும்கோபத்தை யுடைய அசுரர்கள்

(வஞ்சத்தாற்செய்யும்) கடியதொழிலிப்பொருதவளா
கிய, மாயோள் ஆடிய * மரக்கால் ஆடல் உம் -

துற்றைபாடியமரக்கால் என்னும்பெயரை

யுடையகூத்தும், அசுரர்கள் உன்மமப்போரார்போர்செ
ய்து வெல்லலாற்றாது வஞ்சத்தால்

வெல்லக்கருதிப்பாம்புதேள் முதலிய வாய்ப்புகூத,

அவற்றையுணர்ந்து கலக்கிக்கோதற்கு மரக்கால்

தொண்டாடு

தலான் மரக்கால் ஆடல் ஆயிற்று. அவுணர்செருவெம் கோலம்நீங்க—அசு
ரர்கள் போர் (செய்தற்குக்கொண்ட) வெய்யபோர்க்கோலம் ஒழித்துமோ
கிக்க, செய்யோள் திருஆடிய + பாவை உம்—(கொல்லியம் பாவைவடிவாய்)
செவந்திறத்தையுடையவளாகிய இலக்குமியாடிய பாவைக்கூத்தம். வடக்
ருவாயில் உள் (வாணனதுநகரின்) வடக்குவாயிலின் கண்ணுள்ள, வயல்
உழைநின்று—வயலில்தின்று, அயிராணிமடந்தை ஆடிய + கடையம்உம்—
இத்திராணிபாடிய கடையக்கூத்தம், கடையம்கடைசிக்கூத்து.

அவர்அவர் அணிஉடன்—அவரவர்களுடைய ஆபரணத்தோடும், அவர்
அவர் கொள்கையின்—அவரவர்களுடைய கொள்கையோடும் (பொருந்தி)
நீரல் நீங்கசீர் இயல்பொலிய—அவதாள நீங்கத்தாளவியல்பு பொலிவு
பெறு நிற்க, நிலைஉம் படிதம் உம்—சின்ருதேனும் வீழ்ந்தாடுதலும் ஆகிய,
நீங்காமரபின் பதினோர் ஆடல் உம் (அவர் அவரினின்று) நீங்காத மரபினை
யுடைய பதினொருவகைப்பட்ட ஆடலும், பாட்டின் பகுதி உம் (அவ்வாட்
லுக்கேற்ற) பாடலின் வேறுபாடும், விதமான்கொள்கையின் பிளங்ககா
னாய் (ஆகிய அயற்றித்கு) விதித்தமாட்சிமைப்பட்ட கொள்கையைப் புலப்
படக்காராய், தாது அவிழ் பூ பொழில்இருந்தயான் கூறிய—மதுவொடு
மலர்ந்த பூக்களுடைய சேரலையின் கண் (நின்னோடு) இருந்து நான் சொல்
லிய, மாதவி மரபின் மாதவி இவள்ளன்—மாதவி மரபிலுந்த மாதவி யிவ
ளென்று, காதலிக்கு உணர்த்துகண்டு மகிழ்வு எய்திய—தன்மனைவிக்குக்
கூறித் (தானும்) கண்டு மகிழ்கூர்ந்த, மேதகு சிறப்பின் விஞ்சையன் அன்றி
உம்—மேம்பாடுள்ள சிறப்பினையுடைய விஞ்சைவீரன் அல்லாமலும்;

அந்தரத்தள்ளேரர் அநியா மாயின வந்து—விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்
கள். உள் வரியோடுவந்து, காண்குறும் வானவன் விழவுடம்—காணும் இந்
† “காமனதாடல் பேடாடலதற் குறுப்பு—வாய்கையினிராயினுக்கு”

* “மர்யவளாடன் மரக்காலதற்குறுப்பு - ராம் வகையாற்சொல்லுங்
காணுக்கு”

† “பாணவ திருமகனாடிற்றழித்தற்குறுபு — போவாம லொன்றுடனே
யொன்று”

† “கடையமயிராணியாடிற்றதிலுக்—கடையாவுறுப்புக்களாறு”

கக

அ2

சிலப்பதிகாரம்

திரன் விழவும், தம்மைக்காணு மண்ணுலகினர்க்குப் பொறுமைவினையும்
ஆதலால் உள்வரியோடு வந்த என்ருர். ஆடல் கோலம்உம் அணிஉம் கடைக்
கோல - ஆடலும் (அவ்வாடலுக்கமைத்த) கோலமும் (அவ்வாட்டத்தாற்
பிறத்த) அழகும் முடிவுபெறுதலால், ஊடல் கோலம் ஒயி இருந்தோன் உவ
ப்ப (இனிக்காட்சிநிழித்ததென) வெறுப்போடிருந்த கோவலன்மகிழ், மன
த்தினிகழ்ந்த ஊடல்முதன்காட்டுதலால் ஊடலோடு என்றமையாது கோல
மோடு என்றார். * பத்து அவரின் உம்—பத்து வகைப்பட்ட அவரினாலும்.

ஐந்து விதாயின் உம்—ஐந்துவகைப்பட்ட வாசனையாலும், இதனை அந்தி மாலை சிறப்புச் செய்காதையிற்காண்க. முப்பத்திருவகை + ஓமாலி லையின் உம்—முப்பத்திரண்டு வகையதாகிய ஓமாலிக்கையாலும் ஊறிய நல்லீர்—ஊறிக்காய்ப்பட்ட நல்லீரால், வாசம் செய்யுகைத்த—வாசனை யையுண்டய் செய்யிச்சு, நானுதிரும். கூந்தல்—மணங்கமழும் பெரிய கூந்த லை, நலம்பெற ஆட்டி. அழகுபெற நீராட்டி, “ஓசா வினாயினும் நாராத்து துவரிதும்—ஆறைநதின்மேலிரண்டோ மாலிகையினும்—நாரைந்கதுப்பி னுனமுந்ருகை-ஊறினநன்வி ருவந்தனராட்டி.” என்றார் பிறரும். புக்க யில் புலர்த்திய பூமென்கூந்தல் † ஐவகைபெறு-புக்கையாலுலர்த்திய பொலி யையுண்டய் மெல்லியகூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த, பெறுவினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. கொழுமான் மதம்சேதுண்டி. - கொழுவிட, மிருக மதக்குழும்பை யூட்டி, மிருகமதம் சவ்வாது, அலத்தகம் ஊட்டிய அம் செம் சேதுகிடி - செம்பஞ்சுக்குழம் யூட்டிய அழகிய செவந்த சிற்றடி யிலுள்ள, நலந்தகுமெல்லிர் நல் அண்செநீஇ—அழகு மிக்கமெல்லிய விரல்களில் (செறிக்கப்படும்) நல்ல மகரவாய் மோதிரமுதலாகிய நல்ல

* “பூவந்திரிபுலை புணர்வன் கருங்கூர் - நாவலொடு நாள் மரமாம்.” திரிபுலைக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய். நால்மாம் ஆல்அரசு அத்தி இத்தி. பூவம்மாமரம்.

† “இலவங்கம் பச்சிலைக்கச்சோலமேலம்-குலவியநாகணங்கோட்டம்-கில விய நாகமதர் வரிசிதக்கோலதன்னாரி - வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசீர்- போதாது-ததன்னிவேரிவினாயிச்சை கண்டிலவெண்ணெய்—ஒத்தகடுகெல்லி யுயர்தான் தி - கொத்தலரும்-வண்ணக்கச்சோமரேனுதமாஞ்சியுடன்—எண் ணுஞ் சயிரோக மீன்பழுஞ்—கண்ணியினம் - புண்ணெதுந்தாது புலியகிர் பூஞ் சரளம்—பிள்ளுதமாலம் பெருவகுளம்—பன்னும்—பதுமுகதுண்ணேலம் பைங்கோடுவேரி—சுதிர் நலையாயோமாலிகை” இது கலிவெண்பா.

‡ ஐவகைஆவனமுடி, கொண்டை சுருள், குழல், பனிச்சை, முடிமயிலா உச்சியின்முடித்தல், கொண்டை பக்கல்முடித்தல், சுருள்பின்னெசெருகல், குழல்குருட்டிமுடித்தல், பனிச்சையின்விவிதல், ஐந்துவகையாக முடித் தலை ஐவகை என்றார்.

அணிகளைச் செறித்து, அவைபீலி கால் மோதிரம் * பரியகம் துபுரம்பாடகம் சதங்கை அரியகம் — பாதசாலமும் இலம்பும்பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியும் என்னுமிவற்றை, காலுக்கு அமைவுற அணிந்த—கால்களுக்குப் பொருந்தவணிந்து.

“ஆவ்வாய் மரகதத்தணிசினர் மோதிரம் பைவாய் பதம் பொற்பரியக துபுரம்-மொய்ம்மணிவரம்பின் முல்லையங்கிண்ணி-கௌவியவேனவுங் காலுக்கணிந்தாள்” என்றாற்பிறரும். குறங்குசெறிதிரள் குறங்கில்செறித்து-குறங்குசெறிஎன்னும் ஆபரணத்தைத்திரண்ட தொடையிற்செறித்து, குறங்குசெறிக வாளுபரணம். பிறங்கியமுத்தரை முப்பத்திருகாழ்—விளங்கிய பருமுத்தக் கோவையையும் முப்பத்திரண்டு கோவையாகிய விரிசிகைகையையும், நிறம் சினர் பூந்துகில் நீர்மையின் உடலு - நிறங்கொண்டு விளங்கும் பொலிவையுடைய நீலச்சாதாருடையின்மேல் முறையாகவுடுத்த; “குறங்குசெறியொடு கொய்யலங்கார — நிறங்கிளர்பூந்துகி வீர்மையினும்து—பிறங்கியமுத்தரை முப்பத்திருகாழ்—அறிந்தவவைய ரவல்குற்கணிந்தாள்” என்றாற்பிறரும். காமர்கண்டிகை தன்ஓடும் - விருப்பஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையோடும், பின்னிய—நீங்காமற் பொற்றொடரார்பிணித்த, தாமணிதோள்வளை - எனங்கயில்லாத முத்தாலாகிய தோள்வளையை, தோளுக்கு அணிந்து - தோள்களுக்கு அணிந்து, காமம் காமர்போலி. “ஆய்மணிகட்டிய மைந்த விலைச்செய்கைத் - காமர்கண்டிகை தன்டன் முத்திடைத் - காமர்பொற்பாசங் கொளுத்திக்கவின்பெற - வேய்மருண்மென்றோள் விளங்கவணிந்தாள்” என்றாற்பிறரும். மத்தகம்மணி ஓடி - முகப்பிற்சட்டிய, மாணிக்கத்தோடே, வயிரம் சுட்டிய (பந்தியாக) வயிரங்கள் அமுத்திய, சித்திரம் சூடகம் - சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகத்தையும், செம்பொன்கைவளை-செவந்தபொன்னாற் செய்த வளைக்கையும், பரியகம்-சரியையும், வால்வளை-

சங்கவளைகளையும், அன்றி வெள்ளிவளை என்னும் அமைபும். பல்பவளவளை பலபவளவளைகளையும், கைவடம் எனினும் அமைபும். அரிமயிர்முன் கைக்கு அமைவுற அணிந்து - அழகியமயிகையுடைய முன்கைக்குப் பொருந்தவணிந்து "புரைதபுசித்திரப்பொன்வளைபோக்கில்—அரியவர் பொன்மணி மெல்லென்கடகம்—பரியகம்வால்வளை பாத்தல்பவளம் — அரிமயிர்முன்கைக்கமையவணிந்தாள்" என்றூர்பிறரும். வளைபஞுவாய் வணங்குதும்மோதிரம்-வாளைமீனின் அங்காரத்த வாய்போலும் வளைந்தநெளியையும், பஞுவாய்மோதிரம் ஒப்பினுதியபெயர், செம்கேழ் கிளர்கேழ்மணிமோதிரம்-செவந்தவெரளி(உச்சுமரக) விளங்குமொளியையுடையமாணிக்கபீடத்தையும், வரங்குவில்வயிரத்து-(பக்கத்தே)வளைந்துதிரையும் ஒளிறையுடைய வயிரம்இனழத்த,

* "பரியகம் ஆவது பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம்—பின்னியதொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம்—தன்னொடுதொடக்கித் தமணியச்சிலம்பின்—புறவாய்கூழ்ந்து புணர்வைப்பதுவே"

அசு சிலப்பதிகாரம்

மரகதம்தாள்செறி-மரகதக்கடைச்செறியையும், காந்தள் மெல்லிரல்கரப்ப

அணிந்து - காந்தள் மலர்போலு மெல்லியவிரல்கள் (அவற்றுள்) மறையவ

ணிந்து, சங்கிலிநுண்னதொடர் பூண்ஞாண் - வீரசங்கிலியையும் நுண்ணிய

சங்கிலியையும் பூணப்படும் நானையும், பூண்ஞாண் சவடிசரப்பனி முதலாயின. புனைவினை ஆரம்ஒடு - (கையால்) புனையப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய முத்தாரத்தோடு, அம்சமுத்த அகம்வயின் அணிந்து-அழகியகழுத்தினிடத்தேயணிந்து, கயில்கடைகாமர் தாமணிசெயத்தரு ஒழுங்கிய கோவையில்-(சங்கிலிமுதல் ஆரம் இறுதியாயுள்ள அணிகளுக்கெல்லாம் தலையொன்றும்) கோக்குவாய் தொட்டங்கி வீருப்பஞ்செய்யும் களங்கமில்லாத பலமணிகளால்-துக்கமாகச் செய்தபின்னாலால், சிறுபுறம்மறைத்து - பிடரியை

மறைத்து, ஆங்குஅசை “சங்கிலிநுண்டொடர் பூஞ்ஞான் புனைவினை—
தொங்கலருத்தி திருந்துங்கயிலணி—தண்கடன்முத்திங் றகையொரு கா
முனைக்—கண்டபிறவுங் கழுத்துக்கணிந்தாள்” என்றார் பிறரும். இந்திர
நீலத்து - இந்திரநீலத்தால், இடை இடைதிரண்ட சந்திரபாணிதகைபெறு
கடிப்பினை - இடையிடையே (பயிலமுசுப்பில்) கட்டியவயிரங்களால்அழகு
பெற்றகு தம்பையை, அம்காது அகவயின் அழகுஉற அணிந்து - அழகிய
வடிந்த காதின்கண் அழகுமிகவணிந்து, “நூலவராய்ந்து நுவலரும் கைவி
னைக்—கோலங்குவின்ற குணஞ்செய் கடிப்பினை —மேல்வராயினு மெச்ச
விறலொடு—காலமை காதிற் கவின்பெறப்பெய்தாள்” என்றார் பிறரும்.
தெய்வ உத்தியொடு—சீதேவியார் என்னும் அணியோடு, வலம்புரி செரு
நீர்—வலம்புரிச் சங்கின்கடையும், தொய்யகம்—பூரப்பாளையும்; புல்லகம்—
தென்பல்லி வடபல்லியும், தொடர்ந்த தலைக்கணி (ஆகிய இவைதம்மில்)
தொடர்ந்தொன்றான தலைக்கோலத்தை, கைநர் ஓதிக்குமாண்பு உற அணிந்
து—கரியபெரிய கூந்தலுக்கு அழகுமிகவணிந்து, கூடல் உம் ஊடல் உம்
கோவலற்கு அளித்து—கூடலையும் பின்பு ஊடலையும் அக்கோவலனுக்குத்
தந்து, பாடுசேக்கை அமைபள்ளிஉள் இருந்தோள்—பெருமையோடுபயிற்
கையமைந்த பள்ளியிடத்தேயிருந்தமாதவி, ஊடல் ஆவது எண்ணில் காமம்
எரிப்பினும் மேற்செலாப்பெண்மையு நாணுமழிந்து வந்து குறையற்றுக்கூடு
மளவும் நீலிர் பிரிவாற்றியிருந்தீர் அன்பிலீர் என்றல். அளித்தல் ஆவது
அதனால் வருந்துன்பத்தைத் தருதல்.

உவப்பு என்னும் வினையெச்சத்தின்
முடிபாகிய ஆடி ஊட்டி செறிவி அணிந்து செறித்து
உழுது அணிந்துமறைத்து அணிந்து என்னும் வினையெச்
சங்கள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு அளித்து என்னும்
வினையெச்சத்தின்

முதனிலையயம் அவ்வெச்சம் இருந்தோள்
முதனிலையயங்கொண்டன.

என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின்

உவாதலைவந்தென (விழவிற்குக் கொடியெடுத்த நாள்முதல் இருபத்
தெட்டுநாளும் விழவுநடந்து பின்னாலில் கொடியிறங்கி விழவாற்றுப்படுத்

கடலாட்டுக்காதை.

அரு

தநாளில்) பெளரணைவர,
வந்தென வினையெச்சத்திரிபு. உருகெழுமுது ஊர்
(பகைவர்) உட்கச்செய்யும் பழைய
ஊரினினும். தொ-சொ-உ-ச-ஞ. “உரு வுட்காகும்
புரையுயர்வாகும்” என்பதனால் அதிக. உட்கல்-அஞ்சல்,
பெரு நீர் இரியல்போகும் மாக்கள்ஓடு - கடற்கரைக்கண்
(இடம்பிடிக்க) வினாந்து
செல்லுமக்களோடு, பெருநீர் “கங்கைக்கண்ணிடைச்சேரி”
என்றும் போலநி ன்றது. மடல்அவிழ்கானல்
கடல்விளையாட்டு (தானும்) இதழவிழ்ந்தகானலையுடைய
கடல்விளையாட்டுள், கானல் மெய்தனிலத்தினஞ் சோலை.
காண் டல் விருப்பு வேண்டினள் ஆகி
(தோல்விவெற்றிகளை) காணும் விருப்பத் தால் கோவ
லனை வேண்டினளாகி, வேண்டினளாகி என்பது அவன்
வேண் டாமையை உணர்த்தி நின்றது குறிப்பெச்சம்.
பொய்கை தாமரைபுள் வாய் புலம்ப—பொய்கைகளில்
தாமரைப்பூவாகிய படுக்கையிற் றுயின்ற பறவைகள்
அத்தயிலினின்று வாய்விட்டுப் புலம்பாநிற்கவும்,
வைகறையா மழ் வாரணம் காட்ட—வைகறைப் பொழு

ஸதக் கோழிகள்காட்டாநிற்க

வும், வைகறைவிடியல் வைகு அறைஎன்பிரித்து அற்றைநாட் பொழுதுகழி
ந்ததுதல் எனப் பொருள்கொள்க. வெள்ளி விளக்கம் நன் இருள் கடிய—
சந்திரனது வெள்ளிய கிரணம் செறிந்த இருளையோட்டா நிற்கவும், வெள்
ளிவிளக்கம்சந்திரன் எனினும் அமையும். தார் அணி
மார்பன் ஒடு (தன் வே ண்டிகோளால் உடன்பட்ட)
மாலைபையணிந்த மார்பையுடைய கோவல னோடு, பேர்அ
ணி அணிந்து—அணிதற்குரிய

ஆபரணங்கள்முற்றும்அணிந்து, வானம்
வண்கையன்அத்திரி ஏற—மேகம்போலும் கொடுத்தலை
யுடையகை வையுடைய அக்கோவலன்
கோவேறுகமுதையிலேற, மான் அமர்நோக்கி
உம் வையும்ஏறி—மான் விரும்பும் பார்வையையுடைய
லாவண்டிலில் ஏறி.

அம்மாதவியும்கொல்

வாரணம் என வாளாகுநினமையால்
சங்குங்கொள்க. வந்தெனஎன்
னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய வேண்டினளாகி அணிந்து என்னும் எச்
சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டு, ஏற என்னும் வினையெச்சத்தின் முடி
பாகிய ஏறி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைக்
கொண்டன. புலம்ப •காட்ட கடிய என்னும்
வினையெச்சங்கள் ஏறிஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலை யைத்
தனித்தனிகொண்டன.

கோடி பலஅடுக்கிய கொழுநிதிக்குப்பை -
கோடியென்னும் இலக்கத் தைப்பலகோடி
மேலடுக்கப்பட்ட வளவியநிதிக்கு வியலையுடைய,

மாடம் மலிமறுகின் பீடிகை தெருவின் - மாடங்கள்

நிறைந்த வீதிகளையுடைய

கடைத்தெருவின்சன், மலர்அணி ஒழுக்கத்து-மலர்நிலையின் வரிசைபோல,
மங்கலம் தாசியர் - அழகியபணிப்பெண்கள், மணிவிளக்குஎடுத்து - விளக்
கையு மாணிக்கவிளக்கையு மெடுத்த, ஆங்கு அலர் கொடி அறுசும்நெல்லும்
வீசி - அவ்விடத்துமலகையும் கொடியறுகையும் நெல்லையும்சுந்தி, தம்க
லன் ஒலிப்ப இருபுடை மருங்கின் உம் திரிவன பெயரும்-தமது ஆபர

அங்

கில்ப்பதிகாரம்

ணங்கள் (ஒன்றோடொன்று தாக்கி) ஒலிக்க இரண்டிபக்கத்திலும் திரிந்து
செல்லும், திருமகள் இருக்கைசெவ்வன்கழிந்து - திருமகளுக் கிருப்பிடமா
கிய அக்கடைத்தெருவை வேறுகக்கழிந்து, நீங்குதற்கு அருமைதோன்றத்
திருமகளிருக்கை என்றார், செவ்வன் செம்மை என்னும்பண்படியாக வந்த
பெயர்ச்சொல், அம்பதப்புணர்ச்சிக்கண் வந்தசாரியையிடைச்சொல், மத
ரம்வாரி வளம்தந்து ஓங்கிய - மகரமீன்களையுடையகடலினது வளத்தைக்
கொண்டிருதலால் உயர்ச்சிபெற்ற, வளம்ஆவதுசங்குமுத்தப் பவளமுத
லியன், நகரமீதிநடுவென்போகி - நகரத்தினது வீதியினடுவே சென்று,
கலம்தரு திருவின்புலம்பெயர் மாக்கள் - மாக்கலங்கள் தரும்செல்வத்தின்
பொருட்டால் (தாம்பிறந்த) இடத்தினின்று பெயர்ந்த பிறதேசத்தார் பல
ரும், கலந்து இருந்து உறையும் இலங்கு திராவேலை வரைப்பின் - (ஒருநி
லத்தாரணப்போல்) கலந்து நெருங்கியிருக்கும் வீளங்கிய அலைகளையுடைய
கடற்களையின்கண், விரிதிரா வாலுகத்துப் பரப்புஇன்-விரிந்த அலைகள்கொ
ழித்தவெண்மணற் பரப்பினையுடைய, கூலம் மறுகில்-பலகூலங்களையுங்குவி
த்த வீதியில், கொடிஎடுத்து நுவுலும் மாலை-(இன்னசாதிக்கு இன்ன அண்டெ
ன்று)கொடிகொடுத்துச்சொல்லும்ஒழுங்கினையுடைய,சேரிமருங்குசென்று
எய்தி-சேரியிற்போய் (நெய்தலுங்கானலை)அடைந்து, வண்ணம் உம்சாந்து
உம் மலர்உம்சுண்ணம் உம்-(தொய்யிலெழுதும்) வண்ணங்களுஞ் சந்தனக்

குழம்பும் மல்லரும் சண்ணப்பொடியும். பண்ணியம்பகுதி உம் பகர்வோர் விளக்
 கம் உம் - பண்ணிகாரவர்க்கங்களுமாகிய இவைகளை விற்போர் (வைத்தவிளக்
 குகளும், செய்வினை கம்மியர் கைவினைவிளக்கம் உம் - செய்யுந் தொழிலில்
 வல்லபணித்தட்டார் பணிபண்ணும் (இடங்களில் வைத்த) விளக்குகளும்,
 காழியர் மோதகத்த ஊழ் உறு விளக்கம் உம் - பிட்டு வாணிப்பிட்டு (விற
 கும் இடங்களில்) முகையாக வைத்தவிளக்குகளும், கூனியர் கார் அகல்
 குடைகால்விளக்கம் உம் - அப்பவாணிபர் கரிய அகலையுடைய குடைத்தண்
 டில் வைத்தவிளக்குகளும், கொடைநவில் மகடே கடைகெழு விளக்கம்
 உம் - (பல பண்டங்கடையும்) விற்குமிலேச்சப் பெண்தள் தங்கடையில்
 வைத்த விளக்குகளும், இடை இடைமீன் விலைபுகர் வோர்விளக்கம் உம் -
 இடையிடையே மீன்விற்போர் (வைத்த) விளக்குகளும், இலங்குநீர் வரை
 ப்பில் கலம் காண்விளக்கம் உம் - நிற்கும் நாடு (இன்னதென) மரக்கண்
 களை யகழ்க்கும் விளக்குகளும், இலங்குவலை பரதவர் மீன்நீயில் விளக்
 கம் உம் - (மீன்களை) குறுக்கிட்டுப் படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர்
 கள் திமிலில் வைத்த விளக்குகளும் “முந்நீர்நாப்பட்டியிற்சுடர்போலச்-
 செம்மீனிஹைக்குமாத விசம்பின்” என்றாற்பிறரும். மொழிபெயர் இடத்
 தோர் ஒழியா விளக்கம் உம் - பாடையேறுபட்ட தேயத்திலுள்ளோர் பிற
 துறைகளிற் பேரகாமல் (பனைக்கால் நடட்டியதன்மீது மண்ணிடெரிக்கும்
 தீநாறு என்னும்) விளக்குகளும், கழிபெரும்பண்டம் காவலர் விளக்கம்
 உம் - மிக்கபெரிய பண்டங்கடையுடைய பண்டசாலை காப்போரிட விளக்கு.

கடலாட்டுக்காதை.

அள

களும், துண்வினைகம்பியர் வினைசெய விளக்கம் உம் (செய்தற்கரிய) துண்ணிய தொழிலில் வல்ல கம்பியர்கள் வினைசெய்யும் (இடங்களில்வைத்த) விளக்குகளும் (ஆகிய இவைகள்) என்னு வரம்பு அறியா - எண்ணிக்கை வரம்பாலதித்தற்கரியவாகி, ஒருங்கு இயைந்து ஈண்டி—ஒரு சேரப்பொருந்தி நெருங்குதலால், இடி கவப்பு அன்ன - நெள்ளாத மாவைக் கலந்தா லொத்த, ஈர் அயிர் மருங்கின்—மிகவும் துண்ணிய மணல்மேல் (இட்ட) கடிப்பதை காணும் காட்சியது ஐகி—வெண் சிறுகடுகும்(புலப்பட)காணும் காட்சியையுடையதாகி, வீங்கு நீர்ப்பார்ப்பு இன்—மிக்க நீர்ப்பார்ப்பினுள்ள, லீலா தாமரைமலர்—வாசனையையுடைய தாமரை மலர்களையுடைய; மருதம்வேலியின்—மருதநிலத்திலும், மாண்பு உறதோன்றும்—அழகு மிகத் தோன்றும், கைதைவேலி—தாழ்வைய வேலியாகவுடைய, நெய்தல் கா னல்—நெய்தனிலத்திலுள்ள காணலின் கண், காணல் இளஞ்சோலை. பொய் தஞ்சையம்ஒடி—வினையாட்டுப் பெண்களோடு, பூங்கொடி பொருந்தி—பூங் கொடிபோல் வாளாகிய மாதவி வினையாட்ச்சென்றுபொருந்தி:—

எழிதுபோகி எய்தி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒன்ற னையொன்று கொண்டு முடிந்து பொருந்தியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன. ஈண்டி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் தோன்றும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் நெய்தல் என்னும் வினாமுதற் பொருளையுங் கொண்டன.

நிலா நிலா எடுத்த—வரிசை வரிசையாகக் குவித்த, புனாநீர் காட்சி ய—குற்றமற்ற தோற்றத்தை யுடைய, மலை பல்தாரம் உம்—மலைகள் தந்த பலபண்டங்களும், கடல் பல்தாரம் உம் வளம்—கடல் தரும் பலபண்டமு மாகிய வளங்கள், தலைமயங்கிய இல் துளங்கல் இருக்கைஉம் - இடங்கள் தோறும்யங்கிக் கிடக்கின்ற தமதிட்த்து (மரக்கலங்கள்) அசைகின்ற து ஹைமுகங்களும், அரசு இளங்குமாரரும்—அரச குமாரர்களும், உரிமை சுற்றம் உம்—அவர்களது உரிமைச்சுற்றமும், பரத குமாரரும்—வணிக குமாரர்களும், பல்வேறு ஆயம் உம்—அவர்களது பல்வேறுவகைப் பட்ட பெண்கள் கூட்டமும், ஆடுகளம்மகளிர் உம்—அரங்கிலாடும் பெண்களும், பாடுகளம்மகளிர் உம்—பாடுகண்டத்தையுடைய பெண்களும், தோடு சொள் மருங்கில்—கூட்டங்கொண்ட விடங்கடோறும், தோடு தொகுதி.

தோடு கொள் மருந்து என்பதற்கு - இதழையுடைய பொழிவிடத்து என்னும் அமையும். அரசார்க்கும் வணிகர்க்கும் அவரோடு புனலாடன் மரபன்மையால் உரிமையென்னுது பல்வேறாயம் என்றார். கால்குழி எழினி உம்—காலைச் சூழ்தலையுடைய திரையும், வேறுவேறுகோலத்து (முற்கூறிய) வெவ்வேறு கோலமும், வேறுவேறு கம்பலை - வெவ்வேறு ராவாரமும், விண் பொரு - விண்ணுலகிற்சென்ற, பெரும்புகழ் - பெரிய புகழையுடைய, கரி தரல் வளவன் - கரிகாற் பெருவளவன், தன்பதம் கொள்ளும் தலைநாள்

அஅ

சிலப்பதிகாரம்

பேல - புதுப்புனல் விழவு கொண்டாடும் தலை நாளைப்பேல, அயர் சாறு களத்தின் - நடக்கும்விழுவின் இறுதியில் (புனலாடும்) இடங்கறும், விறுபெற தோன்றி - பெருமை பெறத்தோன்றா நிற்க, தோன்றி விளையெச்சத்திரிபு தோடு என்பதனோடு கம்பலையையும் எழி னி என்பதனோடு கோலத்தையுங் கூட்டி எதிர்

நிரனி னறையாகக்கொள்க, கடல்களாமெலிச்சும் - கடலினது

களையைக் குத்தி யிடுக்கும், காவிரிபேர் யாது - காவிரி யென்னும் பெரிய புகார்முக மெங்கும், இடம்கெட ஈண்டியநால் வகைவருணத்து - இடமில் லையாக நெருங்கிய நால்வகை வருணத்திலுள்ளோரது, அடங்கா கம்பலை - ஒழிங்குதலில்லாத ஆர்வாரமானது, உடங்கு இயைந்து ஒலிப்ப-ஒரு சேரக்கூடி யொலிக்க, கடல் புலவு கடிந்தமடல் பூதாழை சிறைசெய் வேலியின் அகலயின் - கடலினது புலால் நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடல் விழும் பூவையுடைய தாழையாற் சிறையாகச் சூழப்பட்ட இடத்தில் இடம் என்பது ஈடு. ஓர் புண்ணீரில் புதுமணல் பரப்புஇன்—ஒப்பில்லாத புண்ணீரத்தி னிழையுடைய அழுக்கில்லாத மணற்பரப்பினிடத்து, ஓவியம் எழினிசூழ உடன்போக்கி - சித்திரம் எழுதிய திரையைச் சூழவிரைத்து, விதானித்து படுத்தவெண்கால் அமளியினை—மேற்கூறிக் கட்டிமுடித்த யானைக்கொம்பாற் கடைந்தகாலையுமுடைய அமளியின் மேல், வெண்ணை முள்.

னத்தி னுணருங்கிளவி. வருந்துபு நின்ற வயந்தமாலைகை—வருந்திநின்ற வயந்த மாலையின் கையின் கண்ணுள்ள, நல்யாழ்—இன்பம் விளைத்தற்குக் காரணமாகிய வீணையை, திருந்துபு செவ்வன்வாங்கி — திருத்தமாக மகிழ் வோடு வாங்கி, பின்னர் ஊடலொடு வாங்குதலால் செவ்வன்வாங்கி என்றார். மாமலர் நெடுங்கண்மாதவி — கரியமலர்போலும் நெடியகண்களை யுடைய மாதவி, கோவலன் தன்னிடம் கொள்கையின் இருந்தனள்—கோவ லனோடும் சேரவிருந்தாள். என்று.

அமளியிசை வாங்கி இருந்தனள் எனமுடிக்க - தோன்ற ஒலிப்ப என் னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் இருந்தனள் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

எ—ஆவது கானல்வரி.

—:0:—

கடலாழிய கோவலனும் மாதவியுமகிழ்க் கானலின் கண்ணிசழ்ந்த யாழ்ப்பாட்டு என விரிதலால் உருபும்பயனும் உடன்றொக்க ஏழாம்வேற்று மைத் தொகையிலைத் தொடராய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்ருநியாயிற்று. இதனுட் கதை நிகழ்ச்சியின்மையால் கானல்வரிக் காதை என்னுதுகானல் வரி என்றார்.

கானல்வரி.

அ/க

அ

கட்டுரை.

சித்திரப் படத்துப்புக்குச் செழுங்கோட்டு மலர்புனைந்து - மைத்தடங் கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப் - பத்தருங் கோடுமரணியு நரம்புமென் - நித்திறத்துக்குற்ற நீங்கிய யாழ்கையிற் றொழுதுவாங்கிப் - பண்ணல் பரிவுட்டணையாராய் தறைவரல் - கண்ணியசெலவு வினையாட்டுக் கையூழ் - கண்ணிய குறம்போக்கென்று நாட்டிய - என்வகையாலிசையெ

ழிஇப் பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - மரகதமணிக்காழ் செறிந்த மணிக்
காந்தன் - மெல்விநில்கள் பயிரவண்டின் கிளைபோலப் - பண்ணரம்பின்
மிசைபடர - வார்தல்வடித்தலுந்தலுறழ்தல் - சீருடனுருட்டறெருட்டலெள்
ளல் - ஏருடைப்பட்டடைபென் - இசையோர் வகுத்த வெட்டுவகையின் -
இசைகரணத்தப் பட்டவகை செவிதொரி - ஏவலன்பின் பணியாகெனக் -
கோவலன்னை மாழ் நீட்டவவனும் - காவிரியை நோக்கினவுந் கடற்காண்
வரிப் - பாணியுமாதவி தன்மனமசிழ - வாசித்த ரெடவகு மன்னே.

இ-ள். சித்திரம் பட்டதுடன் புக்கு - சித்திரித்த உறையிற்புகுந்து, செழு
கோமி மலர் புனைந்து - வளவிய கோட்டுறுப்பில் மலர்மாலையைத் தரித்து
“வீழ்மணி வண்டிபாய்ந்து மிதித்திடக் கீழித்தோலை - குழமணிக்கோட்டு
வீணை” எனச் சிந்தாமணியிற் காந்தருவதத்தையார் இலம்பகத்திற்காண்க.
இது அந்நிலக்கருப்பொருள்களுள்ளுன்று. மைதடம்கண்-மையெழுதிய அக
ன்ற கண்களையுடைய, மணங்கோலம்ம்களிர்போல்-மணக்கோலத்தைபுடைய
பெண்களைப்போல, வனப்புளவதி-அழகுவாய்பாது, உவமையும்பொருளும்
ஒற்றுமையுண்மையால்பொருளின்ரெழுதியுவமைக்கேற்றித்தொழிலுவமம்
ஆகக்கொள்க * பத்தர்உம் கோடுஉம் ஆணிஉம் நரம்புஉம்என்ற-பத்தர்கோடு
ஆணிநரம்புஎனக் கூறப்பட்ட, இத்திறத்து குற்றம் நீங்கிய-இக்கூறுபாடுக
ளாகிய வுறுப்புக்களின் கண்ணுள்ள குற்றத்தினின்று நீங்கிய, யாழ்கையில்
தொழுதுவாங்கி-(வயந்தமாலே நீட்டிய) வீணையைக்கையாற்றெழுது வாங்
கிகுற்றம் ஆவது ஒவ்வோ ருறுப்பிற்குக் கூறிய அளவையி னின்று வேறு
படுதல். பண்ணல் - இண்கினை பகை நட்பு ஆன நரம்புகள் பெயருந்
தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலும், பரிவட்டனை - வீக்கினநரம்
பை அகம்புறமாகிய விரல்களால் கரணம்செய்து தடவிப்பார்த்தலும்,
ஆராயதல்-ஆரோகண அவரோகண வகையாலிசையைத்தெரிதலும், தைவ
ரல் - சுருதியெற்றதலும், கண்ணிய - கருதத்தக்க, செலவு - ஆளத்தியிலே
நிரம்பப்பாடுதலும், கையூழ் - பாடகினைத்தவண்ணத்தில் சந்தத்தை விடுத்
தலும், வினையாட்டு - வண்ணத்திற்கெய்த பாடல்களை பின்பமாகப் பாடு
தலும், குறம்போர்க்கு என்று - குடகச்செலவு துள்ளற்செலவு பாடுதலும்
என, நாட்டிய எண்வகைஆல் (இசைநூலில்) நிறுத்திய எட்டுவகையால்,

* கோடேபத்தர் ஆணிநரம்பே - மாடகமெனவரும் வகையினதாகும்.
இவையாழிதுறுப்பு என அறிக.

இசை எழீஇ (தூர்முதலிய) இசைகளையெழுப்ப, * பன்வகைஆல் பரிவு தீர்ந்து - பண்ணின் வகையால் வருத்தநீங்க, தீர்ந்து விளையெச்சத்திரிபு.

இசை பண்ண இருவகைய ஆதலால் பண்ணுள்தூர். மரகதமணி காழ் செறிந்த - மரகத வயிரங்களாலாகிய வளையல்செறிந்த, மணிகார்தள் மெல் விரல்கள் - அழகிய கார்தள்போன் நகையிலுள்ள மெல்லிய விரல்கள், பயிர - ஒலியையுடைய, வண்டின் கிளைபோல - வண்டின் கூட்டம்போல் (வண்டினொவிபோல என்பதுபொருள்) "பசும்பொன்யாழ்-நரம்புதேனூர் தென்தீண்டி" என ஷே இலம்பகத்தில்வருதல்காண்க. பன்-கீக்குதலமைந்த, நரம்பு இன்மிகை படர - நரம்பின்மேற்செல்ல, வார்தல் வடித்தல் உறழ்தல் உந்தல் - எடுத்தலும் படுத்தலும். நலிதலும் கும்பித்தலும், தீர்உடன்-முறையேடு, உருட்டல் தெருட்டல் எள்ளல் பட்டடைஎன் - உருட்டலும் தெருட்டலும் எள்ளலும் பட்டடையுமென, இசையோர் வருத்த - இசை நூலோர்கூறிய, எட்டுவகையிள் இசைகரணத்த பட்டவகை செவ்விது ஓரீஇ - எட்டுவகைப்பட்ட பண்ணின் கிரியையிற் பொருந்திய குற்றத்தைச் செவ்விதாகநீக்கி, இசையும்பண்ணும் வேறன்மையால் இசை என்றார். அன்பின் ஏவல்பணி ஆகன - அன்பினையுடைய ஏவலன் போலப்பணித்த வழியில் நிற்கன, "மாலை-சூழ்மணிக்கோட்டு வீணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி-ஊழ்மணி மிடறுமொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறு" என்றார் ஷே இலம்பகத்தில் கோலவன் கையாழ்நீட்ட - கோலவன்கையில் வீணையநீட்ட, அவன்உம் காவிரியை நோக்கினஉம் கடல்கானல் வரிப்பாணிடம் - அக்கோலவனும் காவிரியைக் கருதிய சிறப்புக்கோடும் கடலின்கண் கானல்வரி இசையையும், மாதவி தன்மனம் மகிழவாசித்தல் தொடங்கும் - மாதவியினது மனங்களி கூர வாசிக்கத் தொடங்குகின்றன. மன் ஏ அசை நிகைகள்.

ஆற்றுவரி.

இடைமடக்காய்

அறுசீரான்வந்த

ஒருபோது கொச்சகம்.

த.

திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோல்துவேசச்சிக்
கங்கைதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாய்வாழிகாவேரி.

கங்கைதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாதொழிதல்கயற்கண்ணாய்
மங்கைமாதர்பெருங்கற்பென்றறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

2. மன்னுமாலேவெண்குடையான்வளையச்செங்கோல்துவேசச்சிக்
கன்னிதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாய்வாழிகாவேரி
கன்னிதன்னைப்புணர்ந்தாலும்புலவாதொழிதல்கயற்கண்ணாய்
மன்னுமாதர்பெருங்கற்பென்றறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

*. பர்வோடணைதலிசையென்றார் பண்ணென்றார் - மேவர்ப்பெருந்தா
னமெட்டரலும்-பாவாய் - எடுத்தென்முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்புடுத்த
சுமையாற் பண்ணென்று பார்.

கானல்வரி.

ககக.

உ.

உழுவரோதைமகவோதையுடைநீரோதைதண்பதற்கொள்
விழுவரோதைசிறந்தார்ப்பநடந்தாய்வாழிகாவேரி.

விழுவரோதைசிறந்தார்ப்பநடந்ததெல்லாம்வாய்க

மழுவரோதைவளவன்றன்வள்ளேவாழிகாவேரி.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்கள்.

க. இ-ள். திங்கள் - சந்திரனைப்போத்த, மாலை வெண்குடையான்-முத்

தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையானாகிய, சென்னி-கரிகாற்பெருவளவன், செங்கோல் அதுஒச்சி - செங்கோல்செலுத்தி, கற்கைதன்னைப்புணர்ந்தால் உம் - கற்கையென்னுமகளைப்புணரினும், காவேரி - காவேரியே, புலவாய் - நீ பிணங்காய், கயல் கண்ணாய் - கயலாகிய கண்களையுடையாய், காவேரி - கற்கைதன்னை புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் - கற்கையென்னுமகளைப்புணரினும் நீ பிணங்காதிருத்தல், மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு என்று அறிந்தேன்-பெண்களது பெருங்கற்பியலென்றறிந்தேன், வாழி - நீ வாழ்க.

இவ்விந்ருவந்த பாங்கிபிரிந்த தலைவனோ டோதுவக்குந் தலைவியைப் புகழ்தல். மெய்ப்பாடி உவகைஇவற்றைக்குறிப்பித்துநின்றது. ஆன்மாக்களி. டத்துத் தண்ணளியையுடையன் என்பார்வெண்குடையான் எனவும், நயி நிலைமையினின்று கோடாதவன் என்பார் செங்கோலது ஒச்சினவையும், இவற்றோடு இவன் ஆண்ட எல்லை கற்கைக்கரை காறும் என்பார் கற்கைதன்னைப்புணர்ந்தாலும் எனவும்கூறினார். கற்கை தன்னைப்புணர்ந்தல் ஆளுகைமேல் நிற்கலால் உதாரவணி. பின்வருவதற்குக்கொள்க. நதிவிற் கயலுள தாதலிற் கயற்கண்ணாய் என்றார். செங்கோலது அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. முன்னின்ற வாழி முன்னிலை அசை.

உ. இ-ள். மன்னுமாலை வெண்குடையான் - நிலைபெற்ற முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையையுடைய கரிகாற்பெருவளவன், வளைய (எல்லாநிலமும்) தன்னுட்பட, செங்கோல் அதுஒச்சி-செங்கோல்செலுத்தி, கன்னி தன்னை புணர்ந்தால் உம் காவேரி புலவாய் - குமரியைப்புணரினும் காவேரி நீ பிணங்காய், கன்னி தன்னை புணர்ந்தாலும் புலவாது ஒழிதல்-குமரியைப்புணரினும் நீ பிணங்காதிருத்தல். கயல்கண்ணாய்-கயலாகியகண்களையுடையாய், காவேரி-மன்னுமாதர் பெருங்கற்பு என்று அறிந்தேன்வாழி-பெண்களது பெருங்கற்பியலென்றறிந்தேன் நீ வாழ்க.

முன்னர் வடக்கினெல்லை கூறியதுபோல இதனால் தெற்கின் எல்லை கூறினார்.

௩. இ-ள்: உழவர்ஓதை - உழுதொழில்செய்வோர் ஆரவாரமும், மகம் ஓதை-யாகஞ்செய்வோர் ஆரவாரமும், உடைநீர் ஓதை (கோலிய அணையை) உடைத்துச் செல்லும் நீர்ப்பெருக்கி ஓரவாரமும், தண்பதம்கொள்விழவர் ஓதை - புதுப்புனல்விழவுகொள்ளும் விழவினராரவாரமும், சிறந்த ஆர்ப்ப-யிக்கொலிக்க, காவேரி நடந்தாய் - காவேரியே நீ நடந்தாய், விழவர்ஓதை-

கூஉ

சிலப்பதிகாரம்

புதுப்புனல் விழவுகொள்வோர் ஆரவாரமும், வாய் கா வாய் வரும் வழி னாய்க்காத்த, மழவர்ஓதை - இளமைப்பருவமுடைய மள்ளர்கள் செய்யும் ஆரவாரமும், சிறந்த ஆர்ப்ப - யிக்கொலிப்ப, நடந்தது எல்லாம் - நடத்த லெல்லாம், வளவன் தன்வளன் ஏ - கரிகாற்பெருவளவனது வெண்குடை செங்கோலின் வளங்களே, காவேரி - வாழி - வாழ்க. ௭ - அ.

இவளது வெண்கொற்றக்குடை செங்கோலிலாவதனால் காலிரியினிடை யறுவொழுக்கும் அதனாவரும் செல்வங்களும் உளவரம் என்பார் வளவன் தன்வளனே என்றார். வாய் வழி "வாய்நன்கமையார்க்குளனும்" என்பதனா லறிக. ஆற்றுவரி இசைப்பாவுறுப்பினுள் ஒன்று.

சார்த்துவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

இது நகர்மேற் சார்த்திக் கூறுதலால் சார்த்துவரி ஆயிற்று.

க. மோதுமுதுநிலையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாய்ச்சங்கம்
மாதர்வரிமணன்மேல்வண்டதுமுதுழிப்பமாழ்ச்சியை
கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவனைமாலைப்

போதுபுறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புக்காரோயெம்மூர்

2. காதலரீகிக்கழிக்கான்றகையுறைகொண்டென்பின்வந்தார்
ஏதிலர்தாமாகியரயிரப்பிறப்பதையாங்கறிகோமைய
மாதரார்கண்ணுமதிநிழனிரிணைக்கண்டுமலர்ந்தநீலப்
போதுமறியாதுவண்சேலார்டம்புகாரோயெம்மூர்.

3. கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்சுடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
அரியஞள்பொய்த்தாரறனிலொன்றேழையம்யாங்கறிகோமைய
விரிகதிரவெண்மதியுபீன்கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்
புரிவளையுமுத்துங்கண்டாம்பல்பொதியலிழங்கும்புகாரோயெம்மூர்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்கள்.

(சு.) மோதுமுது திரையால் மொத்தண்டு - களையொடு பொருதும் பெ
ரிய அலையால் தாக்கப்பட்டி, போந்து அசைந்த சங்கம் முரல்வாய், (அதி
வின்று) நீங்கித் தளர்ந்த சங்குகள் ஒலிக்கும் வாயால், மாதர்வரி மணல்
மேல் வண்டல் உழுதுஅழிப்ப - அழியே நிறத்தையுடைய மணலின்மேல்
மகளிர் விளையாட்டை யுழுத்திக்காறிற்ப, மாழ்கி - மயங்கி, கோதைபரிந்து
அசைய - (கடைகூடாக்) கூந்தல்சட்டினின்று சோர, மெல்விரலால் கொ
ண்டு ஓச்சம் குவளைமாலை போது புறங்கணிப்ப - (தமது) மெல்லியவிர
ல்களால் கொண்டு ஓச்சாறிற்கும் குவளைமாலைபின் கண்ணுள்ளமலரைப்புற
த்தில்) கடைக்கணித்தலால், போவார் சண்போகா புகார் ஏ ஏம்மூர்-செல்

கானல்வரி.

சுந.

லும் விளையாட்டிமகளிர் கண்கள் (செல்லும் வழிமேற்) செல்லுதலொழிந்த
காவிரிப்பூம்பட்டினமே எமதுராம்.

கரிகரற் பெருவளவனது ஆற்றைப்புசும்ந்தகறி, அதனாற் சிறந்த நக
ர்ச்சிறப்புக் கூறுவார் தலைவியிளமைத் தன்மை பாங்கிகுறல் என்னுந் து
றைமேலேற்றிக் கூறினார். தாம் விளையாடும் சிறுநிலைச்சிறைத்த சங்கினை
வெகுண்டு கடைகூடாத கூந்தல்கூடக் சட்டிய குவளைமாலையைக் கொண்டு
ஓட்டிதலால் வெகுளிஎன்னும் மெய்ப்பாடும் அம்மாலைபின் கண்ணுள்ளமலர்

விழிப்பைப் பார்ப்போர் நோக்காக் மருண்டமையால் மருட்கையென்னு
மெய்ப்பாடும் காண்க, ஐயஅசைநிலை, போதுகிண்கிணியாய்க் கொள்ளுமல
ராதலால் புறங்கணிப்ப என்றார், ஏ பிரிநிலை.

உ. இ-ள். கழிகானல் காதலர்ஆகி - சுழிபின்கண்ணுள்ள கானலில் (என்
மேல்) விருப்பமுடையராய், கையுறைகொண்டு என்பின்வந்தார் - கையு
றையேந்தி (யான்ஐதற்கும்சமயம் நோக்கி) என்பின்வந்த நிற்றதலைவர், தாம்
ஏதிலர்ஆகி(இன்று)தாம் அயலாராகி, ஆங்குயாம் இரப்பநிற்பது அறிகோம்-
அவ்விடத்து (இன்று) நாம் இரக்க நிற்றலையறியா நிற்போம்; மாதரார்
தண்ணும—பெண்களது கண்ணையும், மதிநிழல் நீரின்கண்டு மலர்ந்த நீலம்
போதும்—சந்திரனது கிரணத்தின் தன்மையைப்பார்த்து மலர்ந்த நீலமல
ரையும், அறியாது வண்டு ஊசலாடும் புகார் ஏ எம்மார்—(வேறுபாடறியா
மல்) வண்டிகள் ஊசல்போல வருவதுபோவதுமாய்த்திரியும் புகாரோ யெம்
மாராம்.

ஏதிலர்தாமாகி என்றமையால் அமையும்நோக்கி நிற்றதலைவன் இன்று
அயலானபேரல் காலந்தாழ்த்தமையால் தலைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழை
ப்பேற்றல் என்னும் துறையும் மெய்ப்பாடுவருத்தமும், இவன் குறிமருண்ட
மையை வண்டின்மேலேற்றி உள்ளுறையுமமும் படக்கூறினார். அறிகு
வோம் அறிகோம் தொகுத்தல். மாதரார் அழகியையுடையார், தலைவன்கிறை
ப்புறமாகக் கூறினமையால் ஆங்குஎன்றது படர்க்கையிடத்தானாகிய தலை
வனை யெனவறித.

ங. சூரியமலர் நெடுங்கண் காரினை—நீலமலர்போலும் நெடியகண்களை
யுடைய பாங்கியே, கடல்செய்வம் முன்—வருணன் முன்னர், காட்டி கா
ட்டி (உன்னை)பிரியேளென்று வற்புறுத்திக்கூறி, அரியகுள் பொய்த்தார—(ஒரு
வழித்தணத்தலால்) அரியகுளினின்றும் தவறினார், அறன் இலர் என்று - அற
மில்லாதவொன்று (நீ இயற்புழித்தலால்) ஏழையம்யாங்கஅறிகோம் (ஏழை
யமாகிய நாம்எவ்விடத்து (அறனிலொன்று) அறிவோம், விரிகதிர்வெண்மதி
உம் மீன்கண்ம் உம்ஆம் என்று—விரிந்தகிரணத்தையுடைய வெள்ளிய சந்
திரனும் நட்சத்திரமுமாமென்று, விளங்கும் வெள்ளைபுரி வளைஉம் முத்து
உம் - விளங்காநின்ற வெள்ளியவிரும்பும் சங்கையுமமுத்தையும் — பார்

த்த, ஆம்பல்பொதிஅவிழ்க்கும்—ஆம்பலரும்புமுறுக்கவிழ்க்காநிற்கும், புரா
ரோ பெய்முர்.

கடற்றெய்வங்காட்டிக் காட்டி அரியகுள்பொய்த்தார் என்பது தலைவி
நெஞ்சொடு புலத்தலும், அறனிலொன்பது பாங்கியியற்பழித்தலும், ஏழை
யம் பாங்கறினோம் என்பது தெய்வம் பொறைகொளச் செல்வோம் என்ற
லும், மெய்ப்பாடுவருத்தமும் இனிவரலும் அச்சமும், சங்கைச் சந்திரனெ
ன்தும் முத்தைநட்சத்திரமென்றும் ஆம்பல் கருநிமலர்தல் கூடலுளதாய
போது பிரிவுமுளதாக அவற்றைக் கருதாமல் தலைவன்கூறியதையே கூற்
றுப்பற்றிநின்றமை மேல்நின்றலால் உள்ளுறையுலமமும்காண்க. காட்டிக்
காட்டிதொழிற்பன்மையடுக்கு இதுவற்புறுத்தல்மேல்நின்றது. தாம்கூறிய
குள்தப்பில் தெய்வம் கடுந்துன்பஞ்செய்யும் என்பதுதோன்ற அரியகுள்
என்றார். யாங்கு வினாவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல்.
கடற்றெய்வம் எனக் கருப்பொருள் கூறினார் “தெய்வம்உணவே மாமரம்
புட்பமை - செய்சியாழின் பகுதியொடுதொகை இ - ஆவ்வகைபிறவும் கரு
வென மொழிப” தொ-பொருள்-அகத்தினையியல்-கடி - கு.

கானல்வரி.

இசைப்பாவினுள் ஒன்று.

ஓரொல்வெண்ணிறை.

- க. துறைமேயவ்லம்புரிதோய்ந்துமணலுமுததோற்றமாய்வான்
பொறைமலியும்புண்ணைப்பூவுதிர் துண்டாதுபோர்க்குங்கானல்
நிறைமதிவான்முகத்துநேர்கயற்கணசெய்த
உறைமலியுய்யாரோபூர்குணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்
- உ. நிணங்கொள் புலாறுணங்கனின் புள்ளோப்புக்கால்தலைக்கீடாக்
கணங்கொள் வண்டார்த்துலாங்கன்னிநறுஞாழல்கையிலுன்றி
மணங்கம்ழபூங்கானன்மன்னிமற்றுண்டோர்
அணங்குறையுமென்பதறியேனறிவனெலையேன்மன்னே.

ந. வலைவாழ்நர்சேரிவலையுணங்குமுன்றின்மலர்க்கையேந்தி
 விலைமீனுணங்கல்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டிவேறோர்
 தொலைவேனெடுங்கட்கொடுங்குற்றம்வாழ்தல்
 அலைநீர்த்தண்காள்லறியேனறிவனேலடையேன்மன்னே.

கந்தருவம்.

காதிரான் இடைமடக்காய்வந்த தாழிசை ஒருபோகு கொச்சகம்.

ச. கயலெழுதிலிலெழுதிக் காரெழுதிக்காமன்
 செயலெழுதித்தீர்தழுகந் திங்களோகாணீர்
 திங்களோகாணீர்தி மில்வாணர்சீதூர்க்கே
 அங்கனோவானத் தாவஞ்சிவாழ்வதுவே.

கானல்வரி.

கூடு

டு. எறிவளைகளார்ப்ப விருமருங்குமோடும்
 கறைகெழுவேற்கண்ணே கமிங்குற்றங்காணீர்
 கமிங்குற்றங்காணீர் கடல்வாணர்சீதூர்க்கே
 மடங்கெழுமென்சாபுன் மகளாயதுவே.

கூ. புலவுமீன்வெள்ளுணங்கல் புள்ளோப்பிக்கொண்டார்த்
 கலவனையெசெய்ய மணங்கிதுவோகாணீர்
 அணங்கிதுவோகாணீ ரடம்பமீர்தண்காள்
 பிணங்குநேரைம்பாலோர் பென்கொண்டதுவே.

வேறு.

எ. பொழிதருநறுமலரோபுதுமணம்விரிமணலே
 பழுதறுதிருமொழியேபணையிளவனமுலையே
 முழுமதிபுரைமுகமேமுரிபுருவவிலிணையே

எழுதரியமினிடையேயெனையிடர்செய்தவையே.

அ. திரைவிரிதருதுறையேதிருமணல்விரியிடமே
வினாவிரிதருமலரோமிடைதருபொழிவிடமே

மருவிரிபுரிமுழலேமதிபுரைதிருமுகமே
இருகயலிணைவிழியேயெனையிடர்செய்தவையே.

க. வளைவளர்தருமணலேமணல்விரிதருபொழிலே
தளையவிழ்நறுமலரோதனியவடிரியிடமே
முனைவளரிளநகையேமுழுமதிபுரைமுகமே
இழைவளரிளமுலையேயெனையிடர்செய்தவையே.

இவை ஒன்பதும் ஒருதொடர்கள்.

க. இ-ள். துறைமேய - நீர்த்துறையிற் பொருந்திய, வலம்புரி மணல்
தோய்ந்து உழுத-வலம்புரிச்சங்கு மணலிற்றோய்ந்து முக்காலமுத, தோற்
றம் மாய்வான் - காட்சி கெட, பூ புணை பொறைமலி - பொலிவையுடை
ய புணையிற் பரமராக மிக்க, பூஉதிர்நுண்தாது போர்க்கும்காண் - பூக்
கள்கிந்திய நுண்ணியமகரந்தமும் கானலின்கண், நிறைமதி - கலைநிறை
ந்த, வாள்முகத்து, ஒளிபொருந்தியமுகத்தில், நேர்கயல்கண்செய்த - (தம்
மில்) ஒத்தகயல்போன்ற கண்கள்செய்த, உறைமலி (என்னினின்று) நீங்
காத மிக்க, உய்யாநோய் - பிழைத்தற் கரியவிரகநோயை, சுணங்கு ஊர்
மெல் முலைஏதிர்க்கும் - தேமல் பரவிய மெல்லியதனமே தீர்க்காநிற்கும்.

போலும் ஒப்பில்போலி, தலைவனெஞ்சொடு கிளத்தல் - மெய்ப்பாடு
அச்சத்திற்பெருமிதம், துறைசெயப்படு பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர்
துறு பகுதி, மாய்வான் வான் வினையெச்ச விருதி.

உ. நிணம் கொள்புலால் உணங்கல்நின்று - நிணங்கொண்ட புலாலுணங்கலின் கண்ணின்று, புள்ளுப்புக்கலை - (கவரவரும்) - காக்கைகளை டோட்டுங் காலத்தில், தலைக்கு ஈடாக (அச்சிதுயியர்களுக்கு) உதவியாக (ஓட்டுதல் போல்) கணங்கொள்வண்டு ஆர்த்து உலாம்—கூட்டங்கொண்டவண்டிகள் ஒலித்துஉலாவும், கன்னிந்துஞாழல் கையில்ணுன்றி—கன்னித் தன்மையையும் நல்லவாசனையையுமுடைய குங்குமமாங்கள் அவ்விடங்களில் நிலைபெற்று, மண்ம கமழ் பூகானல்—வாசனைகமழும் பொலிவையுடைய கானத்தில், மண்ணிணுண்டி ஓர் அணங்கு உறையும்என்பது—நிலைபெற்று அவ்விடத்து ஒருபிணத்தெய்வம் வசிக்கும் என்பதை, அறிபேன்—நான் அறிபேன், அறிவனேல் அடையேன்—அறிவேனாகில் நானங்குச்சேனேன்.

புள்ளோப்புலார்க் குவண்மிகளும் ஓப்பி உதவிசெய்யும்என்பார்கணங்கொள்வண்டார்த்துலாம் என்றார். தலைவன்நெஞ்சொடு புலந்துகறல். மெய்ப்பாடு அச்சம், கன்னியெயில் குமரிவாழை எனவழங்குதல்போலக்கன்னிஞாழல்என்றார் இது குணவணி.

ந. வலைவாழ் நர்சேரி-வலையான்முயன்றுண்ணும் பரதர் சேரியின்சண், வலைஉணங்கு முன்றில்-வலைபுலருமுற்றத்தில், மலர்கைஏந்தி - மலர்போன்ற கையின்கணேந்தி, மீன்உணங்கல்வலைபொருட்டாக - மீனுணங்கல்விற்றும் பொருட்டாக, கொலைவேல்நெடும்கண்-கொல்லும்வேல்போன்றநெடியகண்களையுடைய, வேறு ஓர் கொடும்சுற்றம் - வேறொரு கொடிய இயமன், வேண்டிஉருவம்கொண்டு-விரும்பும்அந்நிலச்சிதுயிய ருருவத்தைக்கொண்டு, அலைநீர் தண்காணல் வாழ்தல்அறியேன்—அலைக்கும் நீரையுடைய குளிர்ந்த கானலின்கண் வாழ்தலையறியேன், அறிவனேல் அடையேன் - (நான்) அறிவேனாகிற்சேனேன்.

வலைதொழிற்பெயர் அதுபெயரெச்சப்பொருளில்வந்தது. சுற்றம்சொல்லால் அஃறிணையாதலால் வேறு என்றார்.

சு. கயல்எழுதிவில் எழுதி கார் எழுதி - கண்களும் புருவமும் கூந்தலும்

எழுதி, காமன்செயல் எழுதிதீர்ந்த - காமனது செயல்கள் எழுதிமுடிந்த. முகம் ஒதிகள் காணீர் - முகமோசந்திரன் (அதனைக்) காணுநிற்பீர், திங்களோ - அச்சந்திரனோ, தியில்வாணர் சீதூர்க்கு - பரதர் சித்தூரின் கண்ணே, (கீர்செல்லில்) அம் கண் நேர்வாணத்தா - அழகிய இடம்பொருந்திய வாணத்தின்கண், அரவு அஞ்சிவாழ்வது காணீர் (தனக்குப்பகையாயுள்ள) இராகுவையஞ்சி வாழ்தலைக்காணுநிற்பீர்.

திங்கள் கலை நிறைந்தசந்திரன். தீர்ந்த என்பது தொழில்முடிந்த என்பதன்மேல்நின்றது. காமன்செயல் ஆவதுபிறனாத் தன்வசப்படுத்துகை பாவகறக்குஞ்நை நேர்தலைவன், தலைவியியலிடங்குருநிறற் றதுறை, மெய்ப்பாடி உவகை, நிலமக்கள் தியில்வாணர், முத்தப்பொருளாகிய நிலம் சித்தூர்.

கானல்வரி.

கனல்

மற்றையவற்றிற்கும் ஒக்கும்-வினாப்பொருளில் வந்த ஓகாரம்பொருத்த மில் புணர்ச்சி. வாழ்நர் வாணர்மருஉ. குஉருபுமயக்கம். ஏபிரிநிலை. வாழ்வது இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல்.

நு. எறிவனாகள் ஆர்ப்ப (தனது கையிலணிந்த) ஒளி வீசும்வனையல்களொலிப்ப, இருமருங்கு உம் ஒடும்-இரண்டுருண்டலத்தின் கண்ணும் ஒடிப்பாயும், கறைகெழுவேல்கண்ணு - உதிரந்தோய்ந்த வேல்போன்ற கண்ணோ கடுங்கூற்றம் - கடியஇயமன், காணீர் - காணுநிற்பீர், கடுங்கூற்றம் - அக்கடியஇயமன், கடல்வாணர் சீதூர்க்கு - பரதர்சித்தூரில், மடம்-அறியாமை யையும், கெழுமென்சாயல் மகள் ஆபதுகாணீர் - மிக்கமென்மைத் தன்மையையு முடைய பரத்தியா யிருத்தலைக் காணு நிற்பீர்.

கடுமைகடியென்னும் உரிச்சொத்திரிபு "சாயன்மென்மை" தொ-உரி-உக. கு. மென்சாயல் "ஒருபொருளிரு சொற்பிரிவிலவவாயார்" னே. எச்சவியல். சுச-கு. சாயல் என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல்.

சு. புலவு - புலால் நாற்றத்தையுடைய, மீன்வெள் உணங்கல்—மீனாகிய வெள்ளிய உணங்கலை, புள்ளுப்பிக்கொண்டார்க்கு—(கவரவரும்) காக்கையை யோட்டும் பரத்தியருள், அலவல்நோய் செய்யும்—துன்பநோய் செய்யா நிற்கும், அணங்குஓ—தெய்வப்பெண்ணே, இது—இவ்வுருவம், காணீர்—காணுநிற்பீர், அணங்குஇதஓ—அத்தெய்வப் பெண்ணே, அடம்பு அமர்—அடப்பங்கொடி நிறைந்த, தண்கானல்—குளிர்ந்தகானலின்கண், பிணங்கு நேர்ஐம்பால்—இடைவெளியின்றிருங்கிக்கடை பொத்தகூந்தலையுடைய, ஓர்பென்கொண்டது—ஒருபெண்வடிவங்கொண்டிருத்தலை, காணீர்—காணு நிற்பீர்.

மீன்வெள்ளுணங்கல் புள்ளோப்பிக்கொண்டார் செய்தி. அடம்புவார் கொடி. ஐம்பால் ஐந்துவகையாய்முடித்தல் ஐந்தாகியபகுப்பினை யுடையது எனப் பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. இந் துணைக்கடலாட்டுக்காடையிற்காண்க. உணங்கல் (காய்தல்) தொழிலாகுபெயர். வற்றல் என வழங்குதல் காண்க. ஒப்பிக்கொண்டார் தற்செயலில் வந்த வினையாலணையும்பெயர். ஒப்பு பகுதி, இகரச்சாரியை, உகரக்கேடும் ககரத் தோற்றமும் சந்தி, கொள்தற்செயலில்வந்த விசுதி, அணைத்தும் ஒருபகுதி. ஒம்பு ஒப்புவிசாரம். கொள்விகுதி தொல்காப்பி யச்சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க. அலவல் தொழிற்பெயர் அலம் பகுதி. கு உருபு மயக்கம்.

எ. பொழிந்தருநாமலர் ஏ - சோலைகள் தரும்நல்ல வாசனையையுடைய மலர்களே, புதுமணம் விரிமணல் ஏ - (மலர்கள்செறித்த கிடத்தலால்) புதிய மணம்வீசும்மணற்குன்றுகளே, என்னைஇடர்செய்தவை - என்னைவருத்திய பொருள்கள், பழுது அறுதிருமொழி ஏ-பணைஇளவனமுலை ஏ - குற்றமற்ற

கூட

கூஅ

சிலப்பதிகாரம்

தலைவியின் சொற்களுமே பெருத்தமுதிராத சந்தனக்கோலத்தை யுடைய தனங்களுமே, முழுமதிபுணாமுகம் ஏ-முரிபுருவம்வில் இணை

ஏ-கலைநிறைந்த சந்திரனையொத்த முகமுமே (நெரிதலால்)
நிலையினின்று பிறழ்ந்தபுருவமா கியவில்லிரண்டுமே,
எழுது அரியமீன் இடை ஏ-(உருவில்லாடமயால்) என்
னாலெழுதற்கரிய மின்னல்போன்ற இடையேயாம்.

நெய்தனிலத்திற்கு உரிப்பொருள் இரங்கல் ஆதலால்
அஃறிணைப்பொ ருள்களைக்கேட்குநபோல
முன்னிலைப்பாற்படுத்தி என்னைத்தன்புஞ் செய் தன
இவையென்று கூறுதலால் தலைவனிரங்கல்.
இதுபுலனெறிவழக்கல்லாத அறைமற்றை யவற்றிற்கும்
இஃது ஒக்கும். மலரோமணலே விளிவேற்றுமை
மற்றை ஏகாரங்கள் பிரிநிலைப்பொருளான.

அ. திரைவிரிதருதுறையே திருமணல்விரியிடமே
-அலைவிரிந்தநீர்த்துறையே அழகியமணல்பரந்த இடமே,
விரைவிரிதருமலரோ மிடைதரு பொழில் இடமே -
வாசனையொடு மலர்ந்தமலரோ இடமின்றிமரங்கள்
நெருங்கிய சோலையிடமே, எனை இடர்செய்தவை -
என்னையிடர் செய்தபொருள்கள் மருவிரிபுரிசூழல் ஏ
மதிபுரைதருமுகம் ஏ - வாசனைநீங்காத புரியையொத்த
கூந்தலுமே சந்திரனையொத்த அழகியமுகமே, இருகயல் இணைவிழி
ன்குகயல்களையொத்த இரண்டுகண்களுமேயாம்.

ஏ இர

க. வளைவளர்தருமணலே மணம்விரிதருபொழிலே-சங்குகள்கண்வளரு
மணற்குன்றே வரசனைபரந்தசோலையே, தனை அவிழ்நதுமலரோ தனி அவ
ள்திரி இடமே - கட்டவிழ்ந்த வாசனையயுடைய மலரோதனித்து அத்தலைவி
உலாவும் இடமே, என்னை இடர்செய்தவை - என்னைத்துன்பஞ் செய்தபொ
ருள்கள், முனைவளர் இளநகை ஏ - அங்குரம்போலவிளங்கும்விளக்கமுடை
யபற்களே, முழுமதிபுனாமுகம் ஏ-சந்திரனை யொத்தமுகமே, இழைவளர்
இளமுலை ஏ - ஆபரணமிடையறாத முதிராத தனக்களையாம்.

மூன்றிடத்துமுகத்தைப் புகழ்ந்துகூறியது காட்சிக்குரிய பொருளாத
லால்என்க. புகுமுகம்புரிதலுள் அடங்கும். அதாவது ஒருவனும் ஒருத்தியும்
எதிர்ப்பட்டவழித் தன்னையவனோக் குதற்கண்விரும்புமுள்ள நிகழ்ச்சி.

தினை நிலவரி.

இதுவும் அது.

ச. கடல்புக்குயிர்கொன்றுவாழ்வாரின்னையர்
உடல்புக்குயிர்கொன்றுவாழ்வைமன்னீயும்

மிடல்புக்கடங்காதவெம்முலையோர்பாரத்
திடர்புக்குகுமின்னிடையிழ்வல்கண்டாய்.

கானல்வரி.

௧௯௯

உ. கொடுங்கண்வலையாலுயிர்கொல்வர்துந்தையர்
நெடுங்கண்வலையாலுயிர்கொல்வைமன்னீயும்
வடங்கொண்முலையான்மறையின்னுப்போல
முடங்கியுகுமென்னுசப்பிழவல்கண்டாய்.

ங. ஒநிந்திமிகொண்டியிர்கொல்வரின்னையர்

கோடும்புருவத்துயிர்கொல்வையமன்னீயும்
பீடும்பிறொவ்வம்பாராய்முலைசுமந்து
வாடுஞ்சிறுமென்மருங்கிழவல்கண்டாய்.

வேறு.

இடை மடக்காய் வந்தது.

ச. பவளவுலக்கைகையாற்பற்றித்
தவளமுத்தங்குறுவாள்செங்கண்
தவளமுத்தங்குறுவாள்செங்கண்
குவளையல்லகொடியகொடிய.

ரு. புண்ணீழற்புலவுத்திராவாய்
அன்னநடப்பநடப்பாள்செங்கண்
அன்னநடப்பநடப்பாள்செங்கண்
கொன்னேவெய்யகூற்றங்கூற்றம்.

சு. கள்வாய்நீலங்கையிலேந்திப்
புள்வாயுணங்கல்கடிவாள்செங்கண்
புள்வாயுணங்கல்கடிவாள்செங்கண்
வெள்ளேலல்லவெய்யவெய்ய.

நற்றயலடி யொழிப ஏனையடி.

மடக்காய் வந்தது.

எ. சொன்மடவன்னஞ்சொன்னடையொவ்வா
ஊர்நீரோதமுழ்சித்திரிவாண்முன்
சொன்மடவன்னஞ்சொன்னடையொவ்வா.

இவை ஏழும் ஒரு தொடர்கள்.

க. இ-ள். நின்னயர்-உனதுதந்தை மார், கடல்புக்கு-கடலிற்சென்று, உயிர்
கொன்றுவாழ்வார் - மற்றோருயிரைக்கொலைசெய்து அதனால் வாழாநிற்பர்,
நீஉம்உடல்புக்கு - நீயும்உங்களுடம்புட்சென்று, உயிர்கொன்றுவாழ்வமைன்-
உயிரைக்கொலைசெய்து அதனால்வாழாநிற்பாய் (உமதுதொழிலிதுவாதலால்)
மிடல்புக்கு அடங்காத - வலிமையமைந்து அடங்குதலில்லாத, வெம்முலை
ஓர் பாரத்து - விருப்பந் தருந்தனமாகிய ஒருபாரத்தால், இடர்புக்குஉகும் -

கூ00

சிலப்பதிகாரம்

தேய்ந்த சிதைபும், மின்இடை இழவல்
யையிழத்தலைக்காணாய்.

ரண்டாய்-மின்னலையொத்த இடை.

பிறர்க்கு முன்னர்த் தன்பஞ்செய்வோர் பின்னர்த்தாம் பெருந்நன்
பம் அடைவர் என்பதுதோன்ற முன்னர்க்குலத்தியல்புகூறி உறுவது கூற
லாக மின்னரிடையிழவல்கண்டாய் என்றார். மெய்ப்பாடு அச்சம். அறிவை
யுஞ் சிதைப்பாய் என நின்றலால் மன் ஆக்கத்தில் வந்தது. தெளிவுபற்றிக்
கண்டாய் என எதிர்காலத்தையிறந்த காலமாகக்கூறினார். கடல்புக்குயிர்
கொன்று வாழ்வார் செய்து.

உ. தந்தையர் - உமதுதந்தைமார், கொடுங்கன்வலை ஆல் - வளைந்தகண்
னையுடையவலையினால், உயிர்கொல்வர், உயிர்கொல்லாநிற்பர், கொடுங்கன்
வலையால் - ரொடியகண்ணாகிய வலையினால், நீயும் உயிர்கொல்வமைன்- நீயும்
உயிரைக்கொல்லாநிற்பாய், வடம்கொள்முலையால் - முத்துவடமணிந்ததன
பாரத்தால். மலையின்னுபோல - வானத்தில்மறையுயின்னுப்போல, அடங்கி
உகும்மென்றுசப்பு இழவல்கண்டாய் - துவண்டுமெலியுமெல்லிய இடை
யிழத்தலைக்காணாய்,

௩. நின்றயர் - உனதுதந்தைமார், ஒழிந்தியில்கொண்டு உயிர்கொல்வர் (கடலில்) செல்லுந்தோணிபால் உயினாக்கொலைசெய்யாநிற்பர்; நீயும் கோடும்புருவத்து உயிர்கொல்வையம் - நீயும்வளைந்த புருவத்தாலுயிர்கொல்லாநிற்பாய், பிறர்பீடும் எவ்வம்பராய் - (நின்னாள்) பிறர்மிகவும் (வருந்தும்) அன்பத்தைப்பாராய், முலைசுமந்துவாடும் சிறுமெல்லமருங்குஇழுவல் கண்டாய்-முலைசுமத்தலால் வாடாநின்ற சிறியமெல்லிய இடையை இழத்தலைக்காணாய்.

பீடும் பண்புப்பெயரடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம் பீடி பகுதி.

௪. பவள உலக்கை கையால்பற்றி-பவளக்கெரடியை உலக்கையாகக்கை விற்பற்றி, தவளம்முத்தம் குறுவாள் செய்கண் - வெள்ளிய முத்தத்தை (அரிசியாகக்கொண்டு) குற்றம்பரத்தியின் செவந்தகண்கள், குவளை அல்ல (கண்ணிய அன்மையால்) குவளை மலரல்ல, கொடியகொடிய (கொலைசெய்தலால்) கொடியனவாம்.

படைத்து மொழிவிளவி, மெய்ப்பாடி அச்சம். பவளம் முத்தம் கருப்பொருள்கள். கொடியகொடிய தொழிற்பன்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்கு. தனக்கு வருத்தஞ்செய்தலின் வேறென்றாகக் கற்பித்துக்கறினமையால் படைத்துமொழி கிளவியாயிற்று.

௫. புன்னைநீழல் - புன்னைமரத்தினிழலில், புலவதிரைவாய் - புலால்நாற்றமுடைய அலைதவளும் இடத்தில், அன்னம்நடப்ப - அன்னம்கற்றுநடக்க, நடப்பாள்செம்கண் - நடக்கின்றவள் செவந்தகண், கொன்னே - வாளா, வெய்யகூற்றம்கூற்றம் (உயிராக்கவர்தலால்) கொடிய இயம்கூறும்.

கானல்வரி.

க0க

புன்னை மரம்.

வந்த அடுக்கு.

அன்னம் புள், கூற்றம்கூற்றம் துணிவுப்பொருளில்

௬. கள்வாய் நீலம் கையில் ஏந்தி - கள்ளமைந்த குவளை மலரைக் கையிலேந்தி, உணங்கல் வாய்புள் சுழலாள் செம்கண் - மீனுணங்கலைத் தவர

வரும் புள்ளை ஓட்டுவாளது செவந்தகண்கள், வெள்வேல் அல்ல - நிணம்
தோய்ந்தவேலல்ல, வெய்யவெய்ய (எப்பொழுதும் தீமைபைத்தருதலால்)
தீயனவாம்.

எ. ஊர் ஓதம்தீர் - தவமும் அலைநீரில்,
மூழ்சிதிரிவாள்முன் - முழுநியுல
வம்பரத்தியின்முன், சொல்நடை-புகமும் (அவளது)
நடைபை, சொல்லிட
மை அன்னம் ஒவ்வா - சொல்லும்
அதிராமைமையுடைய அன்னங்கள் ஒப்
பாகா.

கட்டுரை.

ஆங்குக்கானல்வரிப்பாட்டின்பாணிகேட்டுவரிமானெடுக்கண்மாதவி—
மன்னுமோர்குறிப்புண்டவன்மன்னிலையங்கினெனக்—கலவியான்மகிழ்
ந்தனள்போற்புலவியால் யாழ்வாங்கித்—தானுமோர் குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப்பாட்டின்பாணி—நிலத்தெய்வம்வியப்பெய்த நீணிலத்தோர்
மனமகிழ்க்—கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்த கண்டத்தாற்பாடத் தொடங்
குமன்.

இ-ள். ஆங்கு-கேட்டு-வரிபொருந்தியமான்
போன்ற நெடியகண்களையுடைய

யமாதவி டென்பவள், அவ்விடத்துக்
(கோவலன்பாடிய) கானல்வரிப்பாட்

டினிசைகேட்டு, மன்னும்—மயங்கினான் என்—
நிலைபெற்ற ஓர் குறிப்பி

கோப்பொருந்திய கோவலன் தனது நிலையினின்று மயங்கினானென்று, கல
வியால்—வாங்கி—புணர்ச்சிபால்களிகூர்ந்தவள்போலப் பிணக்கோடுவினை
யைவாங்கி, தான் உம்—வியப்பு எய்த—தானும் ஒருகுறிப்பினள்போலக்

கானல்வரிப் பாட்டினிசையால் செய்த னிலத்துக்குரிய தெய்வம் அதிசயப்
ப, நீள் நிலத்தோர்—மன்—அகன்றவுலகிலுள்ளோர் மனங்கனிப்பாழோடு
பெருந்தியமைந்த கண்டத்தால் பாடத்தொடங்கினான். மன அசைநிலை.
உண்ட அகரவிது தொகுத்தல். கலம்பாழ்.

ஆற்றுவரி.

இடைமடக்காய் அறுசீரான்வந்த

ஒருபொரு கொச்சகம்.

உ. மருங்குவண்டுசிறந்தார்ப்பமணிப்பூவாடையதுபோர்த்துக்
கருங்கயற்கண்விழித்தொல்கிடந்தாய்வாழிகாவேரி
கருங்கயற்கண்விழித்தொல்கிடந்ததெல்லாநின்கண்வன்
அறிந்துசெங்கீகால்வளையாமையறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

க0உ

சிலப்பதிகாரம்

உ.

பூவார்சோலைமயிலாலப்புனப்பூங்குயில்களிசைபாடக்
காமர்மாலையருகசையநடந்தாய்வாழிகாவேரி

காமர்மாலையருகசையநடந்ததெல்லாநின்கண்வன்
நாமவேலினிறங்கண்டேயறிந்தேன்வாழிகாவேரி.

வாழியவன்றன்வளநாட்டின்மகவைவளர்க்குந்தாயாகி
ஊழியுய்க்கும்பேருதவியொழியாய்வாழிகாவேரி
ஊழியுய்க்கும்பேருதவியொழிபாதொழுதலுலகே
ராமடம்

ஆழியாள்வரன்பகல்வெய்யோனருளேவாழிகாவே
ரி.

இவை மூன்றும் ஒரு தொடர்கள்.

க. மருங்கு - பக்கத்தில், வண்டு (வளையல்)
வண்டிகள், சிறந்து ஆர்ப்ப-

மிக்கொலிப்ப, மணிபூ ஆடை
அதுபோர்த்து - சூழிய (பொலிவையுடைய)

பூவாகிய ஆடையைப்போர்த்து,
கருங்கயல்கண்விழித்து - கரியகயலாகி

கண்ணைவிழித்து, காவேரி ஒல்கிநடந்தாய் -
காவேரியேதுவண்டிநடந்தாய்,

கருங்கயல் - நடந்தது எல்லாம்—அவ்வாறு
நடத்தலெல்லாம் - நின்கண்

வன் - உனதுகணவனாகிய கரிகாற்பெருவளவன்,
செங்கோல் வளையாமை

அறிந்து - செங்கோல்கோடாமையை யறிந்து, காவேரி
- அறிந்தேன் (நா
னும்) அறிந்தேன்.

காவேரி அண்மைவிளி.

மருங்குவண்டிசிறந்தார்ப்ப மணிப்பூவாடை

யது போர்த்து செம்மொழிச்சிலேடை - அறிந்து

என்னும் வினையெச்சம்

தன்முடிபாகிய நடந்ததுஎன்னும் தொழிற்பெயரி
னிற்றுதியில் நின்றது.

உ. பூ ஆர் சோலைமயில்ஆல - மலர்நிறைந்த
சோலையில் மயில்கள் கூத்

தாட, புனம்பூ குயில்கள் இசைபாட - புனத்திலுள்ள
பொலிவைபுடைய

குயில்க ளிசைபாடாநிற்க, காமர் மாலை அருகு அசைய
- விருப்பந்தருமலர்

மாலையருகிலசையாநிற்ப, காவேரி நடந்தாய்,
காமர்—நடந்ததெல்லாம்—

இவ்வாறு நடத்தலெல்லாம்,
நின்கணவன்-உனதுகணவனாகிய கரிகாற்பெ

ருவளவனது, நாமம் - அச்சத்தைத்தரும்,
வேலின்நிறம் கண்டு — வேலி

னொளியைக்கண்டு, காவேரி—அறிந்தேன் - (நானும்)
அறிந்தேன்.

தங்கணவர் களிகூரத் தாங்களிகூர்தல்
கற்புடைமகளிரியல் பாதலால்

தன்கணவன் ஏந்தியவேல் அழுக்கடையாது
ஒளிவீசுதலைக்காணுதலில் மயி

லாலக் குயிலிசைப்ப மாலையசையக்காவேரி நடந்தது
என்றார்.

உ. அவன் தன்வளம் நாட்டின் மகவைவளர்க்கும் தாய் ஆகி — அக்கரி

காற் பெருவளவனது நாட்டின்கண் (எங்கும்பரவி யெவ்வுயிர்களையும் வள
 ர்ப்பித்தலால்) பிள்ளையவளர்க்குந் தாய்போலாகி, காவேரி - ஊழியைக்
 கும் பேர்உதவி ஒழியாய்—ஊழிகாலும் (அளவறிந்து) செலுத்தும் பெரிய
 வுதவியினின்றும் நீங்காய், ஊழிஒழுதல்—அவ்வாறு செலுத்தும் பெரிய

கானல்வரி.

க௦௩

வுதவியினின்று நீங்காது செல்லுதல், உலகுஓம்பும்ஆழி ஆள்வான் — உல
 கினைப்பாதுகாக்கும் சக்கரத்தையுடையவனாகி, பகல் வெய்யோன்அருளே-
 ஞுரியன் மரபிற் பிறந்தகரிகாற் பெருவளவன் கருணையே, காவேரி.

கரிகாற் பெருவளவனது குலத்திற்குமுதல்
 பகல் வெய்யோனருளே என்றார்.

வெய்யோன் ஆதலால்

சார்த்துவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோகு

கொச்சகம்.

க. தீங்கதிர்வான்

முகத்தாள்செவ்வாய்மணிமுறுவற்கொவ்வாவேனும்

வாங்குநீர்முத்தென்றுவைகலுமான்மக

ன்போலவருதிராய்

லீங்கோதந்தந்தவிளங்கொளிர்வெண் முத்தம்விரை

சூழ்சரனற்

பூங்கோதைகொண்டிவிலைஞர்போன்மீ ளும்புகாரோ

யெம்மூர்

உ. மன்றயின்மண்

ந்தாவன்பரதர்பாக்கத்துமடவார்செங்கை

இறைவனைகடீற்றுவுதையேழையொன்வனமியா
ங்கறிகோமைய

நிறைமதியுமீனுமெனவன்னநீள்புன்னைநிலா
யரும்பிப்பூத்த

பொறைமலர்ப்பூங்

கொம்பேறவண்டாம்பன்மலருதம்புகாரோயெம்மூர்

ங. உண்டாராயெ

ரன்னுலுனெழியாப்பாக்கத்துஞ்றையொன்றின்நித்

தண்டாநோய்மாதர்தலைத்தருதியென்பதியாங்

கறிகோமைய

வண்டாநிலையழிப்பக்கையான்மணன்முகந்து

மதிமேனீண்ட

புண்டோய்வேனீர்மல்கமாதர்கடனுர்க்கும்புகா

ரேயெம்மூர்.

க. இ-ள். தீ கதிர்வாண்முகத்தாள் — இனிய கிரணத்தையுடைய சந்திரனையொத்த வெள்ளிய முகத்தை யுடையாளது, செவ்வாய்மணிமுறுவற்கு ஒவ்வாஏனும் — செவந்தவாயிலுள்ள அழகிய முறுவல்கள் அளவறுக்கக் கூடா? அவைகளுக்கு (இவை) ஒப்பாகாவாயினும், காங்கு நீர்முத்த என்று (ஒருவாறு அளவறுத்து) வாங்குந்தன்மையையுடைய முத்தங்களென்று, வைகல் உம்மால்மகன்போலவருதிர்—நாள்தோறும் உருவுள்ளமன் மதன்போலவரானின்றீர், எம் ஊர்—எமதுரோ, வீங்கு ஒதம்—பெருத்த அலையானது, தந்தவிளங்கு ஒளிர வெள்முத்தம் (கடல்) தந்தவிளங்காநின்ற விளக்கத்தை யுடைய வெள்ளியமுத்தத்தை, பூ கோதை கொண்டு — மலராகிய மாலை

யோடுகொண்டு, வினாகூழ்கானல்—வாசனையிடுக்க காவலின்கண், விலைஞர் போல் மீளும் புகார் ஏ—விலைபகர்வாரைப்போல மீளாநிற்கும் காவிரிப்பூம் பட்டினமே.

அமிர்தகிரணன் ஆதலால் திங்கதிர் என்றார் இது பண்புத்தொகை நிலைக்களத் துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.

நீர்கையுறையாக ஏந்

க0சு

சிலப்பதிகாரம்

திவந்த முத்தினை நான் என் தலைவிக்கணியேனாகில் இந்நெய்தனிலத்துள் ள எமதை யன்மார்க்காணி னிந்நிலத்து முத்துஅன்றென்று ஐயப்படுவர் அத னால் தீங்குவினையும் என்பாள் புகாரே பெய்மூர் என்றாள். துறைபாங்கிகை யுறைமறுத்தல் மணிமுறுவற்கொவ்வா என்றது அவயவத்தருமை கூறல். மெய்ப்பாடு இனிவரல், விபப்பு. வலைஞர்க்கு கரம் பெயரிடைநிலை. வருதீர் தகர இடைநிலை நிசுழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. எம்மூர் தலைவிசயயும் தன்னொடு படுத்தி எம்மூர் என்றாள் இதுவழாநிலை. மீளும் என்னும்பெயரெச்சம் புகார் என்னும் நிலப்பொருளோடு முடிந்தது. பின் வருவனவற்றிற்கும் இஃ தொக்கும்.

உ. இ-ள். வன்பரதர் பாக்கத்து - வலியநெய்தனில மரக்களது ஊரின் கண், மறையின் மணந்தர்ரை - களவிற்புணர்ந்ததலைவரினின்று (பிரிந்த) மட வார் செங்கை இறைவனாகன் தூத்துவதை - மாதரது செவந்தகையில் நிலை

பெற்றவனாகன் கழன்று மறையொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தலை. ஏழையர் அறிகோம் - ஏழையராகிய யாக்களறிவோம் (எமதை யன்மார்க்கறிந்தால்). யாங்கு (இது) எவ்விடத்து (நிசுழந்ததென) எவ்வனம் - எவ்வாறு (முடியு மோ அதனை அறியமாட்டோம்) நிறைமதி உம் மீளும்

என - கலைநிறைந்த

சந்திரனும் நட்சத்திரமும்போல, அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, நீள் புன்

னை - ஒங்கியபுள்ளை மரங்கள், நினை அரும்பிபூத்த -
வரிசையாக அரும்பிம

லர்ந்த, மலர்பொறை பூகொம்பு ஏற - மலராகிய பாரமிக்க பொலிவையு
டைய கொம்பின்கண்ணேற, வண்டு ஆம்பல்மலர் ஊதம் எம் ஊர்புகார் ஏ-
வண்டிகள் (மதுவைக்கொள்ளுகொள்ள) ஆம்பல்மலரின் கண் ஊதாநிற்கும்
எமதூர் காவிரிப்பூம் பட்டி னமே.

தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிசெறிப்பறிவுறுத்திய தோழிகுறியிட
மாகத் தமதுநாயும் கூறினன். மெய்ப்பாடு அவலம். அறியமாட்டோம்
சொல்லெச்சம். ஐ உருபுமயக்கம். அரும்பிபூத்த விரோத அணி.

ந. இ-ள். ஊன் ஒழியாபாக்கத்துள் -

புலால்நீங்காத நெய்தனிலத்தின்

கண், உண்டாசை ஒன்று - அனுபவித்தவரினன்று நீங்காது, உறை ஒன்று
இன்றி - உறைதல்சிறிதுமில்லாமல், தண்டாநோய் - நீங்காதபிரிவென்னும்
நோயை, மாதர்தலைநுதி - (எமது) தலைவியின்கண் தராநின்றாய், என்பது
யாங்குஅறிகோம்-என்பதை (நினைவிடத்தன்றி) எவ்விடத்தறிவோம், திரை-
கடற்றிநாயானது, வண்டல் அழிப்ப - விளையாட்டைச் சிறைக்க, மாதர்-
விளையாட்டு மகளிர்கள், ஐகஜல் மணல்முகந்து - ஸகயினால் மணலையள்ளி,
மதிமேல்நீண்டபுண் தோய்வேல் - சந்திரனையொத்த முகத்தின்கண்நீண்ட
ஊன்தோய்ந்தவேல்போன்ற கண்கள், நீர்மல்க - நீர்சிறித, கடல்துர்த்தும்
எம் ஊர்புகார் ஏ - அக்கடலைத்தூர்க்கா நிற்கும் எமதூர் காவிரிப்பூம்பட்டி
னமே.

கானல்வரி,

க0௫

உண்டாசை உருபுமயக்கம். ஒன்று செய்யா என்னும் இறந்தகாலவினை
யெச்சம். வண்டால்நீட்டும் அழிநீட்டல். பாங்கி தலைவியிளமைத் தன்மை
கூறுதலோடு தலைவனொடுநொந்துவிஞ்சல் என்னுந்துறைப்பொருளும் அவ

லம் என னும்மெய்ப்பாடுங்காண்க.

கானல்வரி.

நாற்சீரான்வந்த தாழிசை ஒருபோது

கொச்சகம்.

க. புனர்துணையோடாடும்பொறியலவனோக்கி
இணர்ததைபூங்கானலென்னையுநோக்கி
உணர்வொழியப்போனவொலிதிரைநீர்ச்சேர்ப்பன்

வணர்சுரியைம்பாலோய்வண்ணமுணரோனல்.

உ. தம்முடையதண்ணளியுந்தாமுந்தம்மானதேரும்
எம்மைநினையாதுவிட்டனரேல்விட்டகல்க
ஆம்மெனினரவடம்புகானன்னந்தாள்
எம்மைமறந்தானாயாமறக்கமாட்டேமால்.

ங. புன்கண்கார்மலைபுலம்புமென்கண்ணேபோல்
துன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியால்
இன்கள்வாய்நெய்தானீயெய்துக்கனவினுள்
வன்கனூர்கானல்வரக்கண்டியிலுதியேர்.

இடைமடக்காய் வந்தது.

சு. புள்ளிமாதேரராத்ரிபோனவழியெல்லாம்
தெள்ளுநீரோதஞ்சிதைத்தாய்மற்றென்செய்கோம்
தெள்ளுநீரோதஞ்சிதைத்தாய்மற்றெம்மோடிங்
குள்ளாரோடுள்ளாயுணராய்மற்றென்செய்கோம்.

ஒருபோகுதரவுகொச்சகம்.

டு. நேர்ந்தநங்காதலர்மேயிநெடுந்திண்டேர்
ஊர்ந்தவழிசிறையலுர்ந்தாயாலோதமே.
ஊர்ந்தவழிசிறையலுர்ந்தாய்மற்றெம்மோடும்
தீர்ந்தார்போற்றீர்ந்திலையால்வழிகடலோதமே
பூர்தண்பொழிலேயுணர்ந்தாடுமன்னமே
நர்ந்தண்பெறையேவிதுதகாதென்னோ.

க. இ-ள். வணர்சுரி ஐம்பாலோய் + கடைகுறன்ற இடையில் நெறிந்த
கந்தலியுடைய பான்கியே, புணர்தனை ஒடு ஆடும் (தன்னினின்று) நீங்காத
பெட்டை நண்டோடி ஆடாநின்ற, பொறி அலவன்றோக்கி—புள்ளிகளை

க0சு

சிலப்பதிகாரம்

யுடைய ஆணன்டைப்பார்த்து, இணர்ததை பூகானல் என்னை உம்நோக்
கி + பூங்கொத்த நெருங்கிய பொலிவையுடைய கானலில் என்னையும் பார்
த்த, உணர்வு ஒழிப - அறிவு (என்னினின்று) நீங்கிப்பொழிப (தன்னோடு
லா என்றபடி) போன-சென்ற, ஒலிதனா நீர் சேர்ப்பன் வண்ணம் உண்
னோன்துல்—ஒலிக்கும் அலையையுடைய கடற்றுறை வனது கருத்தினையறிபா
தாயினேன்.

ஆநிலல் கலத்தல். நோக்கி என்னும் இறந்தகால
வினையெச்சம்போன என்னும் பெயரெச்சத்தின்
முதனிலைகொண்டது. பான்கியொடு தலைவிதலைவ

நிலையெடுத்துக்கூறல்   என்னுந்துறை.   மெய்ப்பாடு
வருத்தம்.

உ. இ-ள். அம்மென் இணர அடம்புகாள்

அன்னங்கள்—அழகியமெல்   கிட

பூங்கொத்துசையைடைய அடம்புகளே அன்னங்களே,
தாரும் தம் உடைய தண் அளிஉம்—தாரும் தமது
தண்ணிய அன்பும், தம்மான் தேர் உம்—தமது குதிரை
கட்டிய தேரும், எம்மை நினைபானு வீட்டினரோல்—
(வந்துமறவேனென்றுகூறி) மறந்து பிரிந்தனராயில்,
விட்டகல்க—மறந்து பிரிபக்கடவர், எம்மை மறந்தாரா
யாம் மறக்கமாட்டோம்—எம்மைமறந்த அத்தலைவரை
நாம் மறக்கமாட்டோம்.

தாம் என்னும் தலைமைப்பொருளோடு தண்ணிலியும்மான்றேரும்எனத் தலைமையில் பொருளையும் விராயெண்ணித்தலைமைப்பொருள் கொண்டிழுந் தவினையேதலைமையில்பொருளுங்கொள்ளவைத்தல்தொ-டு-ருக-ஆம்-ரு-இல் காண்க. நன்னூலார்-பொது-உ-எ-ரு-இல் திணைவிரவிச்சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபெற்றலில் திணைமாபு வழுவுண்மதி யென்றார். இணரகிணையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரொச்சம் இது காம மிக்க சுழிபடர் டிளவி. மெய்ப்பாடு இனிவரல்.

௩. இ - ள். புன்கண்கூர்மலை - துன்பமிக்கமலைப்போதில், புலம்பும்
என்கண்கு போல் - (துயிலாது) வருந்தும் எனதுகண்களேபோல, இன்கள்
வாய்கெய்தால் - இனியமதுநிறைந்த கெய்தன்மலரோ, துன்பம் உழுவாய்-
வருந்தாய், துயிலப்பெறுதி - நித்திரைசெய்கின்றாய்; கானல் - கானலின்
கண், நீ எய்தும்கன்கினுள் - நீ காணும்கனுவில், வன்கணர்வாகண்டியிலுதி
உ - (பிரிந்த) தறுகண்மையை யுடையதலைவனாக் காணத் துயில்கின்றாயோ
(கேளுய்).

புன்கண் கூர்மலை எனக்கிறபொழுது கூறினார். நெய்தால் விளிவேற்

துகை. இது ஒருவகைமலர். உழவாய்முன்னிக் ஒருமையேவல் விளைமுற்று. கண்டியிலுதி முன்னிலையொருகை விளைமுற்று. ஏவல் தொழிற்படுத்துவதாலும் முன்னிக் தொழிலுணர்த்துவதாலும் தம்முள்வேற்றுமை. உழபகுதி என் எனும்பெயர்ச்சொல் தன்னைவிளைப்படுத்த வரும் விளைப்பகுதியேயாகி

கானல்வாரி.

க0௭

கூடியொருசொற்றன்மைப் பட்டுநின்றகண் நுயில்பகுதி,
உ, அ இரண்டு

சாரியைகள், உகரக்கேடுசந்தி,
இதுகிகழ்காலத்தின் மேல்நின்றது. இ முன்
விளையொருகைவீருதி, இதுரொய்தலொகி
புலந்துகறல்துறை. மெய்ப்பாடு
வருத்தம்.

ச. இ - ன். புள்ளிமான் தேர்ஆழி -
புள்ளியையுடைய குதிநாபூண்ட
தேரீஜருள், போனவழி அல்லாம்-சென்றவழிகளெல்லா
வற்றையும், தென்

ளும் நீர் ஒதம்சிதைத்தாய் - தெள்ளியநீர்த்துளையே
நீயழித்தாய், மற்று

என்செய்கோம் - (அதற்கு) பிறிது (யாம்)
யாதுசெய்வோம், எம்ஓடு இங்கு

உள்ளார் ஓடு உள்ளாய் - எம்முடன் இங்குள்ள
நட்பினராகிய பாங்கிமா.

ரோடு நீயும்உள்ளாய், உணராய் (அவர்கள்
என்னுயர்அறியாமையோலநீயும்)

அறியாய், என்செய்கோம் - யாதுசெய்வோம்.

உள்ளாரோடு என்றமையால் எட்டினராகிய
பாங்கிமார் எனவும், ஆறி
யாய் என்றமையால் பாங்கிமாரும் கன்துயரையறியார்
எனவுங்கூறினும்.

இப்போது என்றலைவர் வருகின்றிலர்
அவர்சென்றதேர்வழியையாவதுநோ
க்கியுயிருய்வோ மெனவீருக்க நீபதனையழித்தாய்
எனத்தேர்வழியை நோக்
கிக்கடலோடு புலந்துகூறுதலால், தேர்வழிநோக்கிக்
கடலொடுபுலந்துகூறல்
துறை. மெய்ப்பாடுவருத்தம்.

டு. இ - ன். னேர்ந்தநம்சாதனர் -
மனமொத்தமதுதலைவரது, செறிதின்
தேர்நேமி - நெடியதிண்ணியதேர் பூண்ட லுருள்,
ஊர்ந்தவழிசிறைய ஓதம்
ஏ ஊர்ந்தாய்-சென்றவழிநூரக் க
டற்றினாயேயதன்மேற்சென்றாய், எம் ஓடு
உம்தீர்ந்தார்போல் (நூர்த்துத்துன்பமுறுத்தலால்)
எம்மினின் றுநிற்கியதலை
வரைப்போல, தீர்ந்தலை - நீங்காது உள்ளாய்
(கொடியை என்றபடி) கடல்
ஓதமேவாழி -
கடற்றினாயேவாழாய் (கெடுவாய்என்றபடி) பூதண்பெ

ரழிலே

பொலிவையுடைய தண்ணியசோலையே, புணர்ந்து ஆடும் அன்னம் ஏ-பிரியா
தாடும் அன்னங்களே, ஈர்தன்னுறை ஏ-மிக்கதண்ணிய கீர்த்துறையே (கீவிர்
தன்மையும் உவகையும் உடையராயிருந்தும்) இதுதகாது
என்னிர்-இச்செய்

• கைதக்க தன்மென்று கூறி மறுக்கிலிர் (கீவிருங்கொ
டியர் என்றபடி).

ஆளியும் உவகையுமுடையோர்
தம்மாட்டுள்ளோர் பிறர்க்குக்கெடுதி

செய்வதை நோக்கின் ஒழிகவென்று ஒழிப்பது மாபு,
ஒழிக்காராயின் அவர்

வன் கண்ணராவர், ஆதலால் ஒத்ததின்
கண்ணுள்ளபொழிலும் துறையும்

அன்னமு மதுக்காமையா லவற்றைக் கொடியன் எனவும், தீர்த்தலை என்
றமையாற் செட்டியையெனவும், வாழி என்றமையாற்கெடுவரப் எனவும்
குறிப்பாற்கூறிலும், கடலோதமே என்பது காலும் தேர்வுழிகொக்கிக் கட
லொடு புலந்து கூறலும், பொழிலை அன்னமே துறையே என அவற்றின்
கொடுமை கூறினமையாற் காம மிக்கழிபடர் கிளியும் ஆம். மெய்ப்பாடு
வருத்தம், கீர் கிலை ஈர்ந்தன்னுறை.

க0அ

சிலப்பதிகாரம்

திணை நிலவரி.

அறுசீரான்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

க. நன்னிலத்தின் பூண்ணிந்துநலஞ்சால்பவளக்கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக்கழனிதொறுந்திரையுலாவுகடற்சேர்ப்ப
புண்ணைப்பொதும்பார்கரத்தின்கொடியோனெய்தபுதுப்புண்கள்
எண்ணைக்காணுவகைமறைத்தாலன்னைகாணிலென்
செய்கோ.

உ. வாரித்தரளநகைசெய்துவண்செம்பவளவாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர்வகைமுன்றிற்றினாயுலாவுகடற்சேர்ப்ப
மாரிப்பீரத்தலர்வண்ணமடவாள் கொள்ளக்கடவுள்
வரைந்
தாரித்கொடுமைசெசெய்தாரொன்றன்னையறியிலென்
செய்கோ.

ங. பலவுற்றிரங்கியதுநீங்கப்பொழிற்ற
ண்டலையிற்புகுந்துதிர்ந்த

கலவைச்செம்மன்மணங்கமழத்திரையுலாவுகடற்சேர்ப்ப
பலவுற்றெழுநோய்தணியாதபடர்நோய்மடவாட்டணி
யுழப்பப்
பலவுற்றிரங்கியறியாநோயன்னையறியிலென்செய்கோ.

க. இ-ள் நல்நல் நிலத்தின் பூண்அணிந்து-நல்லநெய்தல் நிலத்துக்குரிய
ஆபரணத்தைபணிந்து, நலம்சால்பவளம் கலையுடுத்து - அழகுமிக்க பவள
மாகிய ஆடையுடுத்து, திரை - கடலினலையானது, செந்நெல் - செந்நெற்
பயிரையுடைய, பழனம் கழனிதொறும்-வயல்கடோறும், உலாவு கடல்

சேர்ப்ப—உலாவும் கடற்றுறையை யுடைய தலைவனே, புன்னைபொதும் பர்-புன்னைமரச்சோலையின்கண், மகரம் தின்கொடியோன் - தின்னியமீனக் கொடியையுடையமன்மதன், எய்தபுதுபுண்கள்—எய்தலாலாகியபுதியபுண்களை, என்னைகாணவகை மறைத்தால்உம் - எனக்குத்தெரியாவண்ணமறைப்பிலும், அன்னைகாணில் என்செய்கு - தாய்அவற்றைக் கண்டால் நான்யாது செய்வேன்.

ஊரான் ஆகியதலைவன் அந்நிலத்துக்குரியஆடை அணிமுதலியவற்றோடும் துறைவன் ஆனான் என்பாள்நன்னவிலத்தின்பூணணிந்துபவளக்கலையுடுத்துக் கழனிதொறும் உலாவுங் கடற்சேர்ப்பஎன்றான். இதுஇறைச்சிப் பொருட்டி எய்த கார்ணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். என்னை உருபு மயக்கம். செய்குதன்மை யொருமைவினைமுற்று, குவ்விருதியே எதிர்கால் த்தையுண்த்தியது. பாங்கிதாயறிவுகூறி வரைவுகடாதல். மெய்ப்பாடுஅச்சம் பயன்வரைதல். மற்றையவற்றிற்கும்ஒக்கும்.

உ. வாரிதாளம்நகைசெய்து - கடலின் கண்ணுள்ள முத்தமாகிய புன்னகைசெய்து, வன்செம்பவளம் வரயமலர்ந்த—வளவிய செவந்தபவளமாகிய வாயைத்திறந்து, பரதர் சேரிவலை முன்தில் திரை உலாவுகடல்.

கானல்வரி,

கடுக

சேர்ப்ப — பரதரது சேரியின்கண் வலையுணங்கு முன்திலில் திரைகளுவங் கடற்றுறையையுடையாய், மாரிபீர்த்து அலர்வண்ணம்—கார்காலத்து மலர்ந்த பீர்க்கமலரினிறத்தை, மடவாள் கொள்ள—என் தலைவிகொள்ள, கடவுள்வரைந்து—கந்தருவமணஞ்செய்து; இகொடுமை செய்தார் ஆர் என்று அன்னை அறியில் என்செய்கு—இந்தக்கொடுமை செய்தவரெவரென்று தாயறிந்தால் நான்யாதுசெய்வேன்.

பீர்க்கமலரினிறத்தைக்கொள்ளுதல்பசுபூத்தல். மாரிபெரும் பொழுது இதுநெய்தலுக்கு இன்மையால் பீர்க்கலருக்குஅடையாகக்கொள்க. பீர் பீரம் அம்பகுதிப் பொருள்விருதி.

ந. புலவு உற்று—புலால்நாற்றமிகுந்து, இரங்கியது நீங்க(பலரும்)வரு

நதாநின்ற முடை நாற்றம்நீங்க, பொழில்
தண்டலையிபுகுந்து — சோலை உற்சென்று,
உதிர்ந்தகலவை செம்மல்மணம்கமழ—அங்கு
உதிர்ந்தபலவா கிய பழம்பூக்களின் மணங்கமழாநிற்க,
திரைஉலாவுகடல் சேர்ப்ப—அலை

சுளுலவுங் கடற்றுறையையுடையாய், பலஉற்று
எழுநோய்—பலவாகமிக்

கெழுந்த நோயான், தணியாத
படர்நோய்—ஆற்றத்தணியாத வருத்தஞ்

செய்யுங் காமநோயில்,
மடவாள்தனியழப்ப—என்தலைவி துணையின்றி வருந்த,
பலஉற்று இரங்கி அறியாநோய் (இவள் வருந்தாததற்குக்
காரணம்யா தென) பலவாகக்கருதி மெலிந்து
என்னுலறிதற்கரிய நோயை, அன்னையறி யில்
என்செய்கு—தாயறிந்தால்யாது செய்வேன்.

கலவை கலத்தல் அதனாற் பல்வென்றும். கல
பகுதி ஐ புடைபெயர்ச்
சிப்பொருளில்வந்த விசுதி - பலவற்றால்
எழுதலாவது சந்திரன் தென்றல்

முதலியவற்றுவெழுதல். இரங்கியது வினையாலணையும்
பெயராதலால் அக ரச்சட்டுத்தொகுத்தல்.
உழப்பஎன்னும் வினையெச்சம் நிகழ்காலத்தின்மேல்
நின்றது. உழபகுதி.

மயங்கு துணை நிலவரி.

தாழிசை ஒருபோகு கொச்சகம்.

இனையிருள் பரந்த துவேயெரிசெய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும்புலம்புநீர்கண் பொழியுகுத்தனவே
தனையவிழ்மலர்க்குழலாய்தளர்ந்தார்நாட்டுளதாங்கொல்
வளைநெகிழ்வெரிசிந்திவந்ததிம்மருண்மலை.

உ. கதிரவன்மறைந்தனனே காரிருள் பரந்த துவே
எதிர்மலர்புரையுண்கண்ணெவ்வநீருகுத்தனவே
புதுமலர்புராமுகத்தாய்போனார்நாட்டுளதாங்கொல்
மதியுமிழ்ந்துகதிர்விழுங்கவந்ததிம்மருண்மலை.

கக0

சிலப்பதிகாரம்

ங.
பறவைப்பாட்டங் தினவேபகல்செய்வான் மறைந்தனனே
நிறையிலானோய்கூரநெடுங்கணீருகுத்தனவே
அதுமலரவிழ்சுழலாய்துறந்தார்நாட்டுளதாங்
கொல்

மறலியாயென்னுயிர்மேல்வந்ததிம்மருண்மலை.

க. இ-ள். தனை அவிழ்ம
லர்க்குழலாய்—சட்டவிழ்ந்தமலரையணிந்தகந்தலை
யுடைய பாங்கியே, எரிசெய்வான்
மறைந்தனன்—சூரியன் மறைதலால்,
இனை இருள் பரந்தது—காடுபோலும் இருள் பரவியது,

புலம்புகளைவுஅரும்

நீர் - புலம்புதலாலிடைவிடாது வருநீனா,
கண்பொழி உகுத்தன - கண்கள்

பொழிந்து சிந்தின, வளைநெகிழ எரிசிந்தி -
(கையினின்றும்) வளைகள் கழல

அழலைச்சிந்தி, வந்தது இம்மருள் மாலை—வந்த
இம்மருளுமாலைப் பொழுது,

தணந்தார்நாடு உளதுகொல் — (என்னை) பிரிந்த தலைவர்
நாட்டில் உளதோ

(இருப்பின்வாராரல்லர்)

மறைந்தனன் வந்தது என்னும் வினைமுற்றுகள்
கருவிப் பொருளினும்

பெயசொச்சத்தினும் வந்தன, மருள் என்னும்
காலங்கரந்த பெயசொச்சம்

மாலையென்னும் ஏல்லைப் பொருளோடுமுடிந்தது.
மாலையம் பொழுதுகண்டு

பெருமகள் புலம்பல் துறை. மெய்ப்பாடுவருத்தம்.
கொல் ஒழியிசைப் பொ

ருளில்வந்த இடைச்சொல். மற்றையவற்றிற்கும்
ஒக்கும்.

உ. இ-ள், புதுமலர் புறாமுகத்தாய்—அன்றலர்ந்த
தாமசையைபொருத்த

முகத்தையுடையபாங்கிடு, கதிரவன் மறைந்தனன்—சூரியன் மறைதலால்,
கார் இருள்பார்த்தது—கரிய இருள்பரவியது, மலர் எதிர்—(தமக்கு உவ
மையாகவந்த) தாமசாமுதலிய மலர்களோடு போர்செய்யும், புரை உண்
கண்—மேலாகியமையுண்டகன்கள், எவ்வம் நீர் உகுத்தன—துன்பத்தால்

நீரைச்சிந்தின, மதி உமிழ்ந்து கதிர்விழுங்க வந்தது இ மருள் மாலை—சந் திரனை யுமிழ்ந்து சூரியனைவிழுங்கவந்த இம்மருளு மாலைப்பொழுது, போ னார் நாடி உளது கொல்—(என்னின்று) நீங்கினதலைவரது நாட்டிலுளதோ (இருப்பின்வாராரல்லர்).

மதியுமிழ்ந்துகதிர்விழுங்க இதுசமாதியணி. குணவணியெனினும்ஒக்கும்.

௩. துதுமலர் அலிழ்குழலாய்—நெருங்கிய மலரலிழ்ந்த கூந்தலையுடை யாய், பகல்செய்வான் மறைந்தனன்—சூரியன்மறைதலால், பறவை பாடி அடங்கின—பறவையினொலியடங்கின, நிறைஇலா நோய் கூர — அளவு படாத விரகநோய் மிகுதலால், நெடுகணநீர் உருத்தன — நெடியகண்கள் நீரைச் சிந்தின, மறவி ஆய் என் உயர்மேல்வந்தது—இயமனாய் எனதுயிரி ன்மேல் (கோபித்து) வந்த, இமருள் மாலை — இம்மருளு மாலைப்பொழுது, துறந்தார் நாடி உளது கொல் (என்னை) பிரிந்ததலைவர் நாட்டிலுளதோ (இரு ப்பின் வாராரல்லர்).

மாலி காரணப்பெயர்மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்ப்பொருள்விசுதி.

கானல்வரி.

ககக

வேறு.

இடைமடக்காய்வந்ததாழிசை
ஒருபொருசொச்சகம்.

௪. கைகைவேலிக்கழிவாய்வந்தெம்
பொய்தலழித்துப்போனாரொருவர்
பொய்தலழித்துப்போனாவொம்
மையன்மனம்விட்டகல்வாரல்லர்

௫. கானல்வேலிக்கழிவாய்வந்து
நீநில்கென்றேநின்றாரொருவர்
நீநில்கென்றேநின்றாவொம்

மானேர்நோக்கமறப்பாரல்லர்

• சா. அன்னந்துணையோடாடக்கண்டு
நென்னனோக்கினின்றூரொருவர்
நென்னனோக்கினின்றூரவொன்
நெடுங்கணவிட்டுப்போவாரல்லர்.

சா. இ-ள். கைதவோலி

கழிவாய்வந்து—தாழையவேலியாகவுடைய
கழிபின்கண்வந்து, எம்பொய்தல் அழித்துபோனார்
ஒருவர் - எமதுவினையா
ட்டைச் சிதைத்துச் சென்றார் ஒருவர், அவர் எம்மையல்
மனம்விட்டு அகல்
வார் அல்லர்—அவர் எமது மயக்கத்தையுடைய
மனத்தைவிட்டு நீங்கா
ரல்லர்.

பொய்தலழித்தல் கூடல்மேல் நின்றலால்

எம்மயல் மனம்என்றாள். பொ

ய்தலழித்தல் இடக்காடக்கல். போனாள்என்னும் வினையுற்று ஒருவர்என்னும்
பெயரோடுமுடிந்தது. அகல்வாரல்லர் இத்தொடருள்வருமொழிமறை. தலை
வனைப் பழித்த பாவ்கிக்கு வரைதல் வேட்கையையுடைய தலைவி தலைவனி
யற் படமொழிதல் துறை.மெய்ப்பாடுபெருமிதம். பயன்வரைதல்வேட்கை.

நா. இ-ள். கானம்பேலி கழிவாய்வந்து—கானலை வேலியாகவுடைய கழி
யின்கண்வந்து, நீல்களன்று கின்றார் ஒருவர் - நீகிற்கவென்று (தாமும்)
கின்றார் ஒருவர், அவர் எம்மான் கோர்நோக்கம் மறப்பார் அல்லர்—அவர்
எமது மான்போன்ற பார்வையினின்று நீங்காரல்லர்.

நில்க அகரவீறுதொழுத்தல் - கனவுநிலைகூறல்துறை. மெய்ப்பாடும்
பயனும்முற்கூறிபன. பின் வருவதற்கும் ஒக்கும்.

க. அன்னம் துணை ஒடு நென்னல் ஆட்கண்டு—அன்னம் தனது 'பெட்டையோடு' நேற்று விளையாடநோக்கி, நோக்கி நின்றார் ஒருவர். - என்னையும் பார்த்து நின்றார் ஒருவர், அவர் என் நெடுங்கண்விட்டு போவார் அல்லர்—அவர் என்னுடைய கண்விட்டு நீங்காஅல்லர்.

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

நற்றயலடியொழிய முற்றும்

அடிமடக்காய்வந்த தாழிசை

ஒருபோகு கொச்சகம்.

எ. அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்
அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்
உடைதிசைச்சேர்ப்பற்குறுநோயுரையாய்
அடையல்குருகேயடையலெங்கானல்.

இ-ள். கானல்-கானலின்கண், அடையலெம்-(எமர் தறித்தனர்துணி) அடையோம், குருகே-நாரைகளே, (இங்குவரும்) உடை (கூறையொடுமோதி) உடைந்த, திசைச்சேர்ப்பங்கு—அலைகளையுடைய துறைவளை (காணில்) அடையல்—வரையடைதலொழிசை, உறுநோய்—(எமது) மிக்க பிரிவுநோயை (கூறாய்)

மற்றையவைவெளி. அடையலெம் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. அடையல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று. "மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்" அல்விசுதி 'எதிர்மறையிலும் உடன்பாட்டிலும் வருதல்காண்க. அடையாதேனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறையேவ லொருமை

விருதியெனினும் அஃமயும். தலைவியையுடன்கொண்டு போகாரின்ற தோழி இக்கானலின்கண் ஒருவர்வருவர், வரின் துமரொடுகூடி யுலகமகிழ்ச்சியால் எம்மைமறவன் மின்என்பாள் அடையல் என்றாள். நானாயொடு கூறி வரைவுகடாதல். மெய்ப்பாடுகூடுகை. பயன்செறிப்பறிவுறுத்தல்.

வேறு.

அ. ஆங்கனம்பாடியவாயிழைபின்னரும்
காந்தன் மெல்விரல் கைக்கிளைசேர்குரல்
தீந்தொடைச்செவ்வழியரும்பாலைஇசையெழீஇப்
பாங்கினிற்பாடியோர்பண்ணுப்பெயர்த்தாள்.

இ - ள். ஆங்கனம்பாடிய. ஆயிழை - அவ்வாறுபாடியமாதவி, பின்னர் உம் - பின்னும், காந்தள் மெல்விரல் - காந்தள்போன்றமெல்லியவிரலினால் கைக்கிளைகுரல்சேர்-கைக்கிளையே குரலாகவும் உழையே குரலாகவும் - தீந்தொடைச்செவ்வழிஅரும்பாலைஇசையெழீஇ-இனிமைதொடுத்தலையுடையசெவ்வழிப்பாலை அரும்பாலைஎன்னும் இசையைமெழப்பி, பாங்கினில்பாடி (இசைநாடகநூலுட்கூறிய) முறையினின்றவழுவாது பாடி, ஓர்பண்ணுபெயர்த்தாள்-ஒருபண்ணினை நடத்தினாள்.

இடைமடக்காய்வந்தது.

க. துனையர்விளரிநொடிக்குந்தீம்பாலை
இளிகிளையிற்கொள்ளவிதுத்தாயானமலை
இளிகிளையிற்கொள்ளவிதுத்தாய்மன்னியெற
கொளவல்லியெனருவிக்கொள்வாழிமலை.

கானல்வரி.

ககந

க0. பிரிந்தார்செறிந்துரைத்தபேர்ருளினீழல்
இருந்தேங்கிவாழ்வாருயிர்ப்புறத்தாய்மலை
உயிர்ப்புறத்தாய்நீயாகியுள்ளாற்றுவென்றன்

எயிற்புறத்துவேந்தனோடென்னுதிமலை.

இறுதிமடக்காய்வந்தது.

கக. பையுனோய்கூரப்பகல்செய்வான்போய்வீழ
வையமோகண்புதையவந்தாய்மருண்மலை
மாலையாயின்மணந்தாரவராயின்
ஞாலமோநல்கூர்ந்ததுவாழிநீமலை.

க. இ - ள். ஹனையர்நொடிக்கும் விளரிதீம்பாலை -
பாதர்பாடும் இனிய

விளரிப்பாலை, இனிதனையில்கொள்ளமலை
இறுத்தாய்-இனி என்னும் இசைக்
சூரிய ஐந்தாம்நரம்பிற்

பொருந்தமலைப்பொழுதேவந்துவிட்டாய், மாலையீ
என்கொனைவல்லாய் - மாலையேநீ என்னைக்கொள்ளுதலில் வல்லாய் (ஆதலா
ல்) என் ஆவிகொள் - எனது உயிரை-(பலியாகக்) கொள்ளாய். வாழி (அத
னாலாயினும்நீ) வாழ்க.

அ-க-இவ்விரண்டு செய்யுள்களுக்கும் இவ்வுரை
ஒருவாறுகக்கொள்க,
விளரி அந்நிலத்தின் பண், இது கருப்பொருள்.
எற்கொனைவல்லாய் என்றது
இரங்கல், இது உரிப்பொருள். துறையும் மெய்ப்பாடும்
முன்னர்க்குறியவை
கொள்க.

க0. இ-ள். மலை—மலைப்போதே, பிரிந்தார்
(தம்மினின்று) பிரிந்த

தலைவர், செறிந்து உணர்த்த (தம்மொடு) கலந்து

கட்டுரைத்த, பேர்அருளின்

நீழல் இருந்த—பெரிய (அவரது) அருளினிழலிலிருந்து, ஏங்கி வாழ்வார் உயிர்புறத்தாய் - மனம்வருந்தி வாழும்சுரிகரது உயிரின்கண்ணுள்ளாய், நீ உயிர்புறத்தாய் ஆகி—நீ உயிரின்கண்ணுள்ளாயாதலால், உள்ஆற்றா என்பதன்- ஆற்றாதலில்லாத மனத்தையுடையனது, எயில்புறத்து வேந்தன்ஒடு (வரை விடைவைத்துப் பொருள்மேற்பிரிந்து) மதிலின்புறத்து முற்றிய தலைவனோடு, மாலை என் ஆகி—மாலைப்போதே என்னுடிகளாய் (உயிர்ப்புறத்தாய்) யோ நடப்பினையோ என்றபடி) கூறாய்.

கூறாய்சொல்லெச்சம். இருந்தேங்கி வாழ்வாருள் தானும் ஒருத்தியாதலால் தன்னையும் உளப்படுத்தி ஆகி என்றன் வேந்தனோ டென்னுதி எனவும் இங்கிருப்பதுபோல் தலைவருயிர்ப்புறத்தாயாகில் வாராதிரார் என்பதுதோன்ற என்னுதி எனவுங்குறினள். ஆகி முன்னிலை பொருளும் வினைமுற்று ஆபகுதி, துசாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இ முன்னிலை பொருளமல்குதி. இவ்விருதி நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. தான்சாரியை தன்மையொடுசார்ந்து நின்றலால் இடவருவமைதி. மாலைப்பொழுதொடு வருத்திக்கறல் துறை. மெய்ப்பாடு அமுக்க. அடியில் வருவன் வற்றிற்கும் ஒக்கும்.

சுரு

ககச

சிலப்பதிகாரம்

கக. இ-ள். பகல் செய்வான் போய்வீழ —

சூரியன் அத்தமித்தலால்,

பையுள் நோய்கூர—(பிரிந்தோர்) துன்பநோய்

மிகவும், வையம் ஒ கண்

புதைய—உலகமோ செயலற்றொடுக்கவும், மருள்மாலை

வந்தாய்—மருள்

மாலைப்பொழுதேவந்தாய், நீ மாலை

ஆயின்—நீமாலைப்பொழுதானால், அவர்
 மணந்தார் ஆயின்—அத்தலைவர் மணந்தோரானால்,
 மாலை மாலைப்போதே,
 ஞாலம் ஓ நல்கூர்ந்தது—உலகோ
 வறுமையுற்றது, நீவாழி—நீவாழ்க.

உலகிலுள்ள உயிர்களுள்

தானொருத்தியாதலால்-தன்னையும் உளப்படு
 த்தி ஞாலம் எனவும், மாலைப்போதும் பிரிந்த தலைவரும்
 ஒரு நிகர்னவாய்
 துன்பத்தைச் செய்தலின் நல்கூர்ந்தது எனவும்
 கூறினான்.

கட்டுரை.

எனக்கேட்டுக்-கானல்வரியிற்பாடத்தா னென்றின்
 மேல்வைத்துமாயப்
 பொய்பலகூட்டுமாயத்தாள்பாடினானென -
 யாழிசைமேல்வைத்துத்தன்னோ
 ழுவினைவந்துருத்ததாதலின்-அவ்வுற்ற
 திங்கண்முகத்திகவவுக்கைநெகிழ்ந்த
 னனாய்ப்-பொழுதிங்குகழி
 ந்ததாதலின்எழுதுமென்றுடனேயெழாதே - ஏவ்
 லாளருடன் சூழ்தரக்கோவலன் போயபின்னர்த் -
 தாதவிழ்மலர்ச்சோலை
 யோதையாய்த் தாலியலித்துக் - கையற்றநெஞ்சினளாய்வையத்தினுட்

புக்கு - தாதலுடன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள் - ஆங்கு மாயிருளு
லத்தரசுதலைவணக்கும் - சூழியாண்ச்சுடர்ப்பூட் செம்பியன் - மாலைவெண்
குடைகவிப்ப - ஆழிமால்வகையகவயி னுங்கென.

என(பாடாய்)என,தானென்றின்மேல்வைத்து கான்ல்வரியில் பாடகேட்
டு-தான்ஒருபொருளின்மேல்வைத்துக்கானல்வரியிற்பாடக்கேட்டு, பலமாய
ப்பொய்-பாடினாள்என-பலபொய்களைக் கூட்டியுண்மைபோலக்கூறும் வஞ்
சனையுடையாள் யாழிசையின்கண்வைத்துப்பாடினாளென்று,தன் ணுழ்வினை
வந்து உருத்தது ஆதலின் - தனது ணுழ்வினைவந்து முதிர்ந்தது ஆதலால்,
இதனைப்பதித்திற்காண்க. அஉற்றதிங்கள் முகத்திகவவுகைநெகிழ்ந்தனன்
ஆய் - அவ்விடத்திருந்த சந்திரன்போலு முகத்தையுடைய மாதவியி னகத்
திட்டகை நெகிழ்ந்து, ஈங்குபொழுது - கோவலன்போயபின்னர் - ஈங்குச்
சூரியன் அத்தமித்தனன் ஆதலால்நாம் எழுவோமென்று மாதவியுடனே
யெழாமல் ஏவலாளர்தன்னொடுகிழ்ந்துவரக்கோவலன்போனபின்பு, தாது
அவிழ்மலர்சோலை ஒதைஆயத்த ஒலி அவித்து - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த
மலர்களையுடைய சோலையின்கண் (கோவலனைப் பிரிதலால்) ஆரவாரத்தை
யுடையபெண்கள் கூட்டத்தின்மகிழ்ச்சி யொலியைக்கெடுத்து, கை அற்ற
நெஞ்சினள் ஆய்வையத்தின் உள்புக்கு - செயல்ற்ற மனத்தையுடையவளா
கிக்கொல்லாவண்டியிலேறி, காதல் உடன் அன்றிராமாதவி - வெறுப்போடு
மாதவியரணவள், ஆங்குமாயிருஞாலத்து - அவ்விடத்து பெரியவுலகின்நண்

சேனிற்காதை.

ககரு

அரசுதலைவணக்கும் - அரசார்களது தலைதன்னைவணங்கச்
செய்யும், சூழியா

னை சுடர்ப்பூண்செம்பியன் - முகபடாத்தையுடைய
ஒளியையுடைய அணிக

ளணிந்தகரிகாற் பெருவளவனது,

மாலைவெண்குடைமால்ஆழிவரை அகவ

யின் உம் கவிப்ப - முத்தமாலையையணிந்த

வெண்கொற்றக் குடையானது

பெரிய சக்கரவாளகிரியின் கண்ணுங்கவிந்து
நிழலைச்செய்ய, தன்மனைபுக்கா
ள்-தனதுமனையிற்புகுந்தாள்.

உருத்தது முதிர்ந்தது, கவவு அகத்திடுதல். மாயம்
வஞ்சனை பொய்.

பொழுதுகூரியன். கை - செயல், அகம்வயின்
ஒருபொருட் பன்மொழிகள்.

குமரிநதியின் கண்ணும் என் நிற்றலால் அகவயின்
என்பதனுதியில் இறந்

ததுதழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தல். அரசர்கள்
குமரிநதிக்கும் சக்கர வாளகிரிக்கும்

இடையிலுள்ளோர். மாயிரு உடம்படுமெய்யல்லாத
யகரம்

பெறுதல் “இடையுரிவடசொலின்”

என்பதனாற்கொள்க. இசைப்பா ஆத

லால் கொச்சகம் வெண்கிறைகளால் வந்தது.

இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

சேவலொடுதுயின்மணிவண்டுகாலைக்.

களிநிற்வண்டாதுதிர்ப்பத்தோன்றிற்றேகாமர்

தெளிநிற்வெங்கதிரோன்றோர்

இ - ள். சேவல் ஒடுதுயில்—ஆண்வண்டோடு

(பிரியாது) துயிலும், மணி

வண்டு-களிப்பெட்டைவண்டு, காலை-வைகறைப்போதில், களி-களிப்போடு.

நிறம்வந்தாது உதிர்ப்ப—ஒனியையுடைய வளவிய மகரந்த தத்தை யுதிர்
 க்காநிற்சு, காமர்—அழகிய,
 தெளிநிறம்வெங்கதிரோன்தேர்தோன்றிற்று—
 மறைதலில்லாத வெளியையுடையசூரியனது
 தேர்தோன்றியது. (சூரியன்
 உதயஞ்செய்தான் என்றபடி)

சேவலோடுதுயில்வண்டு ஆதால்களிளனவும்,
 வேனிற் காலத்துச்சூரி
 யன் ஆதலால் தெளிநிற
 வெங்கதிரோன் தேர் எனவும் கூறினார்.

அ—ஆவது வேனிற்காலை.

—:0:—

இளவேனிற் போதில் (பிரிந்தமாதவி) வருந்திய கைதையையுடையது
 எனவே;—உருபும் பயனுந்தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்
 தொடர் என்க; ஆகவே இரண்டு சொல் ஒரு சந்தியாகத் தொள்க.

நிலைமன்முல் ஆசிரியப்பா.

நெடியோன் குன்றமுற் தொடியோன் பெளவமும்—தமிழ்வரம்பறுத்த
 தண்புனனுட்டு—மாடமதுனாயும் பீடாருறந்தையுங் — கலிகெழுவுஞ்சியு

ககக

சிலப்பதிகாரம்

மொலிபுனற்புகாரும்—அ

ரசுவீற்றிருந்தவுரைசாஸ்திரப்பின்—மன்னன் மா ர

ன்மகிழ்துணையாகிய—துன் னிளவேனில் வந்த திவணைன் — வளங்கெழு
பொதியின் மாமுனிபயந்த — இளங்காற்றுதனிகைத்தனனாகலின் — மகர
வெல் கொடிமைந் தன்சேனை—புதரறுகோலங்கொள்ளுமென்பதுபோற்—
கொடிமிடை

சே ரலைக்கு யிலோனென்னும்—படையுள்படு வே ர ன்
பணிமொ

ழிகுற—மடல விழ் கானற் கடல்விளையாட்டி னுள் —
கோவலனுடக் கூடா

தே

கிய—மாமலர்நெடுங்க ண்மாதவிவிரும்பி—வாணுற நி வ ந்த
மேனிலைமருங்

கின்—வேனிற்பள்ளிபேறிமாணிழை—தென்கடன்முத்துந்
தென்மலைச்சந்

தம்—தன்கடனிதுக்குந்தன்மையவாகலிற்—கொங்கைமுன்றிற் குங்குமவ
ளாகத்து — மையறுசிறப்பிற்கையுறையேந்தி — அதிராமரபின் யாழ்கை
வாங்கி—மதுரதீதம்பாடினன்மயங்கி—ஓன்பான்விருத்தியுட் டலைக்கண்வி
ருத்தி—நன்பாலமைந்த விருக்கையளாகி—வலக்கைப் பதாகைகோட்டொ
டுசேர்த்தி—இடக்கைநால்விரன்மரடகந்தழீஇச்—செம்பகை யார்ப்பேயதிர்
வேகடம் — வெம்பகைநீக்கும் விருகுளியறிந்த — பிழையாமரபி னீரோழ்
கோவையின் — உழைமுதற்கைக்கிளையிவாய்கட்டி—இணைகிளைப கைநட்
பென்றிந்நான்கின்—இசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கிக் - குரல்வாயினி
வாய்கேட்டன ளன்றியும்—வரன்முறைமருங் கிளைந்தினுமேழிதும் - உழை
முதலாகவுமுழையீறாகவும்—குரல் குரலாகவுங் குரலீறாகவும் - அகனிலைமருத
மும்புறனிலைமருதமும்—அருகியன்மருதமும்பெருகியன்மருதமும்—நால்வகை

ச்சாதிபுரலம்பெறநோக்கி-மூவகையியக்க முறையுளிக்கழிப்பித்-திறத்திசை
 ப்பயிந்தென்றிசைக் கரணத்துப்-புறத்தொரு பாணியிழ்ப்புங்கொடியயங்கிச்
 சண்பகமாதவித் மாலங்கருமுகை - வெண் பூமல்வினை வேரொடுமிடைந்த
 அஞ்செங்கமுரீரா விதழ்கத்தினை - எதிர்பூச்செம்மலிடை நிலத்தியாத்த-மு
 திர்பூந்தாழை முடங்கல்வெண்டோட்டு - வீணாமலர்வாளியின் வியனிமமா
 ண்ட - ஒருதனிச்செங்கோ லொருவனுணையின் - ஒருமுகமன்றியு முலரு
 தொழுதிறைஞ்சுந் - திருமுகம்போக்குஞ் செவ்வியளாகி - அலத்தகக்கொ
 முஞ்சேறனை இயல்வதை - பித்தினைக்கொழுமுகை யாணிகைக் கொண்டு-
 மன்னுயிரொல்லா மகிழ்துணை புணர்க்கும் - இன்னினவேனிலிள வாசாள்வா
 ன் - அந்திப்போதகத்தரும் பிடர்த்தோன்றிய - திங்கட்செல்வனுஞ்செவ்
 வியனல்லன் - புணர்ந்தமாக்கள் பொழுதிடைப்படினும் - தணந்தமாக்கடந்
 துணைமறப்பினும் - நயம்பூவாளிரல்லையர்கோடலின் - இறம்பூதன்மையி
 தறிந்தியின்பென - எண்ணென்கலைபு மிசைந்துடன்போக்கிப்-பண்ணுந்
 திறனும் புறங்கூறுகாவில் - தனைவாயவிழந்த தனிப்படுகாமத்தின் - வினை
 யாழ் மழலையின் விரித்துறையெழுதிப் - பசந்தமேனியன்புடருதுமாலையின்
 வசந்தமாலையை வருகெனக்கூ உய்த் - தாமலர்மாலைத் துணிபொருளெல்
 லாம் - கோவலற்களித்துக் கோணர்கவீங்கென - மாலைவாங்கிய வேலரிநெ
 டுங்கண் - கூலமறுகிற் கோவலற்களிப்பத் - திலகமும்மனகமுஞ் சிறுகடுஞ்

வேனிற்காதை.

கக௭

கிலையும் - குழையுங்குமிழுங் கொவ்வையுங்கொண்ட -
 மாத ர்வாண்முகத்து மதை இயனோக்கமொடு -
 காதலிற்றேன் நியகண்கூடுவரியும் - புயல்சுமந்
 - துவருந்திய பொழிகதிர்மதியத்துக் -
 கயலுலாத்திரி சருங்காமர்செவ்வியிற்
 பாகு பொதிபவளந்திறந்துநிலவுதவிய
 - நாகிளமுத்தினகைநலங்காட்டி-வரு கென
 வந்துபோ கெ னப்பே ரகிய-க ரு நெடு ங் கண் ணிகாண்

வரிச் கோலமும் -
 அந்திமாலைவந்ததற் கிர ங்கிச் - சிந்தைநோய்
 கூருமென்சிறுமை நோக்கிக் - கிளிபுரைகிளவியு
 மடவனநடையும் - கனிமயிற்சாயலுங் கரந்தனளாகிச் -
 செரு ஷெனெடுங்கட்சிலநியர் கோலம் - ஒருதனிவந்த
 வள்வரியாடலும் - சிலம்புவாய்
 புலம்பவு மேகலையார்ப்பவும் - கலம்பொருசுப்பினள்
 காதனோ க்கமொடு - திரிந்துவேரூயவென்
 சிறுமைநோக்கிப் - புறத்துநின்றமுடிய புண்புறவரியும்
 - கோதையுங்குழலுந்தாதுசேரளசுமம் -
 ஒருகாழ்முத்துந் திருமுலைத்தடமும் -
 பின்னிடைவருத்த நன்னுதனோன்றிச் - சிறு குறுந்தொர்
 ழிலியர் மறுமொழியுய்ப்பப் - புணர்ச்சியுட்பொதிந்த கலாந்தருகலவியில்,
 இருபுறமொழிப்பொருள் கேட்டனளாகித் - தளர்ந்தசாயற்றகைமென்கூர்
 தல் - கிளர்ந்துவேரூகிய கிளர்வரிக் கோலமும் - பிரிந்துறைகாலத்துப் பிரிந்த
 னளாகி - என்னுறுகிளைக்குத் தன்னுறுதயாம் - தேர்ந்ததேர்ந் அரைத்த
 தேர்ச்சிவரியன்றியும் - வண்டமர்கோதையு மாலையுண்மயங்கிக் - கண்டவர்
 க்ருணைத்த காட்சியரியும் - அடுத்தடுத்தவர்முன் மயங்கியமயக்கம் - எடுத்த
 வர்தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்வரியும் - ஆடன்மகளேயாதலினாயிழை - பாடு

பெற்றவப்பைந் தொடிதனக்கென - அணித்தோட்டித்திருமுகத் தாயிழை
 பெழுதிய - மணித்தோட்டித்திருமுக மறுத்தற்கிரங்கி - வாடியநெஞ்சத்து
 வசந்தமாலையும் - தோடலர்கோதைக்குத் துளைந்துசென்றுரைப்ப - மாலு
 வாராராயினுமரணிழை - காலகாண்குலமெனக் கையறுநெஞ்சமொடு - பூம்
 ளரமளிமிசை பொருந்தாதுவதிந்தனள் - மாமலர்நெடுங்கண் மாதவிதா
 னென.

இ-ள். நெடியோன்குன்றம் உம் - திருமாலினது வேங்கடமலையும்,
 தொடியோள் பெளவம் உம் - சூமரிக்கடலும், தொடியோள் என்வே பெ
 ண்பாற்பெயராற் சூமரியென்பதாயிற்று; - ஆகவே தென்பாற் கண்ணதோ

ராத்திற்குப் பெயராம். ஆயின்? தொடியோனதையும் என்னுடையபெளவம் என்றது என்னையெனின்;—முதலுழி யிறுதிக்கட்டங்கள் மதுநாயகத்துத்தலைச் சங்கத்த கத்தியனரும் இறையனரும் குமரவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும். நிதியின் இழ வனுமென்றிவருள்ளிட்டநாலாயிர்த்த நானூற்று நார்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதலாயும் முதலுருகுங்களரியா விராயு முள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிர்த்தநானூற்றுநார்பதிற்குண்டிருந்தனர் * இரியனார் காய்கினவமுதிமுதல்கடுங்கோளியுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர் அவருட்கவியாகுகேறினர்.

* இரியனார் சங்கயிருந்தவர்.

ககஅ

சிலப்பதிகாரம்

எழுவர் பாண்டியருள், ஒருவன் செயமா கீர்த்தியனாகிய நிலந்தருதிருவிற

பாண்டியன். தொல் காப்பியம்

புலப்படுத்திரியினான். அக்காலத்தவர் நா ட்டித் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளி யென்னும்

ஆற்றிற்கும் குமரியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே யெழுநூற்றுக்காவ தம், இவற்றினீர்மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெக்கநாடும் ஏழ் மதுநாநாடும் ஏழ் முன்பாலைநாடும் ஏழ் பின்பாலைநாடும் ஏழ் குன்றநாடும் ஏழ் குணகா நாடும் ஏழ் குதும்பனைநாடும் என்னும் இந்நார்பத்தொன்பது நாடுங் குமரி கொல்ல முதலிய பன்மலைநாடுங் காடும் பதியுந் தடநீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறுங்கடல்கொண் டொழுகலாற்குமரி நதியைப்பெளவம் என்றார் எனவுணர்க. இஃதென்னை பெறுமாறெனின்;—“வடிவேலெறிந்த வான்

பகைப்பொருது - பஃதுனியாந்துடன் பன்மலையடுக்கத்தக - குமரிக்கோடு
கொடுங்கடல்கொள்ள" என்பதனானங் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனாரு
ரைத்த இறையனார்
இளம்பூரணவடிகள்

அகப்பொருள் * உரையானும், உரையாகிரியமாகியு
+ முதலுரையானும்பிறவாற்றானும்பெறுதும். அஃதற்
ருக் வடக்கின்கண் வேங்கடமலை, தெற்கிற்கு
மரிக்கடலெனக் குறியாற்
கூறினானோனும் கீழ்பான்மேல் பாற்கெல்லை
கூறுததென்னையோ வெனின்;—
நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றுந்
தென்பாற் கெல்லை
குமரிப்பெளவமென்றுங்கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைகட்
கொழிந்தபெளவ
மென்பது எல்லையாயிற்று. என்னை “வேங்கடங்குமரித்
தீம் புனற்பெளவ
மென் - நந்நான்கெல்லை தமிழதுவழக்கே ”
என்றார் சிகண்டியாரும் ஆக

* இறையனாரகப்பொருள் “அன்பினைந்திணைக்கள் வெனப்படுவ-தந்த
ரணரருமறைமன்றமெட்டினுள்-கந்தருவவழக்கம்என்மனார்புலவர்” வடக்கு
ங்குடக்குங்குணக்கும்வேங்கடங்குமரித்தீம்புனற்பெளவமென் நந்நான்கெ
ல்லையகவயிற்கிடந்ததூலதன் முறைமை வரலிதின்விரிப்பின் இந்நூலதுவர
லாறு மூவகைச்சங்கியிரியனார் பாண்டியர்கள், அவருட்டனிநூல்கேட்டார்
யாரோவெனின்;—தலைச்சங்கியிருந்தார் அகத்தியனாரும்திரிபுரமெரித்த விரி
சடைக்கடவுளும் குன்றமெறிந்த முருகவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராய்
ரும்நிதியின்கிழவனுமித்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்ம
ரென்பது. அவருள்ளிட்டிரொலாயிரத்தநூலாற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர்பா

பிணைபெய்தது. அவர்களாற் பாடப்பட்டன பரிபாடையுமுது நானாயுமுது குருகுங்களரியா விரையு மித்தொடக்கத்தன. அவர்நாலாயிரத்து நானூற்றுநாற்பதிற்தியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப. அவர்களுட் சங்கமிரியனார்காய்சின வழுதி முதலாகக்கடிக் கோனீருகவெண்பத்தொன் பதினமொன்ப. அவருட்கவியரங் கேறினார் எழுவார்பாண்டியர் என்பது, அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரை யென்ப.

† “கடல்கொள்வதன்முன்பு பிறநாடும்உண்மையிற் றெற்கு எல்லையாகக்கூறினார்” தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் ச-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

வேனிற்காதை.

கதகத

லின். அன்றியும் வட்டிசைக்கண் ஒழிந்த திரிபுடை மொழிபல வுளவாதலான் மலையெல்லை கூறியொழிந்த திசைமூன்றிற்குந் திரிபின்மையாற் கடலெல்லை கூறினானெனினும் அடையும். தமிழ்வரம்பு அறுத்ததன் புனல்நாடு-தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறப்படும் தமிழ் வேந்தருடைய குளிரந்த நீராயுடையநல்லநாட்டிடத்து, மாடம்மதுரைஉம் - மாடங்கணிறைந்த மதுரையும், பீடுஆர்

உறந்தைஉம் - பெருமைநிறைந்த உறையூரும், கலியெழு வஞ்சி உம் - மங்கலவோசை மிக்கவஞ்சிநாடும், ஒலிபுனல்புகார்உம் - ஒலிக்கும் நீர்

குழந்தை காவிரிப்பூம்பட்டினமும், அரசவீற்றிருந்த உரைசால் சிறப்பின் - (ஆகிய இந்நான்கு நகிற்கும்) அரசனும் * (தந்தையும் குந்திரையும் யானையும்சேனையும் இச்சொன்ன முறையேவைத்து) வீற்றிருந்த புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய, மாரன்மன்னன் - மன்மதனாகிய அரசனுக்கு, மகிழ்துணை ஆகிய இன்னிளவேனில் - மகிழ்ச்சியைத்தருந்துணைவனாகிய இனிய இளவேனில் என்னும் அரசன், இவன்வந்தது (இப்பொழுது) இவ்விடத்து வந்துவிட்டானென்று, வரும்என்னும் எதிர்காலத்தைவந்ததென இறந்தகாலத்தாற்குறினார் இதுவிரைவு, என்ன; - “வாராக்காலத்து வினைச்சொற்களவி” - இறப்பினாகிகழ்வினுஞ் சிறப்பத்தோன்றும் - இயற்கையுந் தெளிவுந் திளக்குந் காலை” தொ - சொ - வி - ச - அ - ரு. இஃதென் சொல்லியவாரோ வெ

னின்;—காமனுக்குத்

தேர்தென்றலும்

குதிகாகிளியும்யாளை அந்திப்போ தும்சேனைமகளிரும்
ஆதலால், தேர்பாண்டியர்காவலும், குதிரைசோழர்காவ
லும், யாளை சேரமான்காவலுமாக்கித்தானும்தன் சேனையு
ம்புகாரின்வீற்றிருந்

தானென்பது இதனது கருத்து. வளம் கெழுபொதியில் மாமுனிபயந்த-
வளமைபொருந்திய பொதிய மலையிலுள்ள பெருந்தவத்தை யுடைய அகத்
தியமுனிவன்பெற்ற, இளங்கால்தான் இசைத்தனன் ஆகலின் - தென்றற்
காற்றுகியதுதன் (குயிலோனுக்கு) சொன்னாளுதலின், மகரம்வெல்கொடி
மைந்தன் சேனை புகர் அறுகோலம் கொள்ளும் என்பதுபோல் - வெல்லு
மீனக் கொடியையுடைய காமன் சேனையாயுள்ளா ரெல்லோரும் குற்ற
மற்ற போர்க்கோலத்தைக் கொண்மினென்னும்பொருள்தோன்ற, கொடியி
டைசோலை குயிலோன் என்னும்படை உள்படுவோன் † பணிமொழிகுற-
பூய்கொடிகளெருந்தியசோலை யென்னும்படை வீட்டிலிருக்கும் அக்குயி

* உருவிலாளனொருபெருஞ்சேனைஇகலமராட்டியரொதிரின் று விலங்கி
எனவும் “மகரவெல்கொடி மைந்தன்சேனை-புகர்துகோலம் கொள்ளுமென்
பதுபோல்” எனவும்மேற்கூறுதலானும் “திண்பரித் தென்றலுந்தேருந்தார்பு
னை-வண்பரிக்கிளையுமாலையாணையுங்-கண்கடைப்படுங்கொலைக்காமர்சேனை
யும்-எண்படப்புருந்தனனிரதிகாந்தனை” எனப் பிறர்கூறுதலானும் உணர்க.

† “கோவையார் - விண்டலையாவர்க்கும் வேந்தர்வண்டில்லைமெல்லங்
சழிகும் - கண்டலையே கரியாக்கன்னிப் புண்ணைக்கலந்தகள்வர் - கண்டலையே
வாக்கங்குலெல்லா மங்குல்வாய்விளக்கும்-மண்டிலமே பணியாய் தமிழேற்
கொருவாச்சமே என்பதுட்காண்க”.

கஉ௦

சிலப்பதிகாரம்

லோனென்னும் சேனையுளோர் வாச்சியமாயுள்ளவன்

(தென்றற் காற்று

கியதுதன் தனக்குபணித்தமொழியை (செனைக்குச்சின்னமுதி) கூற, பணி
பணித்தல் அது ஆவது அருளிச்செய்தல் ஐதுதிசைச்சொல் கடல்விளை
யாட்டின் உள்மடல் அவிழ்காணல் - கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்

ணை இதழவீழ்ந்தகானலின்கண், கோவலன் னட, கூடாது ஏகிய - கோ
வலனுடுதலாட்கூடாமல் (தமியளாய்த் தம்மனையில்) சென்ற, விளையாட்
டென்றார் விளையாட்டிப் பூசலாயிற்று என்னும்வழக்கு, மாமலர் நெடுங்கண்
மாதவி - கரியமலர்போலும் பரந்தகண்களையுடைய
மாதவி, வான் உறுநிவந்த
மேனிலைமருங்கின் விரும்பி ஏறி -
திற்குப்பொருந்திய) மேனிலையில்

விண்ணுலகிற்பொருந்த வுயர்ந்த (பருவத்
ஒருபக்கத்தில் (நிலாமுற்றத்தில்) விரும்பி
யேறி, மாணிழை-மாட்சிமைபட்ட ஆபரணத்தையணிந்த அம்மாதவியானவ
ள், தென்கடன்முத்துஉம்தென்மலை சந்தமம்—தென்னியநீரையுடைய கட
லிற்கொன்றிய முத்தமும் பொதியமலையிற் றேன்றிய
சந்தனமும், தனது டன் இறுக்கும் தன்மைய ஆகலின் -
(தான் இளவேனிற காலத்தில் மன் மதனுக்கு)
தன்னுதிறையாக விறுக்குந்தன்மையை
யுடையபொருள்களாத
லால், குங்குமம் (முன்சென்றபின் பனிக்காலத்தில்) குங்குமத்தால் (அலங்
கரிக்கப்பட்ட) கொங்கைமுன்றில்வளாகத்து - தனமுற்றமாகியபரப்பில்,
மை அதுசிறப்பின் கையுறை ஏந்தி-குற்றமற்றசிறப்பினையுடைய காணிக்கை
ப்பொருள்களாக (அவற்றை) ஏந்தி, (ஏந்தி என்றது பூண்டும்பூசியும் என்ற
படி) தனத்துக்குமுற்றம் மார்பு, அதிராமரபின் யாழ்கைவாங்கி-(கோவை)
கலங்காத மரபினையுடைய யாழ்கையில்வாங்கி, மயங்கி (முந்துகண்டத்தாற்
பாடி யமதராதீதம்) மயங்கி, மதராதீதம்பாடினன் (யாழால்) மதராதீதம்
பாடத தொடங்கினவன்;

கூற என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்த எச்சமாதலால் விரும்பி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அது ஏறி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அது பாடினன் என்னும் வினைப்பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன. மயங்கினனும் எச்சத்தின் முடிபும் அது * ஒன்பான் விருத்திஉள்-ஒன்பதுவகைவிருத்தியுள், தலைக்கண்விருத்தி முத்லிலுள்ள விருத்தியாகிய, நன்பால் அமைந்த இருக்கையள்கூகி - நன்மைப்பகுதியமைந்த பதுமாசனத்தையுடையவளாய், (தனக்கு நாயகனின்

* விருத்தி பென்பது ஓவிய நூலுள் நிறநல் இருத்தல் கிடத்தல்லிய ந்குத லென்னு மிவற்றின் விகற்பங்கள் பலவற்றுள், இருத்தல் திரிதர வுடையனவும் இல்லனவுமென விருபகுதி, அவற்றுள் திரிதர வுடையன யானை, தேர், புரவிமுதலியன. திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும். “பதமுகமுற் கட்டிதமே யொப்புடி - இருக்கை சம்புட மயமுகஞ்சுவத் திகம் - தனிப்புட மண்டில மேகபாதம் - உளப்பட ஒன்பதம் - ஆகுந் திரிதர வில்லாதிருக்கை” என்றாராகலானும் “பன்னாள்சுழிந்தபின்னர் முன்

வேனிற்காதை.

கஉக

மையாற் காதிநாயகனாக மான தத்தாரனோக்கி

யெதிர்முகமாகவிருந்து) காதி

நாயகன் என்னை “முதத்தோ

டெதிர்முகமாகநோக்கி-நயத்தகவொருவனாக்-

கவனாகிய-தோற்றமும்” எனவும் “நல்லிகை மடந்தை நல்லெழில்காட்டி-

அல்லியம் பங்கயத்தயனி னிதுபடைத்த -

தெய்வஞ்சான்ற தீஞ்சுவை நல்

யாழ் - மெய்பெற்றவணங்கிமேலொடு

கீழ்புணர்ந்-திருகையின் வாங்கியிடவ யினிரீஇ -

மருவியவினையம் பாடுதல்கடனே” என்றார் ஆகலின், வினையம்

தேவபாணி: இதனுள் * வலக்கைப்பதாக்கேகோடு
ஒய்சேர்த்தி-வலக்கைப்ப

தாக்கையக்கோட்டின்மேல்வைத்து, இடக்கைநால்விரல்மாடகம் தழீஇ-இட
க்கையிலுள்ள நான்குவிரல்களால் மாடகத்தைத்தழுவி, மாடகம்விக்குங்கரு
வி. வலக்கைப்பதாக்கையாவதுபெருவிரல்குஞ் சித்தொழிந்தவிரலெல்லாம்மி

மிர்த்தல் + செம்பகை ஆர்ப்பு ஏ அதிர்வு ஏ

கூடம்-இசைவழிப்படா திசைத்

தலும், மாத்திராகடர் தொலித்தலும், நரம்பைச்சிதறவுந்தலும், இசைநிற
வூது தன்பகையாகிய ஆளுநரம்பினிசையிற்குன்றித் தன்னோசை மழுங்கு

தலும், ஏகாரம் எண். வெம்பகை நீக்கும் விரகு உளி அதிர்ந்து - (ஆகிய)
வெய்ய பகை நரம்பு நான்கும் புசாமல்; நீக்கும்பேரறிவாற்கடைப் பிடித்

தறிந்து, உளிமூன்றும் வேற்றுமைப்பொருள்பட்டுநிற்கும் ஒரிடைச்சொல்
னாள் - எண்மைப் பாட்டினு னிரக்கமே நிறீஇ - ஒண் வினையோ வியர் கண்

ணிய விருத்தியுட் - டலைவயினும் பர்த்தாள் குறிக்கொண்ட - பாவைரோக்
கத் தாரணங்கெய்தி” எனப்பெருங்கதையுட்குறினமை யானுங்கொள்க.
இனி நாடக நூலா ரில்விருப்பை யைம்பதென விரிவரை யறையாற்குறித்
தொகைவகையறை கூறுவாரதனை யொன்பதி னடக்கினொன் லுணர்க
“ஆதிப்பாவிருத்தி யைம்பதிந்புலவர்-ஒதிக்கொண்டனரொன்பர்ன்விருத்தி”
என்றாராகலின்இதனுள் தலைக்கண்விருத்தியாவது பதுமாசனம்; அதுகாலடி
கள்மாற்றிக் குதிமேலா யிருத்தல்.

* “நிருயித்-தெல்லா விரலுமிமிர்த்திடையின்றிப்-பெருவிரல்குஞ் சிப்
பதாக்கையாகும்” என்றார் ஆகலின்.

+ “இன்னிசைவழியதன்நி யிசைத்தல் செம்பகையதாகும் - சொன்ன
மாத்திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதியார்ப்பே - மன்னிய விசைநூ
ரானு மழுங்குதல் கூடமாகும் - நன்னுதல். சிதறவுந்தலதிரவென நாட்டி-

னாரே” இது பஞ்சபாரதியம். செம்பகையார்ப் பேயதிர்வேகூடம் என்பதற்கு
 “பண்ணோளாரா-லின்பயிலோசையென்மனார்புலவர்” “ஆர்ப்பெனப்படுவ
 தளபிறந்நிசைக்கும்” “அதிர்வேனப்படுவ திருமெனலின் றிச் - சிதறியுரை
 க்கு நஞ்ச்சரிப்பிசையே” “கூடமென்பது குறிப்புறவிளம்பின் - வாய்வதின்
 வராது மழுங்கியிசைப்பதுவே” இவை நான்கு மாக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்
 என்னை “நீரிலே நின்றலழுதல்வேத நிலமயங்கும் - பாரிலேநின்றவிடிவீழ்
 தனோய்மர்ப்பாற்படல்கோள் - நேரிலேசெம்பகையார்ப் பொடுகூடம்தீர்வு
 நின்றல்-சேரினோர்பண்கணி லமயக்கம்படுஞ்சிற்றிடைபே” இக்கணக்காந்தரு
 வதத்தை யாரிலம்பகத்திற்காண்க.

கஉஉ

சிலப்பதிகாரம்

பிழையா மரபின் ஈரோழ் கோவையின் —
 மயங்காத மரபினையுடை யபதினாற் கோவையாகிய
 சகோடயாழை, உழைமுதல் கைக்கிளை இய வாய் சட்டி
 — உழைக்குமுதலாகிய குரலாகவும்,
 கைக்கிளைக்குஇறுதியாகிய தாரமாகவுங் சட்டி, இக்குரல்
 முதலேழினு முற்றோன்றியது தாரம். † இணைகளைபகை
 நட்புஎன்ற இநான்கின்—இணைகளை பகைநட்புஎன்றுசொ
 ல்லப்பட் இந்நான்கினும், கிளை ஐந்தாம் நரம்பு,
 இசைபுணர்குறி நிலைஎய்த நோக்கி—உழை குரலதாகிய
 கைக்கிளை தாரமதாகிய கொடிப்பாலை முதற்
 பிறக்கக் நோக்கி, கு, இ, அ, வி, கை, தா. செம்பகை
 ஆர்ப்பு அதிர்வுகூடம்
 இவைஅவைபொழிந்தஆறுநரம்பும். முன்னர்காண்க †
 குரல்வாய் இளிவாய்
 கேட்டனள்-இனிசுரலாக வாசித்து,

பாலை இடமுறைத்திரிபுகூறுகின்றார்.

கேட்டனள் முற்றெச்சம், இனிவட்டப்
என்னெனின், உழைஞரலாகியகொடிப்

பாலேநிற்கஇடமுறைதிரிபுமிடத்துக்குரலாயதுசெம்பாலை, இதனில்குர
லின்பாதிபுந்தாரத்திலொன்றும் இரண்டினந்தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்
திலேநின்ற

வோரலகைவிளரியின்மேலேறிட, விளரிஞரலாயப்
படுமலைப்பா லையாம், இம்முறை யேதுத் தங்குரலாயது
செவ்வழிப்பாலையாம், விளரிஞர லாயது அரும்பாலையாம்,
கைக்கிளை குரலாயது மேற்செம்பாலையாம், தாரம்
குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என அந்தரமைந்து
நீக்கியுறழ்ந்து கண்டு

கொள்க. இவ்விடத்திற்குர நரம்பினந்தரக் கோலத்தாரமென்பது “தன்ன
ந்தானும் தன்வழிப்படாத” என்னுஞ் சூத்திரவிதியானென்க. இவ்வேழுபெ
ரும்பாலையினைப் முதலெடுத்த தூற்றுமுன்று பண்ணும்பிறக்கும். அவற்றுட்
செம்பாலையுட் பிறக்கும் பண்கள்பாலையாழ், நாகநாதம், ஆசரி, தோடி, கௌ
ளி, கார்தாரம், செந்துருத்தி, உதையகிரி எனவிலைபிறவும், விரிப்பினுரை
பெருகுமாதவி னவற்றைவந்தவழிக் கண்டுகொள்க. “நாற்பெரும்பண்ணுஞ்
சாதிரான்கும்-பாற்படுதிதனும்பண்ணெனப்படுமே” என்றாராகலின். அன்
றியும் வரன்முறைமருங்கின் ஐந்தின்உம் ஏழின்உம் - அல்லாமலும் முற்கூ
றியவகையே கிளையாகிய ஐந்தாரம்பினும் இணையாகிய ஏழாரம்பினும்,

* “ஒன்றேடிருபது மொன்பதம் பத்துடனே - நின்றபதினாலும்
பின்னேமுற் - குன்றாத - நால்வகையாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகைய தாலோர் விதி. நால்வகையாழ் அரங்கேற்றுக் காதையிற்
காண்க.

† இந்நான்கும் தாரமுதலாக எண்ணவுள்ள ஆறுநரம்பும் “தாரத்
துட் டோன்று முழை யுழையுட்டோன்றும் - ஒருங்குரல் குரலினுட்டோ
ன்றும் - சேருமினி - உட்டோன்றுந் துத்தத்துத் தத்துட்டோன்றும் விளரி-
கைக்கிளையுந் தோன்றும் பிறப்பு”

‡ “குன்றஞ்சூரப்பாதி தாரத்திலொன்றும்-நடுவணையஇணைகிளையாகக்-
கொடியிடையாய் - தாரத்திலொன்று விளரி மேலேறுமென் - குரோத்தினி
குரலாய் நின்று.

வேனிற்காதை.

கஉந

உழைமுதல் ஆகஉம் - உழைகுரலாகவும், உழைநறுஆகஉம்
- உழைதார மா கவும், குரல்குரல் ஆகஉம் -
குரல்குரலாகவும், குரல் நறுஆகஉம் - குரல்
தாரமாகவும், அகனிலை மருதம்உம் - (நிசையே)
உழையேகுரலாய்க் கொடி ப்பாலை அகனிலைமருதமாகவும்,
புறனிலைமருதம்உம் - உழைதாரமாய்க் கைக் கிளை குரலாய்
மேற்செம்பாலை புறனிலைமருதமாகவும், அருகியல்
மருதம் உம் - குரல்குரலாய்ச் செம்பாலை
அருகியன் மருதமாகவும், பெருகியல்மரு தம் உம் -
குரல்தாரமாய்த் தாரங்குரலாய்ப் பெருகியன்
மருதமாகவும் இது நிரீனிறை. நால்வகை சாதிஉம்
நலம்பெற்றோக்கி - (சொல்லப்பட்ட)
நால்வகைச்சாதிப்பண்ணையும்
ஒசையினினிமைபெற்றோக்கி, மூவகை இயக் கம் -
வலிவுமெலிவுஞ் சமனுமென்னு மூவகைப்பட்ட
(சுருதியினிற்கு நிலை மையிலே நிறுத்தி)
முறைஉளிகழிப்பி-முறையானே யத்தொழிலைக்கழித்து,
திறத்து இசைப்படும் தென்றிசைக்கரணத்து புறத்து
ஒருபாணியில் பூங் கொடிமயங்கி - திறங்கட்குப்

பிறப்பிடமாகிய (இச்சாதிப் பெரும்பண்க ளுள்)
புறனிலைமருதப்பண்ணை வாசுத்தலில் மாதவிமயங்கி,
அன்றியத்திறங் களுட் புறநீர்மையென்னுந் திறத்தின்
மயங்கிஎன்றுமாம்;

சேர்த்தி தழீஇ அறிந்துகட்டி நோக்கிகேட்டு
நோக்கிசுழிப்பி என்னும் வினையெச்சங்கொன்றனை
யொன்றுகொண்டு மயங்கியென்னும் வினையெ ச்சத்தின்
முதனிலைகொண்டன.

பசந்தமேனியள் — (கோவலனைப்பிரிதலால்) நிறம்
வேறுபட்டமேனி யையுடைவளாய், விராமலர்வாளியின் -
வாசனையையுடைய சிறியமலரம்

பால், வியன்நிலம்மாண்ட—பெரியநிலமுழுமையுந்தன் னடிப்படுத்திய, ஒரு
தனிசெங்கோல் ஒருவன் ஆணையின் - ஒப்பில்லாததனிச் செங்கோலையுடைய
வொருவனாகிய காமராசனையால், ஒருமுகம்அன்றி உலகுஉம்தொழுது
இறைஞ்சும் திருமுகம்போக்கும் செவ்வியள் ஆகி—ஒருமுகமல்லாமலெல்
லாவுவதூர்ந்தொழுது வணங்குமிவன் திருமுகத்தைப் போதவிடக்கடவோ
மென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடையவளாகி, செவ்விமனோரதம்
உம்மைபொருத்தமில்புணர்ச்சி. திருமுகம்தகுதிவழிக்கு. சண்பகம்மாதவித
மாலம் கருமுகமல்லிகைவெண்பூவேர்ஒழிஅம்செங்கழுநீர்ஆய்இதழ்மிடை
ந்தபூக்கத்திகைஇடைநிலத்துயாத்த—சண்பகமலரும்குருக்கத்தியும் பச்சிலை
யும்இருவாட்சியும்மல்லிகைமலரும்வாசனைப்புதலும் அழகிய செங்கழுநீரித
முமாகிய இவற்றான் நெருங்கத்தொடுத்தபூவின்(மணமாதபடுஞ்செவ்வியை
யுடைய) மாலையினடுவில், செம்மல் எதிர்முதிர்தாழைபூ (தொடுத்த) மலரும்
பருவமெதிர்கொள்ள முதிர்ந்ததாழைப்பூவினது, முடங்கல்வெண்தோடு—
முடக்கத்தையுடைய வெள்ளிய்தோட்டால், அல்லதுபித்திகை கொழுமுனைக்
ஆணிகைகொண்டு (அதற்கு) அயலதாகியசிறுசண்பகத்தின்கொழுவியமுனை
யாகிய வெழுத்தாணியைக் கையின்வாங்கிக்கொண்டு, அலத்தகம்கொழும்

சேறு அனைது — கொழுவிய செம்பஞ்சக் குழம்பிறோய்த்து (எழுதுகின்

கஉசு

சிலப்பதிகாரம்

றவன்)

மன்னையிள்ளல்லாம்

மகிழ்துணைபுணர்க்கும்இன்னிளவேனில் இளவரசு
ஆள்வான்—ஆக்கத்தையுடையவுயிர்ப்பரப்புகளையெல்லாம்தாமசிமுந்துணை
யோடு புணர்விக்கும் இனியஇளவேனி லென்பான் இளவரசனாதலால்,
செவ்வியன் அல்லன் - நெறிப்புடச்செய்யான் (அவனேயன்றியும்) அந்திப்
போது ஆத்து - அந்திப்பொழுதின்கண் உரும்புஇடர்
தோன்றிய திங்கள்

செல்வன் உம் - உண்டாரும் விரகத்தின்மேலே
தோன்றிய சந்திரனாகிய

செல்வனும், அந்தியாகிய யானையின் பிடரிற்றோன்றிய
திங்களெனிற்பிறை

யாம்

ஆகவே;—நாடு

காண்டாரதையின்

“வைகறையாமத்து-மீன்றிகழ் விசும்

பின் வெண்மதிநீங்கக் காரிருணின்ற கடைநாட்கங்குல்” பூருவபக்கத்துப்
பதிஞ்ஞலம்பக்கம் என்பதனோடும் “ஆடித் திங்கட்படம் வெள்ளிவாரத்தொ
ள்ளொரியுண்ணெனும்” என்பதனோடு மாறுகொள்ளுதலாற் பெர்ருந்தா தெ

ன்க, இனிவிழவின் முதலுமுடிவுக் கடலாட்டும் புலவியும் புறப்பாடும் வழி
ச்செலவும் பொறையுயிர்த் திருப்பும்நிறைபதி புகுதலுந் தீதலுநாளு முத்
திப்பாடு முதனகிவிறுதியாகக் கட்டுகாசாநையுள் விரித்துக் கூறுவாம் அத
னுட் கண்டுகொள்க. திங்கட்செல்வன் என்பதற்கு
அந்திமாலை - சிறப்புச்செய்காதையில் திங்களஞ்செல்வன்

என்பதற்குக் கூறியவிதிகொள்க. உம்மை இறந்தது
தழீஇய எச்சப்பொருட்டு. தந்தைதாயரிடத்தின்றி
மாலையெயெ ன்னும் யானையின் பிடரிப்பிறந்த செல்வன்
என இழித்துக் கூறினாளெனினு அமையும்.
புணர்ந்தமாக்கள் பொழுதுஇடைப்படின உம் -
புணர்ந்தோர் சி றிதுபொழுது ண்டலால்
இடையேசுழியினும், தணந்தமாக்கள் தம்துணை
மறப்பின்உம் - (ஒதல்முதலியவற்றால்) பிரிந்தோர் தமது மனைவியர்க்குக்
(கூறியபருவம்) பொய்ப்பினும், கடும் பூவானியன்—(மன்மதனது) நதியம்
லாம்பால், நல்லுயிர் கோடலின்—இன்பதகரு முயிர்சனைக் கொண்டிலிடுத
லால், செவ்வியன் அல்லன்—அவனுஞ்செவ்வியனல்லன், இடும்பூது அன்
மை—(அவனுக்குஇது) புதியதன்று, அஃது அறிந்திடமின்னன்—அதனை யறி
மினென்றுகொண்டு, அறிந்திடமின் அறிபகுதி, துசாரியை, நகரத்தோற்றமு
ழ் உகரக்கேடேசந்தி, இடுபகுதிப் பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மி
ன் ஏவற்பன்மை விசுதி. எண்ணெண்கலை உம் இசைந்து உடன்போக்கி—
அதுபத்துநான்குகளையும் வழிபட்டிப் புகழ்ந்து நடக்க, போக்கி தன்வினை
ப்பொருளில்வந்த பிறவினை யெச்சத்திரிபு. பண்உம் றிறன்உம் (அவற்றுள்)
பண்களுந் திறமுமாகிய இவற்றால், தொக்குநின்ற ஏழாமுருபு கூட்டிப்பிரி
த்தல். புறங்கூறுநாவில்—புறங்கூறுப்படு நாவினால், பண்களும் திறனும் இவள்
சொல்லுக்குத் தோற்றமையால் புறங்கூறும் என்றார். புறங்கூறுதல் நிகர
ல்லாதார் தம்பொறுமையின், அவரில் வழி யிகழ்ந்து கூறுதல். அன்றிப்பண்
னைபுந்திறனையும் பழிக்குநா எனினும் அமையும். யாழ்வினை மழலையின்—யாழ்
போலும் (இனிமை) முற்றிய மழலைச் சொல்லோடு, தனைவாய் அவிழ்ந்த
கட்டுக்குகைந்த, தனிப்படுகாமத்தின்—கிறந்தார்க்குஞ் சொல்லுதற்கரிய
கட்டுருக்குந் காமத்தின், விரித்து உரை எழுதி—(அப்பாசாத்தை) பேசிப்

வேனிற்காதை.

கஉரு

பேசி யெழுதி, படர் உறுமாலையின்—நினைவு மிகுமலைக்கண்ணே, படர்

துன்பம் எனிலும் அமையும். வசந்தமாலையை வருக என கூய் — வசந்த
மாலையை வருகவெனவழைத்து, தாமஸ் மாலையின் — ஆராய்ந்தமலராத்
றெடுத்த மாலையின்கண் (எழுதி) துணிபொருள் எல்லாம் — தீர்ந்த பொரு
ளெல்லாவற்றையும், கோவலற்கு அளித்து ஈங்கு கொணர்க என — கோவ
லனுக்கு ஏற்பச் சொல்லி யிப்பொழுதே கொண்டுவருவாயாகவென்று சொ
ல்ல, கொணர்க கொணு பகுதி. அளிக்க என்னுது அளித்துக்கொணர்க என்
ருள் அதுகாமின் திருமுகம் ஆதலானும் முன்னரிவன் பிரிவத்தியாமைபாத
லானும் என்க.

செவ்வியளாகி அனை இகைக்கொண்டு எழுதி கூய்

அளித்து என்னும்

இறந்தகால வினையெச்சங்கள்
ஒன்றையொன்றுகொண்டு தொணர்க என
னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன.

மாலேவாங்கிய வேல் அரி நெடுங்கண் —
(மாதவிகொடுத்த) மாலையை
வாங்கிச்சென்ற வேல்போன்ற அரிபரந்த
நீண்டகண்களையுடைய அவ்வ
சந்தமாலே, கூலம் மறுகின்
கோவலற்கு அளிப்ப—கூலத்தையுடைய கடை,
வீதியின்கட் கோவலனைக் கண்டு கொடுத்த, கூலம்
என்பதனை முன்னர்க்

காண்க. சிறு கடுஞ்சிலை உம் குமிழ் உம் கொவ்வை உம்
அளகம் உம் தில

கம் உம் குழை உம் கொண்டமாதர்
வாள்முகத்து—சிறிய கடிய வில்லையும்

குமிழ் மலையையும் கோவைக்கனியையும் தனக்கு
உறுப்பாகக்கொண்டு தில.

கத்தையுங் கூந்தலையுங் குண்டலத்தையுமுடைய
அழகிய ஒள்ளிய முகத்

தின்கண், மதைஇயநோக்கம்ஒடி—மதர்த்தநோக்கத்தோடு, காதலின்தோன்
றிய * கண்கூடுவரியும்—(என்மேல்)காதலையுடைப்பாள்போற் ரோன்றிமுதலி
ல்எதிர்முகமாககின்ற நடித்தநடனமும், கண்கூடுதெரிசனம் அல்லதுகாட்சி,
அதாவது ஒருவர் கூட்டவன்றித்தானே வந்து நிற்கும் நிலைமை, வரிமுன்ன
ர்க்காண்க.புயல்சுமந்த வரும்தியகதிர் பொழிமதியத்த—கூந்தலைச்சுமந்துவ
ரும்தியஅமிர்தகிரணத்தைவீசுமுகத்தினிடத்து,கயல்உலாதிரிதரும்காமர்செ
வ்வியின்—கண்களுலாவித்திரியும்விருப்பந்தருஞ்செவ்வியோடே,பாருபொதி
பவளம் திறந்து—பாகைப்பொதிந்தபவளம்போன்ற வாயைத்திறந்து, நிலவு
தவியஇளநாகுமுத்தின்மகைநலம்காட்டி—ஒளியைத்தருகின்ற இளஞ்சங்கு
பெற்றமுத்தையொத்தநகையினலத்தைக்காட்டி,இளமுத்து ஒளிதருதல்கரு
திராகிளமுத்தென்றாரெனினும்அஹையும்,வருகஎனவந்துபோகஎன்போகிய.

* வரி என்வகைப்படும் என்னை “கண்கூடு காண்வரியுள் வரிபுறவரி—
கிளர்வரியையந்தோடொன்ற வுடாப்பித்—காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக்கோ
ளென—மாட்சியின்வருஉமென்வகை நிலைத்தே” “கண்கூடென்பது கரு
துங்காலை—இசைப்பவாராததானேவந்து—தலைப் பெய்து நிற்கு நிலையிற்
றென்ப”.

கஉங்

சிலப்பதிகாரம்

வருகவெனவந்துபோகவெனப்போகிய,கருநெடுங் கண்ணி

* காண்வரிக்கோ லம்உம்-கரியநெடுங்கண்ணையுடைய
மாதவியினது காண்வரியென்னுங்கோல மும்,
புயல்மதிகயல்பவளம் இவைஉவமையாகு பெயர்கள்.
அந்திமாலேவந்த அதற்கு

இரங்கி-(யான்பிரிந்தகாலத்து)அந்திமாவைவந்ததாக
 (பிரிவாற்றாமல்) இரங்கி, என்சிறைநோய்
 கூடும்சிறுமைநோக்கி—எனது சிந்தைநோயா
 கியமிக்கவறுமையைத் தானறிந்து,
 செருவேல்நெடுங்கண் - போரிற்றூரிய வேல்போன்ற
 நீண்டகண்களை யுடையாள்,
 கிளிபுனாகிளவி உம்மடம் அனம் நடை
 உம்களிமயில்சாயல் உம்—கிளியையொத்த சொல்லையும்
 மீட்பும்

பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்தமயில் போலுஞ்சா
 யலினையும், காரந்தன்னாகி - ஒளித்தவளாகி, சிலதியர்கோலம்—தோழிமார்

கோலத்தை, (கொண்டு) ஒருதனிவந்த ட உள்வரி ஆடல் உம் - தான் தனி
 வந்துநின்றநடித்த உள்வரி யென்னும்நடிப்பும், உள்வரியென்பது வேற்று
 ருக்கொண்டுநடித்தல்.

கலம்பொருதுசுப்பினள்-ஆபரணங்களை யணியவும்
 பொருதுது சுப்பினையுடையவள்,
 சிலம்புவர்ப்புலம்பஉம்மேகலைஆர்ப்ப உம்- சிலம்புகள்வாய்
 விட்டுப்புலம்பவும் மேகலைவாய் விட்டார்ப்பவும், காதல்
 நோக்கம் ஒடு (என்மேற்) காதலையுடையாள்
 போலவந்துநோக்கு நோக்க மோடு, திரிந்துவேறு ஆய
 என்சிறுமைநோக்கி - தன்னைப்பிரிதலால் என் தன்மை)
 திரிந்துவேறுபட்ட வெனதுவறுமையை யறிந்து, புறத்து
 நின்று ஆடிய ட புன்புறவரி உம் (என்னுடனணையாது)
 புறம்பேநின்று நடித்தநடிப் பும், புறவரியாவது
 தானுடனணையாது புறத்தினின்று விடைபெறுவது. நல்
 னாதல் - நல்லநெற்றியை யுடையாள், கோதை உம் சூழல் உம்தாது சேர்

அளவும் உம் ஒருகாழ்முத்தம் உம் திருமுலைதடம் உம் — மாலைபுகந்த
 லும்மகரந்தஞ்செறிந்த மயிர்க்குழந்தையும் ஒப்பில்லாதமுத்துவடமும் சிழ
 கியதன்மாதிரி உயர்ந்தவிடமும், மின் இடைவருத்த (ஆகியவிவை) மின்னல்
 போன்ற இடையைவருத்த, தோன்றி (புறவாயிலில்) வந்துநின்று, சிறுருதுந்
 தொழிலியர் மறுமொழி உய்ப்ப-தொழியர்மறுமாற்றஞ் சொல்ல, புணர்ச்சி
 உன்பொதிந்தகலாம் தருகலவியில் - புணர்ச்சியைத் தன்னுட்பொதிந்த கல
 கந்தருங்கலவி நிமித்தமாக (யான்சொல்லி விட்டதனை). இருபுறமொழிபொ
 ருள்கேட்டனள் ஆகி - இருபுறமொழிப்பல பொருளாகக்கொண்டு, தளர்ந்த
 சாயல்தகைமென்கூந்தல் - தளர்ந்தமென்மைத் தன்மையையும் அழகிய

* “காண்வரியென்பதுகாணுங்காலை - வந்தபின்னர் மனமகிழ்வுறுவன-
 தந்து நீங்குந்தன்மைய தாகும்”

† “உள்வரியென்பதுணர்த்துங்காலை - மண்டிலமாக்கள் பிறிதோருரு
 வந்-கொண்டுக் கொள்ளாது மாடுதற்குரித்தே” என்றாராகலின், மண்டில
 மாக்களாவார் பாண்டவர்.

‡ “புறவரியாவது புணர்க்குங்காலைத் - தலைப்பட்டவிசைப்பவரானு தலை
 வர்முன்னர்ப் - புறத்தின்று விடைபெறுவதுவே”

வேனிற்காதை.

கஉ௭

மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய அம்மாதவி,

கிளர்ந்துவேறு ஆகிய * கிளர்

வரிக்கோலம் உம் - புலவியாற் போகின்றாள்போல

நடித்துப்போன நடிப்

பும், இதனாழ்குறியது யான்புணர்ச்சி

நிமித்தமாகப்புலந்து தன்சிலதியர்க்

ருச்சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டபடி

யன்றிப்புலந்து சொன்னேனாக

என்பது, கிளர்வரியென்பது நடுகின்றாரிருவர்க்குஞ்

சந்துசொல்லக் கேட்டி

நிற்பது. பிரிந்து உறைகாலத்து பிரிந்தனள் ஆகி -
(நான்) பிரிந்திருக்கும்

பொழுதில்பிரிவாற்றாமல் வருந்தினவளாகப் பாவித்து,
என் உறுகிளைகட்டு -

எனதுமிக்கவுறவினர்க்கு, தன் உறுதுயரம் -

தனதுமிக்க துயரத்தை, தேர்

ந்து தேர்ந்துஉணர்த்து

தேர்ச்சிவரிஉம்-தேடித்தேடிக்கூறியதேர்ச்சிவரியும்

தேர்ச்சிவரி என்பது நாயகன் கிளைகட்டுத்

தன்றுன்பங்களைத் தேடித்தே

டிச் சொல்லுதல், அன்றி உம்-அதுவல்லாமலும், வண்டு

அமர்கோதை உம்-வ

ண்டுவிரும்புகூந்தலையுடையாள்,

மாலைஉள்மயங்கி-மாலைக்காலத்தில்மயங்

கி, கண்டவர்க்கு உணர்த்து காட்சிவரி

உம்-கண்டோரெவர்க்கும் (தன்விரக

த்தை)சொல்லிநடித்த

காட்சிவரியும், காட்சிவரியென்பதுதன் வருத்தைப்பல

ருங்காணநடித்தல். அடுத்தவர்முன்அடுத்துமயங்கிய

மயக்கம்-அடுத்த பிறர்

முன்புஅடுத்து(தான்மேன்மேலும்)மயங்கியமயக்கத்

தை, அவர்எடுத்துத்தீர்த்த

ஈ எடுத்துக்கோள்வரிஉம்-அவர்களைடுத்துத்தீர்த்த

அம்மயக்கைத்தீர்த்த எடு

த்துக்கோள்வரியும், எடுத்துக்கோள்வரியென்பது

தான்னையறவெய்திவீழ்ந்

தாளாகவிழ்ந்து பிறொடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்.
ஆயிழை-ஆராய்ந்த

ஆபரணத்தையுடையாய், அ
பைந்தொடி அப்பசியவளையையுடையாதவி, ஆயி
ழைபைந்தொடி இவ்விரண்டும் அன்மொழித்தொகைகள்.
ஆடல்மகள் ஏ ஆதவி - ன்-நாடகமகளேயாதலால்;

தனக்கு அவளுக்கு (இவ்வனம் நடித்தல் இடல் பல்ல
வா) பாடுபெற்றன (அவள்) படுக்கை இனிவந்தாயின
என்று கூறி (அம்மலை

யையறுக்க) பாடுமுதலிலே திரிந்தொழிலாருபெயர். இவற்றிற்குரியது என்
னையெனின்; - முன்புதர விவளோடு கூடியும் ஊடியுஞ்செல்கின்ற காலத்து இங்
னம் நடித்த நடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்கூடு முதல் எடுத்துக் கோளிரியு
ள்ளவரியெட்டி னோடு செலுத்துக்கூறிய கோவலன், நாடகமகளிர்க்கு இ
ந்நாடகம்பிறந்துடைமையன்றோவெனச் சொல்லி மறுத்தது. அணிதோடு திரு

* “விளர்வரியென்பது விளக்குங்கலை - ஒருவருய்ப்பத்தோன்றியவ
ரவாய்-இருபுறமொழிப்பொருள் கேட்டுநிற்பதுவே” என்றாராகலின்.

† “தேர்ச்சியென்பது தெரிக்குங்கலை - கேட்டமாக்கள் கிளைகண்ட
வர்முன் - பட்டதுமுற்றது நினை இயிருந்து - தேர்ச்சியோடு னோத்தலிற்றேர்
ச்சியாகும்” என்றாராகலின்.

‡ “காட்சியிரியென்பது கருதுங்கலை - கேட்டமாக்களைக் கண்டவர்
முன்னர்ப் - பட்டது கூறிப்பரிந்து நிற்பதுவே” என்றார் ஆகலின்.

¶ “எடுத்துக்கோனை விசைக்குங்கலை - அடுத்தழிந்து மாழ்க்கிவிழ்ந்தரவம்
பர்-எடுத்துக்கோள் புநிற் தெடுத்துக்கோளே” என்றாராகலின்.

கஉ அ சிலப்பதிகாரம்
முகத்து ஆயிழை எழுதிய-காதணியாகிய தோட்டையுடைய அழகிய முகத்

தையுடைய மாதவிஎழுதியனுப்பிய, மணிகோடு திருமுகம் மறுத்தற்கு-அழகியதாழையிதழாநிய வேலையை மறுப்ப, குவ்வுருபு வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. இரங்கி வாடிய நெஞ்சத்து வசந்தமாலே உம்-வருந்திமெலிந்த மனத்தையுடைய வசந்தமாலையாகிய கூனியும், தோடு அலர்கோதைக்கு அனைந்து சென்று உணர்ப்ப - பூவிதழ்பரந்த கூந்தலையுடைய மாதவிக்கு வினாந்துபோய்க்கூற, மாமலர் நெடுக்கண்மாதவி-கரியமலர்போன்ற நீண்ட

கண்கலையுடைய அம்மாதவி, மாணியை -
மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை

யுடைய வசந்தமாலையை (நோக்கி) மாலேவாரர் ஆயின் உம் - (ஆற்றாளாகிய தலைவியை யாற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தலைவனியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவியியற்படமொழிவின்றாளாதலால்) இம்மாலேப்பொழுதில் வருவர்வாராராயினும், காலேகாண்குவம் என - காலேப்பொழுதி லிங்குக்காண்போமென்று கூறி, கைஅறுநெஞ்சம் ஒடி - செயல்ற்றமனத்தோடு, பூமலரமளியிசைப்பொருந்தாது வதிந்தனள் - (தானிருந்த) மலரமளியின் கண் இமைபொருந்தாது (வருந்திக்) கிடந்தனள். எ-று.

பொருந்தாது வதிந்தனள் என்பதற்குக்
கணவனோடு கூடாது தங்கி
னள் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்.

இனிதான் என்னும் இரண்டும் அசைகள்.
அளிப்ப என்னும் நிகழ்கால

வினை யெச்சம் மறுத்தற்கு என்னும்

பிறவினைமுதல்வினை யெச்சத்தின்

முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் இரங்கி என்னும்

பிறவினைமுதல்வினை யெச்

சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் அனைந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம். சென்று என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் உணர்ப்புஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் என என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பிறவினைமுதல்வினையெச்சத்தின்மு

தனிலையையும் அவ்வெச்சம் பொருந்தாது என்னும் எதிர்மறையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் வந்தனள் என்னுமினமுற்றின் முதனிலையையுங்கொண்டன.

ஊழினீரெல்லாமுருவிலரன்றன் னானை
கூடுமினென்று குயில்சாற்ற - நீடிய -

வேனிற்பாணிற்கலந்தாள்மென்பூந்திருமுகத்தைக்
காணிற்பாணிக்கலந்தாய்காண்.

(இ - ள்) ஊழினீர் எல்லாம் - (உலகத்துள் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோருள்) ஊழினவராயுள்ளீர் ரெல்லீரும், உருவிலானதன் ஆணை - மன்மத்தனது சிருவானையே, கூடுமின் என்று (தம்மில்) கூடுங்கொண்டு, குயில்சாற்ற - குயில்கள்கூற, நீடிய (பிரிந்துகாலம்) நீடுதலால் (ஆற்றாளாக) வேனில்பரல் - இளவேனிற்காலத்தில், நின்கலந்தாள் (என்றும்) நின்னோடுகலந்.

கருத்திறமுரைத்தகாலை.

கஉக

தமாதவியினது, மெல்பூதிருமுகத்தை - மெல்லியபூவிலெழுதிய திருமுகத்தை, காள்இல்பாணிக்கு அலந்தாய்காண்-கானலிடத்து (அவள்பாடிய) பாட்டிற்கு வருந்தினவனே, காண் - காணாய். (என்று) இலையை நீட்டினாள்).
எ - று.

அலந்தாய் விளிவேற்றுமை. எல்லாம் என்னும் பொதுப்பெயர் பொதுமை நீங்கிநின்றது, நீடியகாரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். கானல்கான் தொகுத்தல்.

செந்தாமரைவிரியத்தேமாக்கொழுந்தொழுக

அந்தாரசோகமலரவிழ்ச் - கொந்தார்
இளவேனில்வந்ததாலென்றாகொலென்றன்
வளவேனில் கண்ணிமனம்.

(இ-ள்) செந்தாமரை விரிய
(பின்பனிக்காலத்துக்கருகிய) செந்தார்ம
ரையரும்புகள் (கருகாது) மலரவும், தேமாகொழுந்து
ஒழுக-தேமாமரங்க

ளின் தளிர் விளங்கவும், அந்தார் அசோகம்
மலர்அவிழ - அழகியவரிசை
யாயுள்ள அசோகங்களினதுபோது அவிழவும், கொந்து
ஆர் (எங்கும்) பூங்.

கொத்துகள் நிறைய, இளவேனில்வந்தது - இளவேனிற்
பொழுதுவந்தது,
என்தன்-எனது, வளம் வேல்நில்கண்ணி-கோடாதவேல்
(தன்னுருத்திரிந்து)

நிலைபெற்ற கண்களையுடையாளது, மனம் எனஆம்
கொல் (நின்னைப் பிரித
லால்) மனம் யாதாய்முடியுமோ (கோவலனையருளாய்)
எ-து.

கருகிய கருகாது என்பவற்றை யெல்லாவற்றிற்குங் கூட்டுக. முத
லொடு சினைக்கொற்றமையுண்மையால் சினைவினையைமுதல் மேலேற்றிச்
செந்தாமரை விரிய தேமாங்கொழுந்தொழுக அந்தாரசோகமலரவிழ என்
றார். ஆர் என்னு முதனிலை வினையெச்சத்தில்வந்தது. மலரும் பருவத்தை
யுடைபோதை மலர் என்றது முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். விரிய ஒழுக அ
விழ ஆர் என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய்வந்ததுஎன்னும்பிறவினை
முதல் வினையின் முதனிலை கொண்டன. கோவலனே அருளாய் சொல்
லெச்சம்.

கூ—ஆவது

கனத்திறமுரைத்தகாதை.

(தான்சண்ட) கனவினதுவரலாற்றைத்தேவந்திக்குக்கூறியகதைபையுடையது எனவே; கனத்திறம் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர், திறம் உரைத்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், உரைத்தகாதை பெயரொச்சத்தொடர்; ஆகவே நான்குமொழிமுன்று சந்தியாகக் கொள்க.

௧௪

கந௦

சிலப்பதிகாரம்

க லி வெ ண் ப ர .

அகனகரெல்லாமரும்பவீழ்முல்லை
நிகர்மலர்நெல்லொழுதுஉய்ப் - பகன்மாய்க்கத்

மலைமணிவிளக்கங்காட்டியிரவிற்கோர்
கோலங்கொடியிடையார்தாங்கொள்ள -

மேலைநாள்

மாலதிமாற்றான்மகவுக்குப்பாலனிப்பப்
பால்விக்கிப்பாலதன்றன்சோர - மாலதியும்

பார்ப்பாறொடுமனையாளென்மேற்படர்தல்விட்
டேற்பனகூறரென்றேங்கி - மகக்கொண்
டமரர்தருக்கோட்டம்வெள்ளியாணக்கோட்டம்

புகர்வெள்ளைநாகர்த்தங்கோட்டம் - பகல்வரையில்
உச்சிக்கிழான்கோட்டமூர்க்கோட்டம்வேற்கோட்ட
ம்
வச்சிரக்கோட்டம்புறம்பணையான்

- வாழ்கோட்டம்
நிக்கந்தக்கோட்டம்நிலாக்கோட்டம்புக்கெங்கும்
தேவீர்தாளெம்முறுநோய்தீர்மென்று -
மேவியோர்

பாசண்டச்சாத்தற்குப்பாடுகிடந்தாளுக்
கேசம்படியோரிளங்கொடியாய் - ஆசிலாய்

செய்தவயில்லோர்க்குத்தேவர்வரங்கொடார்
பொய்யுரையன்பொருளுரையே - கையிற்
படுபிணந்தாவென்றுபறித்தாள்கைக்கொண்டு
சுடிகாட்டுக்கோட்டத்துத்துங்கிருளிற் - சென்றங்
கிடுபிணந்தின்னுமிடாகினிப்பேய்வாங்கு
மடியதத்திட்டாண்மகவை - இடியுண்ட

மஞ்ஞபோலெங்கியமுதாளுக்கச்சாத்தன்
அண்ணையேங்கியமேலென்று - முன்னை

உயிர்க்குழவிகாணுயென்றக்குழவியாயோர்
குயிற்பொதும்பர்நீழல்குறுக - அயிர்ப்பின்றி
மாயக்குழவியெடுத்தமடிதிரைத்துத்
தாய்கைக்கொடுத்தாளத்தையலான் - தூய

மறையோன்பின்மாணியாய்வான்பொருட்கேள்வித்
துறையோயவார்முடிந்தபின்னர் - இறையோனார்
தாயத்தாரோடுவழக்குரைத்துத்தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும்வேண்டுகடன்செய்து - மேலைநாள்

கனத்திறமுரைத்தகாதை.

கூடக தேவந்தியென்பாண்மனைவியவளுக்குப்
பூவந்தவுண்கன்பொறுக்கென்று - மேவித்தன்

மூவாவினநலங்காட்டியென்கோட்டத்து
நீவாயெனவுரைத்தநீங்குதலுந் - தாமொழியாள்

ஆர்த்தகணவன்கன்றனனாய்ப்போயெங்குந்
தீர்த்தத்துறைப்பிவேனென்றவனைப் - பேர்த்திங்ஙன்

மீட்டித்தருவாயெனவொன்றின்மேலிட்டிக்
கோட்டம்வழிபாடுகொண்டிருந்தான் - வாட்டருஞ்சீர் க

ண்ணகநல்லாளுக்குற்றகுறையுண்டென்
மெண்ணியநெஞ்சத்தினையளாய் - நண்ணி
அறுகுசிறுபூனைநெல்லொடுதூய்ச்சென்று
பெறுதகணவனோடென்றாள் - பெறுகெனக்

கடுக்குமென்னெஞ்சங்கனவினாலென்கை
பிடித்தன்னப்போயோர்பெரும்பதியுட் - பட்டேம்

பட்டபதியிற் பட்டாததொருவார்த்தை
யிட்டனஞராரிடுதேனிட் - டென்றன்மேல்

கோவலற்குற்றதோர்தீங்கென்றதுகேட்டுக்
காவலன்முன்னர்யாங்கட்டுநாததேன் - காவலனே

தீர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டாலுனாயாடேன்
தீக்குற்றம்போலுஞ்செறிதொடது - தீக்குற்றம்

உற்றேனேடுற்றவுரவோனேடியானுற்ற
நற்றிறற்கேட்கினகையாகும் - பொற்றொடது

கைத்தாயுமல்லிகணவற்கொருநோன்பு
பொய்த்தாய்பழம்பிறப்பிற்போய்க்கடுக - உய்த்துக்

கடலொடுகாவிரிசென்றலைக்குமுன்றில்
மடலவிழ்நெய்தலங்கான்ற - நடமுள

சோமகுண்டஞ்சூரியகுண்டத்துறைமுழங்கிக்
காமவேள்கோட்டம்தொழாநாநா - கணவொடு

தாமின்புறுவருகத்துத்தையலார் -

போகஞ்செய்யுமியினும்போய்ப்பிறப்பர் - யாமொருநாள்

ஆடுதுமென்றவணியிழைக்கவ்வாயிழையாள்

பீடன்னெனவிருந்தபின்னரே - நீடிய

காவலன்போலுங்கடைத்தலையாள்வந்துநங்

கோவலனென்றுநோராகுற்றினையாள் - கோவலனும்

பாடமைசேக்கையுட்புகுத்தன்பைந்தொடி
 வாடியமேனிவருத்தங்கண் - டியாவுஞ்
 சலம்புணர்கொள்கைச்சலதியோடாடி க்
 குலந்தருவான்பொருட்துன்றந் - தொலைந்த
 இலம்பாபிராணுத்தருமெனக்கென்ன
 நலங்கேழ்முகத்தினகைநலங் - காட்டிச்
 சிலம்புளகொண்மெனச்சேயிழைகளிச்
 சிலம்பமுதலாகச்சென்றகலனோ
 மிலந்தபொருளிட்டலுற்றேன் - மலர்ந்ததீர்
 மாடமதுரையகத்துச்சென்றென்னோடிங்
 கேட்கலர்கோதாயெழுமென்ன - நீடு
 வினைகடைசுட்டவியன்கொண்டான்கங்குல்
 கனைசுடர்கால்சீயாமுன்.

இ-ள், கொடி இடையார் தாம் - பூங்கொடிபோன்ற
 இடையையுடைய பெண்கள், அகல் நகர் எல்லாம் -
 அசன்றபட்டினத்திலுள்ள மனையிடமெங் கும்,
 நகர் இடவாகுபெயர். பகல்
 மாய்ந்தமலை-கதிரோன்மறைந்த மலைக்
 காலத்தே, அரும்புஅவிழ்முல்லை * நிசர்மலர் -
 அரும்பினது முறுக்கவிழ்ந்த ஒளியையுடைய மலரை,
 நெல்ஒடு தாய் - நெல்லொடுதுவி, மணிவிளக்கம் காட்டி
 (இல்லுறை தெய்வத்தை வணங்கி) மாணிக்கவிளக்கையும்
 மைவிளக்
 கையுமெடுத்து (அம்மலைக்காலத்தே) இரவிற்கு ஓர் கோலம்கொள்ள - இர
 வின் (தம்கொழுநரோ டெதிர்க்கும்) போர்க்கோலம்கொள்ளாநிற்ப, கோ
 லம்கொள்ளல் முன்புபூண்ட அணிமுதலியவற்றையும் உடையையுங்களைந்

து வேறுபூணல் - நிகர் ஒளி, கோலம் ஒப்பனை. பகல் தொழிலாகுபெயர். மாய்தல் மறைதல். 'களிறுமாய்கழனி' என்பதனாற்காண்க. மணிவிளக்கம் உம்மைத்தொகை, அன்றி அழகிய விளக்கு எனினும் அமையும். "தாயமகளிர் தாம்-

நெல்லுமலருந் தாய்க்கைதொழுது - வல்லார் வரை மாலையபர்வு" என்றார் நெடுநல்வாடையினும். மேலைநாள் - முன்னொருநாளில், மாலதிமாற்றாள். மகவுக்கு பால் அளிப்ப - மாலதி யென்பவளோர் பார்ப்பனிதன் மாற்றாள் பிள்ளைக்குத் தன்முலை சுரந்தபாலை (சங்கால்) ஊட்ட, பால் ஆன்பா லெனினும் அமையும். பால்விக்கி பாலகன் தான்சோர - அப்பால் விக்குத லால் (தன் கையிலுள்ள) அப்பாலகன்மரிக்க, பாலகன் என்பது காலவழக்கு மாலதிஉம் - அம்மாலதியென்பவளும், உம்மை இழிவு சிறப்பு. பார்ப்பான் மனையாள்-பார்ப்பானும் அவன் மனைவியும், ஒடு என்னொடு, என்மேல் படர் தல்விட்டு - என்மேலடரப் பழிகுறுதலொழித்து, ஏற்பனகூறார் என்று ஏன் கிமககொண்டு - ஏற்குஞ்சொற்களைக் கூறுகொன்று மனம்வருந்தி யப்பிள்ளை

* "நீர்வார் கிசர்மலர் கடுப்ப" என்றார்.

கனத்திறமுரைத்தகாதை.

க.க.ந.

எய்க்கொண்டு, உமரர் தருகோட்டம்-தேவர் தருநிற்குங்கோயிலும், வெள்ளையான்கோட்டம்-அயிராவத நிற்குங்கோயிலும், புக்ர் வெள்ளை நாகர்தம் கோட்டம் - அழகிய பஸ்தேவர் கோயிலும், வெள்ளைநாகர் பஸ்தேவர்-புகர் அழகு.பகல் வாயில் - கீழ்த்திசையிற்றோன்றும், உச்சிக்கிழான் கோட்டம்-சூரியர்கோயிலும், பகல்வாயில் பகல்தோற்றுகிறவாயில், அன்றிப்பகற்பொழுதிற்கு வருவாரபா யுள்ளவனெனினும் அமைபும். உச்சிக்கிழான் பகற்பொழுதித்திரியோன். ஊர்க்கோட்டம் - இறைவனுராகிய கயிலாயநிற்குங்கோயிலும், வேல்கோட்டம் - முருகவேள் நிற்குங்கோயிலும், வேல் சினை யாகுபெயர். வச்சிரம்-கோட்டம் - வச்சிராபுத நிற்குங்கோயிலும், * புறம் பணையான் வாழ்கோட்டம் - சாத்தனார் கோயிலும், புறம்பு அணைந்த இடம் புறம்பணையாயிற்று. † நிக்கந் தன்கோட்டம் - அருகன் கோயிலும், நிலா கோட்டம் - சந்திரன்கோயிலும், எங்குஉம் புக்கு (இக்கோயில்கள்) எங்கு ம் புருந்து, இவைசெவ்வெண். தேவர்காள் - தேவர்காள், இர் முன்னிலைப் பன்மைவிசுதி. எம் உறுநோய் திரும்என்று-எமதயிக்க நோயைத்தீர்யினென்று (இரப்பவும் ஒருவருந்திராமயினன்குப்பொருந்தாது) தீர்ம் ஈந்து உகரங்ஊட்டது. ‡ பாசண்டம் சாத்தற்கு பாடுகிடந்தானுக்கு-எவரும்திண்டும் சாத்தரிடத்த (பொருந்தியவரிடத்த) வரங்கிடந்தானை, கு உருபுமயக்கம், பாசண்டம் தொண்ணூற்றதுசமையக்கோவை, இவற்றிற்குமுதலாயுள்ளசாத்திரங்களைப்பயின்றவனாதலான் மகாசாத்தர் என்று அவர்க்குப்பெயராயிற்று.சுடுகாடுகோட்டத்த இடுபிணத்தின்கும்-சுடுகாட்டுக்கோட்டத்தில் குழியிலிட்ட பிணத்தைத் தின்னாநிற்கும், ஏசும்படி இடாகினிப்பேய்—(பிறர்) பழிக்கும் வடிவத்தையுடைய இடாகினிப் பேயானது, படிவம் படி. கடைக்குறை விகாரம். இடாகினிப்பேய் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஊங்கு இருளில் சென்று—செறிந்த இருளிற்சென்று,யாவருந்துஞ்சும் இருளுமாம். ஆங்கு—அவ்விடத்தில் (பாடுகிடந்தானேரோக்கி) ஓர் இளங்கொடியாய்—ஒரு இளங்கொடிபோல்வாய், ஆசிலாய் — குற்றமில்லாய் (கேள்) செய்தவம் இல்லோர்க்கு (முற்பிறப்பில்) நற்றவஞ்செய்யாதவர்க்கு,தேவர் வரம் கொடார்—தேவரும் வரங்கொடார், பொய் உரை அன்று-இதுபொய் மொழியல்ல, பொருள் உரை ஏ—மெய்மொழியே (என்றுசொல்லி)கையில் படு பிணம் தரஎன்று பறித்தாள்—உன்கையிலுள்ள பட்டபிள்ளைப் பணத்தைப்பார்க்கத்தருவாபென்றுசொல்லிப்பறித்தவள், வாங்கிகைக்கொண்டு-

* “புறம்பணை யியம்புமோசை” என்றார் சிந்தாமணியிலும்.

† “துக்கந் துடைக்குந்

துகளறுகாட்சிய-நிக்கந்தவேடத் திருடிகணங்
களை - ஒக்கவடி வீழ்ந்துலகியல் செய்தபின் -
வரப்பண்ணி” என்றார் வளையாபதியினும்.

அக்கதை பாழ்கொண்டமை

† “பண்ணுற்றிதத்திற் பழுதின்றிமேம்பட்ட-தொண்ணுற்றதுவகைக்
கோவையும்வல்லவன்-விண்ணுறியக்கும் விறலவராயினும் - எண்ணுறிநோக்
கிற்கெனகை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியினும்.

கநசு

சிலப்பதிகாரம்

வாங்கித் தன்னைகயிற்கொண்டு, மகவை * மடி

அகத்து இட்டாள்—அப்பிள் னைப்பணத்ததைத் தன்வயிற்றில்
வைத்தாள், (விழுங்கிணை என்றபடி) குழவி மச்சள்
இரண்டும் மச்சளின்பாற்படும் “குழவியுமகவு
மாயிரண்டல்ல வை-குழவவல்லமக்சட்கண்ணே”

தொ-பொ-மரபியல் உந-ஞ. இடி உண்
டமஞ்ஞைபோல் ஏங்கி அமுதாளுக்கு — இடிக்குரல்
கேட்ட மயிலாடுதல்

போலவருந்தியமுகின்ற மாலதிக்கு, உண்டல் உறுதல். அசாத்தன் அன்னை
நீ - அந்தச்சாத்தன் தாயே நீ, முன்னை ஓர் குயில் பொதும்பர் நீழல் உயி
ர்க்குழவி காணாய் என்று (செல்கின்றவழி) முன்னர் ஒப்பில்லாத குழில்கள்

வசிக்குஞ் சோகையினிழுவில் உயிரோடு கிடக்கின்ற நினது பிள்ளையைக்கா
ணயென்றுகூறி, அ குழவியாய் குறுக—(அவனது) பிள்ளைவழுவாய்த்தான்

(அவ்விடத்து). சென்று கிடக்க, ஏன்கி அழைஸ் என்று (குழந்தாய்) வருந்

திபழுதின்று யழாதொழிவேன்று, மாயம் குழவி - அப்பொய்வடிவமாகிய பிள்ளையை, அயிர்ப்பு இன்றி எடுத்த — ஐயமில்லாமல் (தன்குழவி) என் மெடுத்து, அதையலாள் மடிதிர்த்து தாய்கைகொடுத்தாள் — அம்மா லதிதன் வயிற்றிலே யணைத்துக்கொண்டுபோய்த் தாயின் கையிற் கொடுத்தாள், இறையேயான் உம்—அக்குழவியாய் இறையவனும், உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தாய் மறையேயான்

பின்மாணியாய்—இருமாபுந்தாய் அந்தணனுக்

குப்பின்பிள்ளையாய், மாணிஎனவே சவுளம் உபநயவங் கொள்சு, வான் பொருள் கேள்வி துறைபோய் — மறைதூற் கேள்வி நிரம்பியதற்குத் தக கின்று, வான்பொருள் பெரிய பொருளையுடையதென நிற்பலால் பண்புத் தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொகை, துறைபோய்எனவேபிர மசரியங் கூறினார். மேல் தேவர்தி எனவே விவாகமுங் தாருகத்தமுங் கூறி னார். காருகத்தம் கிரகத்ததன்மம். அவர் முடிந்தபின்னர்—தந்தை தாயர் இறந்தபின்பு, தாய்த்தார் ஓடி உம் வழக்கு உரைத்து — தன் தாயத்தார்க ளோடும் வழக்குப்பேசி, தந்தைக்கு உம் தாயர்க்கு உம் வேண்டும் கடன் செய்து—தந்தைக்கும் தாயர்க்குஞ் செய்வவேண்டிய நீர்க்கடன் முதலிய னசெய்து, தன் மனைவிக்குப் பொருள் குறைபாமற் செய்தான் என்பார் வழக்குரைத்து என்றார். மேயநாள்—எட்டியாண்டு மனைவியோடு கூடிநடந் தபின் ஒருநாளில், மேவினவன் என்று பாடமோதித் தன்னை மேவினவ னெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். தேவந்திஎன்பாள் மனைவி அவளுக்கு பூவந்த † உண்கண் பொறுக்க என்று—தேவந்தியென்று பெயர் கூறப்படு

* படியை மடியகத்திட்டானடியினால்—முக்காற்கடந்தான் முழு நில ம்—அக்காலத் - தானிகா தாங்கிய குள்மெடுத்தான் சோவின்—அருமை யழித்தமகன்” என்பதனால் அறிக, “படுமகன் கிடக்கை காணுஉ” என்றுந் போல உயிர்கழிந்த உடம்பைமகவு என்றார்.

† “காந்தருவெய்திய கடவுளாளரும்” எனவிதனுள்ளும் “தேவரு மக் ளு மொத்துடன் நிரிதரும் - நாலேழ் நாளிலும்” என மணிமே கலையுள் ளுங் கூறினமை காண்க.

வாளாகியதன் மனைவியினதுபூவின்
தன்மை தன்மேல் வந்த, மையுண்டகண்
களிதனைப் பொறுக்கவென நிருமித்து, மக்கள்
கண்ணிற்குத் தெய்வயாத் கை காணப் பொருதாகலா
னிடங்குப் பொறுக்கவென நிருமித்தான்.
உண் கண் என்பதனை முன்னிலை விளியாக்கி
யிம்மறையை நீ பொறுக்கவெ
ன்று சொல்லிக் காட்டினானெனினுமமையும். மேலி
(அவனை) பொருந்தி, தன்
முறா இளநலம் காட்டி - தனது (எக்காலத்தும்) முத்திராத இளைய அழகினது
நலத்தை வெளிப்படுத்தி, என் கோட்டத்து நீவா என உரைத்து - எனது
கோயிலிற்கு நீவா வெனச் சொல்லி (பிரர்க்கெல்லார் தீர்த்தத்துறைபடிவே
னெனச் சொல்லி) நீங்குதலும் - சாத்தனாகிய
மறையோனங்க, தாமொழி
யாள் - இனிய சொல்லையுடைய தேவந்நி,
ஆர்த்தகணவன் (என்மனத்தை)
பிணித்தகணவன், தீர்த்தத்துறை எங்குடம்
போய் - தீர்த்தத்துறைக ளெங்
குஞ்சென்று, படிவேன் என்று அகன்றனன் ஆய்
அவனை - ஆடுவேனென்
மென்னை விட்டகன்றவனை, பேர்த்து இங்றன்மீட்டு
தருவாய் என ஒன்றின்
மேலீட்டு - மறுத்து மிவ்விடத்தே (அவன் மனத்தை).

திரும்பப்பண்ணி

யழைத்தது தருவாயென்றொரு பெயரிட்டுக்கொண்டு, கோட்டம் வழிபாடு
கொண்டு இருப்பாள் - அவன் கோட்டத்தை வழிபடுதலை (நாடோறும் கட-
னாக) கொண்டிருக்கின்றவள், வாட்டி அரும்சீர்
கண்ணகி நல்லாளுக்கு - நிறைந்த புகழையுடைய
கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்கு, வாட்டி இடையில்
ஒற்றிரட்டித்த தொழிற்பெயர். உற்றகுறை உண்டின்று
(கொழுநன் பிரித லால்) பொருந்திய

குறையொன்றுளதென்று, எண்ணிய நெஞ்சத்து இளை
யளாய் - கருதியமனத்தில் வருத்த முடையவளாய், இளை வருத்தம். இது
முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நண்ணி (கோட்டத்தை) அடைந்த, அறகு
சிறப்புகை நெல் ஒடு தாய் (இவள் கணவனைப் பெறுகவென்று) அறுகை
புளு சிறப்புகை மலரையும் நெல்லினொடு தாவி, சென்று கணவன் ஒடு
பெறுக என்றாள் (கண்ணகிபாற் சென்று) கணவனைப் பெறுகவென்று
ஆசிகள் கூறினாள், கணவனொடுவாழ்வுபெறுகஎன்றாள் எனினும் அமையும்.
ஒடு உருபு மயக்கம். செறி தொடது - நெருங்கிய வளைபடையணிந்த
தேவந்தியே, பெறுகஎன் நெஞ்சம் * கடுக்கும் - நீ பெறக்கடவாயென்று
கூறுதலால் (பெறுவேனாயினும்) எனது மனம் ஐயுறுகிற்கும், கடு என்னும்
பகுதி கடிஎன்னும் உரிச்சொல்லின்விசாரம். கனவினில் என்னைபிடித்தனன்
போய் ஓர் பெரும்பதி உள்பட்டேம் - (நெற்றிரவில்) கனவினிடத்தைக்
கொழுநன் எனதுகைப்பற்றினனாகப் போய்யான்கள் ஒரு பெரிய நகரின்
புருந்தோம், டட்டபதியில் படாது ஒருவஞ்சுவார்த்தை - புருந்த நகரில்
எங்களுக்குப் பொருந்தாததரகிய ஒருவார்த்தையை, ஊரார் இடிதேளிட்டி
என்றன்மேல் இட்டனர் - அந்நகரிலுள்ளோர் இடிதேளிடமாறுபோல என்

* "போற்றினரியவைபோற்றல் கடுத்தபின் - தேற்றுதல்பார்க்கு மரி-
து" என்னுந் திருக்குறளிற்காண்க.

மேலிட்டனர், தேளிடுதல் தேளிடப்படுவார் காணுமே
தேளல்லாததொன் றை மறையக்டெ
காடுவந்துமேலேயிட்டுஅவரைக்கலகம்பண்ணுதல்.
பாய்ச்சு த்தேள் என்பாரும் உளர். பெண்பாற்
றன்மையாலன்றி இப்பழிதான் சுமந்து நின்றலால்
என்மேல் என்றான். கோவலற்கு ஓர் தீங்கு உற்றது என்
றுசொல்ல அதுகேட்டு — (அவர் இடப்பட்ட
வஞ்சத்தால்) கோவலனுக்கு ஒருபொல்லாங்கு வந்தது
என்று பிறர்சொல்லக் கேட்டு அதைப் பொறு மல்,
காவலன் முன்னர் யான் கட்டுரைத்தேன் —
(அந்நகரத்து) அரசன் முன்பு (செல்லாத)
யான்சென்று(பிறர்க்கரிய)வழக்குத் தொடுத்துப்பேசி
னேன், காவலன் ஓடு ஊர்க்கு உற்ற தீங்கு உம் ஒன்று
உண்டி ஆன் — (ஆத லால்) அவ்வரசனோடு அவ்வுர்க்கும்
வந்த ஒருதீங்குள் தாயினும், ஆயின் இடைக்குறை.
தீக்குற்றம் — (அவை) தீக்கனவாதலான்,
உரையாடேன் — (எடுத்து)பேசேன், உரையாடேனென்றான்
“உரையாரழைக்கக்காணுங்கனா” என்பது
பழமொழியாகலின். தீ குற்றம் உற்றேன் ஓடு
உற்ற—தீவினைபு யுடைய என்னோடு பொருந்திய,
உரவோனோடு யான் உற்ற நல்திறம் கேட்கின்
நகையாகும் என — பெரியோனுடனே யான்அடைந்த
நல்ல வரலாறு களை நீகேட்பாயாகில் நினக்கு நகையைத்
தருமென்று சொல்ல, ஓடு வேறு வினைபுடனிகழ்ச்சி. அ
ன்றி உரவோனும் யானும் எனச் சொல்வகை செய்து

என்றொடு எனினும் அமைபும். சொல்ல, என
இவைசொல்லெச்சம். தீக்க னவு முலை திருநி எறிதல்.
நற்றிறம் இருஉருஞ் சுவர்க்கம் புருதல். நகையா கும்
என்றாள் கிட்டாததொன்றாகலான்.

பொற்றொடஇ—பொன்னுலாகிய வளையலையணிந்த
கையையுடைய கண்ணகியே, கைத்தாய் உம் அல்லை (கண்
டகனாவால் வருந்தவேண்டாம் உனகணவனால் நீ) வெறுக்கப்பட்டாய் மல்
லை, பழம்பிறப்பில் - முற்பிறப்பில், கணவற்கு ஒருநோன்பு பொய்த்தாய்-
கணவன்பொருட்டுச் செய்த ஒருவிரதந்தப்பினாய் (அத்திற்கும் கணவின்தீங்
கும் கெட) சாவிரிகமிகசென்று கடல்கூடு உய்த்து
அலைக்கும் - காவிரி விரையத் தன்னீரைக்கொண்டுசென்று
கடலோடெதிர்த்தலைக்கும், முன்றில்-
சங்கமுகத்தினயலதாகிய, மடல்அவிழ் நெய்தல்கானல்
தடம் உள - இது விநிந்த நெய்தற்பூவையுடைய
கானலிடத்து இரண்டுதடாகம் உள்ளன
(அவ்வயாவைஎனில்) சோமகுண்டம் சூரியகுண்டம் -

சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன,
துறைபோய்முழுகி (அவற்றின்) து
றைகளிற்சென்றுநீராடி, காம்பேள்கோட்டம்
தொழுதார்-மன்மதனுடைய கோயிலுட்சென்று அவனைத்
தொழுதவர்களாகிய, தையலார் தாம்-பெண்
கள், முற்றுப்பெயசொச்சமாயிற்று. உலகத்து கணவர்கூடும் இன்பு உறுவர்-
இவ்வுலகத்தில் தமதுகணவரொடும் பிரிவில்லாம வின்புகர்வர், போகம்
செய் பூமியின்உம்போய் பிறப்பர் (மதுமையில்) போகபூமியினுஞ் சென்று
பிறந்து மூன்றுபல்லங்கர்மவின்பதகர்வர், பல்லம்ஒர்கணக்கு. குண்டமிரண்
டிற்கு மிரண்டனையும் நிரனிறைபாகக்கொள்க. “இருகாமத்தினேரி” என்
ருர் பட்டினப்பாலையுள், யாம் ஒருநாள் ஆடுதும்என்ற அணியிழைக்கு-(ஆத

கனத்திறமுரைத்தகாதை.

கநுள லால்) யாமும் ஒருதினம்

ஆடக்கடவேமென்று கூறிய தேவந்திக்கு, அ ஆயி
ழையாள் - அக்கண்ணகி, பீடுஅன்று என இருந்தபின்னர்
- (துறைமூழ்கித் தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்டு)
இயல்பன்மென்று சொல்லி யிருந்தபின் -
“காமனையென்றுஞ் சொல்லார்கணவர்க்கை
தொழுதுவாழ்வார்” என்றாரா கலின். ஓர்குற்றினையாள் -
(அவரிங்கனம்பேசியிருந்தவளவில்) ஒரு குறுந்
தொழில்செய்யும் இனையாள், நம் கோவலன்வந்து
கடைத்தலையான் நீடிய காவலன்போலும் என்றாள் -
நமதுகோவலன்வந்து கடைவாயிலாயினான் (அவன்
வருகைநம்மை) நெடுங்காவல்காப்பான் போலிராதின்றா
னென்றாள், நீடியகாவலன்போலும் நம்கோவலன்
வந்து கடைத்தலையான் என் பதற்குத் தூரத்தேபார்த்து
ஐயுற்று நங்காவலன்போலும் என்றவள் கடை த்தலையில்
அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து நங்கோவலன் என்றாள்
எனினும் அமையும். பாடுஅமை சேக்கை உள்புக்கு
(கொடியிடையார் தாம்விளக்கங் காட்டிக்
கோலங்கொள்ளாநிற்ப) படுக்கையாக அமைந்த
சயனத்தினிடத் துச்சென்று, சேக்கைபடுக்கப் படுவது
சேபகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடுஞ்

சந்தி, ஐ செயப்படு பொருள் விசுதி. தன்பைந்தொடி
மேனிவாடிய வருத்தம்கண்டு - தனதுமனைவி
மேனிவாடிய மனவருத்தங் கண்டு, யாஉம் -
எல்லாப்பொருளையும், சலம்புணர்கொள்கை சலதினூடு
ஆடி - பொய்யை (மெய்யாக) பொருந்துவித்தொழுங்குங்
கொள்கையை யுடையபொய்த்தியோடுகூடி நடத்தலால்,
சலம்பொய். சலதிபொய்த்தி. குல
ம்தருவான் பொருள்குன்றம்
தொலைந்த இலம்பாடு-நமதுகுலத்துள்ளோர் தேடிவைத்த
மிக்கபொருட்பெருக்கம் தொலைதலால் வந்தவறுமை,
இலம்

பாடு இன்மைபடுதல் ஒருசொன்னீர்மைய. எனக்கு நானுதரும் என்ன-
எனக்கு நா தரா நின்றதென்று கூற, குலந்தருவான் பொருள்-தொ
ன்று தொட்டிவரும்பொருள். நானுத்தரும் என்றான் "கெட்டான் மதிதோ
ன்றம்" என்னும் வழக்கு. நலம் சேழ்முகத்தின் நலம் நகைகாட்டி (இலம்
பாடு நானுத்தரும் என்றதனை மாதவிக்குக் கொடுக்கும் பொருட்குறை பாட்
டால் தளர்ந்து கூறினானெனக்கருதி) அழகிய ஒளிபொருந்திய முகத்தே
நலம்பொருந்திய புன்னையைவினைத்து, சிலம்புஉளதொள்ளும் என - இர
ய்சில ம்புள்ளன (அவற்றை) கொண்டினைன்று கூற, சிலம்புள் என்றான்
இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால். புலந்துகூறினானெனில் தற்
பின்றன்மையன்றும். சேயிழைகள் இ சிலம்புமுதலாக - (இவ்வுனம் கரு
திய) செவந்தஅணியையுடையாய் கேளாய் இந்தச்சிலம்பை வாணிபமுத
லாகக்கொண்டு, சென்றகலனூடு உலந்த பொருள் ஈட்டல் உற்றேன் (முன்
வாங்கிரான்) அழித்த ஆபரணத்தோடும் (அதுவல்லாமல்) கெட்ட பொரு
ளைப் பொருளாதுந் தேடித்தொகுத்ததைத் துணிர்தேன், இரண்டும் இதனால்
தேடலுற்றேனெனினும் அமையும் மலர்ந்தசீர்மாடும் மதுரை அகத்துசென்று-
(எவ்விடத்தேசென்றெனின்) விரிந்தபுகழையுடைய மாடங்கள்நிறைந்த மது
ரையென்று நகரிடத்துச்சென்று, ஏடுஅலர் கோதாய் இங்கு என்னுடி எழுக்
கடி

என்ன - பூவிதழ்பரந்த கூந்தலையுடையா
யிங்குநின்றும் எழுவாயாக வெ
ன்று கூறி, நீடுவினைகடைகூட்ட - முற்பவத்திற் செய்த
திவினை (தன்மன
த்தை) ஒருப்படுத்தலால், வியன்கொண்டான் -
(அவ்வினையினது) ஏவலைக்
கைக்கொண்டான், வியம் வியன்போலி, விடங்குகள்
என வருதல்காண்க.
கங்குல் கனைசுடர்கால் சீயாமுன் (எப்போதெனில்)
இருட்போதை மிக்க
கிரணத்தையுடைய சூரியன் போக்குவதன்முன். எ-று.

கனவென்னும் ஒருபொருளையே சருதாது
மாலதிகதையையும் தேவந்
திகதையையுங்கலந்து கூற்றேனும் உறுப்பழிவின்றி. நடந்ததேனும் நான்
கடியிறந்துவருதலால் நெடுவெண்பாட்டாகாது இது கலிவெண்பா ஆயிற்
றென்க "ஒருபொருளுதலிய கலிவெண்பாட்டால் - திரிபின்றி முடிவதுகலி
வெண்பாட்டே" தொ - பொ - செய்யுளியல், கசடு-சூ. நான்கடி அளவியல்
வெண்பாட்டின்சிறுமை. ஒருபொருளுதல் யதனைத் திரிபின்றி முடிவது
என்றோனும் "திரிபின்றிமுடியும் என்றதனான் ஒருபொருளன்றிப் பலவு
றுப்புடைத்தாகித் திரிபுடைய தூஉங்கலிவெண் பாட்டென்பது கொள்ள
வைத்தமைபின்" என நச்சினூர்க்கினியர் கூறியது
காண்க.

நேரிசைவெண்பா.
காதலிகண்டகனவுகருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லை வறிதாக்கி—மூதை
வினைகடைகூட்டவியன்கொண்டான்

கங்குல்

களைசுடர்கால்சீயாமுன்.

(இ-ள்) காதலிகண்டகனவு-

கண்ணகியார்கண்டகனா, கருநெடுங்கண்- கரியநெடி
யகண்களையுடைய, மாதவிதன் சொல்லைவறிது
ஆக்கி—மாதவியி னது சொல்லைப் பயனின்மையாக்க, மூது
வினைகடைகூட்ட - முற்பவத்திற் செய்த தீவினை
யொருப்படுத்தலால், வியன்கொண்டான் (அதனது)
ஏவலைக் கொண்டான். கங்குல்-இருட்போதை,
களைசுடர்கால் சீயாமுன் - சூரியன் போக்குதற்குமுன்.
எ-று.

மேற்கூட்டமின்மையால் கருநெடுங்கண் எனவும். “காலைகாண்குவும்”
என்றசொல் பயன்படாசொழிதலாற் சொல்லை வறிதாக்கினவன் கூறியார்.
ஆக்கி வினையெச்சத்திரிபு. ஐ பகுதிப்பொருள் விருதி.

க0—ஆவது நாடுகாண்காதை.

—:0:—

(மதுரைக்குத் தமதுகணவனோடு சென்ற கண்ணகியார்) சோனாட்
முன் வளத்தைக் கண்டகதையையுடையது எனவே;—நாடுகாண் இரண்

நாடுகாண்காதை.

க.கூக

டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்,

காண் காதைவினைத் தொடைநிலைத் தொடர்; ஆகவே
மூன்றுசொல் இரண்டுசந்தியாகக்கொள்க.

நிலைமண்டில ஆகவற்பா.

வான்கண் விழியரவை கறையாமத்து — மீன்றிகழ்விசும்பின் வெண்ம
நீங்கக் — காரிருணின்ற கடைநாட்கங்குல் — ஊழ்வினைகடைஇ யுள்ள
ந்தூர்ப்பு — ஏழசத்தகரு மெகினக்கவரியும் — தாமயிரன்னமும் துணையெ

னத்திரியும் — தாழொடுகுயின்ற தகைசால் சிறப்பின் — கீணெடுவாயி
னெடுங்கடைகழிந்தாய் — கணிகளராவி னறிதுயிலமர்ந்த — மணிவண்ண
ன்கோட்டம் வலஞ்செயாக்கழிந்து — பணையைந்தோங்கிய பாசிலைப்

பேர்தி—அணிதிகழ்நீழலறவோன்றிருமொழி—அந்தரசாரிகன்மறைந்தனர்
சகற்றும்—இந்திரன்விகாரமேழுடன் போக்கிப்—புலனுண்மிறந்து பொய்யா
விரதத்—தவலநீத்தநிந்தடங் கையகொள்கை-மெய்வகையறிந்தவிழுமியோர்
குழிஇய—ஐவகைநின்றவருகத்தானத்துச் — சந்தியைந்தூர் தம்முடன்கூ
டி-வந்துதலைமயங்கியவான்பெருமன்றத்துப்-பொலம்பூம்பின்டிநலங்கிளர்
கொழுநிழல்-நீரணிவிழவினும்நெடுந்தேர்விழவினும்—சாரணர்வருஉந்தருதி
புண்டாமென—உலகநோன் பிகளொருங்குடனிட்ட-இலகொளிச்சிலாதலந்
தொழு

துவலங்கொண்டு—மலைதலைக்கொண்டபேரியாறுபோலும்
— உலக விடைகழியொருங்குடனீங்கி—தலையிலாளன்
காமர்வேனிலொடு — மலைய
மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்—பன்மலர டிக் கிய
நன்மரப்பந்தர் — இலவந்தி

கையினெயிற்புறம்போகித் — தாழ்பொழிவறித்த்தண்பதப் பெருவழிச்—
காவிரிவாயிற் கடைமுகங்கழிந்து—குடத்தைக்கொண்டிகொழும்புனற்காவி
ரி—வடபெருங்கோட்டி மலர்ப்பொழிவழிந்து—காவதங்கடந்து கவுந்தி
பள்ளியோர்—பூம ரப்பொதும்பர்

பொருந்தியாங்கண்—இது கொடிது சுப்
போடினைந்தடிவருந்தி—நறும்பல் கூந்தல் குறும்
பலவுயிர்த்து — முதிராக்
கிளவிமுள்ளெயிலிலங்க—மதுரை

முதுர்யாதெனலினவ—ஆறைங்காதநம்
மகனாட்டிம்பர் — நாரைங்குந்தணணித்தெனரக்குத் — தேமொழிதன்னொ
டுஞ்சிறையகத்திருந்த — காவந்தியையைக்கண்டடிதொழனும் — உருவுந்
கு லனுமு யர் பே ரொழுக்கமும்—பெரும கன்றிரு மொழி
பிறழா நோன்பும்— உடையீரொன்னோ

வுறுகணாளின்—கடைகழிந்திங்ஙனங்கருதிய வாறென— உ
ரையாட்டில்லையுறுதவத்தீர்பான்—மதுரைமுதுர்வரைபெ
ரருள் வேட்கை யன்—பாடகச்சேறடிபுரற்பகையுழுவா —
காழடை யிட்டநாடு நீர்கழிதத்—

கரிதிவ ள்ஞெ ச வ் வியறிகுநர்
யாரோ—உரியதன்றீங்கொழிகென வெரழியீர்—
மறவுரை நீத்த மாசுறு கே
ள்வி—அறிவுகாக்கேட்டாங் கறிவனையேத்தத் — தெ
ன்றி சை நாட்டுத்

தீதுதீர்மதுரைக்—கொன்றியவுள்ளமுடையே னாகலின்—
போதுவல்யானும்போதுமினென்ற—க ரவுந்தியையை
க்கைகதொழுதேத்தி— அடிகணீரோயருளுகிராயினித்

—தொழுவனைத்தோளிதுயர்தீர்த்தேனெனக்— ௧௪௦

சிலப்பதிகாரம்

கோவலன்காணும்கொண்டவிர்நெறிக்—கேதந்தரு
வனையாங்கும் பலகேண்

மோ—வெயினிறம்பொருமெல்லியற்கொண்டு—
பயில்பூந்தண்டலைபடர்கு வமாயின்—மண்பகவீழ்ந்த
கிழங்ககழ்வுழியைச்—சண்பகநிறைத்த தாது
சேர்பொங்கர்—பொய்ய

றைப்படுத்துப்போற்றாமாக்கட்டுக்—சையறு துன்
பங்காட்டினு

ங்காட்டிம்—உதிர்பூஞ்செம்மலினொதுங் கினர்கழிவோர்—

முநிர் தேம்பழம்பகை மூட்டினு மூட்டிம்—

மஞ்சளாமிஞ்சியு மயங்கரில் வலையத்

துச்—செஞ்சுளைப்பலவின்பரற்பகைபுறுக்கும்—கயனெடுங்
கண்ணி காதற்

கேள்வ—வயலுழைப்படர்குவமென்னேயாங்குப்—பூநாநிலஞ்சிப்பொரு
கயலோட்டி—நீர்நாய்கவ்விய நெடும்புறவாளை—மலங்குமிளிர்செறுவின்
விலங்கப்பாயின்—கலங்கலுமுண்டிக்காரிகையாங்கண்—சரும்பிற்றெடுத்த
பெருந்தேன்சிறைந்து—சரும்புழுப்பொய்கைத் தூநீர்நலக்கும்—ஆடங்கா
வேட்கையினறிவரு ரெய்திக்—குடங்கையின்மொண்டு கொள்ளவுங்கூகிம்—
குறுநரிட்டருவனையம்போதொடி—பொறிவுரிவண்டினம்பொருந்திய கிடிக்
கை—நெறிசெல்வருத்தத்துநீரஞரெய்தி—அறியாதடியாங்குநிலுங்கூகி
ம்—எறிநீரடை கரையியக்கந்தன்னில்—பொறிமாணலவனும் நந்தும்போற்
ரு—தாழடியொதுக்கத்துநோய்காணில்—தாழ்தருதுன்பந் தாய்கவுமொ
ண்ணு—வயலுஞ்சோலையும்ல்லதியாங்கணும்—அயல்படக்கிடக்கு நெறியாங்

இல்லை—நெறியிருந்திருக்கிறீர்வெய்யோளோடு — சூறியறிந்தவையவைகுது
 காதோம்பெனத்—தேர்மறுகடினையுஞ்சுவன்மேலவைவயும் - காவந்தியை
 யையிலியுங்கொண்டு—மொழிப்பொருட்டெய்வம்வழித்துணை யாகெனப்—
 பழிப்பருஞ்சிறப்பின்வழிப்படர் புரிந்தோர் — கரியவன்புகையினும்புகைக்
 கொடிதோன்றினும்—விரித்திரவெள்ளிதென்புலம்புடரினும் — கால்போரு
 நிவப்பிற்கேவ் துரலேற்றொடு—சூன்முதர்கொண்மூப்பெயல்வளஞ் சாரப்பக்-
 குடமலைபிறந்தகொடும்பஃரூரமொடு — கடல்வளனெதிரக்கயவாய் நெறிக்
 கும்—காவிரிப்புதுநீர்க்ககிவரல்வாய்த்தலை — ஒவிறந்தொலிக்கு மொலியே
 யன்றியும்—ஆம்பியுங்கிழாரும் வீங்கிசையேற்றமும் — ஒத்து நீர்ப்பிழாரு
 மொலித்தல்செய்யாக்—கழனிச்செந்நெற் கரும்புஞ்முமருங்கின்—பழனத்
 தாமரைப்பைம்பூங்கானத்துக்—கம்புட்கோழியுங் கணைரூனாயும்—செங்
 காலன்னமும். பைங்காற்கொக்கும் — கானக்கோழியுமா நீர்க்காக்கையும்—
 உன்னுமரலும் புள்ளும் போதாவும்—வெல்போர்வேந்தர் முனையிடம்போ
 லப்—பல்வேறுகுழைக்குரற்பரந்தவோதையும் — உழாஅதுண்டொனியுள்
 புக்கழந்திய—கழர் அ மயிர் யாக்கைச்செங்கட்காரான்—சொறிபுறமுரிஞ்
 சப் புரிஞ்செழும்புற—குமரிக்கூட்டிற்கொழும்பல்லுணவு—கவரிச் செந்நெ
 ற்காய்த்தலைசொரியக்—கருங்கைவினைஞருங்களமருங்கூடி—ஒருங்குநின்ற
 ர்க்குமொலியேயன்றியும்—கடிமலர்கடிந்துமுடிநாறமுத்தித் - தொடிவனைத்
 தோளுமாசமுற் தோய்ந்து—சேரூடுகோலமொடுவீதுபெறத் தோன்றிச்—
 செவ்வயெனெடுங்கட்சின்மொழிக்கடைசியர் — வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்
 திற்பாணியும் — கொழுங்கொடியதுகையுங்குவளையுங்கலந்து — விளங்கு

நாடுகாண்காதை.

கசுக

கதிர்தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்

— பாருடைப்பனர்போற்பழிச்சுநர் கை
 தொழ—ஏ ரொடுகி ன் ரு ரோமங்கலமும்—அரி ந்து

கால்ஞவித்தோர்   க்ரிசடா
 வுறுத்த—பெருஞ் செந்நெல்லின்   முகவைட்பாட்டும் —
 தென்கிணைப் பொ
 ருநர் செருக்குடனெடுத்த —   மண்கணை முழுவின்
 மகிழ்செயோதையும்—
 பேரியாற்றடைகரைநீற்கேட்ட —
 ஆர்வநெஞ்சமோடவலங்கொள்ளார்—   உழை
 ப்புலிக்கொடித்தேருவோன்கொற்றமொடு-மறைக்கருவுயிர்க்குமழற்
 றிகழட்டின்—மறையோராக்கியவானவருண அ —
 இறையுயர்   மாடமெங்க
 னும்போர்த்த—மஞ்சஞ்ஞழ்மலையின்மாணத்தோன்றும் —
 மங்கலமறையோ
 ரிருக்கையன்றியும்—பரப்புநீர்க்காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் — இரப்போர்
 சுற்றமும்புரப்போர்கொற்றமும் - உழவிடைவீனப்போர்பழவிதலூர்களும்-
 பொங்கழியாலைப்புகையொடுபரந்து—மங்குல்வானத்துமலையிற்றேன்றும்-
 ஊரிடை யிட்ட நாடுட ன்கண் டி- சாவதம ல்லது
 கடவாராகிப் - பன்னாடங்கிச்
 சென்னொருநாள்-ஆற்றையிரங்கத்து வீற்றுவுருகிக்- குரங்கமையடுத்த
 மரம்பயிலிக்கத்து-வானவருறையும்பூரொருருசிறைப் - பட்டினப்பாக்கம்
 விட்டனர் நீங்காப்-பெரும்பெயரையொருங்குடனிட்ட - இலங்கொளிச்சி
 லாதலமேலிருந்தருளிற்-பெருமகன்திசயம்பிறழாலாய்மைத் - தருமஞ்சாற்
 றஞ்சாரணர்தோன்றப்-பன்டைத்தொல்வினைபாறுகவென்றே-கண்டறிகவு
 ற்தியொடுகொறுநிழ்ந்தோர் — வந்தகாரணம்வங்கியகொள்கைச்—சிறதை
 விளக்கிற் றெறிந்தோனாயினும் - ஆர்வமுஞ் செற்றமுமகலநீக்கிய - வீரனாக
 லின் விழுமங்கொள்ளான் - கழிபெருஞ் சிறப்பிற்கவுந்திகாணாய் - ஒழிகென
 வொழியா தூட்டும்வல்வினை - இட்டவித்தி னெதிர்த்துவந்தெய்தி - ஒட்டுங்
 காலையுதிர்க்கவுமொண்ணு - கடுங்கானேர்வெளியிடுஞ்சுடொன்ன - ஒருங்கு
 டனில்லா வுடம்பிடையுயிர்கள் - அறிவுணறவோனறி வுவரம்பிகந்தோன்-
 செறிவன்சிறந்திரன் சித்தன்பகவன் - தருமமுதல்வன் தலைவன் தருமன்-

பொருளன்புனிதன் புராணன்புலவன் - சிவவரன்மேவன் சிவத்தநாயகன் -
 பரமன் குணவதன் பரத்திலொளியோன் - தத்துவன்சாத்துவன் சாரணன்
 காரணன் - சித்தன்பெரியவன் செம்மறிகழொளி-இறைவன்குரவனியல்
 குணனெங்கோன் - குறைவில்புகழோன் குணப்பெருங் கோமான் - சங்கர
 னீசன்சயம்புசதுமுகன்-அங்கம்பயந்தோனருகனருண்முனி-பண்ணவனெ
 ண்குணன்பாத்தில்பழம்பொருள்-விண்ணவன்வேதமுதல்வன்விளங்கொளி-
 ஒதியவேதத்தொளியுறினல்லது-போதார் பிறவ்ப்பொதியறையோனெச்-
 சாரணர்வாய்மொழிகேட்டுத்தவமுதல் - காவர்தியையையுங் கைதலைமேற்
 கொண்டு-ஒருமுன்றவித்தோ னோதியஞாந்த-திருமொழிக்கல்லதென் செவி
 யகந்திறவா-காமனைவென்றோரூயிரத்தோடொட்டி - நாமமல்லது நவிலாதெ
 ண்ரு - ஐவறாவென்றோனடியிணையல்லது - கைவரைகாணினுங் காணு
 வென்கண் - அருளறம்பூண்டோன் திருமெய்க்கல்லதென் - பொருளில்பா
 க்கை பூயிழிப்பொருந்தாது-அருகாறிவனருகற்கல்லதென்-இருகையுங்கூடி
 பொருவழிக்குவியா - மலர்மிசைநடந்த மலரடிக்கல்லதென் - தகையிசையு

கசுஉ

சிலப்பதிகாரம்

ச்சிதானணிப்பாறுது -

இறுதியிலின்பத்திறைமொழியல்லது - மறுதரவோ து

மனம்புடைபெயரா - என்றவனிகைமொழி

யேத்தக்கேட்டதற்-கொன்றி

யமாதவனுயர்மிசையோங்கி-சிவந்தோங்கொருமுழ

நீணிலநீங்கிப்-பவந்

தருபாசங்கவந்திகெடுகென்-றந்தரமாருப்படர்

பவற்றொழுது-பந்தமறு கெனப்

பணிந்தனர்போந்து-காரணியும்பொழிற்

காவிரிப்பேரியாற்று-நீரணிமாடத்து

நெடுந்துறைபோகி-மாதருங்கணவனு

மாதவத்தாட்டியுந்—

தினதீர்நியமத் தென்கரையெய்திப்—போதுஞ்சூழ்கிடக்கைப்

பூம்பொழிலிருந்துழி—வம்பப்பரத்தை

வறுமொழிபாளனெடு—கொங்கவிர் பூம்பொழிந்

குறுகினர்சென்றழிச்—காமனுந்தேவியும்

போலுமீங்கிவர்—ஆரெனக்கேட்டே

யறிகுவமென்றே—நோற்றுணல்யாக்கைநொசிதவத்தீரு

டன்—ஆற்றுவழிப்பட்டோராரென வினவவென் -

மக்கள்காணீர்மானுடயாக்கையர் - பக் கநீங்குமின்பரி

புலம்பினொன் - உடன்வயிற்றோர்க

ளொருங்குடன்வாழ்க் கை - கடவதுமுண்டோ

சுற்றறிந்தீனெனத் - தீமொழிகேட்டுச் செவியகழ்

புதைத்துக் - காதலன்முன்னர்க்கண்ணகிநடுங்க

- எள்ளுநர்போலுமிவரென் பூங்கோதையை -

முள்ளுடைக்காட்டு முதுநரியாகெனக் - கவுந்தியிட்ட

தவந்தருசாபம் - சுட்டிய தாசலிப்பட்டதையறியார் -

குறுநரிநெடுங்குரற் கூவினிகேட்டு-நறுமலர்க்கோதையு

நம்பியுநடுங்கி-நெறியினீங்கியோர்நீரல கூறினும் -

அறியா மைய்யென்றறியல்வேண்டும் -

செய்தவத்தீர்நுந்திரு முன் பிழைத்தோர்க்—குய்திக்கால

முனாயீரோவென—அறியாமையினி

ழிபிறப்புற்றோர்—உறையூர் நொச்சி

யொருபுடையொதுங்கிப் - பண்ணிரு மதியம்படர்

நோயுழந்தபின் - முண்ணையுருவம்

பெறுகலீங்கிவரெனச்-சாப விடைசெய்து

தவப்பெருஞ்சிறப்பின் - காவுந்தியையையுந் தேவியுந்

கணவனும் - முறஞ்செவி வாரணமுன் சமமுருக்கிய -
கனார் புரிந்தென.

புறஞ்செவி வாரணம் புக்

இ-ள். வான்கண் - வானின்கண் (உலகிற்குக்)
கண்ணாகியசூரியன், சண் உவமையாகுபெயர்.
விழியாவை கறையாமத்து - தோன்றி விளங்காதவை
கறை யென்னும் யாமத்திடத்து, வைகறை
வைகல்தயிலுதல் அதுவிகாரத் தால் வைகுளன
நின்றது, அஃது அற்றல். அதுதல் அறையாயிற்று, பொறிய
றை என்றும் போல். இததொழிலாகுபெயர். வைகறை
என்பதற்குத் தொல் காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர்
சூறியது கடலாட்டுக் காதையிற்காண்க.
மீன் திகழ் வெண்மதி விசும்பின் நீங்க -
மீனொடு விளங்காநின்ற வெள்ளிய
சந்திரன் விண்ணினின்று நீங்க, கடைநாள்
கார் இருள்நின்ற சுங்குல்-(பூரு
வபக்கம்) பதினான்காம் நாளில் கரிய இருள்நின்ற அவ்வைகறை இராப்பொ
ழுதில், கடைநாள் இறுதியில் நின்றநாள். இறுதியில் நின்ற நாள் என்றும்,
சித்திராத்திங்கள், சோதிநாள்மூன்றாந்தித், வாரம்ஞாயிறு, இத்திங்களிருபத்
தெட்டிற் சித்திரையும் பெளரணமியும் கூடியதினத்திற் சனிவாரத்திற்
கொடியேற்றி "ஏழுநாளிலும்" என்றதனால் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநட
ந்து கொடியிறங்கி வைகாசி யிருபத்தெட்டிற் பூருவபக்கத்திற் பதினமூன்

நாடுகாண்காதை.

ரும் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுஷ்டித்திற் கடலாடி
 பூமிதலின் வைகாசி யிருபத்தொன்பதிற்கு
 செவ்வாய்க்கிழமையும் சேஷ்டையும் பெற்ற நா
 சயோகத்தில் நிறைமதிப்பதி னூலாம்பக்கத்து
 வைகறைப்பொழுதில் நிலவு சழிந்த இருளில் என்பது
 தோன்ற. விளை ஊழ் உள்ளம் கடை இதுரப்ப-
 முன்செய்த தீவினை முறையானே (வந்து) தன்மனத்தைச்
 செலுத்துதலால், ஏழகம் தகர்உம் எகினம் கவரிஉம்
 தாமயிர் அன்னம் உம் - ஆட்டுக்கடாவும் கவரிமானும்
 தாமயிரிளையுடைய அன்னமும், ஏழகத்தகர் எகினக்
 கவரி இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைகள். துணைஎன
 திரியும் (ஒன் றோடொன்று) இனமல்லன வாயினும்
 இனமுடையன போலத்திரியும், தகர்முதலியன இவளால்
 வளர்த்தன வாகலான் இவளைத் தம்மினமென்று
 கருதினனவும், வாயிலின் கண்ணெழுதினவற்றைத்
 தம்மினமென்று கருதி யெனவுங்கூறினும் அமையும். தாழ்
 ஒடுகுயின்ற தகைசால் சிறப்பின் - தாமோடு
 கூடப்பண்ணப்பட்டபெருமைமையெந்த சிறப்பினையுடைய,
 தாமோடு குயின்றவென்றார் பேராக்கதவாதலான். குயில்
 வினைப்பகுதி. நீள் நெடு நெடுவாயில் கடைகழிந்து -
 மிகவும் பெரிய நீண்ட கதையையுடைய இடை
 சழியைக்கடந்து, இடைசழி இடையிற்கழிதல்.
 சழிந்துஎன்றார் மனையின் பெருமையுங்
 காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. ஆங்கு அணிகிளர்
 .அரவின் அறிதியில். அமர்ந்த - அவ்விடத்தில் அழகினால்
 விவங்கும் சர்ப்ப சயனத்தின்மேல் யோக

நித்திகா கொள்ளும், மணிவண்ணன் கோயில்வலஞ்செ
யாசழிந்து - மணிவண்ணனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய
திருமாலினது கோயிலைவலத் திவிட்டுச்சென்று, ஓங்கிய
பனைஐந்து பாசுநிலைபோதி - உயர்ந்தஐந்துகளை களையும்
பசிய விலையினையுமுடைய அரசமார்த்தின்;

அணிதெழீழல் அறவோன்
- அழகால்விளங்கும் - நிழலின்கண் (எழுந்தருளிய)
அறவோன் திருமொழி - தரும வடிவாகிய புத்தன்
(அருளிய) பிடவாகமத்தை, திருமொழி கருவியாகுபெயர்.
பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்
தொகையெனினும் அமையும். அந்தரசாரிகள்
மறைந்தனர் * சாற்றும் -

ஆகாயசாரிகள் மறையவிருந்து (யாவர்க்கும் அதன்பொருளை) விளக்கும்,
இந்திரன்விகாரம் ஏழ் உடன்போக்கி-புத்தசவுத்திரி யிந்திரன் (கையாலும்
கருவியாலுமின்றிமனத்தால்) நிருமிக்கப்பட்ட

ஏழுவிசாரங்களையும் அடைவேகண்டு
அவற்றைக்கழிந்துபோய், புலவுண்ணுதுறந்து -
புலாலோடுண்ணு முணவைத்துறந்து,
பொய்யாமை விரதத்து - பொய் கூறுமையாகியவிரதத்

தோடு, பொய்யாமை ஈறுதொக்கது.
அவலம்நீத்து - அழுக்காறு அவாமுதலி
யவற்றைக்கைவிட்டு, அறிந்துஅடங்கிய

(தருமதூல்முதலியவற்றை) உணர்ந்
து(ஐம்புலன்கள்) அடங்கிய,
கொள்கை - கோட்பாட்டையுடைய, மெய்வகை உணர்ந்த
விழுமியோர் குழீஇய - உண்மைவகையையறிந்த

*. “தான்ந்தவமே தருமம்பேணல் - ஞானங்கல்வி
நலனிவைதெரிதல் - ஈனமில்லாவிராசதகுணமே.”

கசுசு

சிலப்பதிகாரம்

ஐவகைகின்ற அருகத்தானத்து - பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற அருகத்
தான்மாகிய, அத்துச்சாரியை வேண்டாவழியில்வந்தது. பஞ்சபரமேட்டிக
ளாவார் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்கள். ஐவகை என்
பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயில் என்பாரும் உளர். ஐந்து சந்திரன் தம்உடன்குடி
வந்து தலை மயங்கியவரன் பெருமன்றத்து - ஐந்துசந்திரன் தம்மொடுகுடி
வந்து தலைமயங்கிக் கிடக்கின்ற மிக்க பெரியமன்றில், பொலம்பூம்பிண்டி
நலம்களர்கொழுநிலம்-பொற்பூவையுடைய அசோகினதுஅழகுவிளங்கும்நி
ழலின்கண்ணே, புலம்பொலிவாகாமல்எப்பொழுதும்அருகனையாற்பூக்கு
ம்பிண்டிஎன்பார் பொலம்பூம்பிண்டிஎன்றார். பொன்னென்னஞ்சொல்வல்லெ
ழுத்துவரப்பொலம் என்றாயிற்று. “பொன்னென்னிளவியீறுகெடமுறையின்-
முன்னர்த்தோன்றும்லகாரமகாரம்-செய்யுண்மருங்கிற்குடரியலான” தொ
ள - புள்ளி மயங்கியல் - கசு - சூ. நீர் அணிவிழுவின்உம் நெடுந்தேர் விழவி
ன்உம்-அபிஷேகவிழாவிலும் நெடியதேர்விழாவிலும், சாரணர் வருஉம்தகுதி
உண்டாம் என - ஆகாயசாரிகள்வரத்தகுமென்று, உலகநோன்பிகள் ஒருங்
குட்டன் இட்ட - சாவகரொரு சேரக்கடியிடப்பட்ட, இலகு ஒளி சிலா
தலம் தொழுதுவலங்கொண்டு - விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சந்திர
காந்தக்கல்லாலாகியசிலாதலத்தைத்தொழுதுவலங்கொண்டு, மலைதலைக்கொ
ண்டபேர்யாறுபோலும் - மலையினிடத்தே தலைவையுடைய (ஒரு) பெரிய

ஆதபோதும், உலகம் இடைசுழி ஒருங்கு உடன்றிங்கி - உலகிலுள்ளோர்
 (போக்குவரவுசெய்தற்கமைந்த) ஊர் வாயிலை (பேர்வாரோடு) ஒருசேரத்தா
 லுங்குடிநீங்கி, இடைசுழி கோயில்வாயில். கோபுரமலையாகவும் அதனெடு
 பொருந்திய தெருவை ஊராகவும் உவமித்தார். கலையிலாளன் - மன்மதன்,
 கலைசீரம். மன்னவன்கு - கனிகாற்பெருவளவனுக்கு, காமர்வேனில் ஓடும
 மையமாருதம் இறுக்கும் - விருப்பந்தரும்வேனிலோடு தென்றலைத்திறையாக
 இடுதற்குப் பொருந்திய, பல்லவர் அடுக்கிய நல்லமரம்பந்தர் - பலமலர்களை
 நிறைத்தநல்லமரங்களி னிழையுடைய, பந்தர் நீழல் * இலவந்திகையின்
 எயில்புறம்போகி - ஈரசர்க்குரிய காவற்சோலையாகிய மதிலின்புறத்தேசெ
 ன்று, இலவந்திராவியைச்சூழ்ந்தவசந்தச் சோலை. தாழ்பொழில் உடுத்த
 இரும்புக்குஞ்சோலேசூழ்ந்த, தண்பதம் பெருவழிகாவிரி கடைமுகம் வாயி
 ல்குழிந்த - புதுப்புனலாடப்போம் பெரியவீதியையுடைய காவிரிக்கரையின்
 கண்ணுள்ள திருமுகத் துறையின்வாயிலையுங் கழிந்து, தண்பதப்பெருவழி
 காவிரிவாயில் கடைமுகங்கழிந்து என்றார் காலையில் நாணி ராடுவோர் பிறர்
 முகநோக்காதுபோதற்குமறைந்து கழிவாரும் அவ்வாறுசுழிந்தார் என்றற்கு.
 குடகிசை கொண்டு - மேற்றிசையைநோக்கிக்கொண்டு, கொழும்புனல்காவிரி
 வடபெருங் கோடுமலர் பொழில் துறைந்து - வளவியபுனலையுடைய காவிரி

* இலவந்திகையினெயிற்புறம் போகின் - உலகமன்னனுழையோராங்
 குளர், என்றார். மணிமேகலேமீளும்.

நாடுகாண்காதை.

கசுரு

யினதுபெரியவடகரையின்கண்ணுள்ள
 சோலையைக்கழிந்து, அன்றி இளமரக்கா ஆதலால்
 தாழ்ந்த கொம்பினிடையேதுழைந்து எனினும் அமையும்.
 கோடுகளை, கொம்பு. நறும்பல்கூந்தல் - நறிய
 ஐவகைப்பகுதியாய் முடிக்கும் கூந்தலையுடைய
 கண்ணகியார், காவதம் கடந்து - காதமென்றுசொ
 ல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று, கவுந்தி

பள்ளி—கவுந்தியடிகளிருக் கும் பள்ளிக்கு (அயலதாகிய)
 ஓர் பூமரம் பொதும்பர் பொருந்தி—ஒரு
 பொலிவினையுடைய (செறிந்த) இளமரச் சோலையளவுஞ்
 சென்று பொருந்தி, ஆங்கண்—அவ்விடத்து, இறு கொடி
 னு சுப்பு ஓடி அடிஇனைந்து வருந்தி—முறியுங்
 கொடிபோன்ற இடையோடு பாதமும் வருந்தி,
 இனைதல்வருந்தல். குறுபல உயிர்த்து—(இனைப்பால்)
 குறுகியகவும் பெருமூச்செறிந்து, குறு
 என்னும்பண்படியாகப்பிறந்தவினைப்பகுதி
 வினையெச்சத்தின்மேல்நின்றது. குற்றியலுகரமெனவருத
 லறிக.முதிராசினவீழுள்ளயிறுஇலங்க.முற்றதமழ
 னைச்சொல்லாலே கூர்த்த எய்துகள்வினங்க, மதுகாமுதணர்யாதஎனவின
 வ - மதுகாமென்னும் பழைய நகரம் யாதென்று(கோவலனை)வினவ; நாயு
 ஐங்குந்தல் - மணம்வீசும் ஐந்துபகுப்பாய் முடிக்குங் கூந்தலை யுடையாய்,
 நம் அகல் நாடு உம்பர்(கீகநியமதுரை)நமது.
 அகன்றநாட்டுக்குமேல், ஆறைங்காதம் நணித்து என நக்கு
 - ஆறைங்காவதம் இனி அண்ணிதென்று நகை த்து,
 யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருண்மறைத்து ஆறு
 ஐங்காதம் என்றும்போலிருத்தற்கு
 ஆறைங்காதம்என்றான். நகுதல் துன்பத்தால் நகு தல்.
 தே மொழிதன் ஓடி உம் சிறை அகத்து இருந்த
 காவந்தி.ஐயை கண்டு அடி தொழலும் -
 கண்ணியாரோடு சிறைப்பள்ளியிலிருந்த கவுந்தியாகிய
 அடிகளைக்கண்டு வணங்க,
 அடி தொழலும் வினையெச்சம் அடிதொழு
 பகுதி, உகரக்கேடு சாதி, அவ்விரித்தல் விகாரம்,உம்விகுதி அடிதொழுஒரு
 சொன்னீர்மைய. ஐயை தவப்பெண்;

கழிந்து வலஞ்செயர் சழிந்தபோகி தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கி
 போக்கி கழிந்த நுழைந்த பொருந்தி நக்கு கண்டு என்னும் இறந்தகால
 வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு அடிதொழுவும் என்னும் எச்
 சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன.

இளைந்துவருந்தி உயிர்த்து என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றை யொ
 ன்றுகொண்டு வினவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தன
 இளை உயிர்ப்பகுதிகள்.

உருவம் குலனும் உயர் பேர் ஒழுக்கமும் பெருமகன் திருமொழி
 பிறழா நோன்பும் உடையீர் - வடிவமும் குடிப்பிறப்பும் உயர்ந்த பெரிய
 பொழுக்கமும் இறைவன் ஆகமத்தில் (சூரிய) வீரதந்தப்பாமையும் (என்
 னு மிவற்றை யெல்லாம்) ஒருதலையாகவுடைய நீங்கள், உறுசனாளரின்
 கடைசுழிந்த இவ்வளம் கருதிய ஆறு என்னோனெ - திவினை யாளரைப்
 போல (அமது) இடத்தைக்கழிந்து இவ்வு (வருதற்கு) கருதியவகை
 க்கு

கசுசு சிலப்பதிகாரம்

யாதோவென்று வினவ, உறுசனாளர் மிடியாளரெனினும் அமையும். கடை
 கழிதல் இவர்க்குமரபன்மையுற் கழிந்து என்றார். இவ்வும்மைகள் உயர்வு
 சிறப்பின் கண்வந்த என்னும்மைகள். உறுவத்தீர் - மிக்கதவத்தினையுடை
 யீர், யான் உரையாடு இல்லை - யான்சொல்லுதல்
 வேறில்லை, மதுரை மூது ஊர்வரை பொருள்
 வேட்கை யன் என - மதுரையாகிய பழைய
 லுரிற் சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடும்பேரவாவை
 யுடையேனென்று கூற, என இசையெச்சம். முன்னர்க்
 காதையில் “சென்றகலனோ மிலந்த
 பொருளிட்டலுற்றேன்” என்றானாகலின் அதனை
 “வரைபொருள்” என்றான் இத்துணைப்பொருட்கு
 மேம்பட்டதே தானம்பண்ணக் கடவேனென்பான்

வரைபொருளென்றான் என்பாரும் உளர். பாடகம்சீறு அடி -
பாடக மணிந்த இவள்சிற்றடி, பரல்பகை
உழவா—பருக்கைக் கல்லாகியபகையை வெல்ல மாட்டா
(ஆதலால்) நீர்காடு இடையிட்டநாடுகழிதற்கு
அரிது—நீர்காட்டை யிடையிட்ட நாட்டைக்கழிந்து
செல்லுதற் று அரிது, இவள்செவ்வி—இவள் தற்கு
ஏற்றதன்மையன் (அல்லன்) யார் அறிகுரர் (இதனை)
யாரநியவல்லார், உழவா எதிர்மறைப்பன்மை வினைமுற்று.
உழபகுதி. உழப்புவன்மை. இது பரிவிற் கூறியது, நங்கு
உரியது அன்று—இவ்விடத்தில் (இவளோடு கூடச்
செல்லுதல் குடிப்பிறப்புக்கு) தக்கதன்று, ஒழிக என
ஒழியீர் (இனிச்செல வை) ஒழியினென்று
யாமொழிப்பவும் நீர் ஒழியீர், ஒழிகென வொழியீர்
என்பதற்கு இவற்கெதிர்வதறிந்து கூறினானின்
“தவந்தருசிறப்பிற்கவுந்தி சீற்றம்—நிவந்தோங்கு
செங்கோனீ ணிலவேந்தன் — போருயிர்தாங்காப்
பொறைசாலாட்டி—என்னோடிவர் வினையுரித்தோ ஒவென-உண்ண நோன்
போயிர்ப்பதிப்பெயர்த்துமென” வஞ்சிக்காண்டத்துள் நீர்ப்படையில்மாட
லன்னென்னுமறையோன் கூறுதலானும், மதுரைக்காண்டத்துள் அடைக்கலக்
காதையில் “மாநீரகேனிம் மடந்தைதன்கணவன் — தாதையைக்கேட்கிற்
றங்குலவாணரும்—பொருள் பெறுநரின்விருந்தெதிர்கொண்டு - கருந்தடங்
கண்ணியொடு கடிமனைப்படுத்தவர்—உடைப்பெருஞ் செல்வர்களைப் புது
மளவும்—இடைக்குலமடந்தைக் கடைக்கலந்தந்தேன்
எனவும் “தாயு நீயே யாகித்தாங்கு” எனவும்
“மிகப்பேரின்பந் தருவதுகேளாய்” எனவும், ஒரு
போழ்திற்கித்துணை யோம்படையெல்லாங்கூறவேண்டா
ஆகலானும், இவ ற்குததவப்பயனாலே சபித்தலன்றிக்

காலவுணர்ச்சி யின்மையறிக. மறம் உரை நீத்தமாசு
அறுகேள்வி—பாவச்சொற்களை நீக்கியகுற்றமற்றபொருட்
பயனையு டைய, அறிவு உரைசேட்டு—ஆகம நூலைக்கேட்டு,
ஆங்கு அறிவனை

ஏத்த—கேட்டபடியே அருகக்கடவுளை வணங்குதற்கு, தென்திசை நல்நாடு
திது தீர மதுரைக்கு—அல்ல தென்திசை நாட்டினிடத்த தாகியகுற்றமற்ற
மதுரைக்கு (போதற்கு) ஒன்றியஉள்ளம் உடையேன் ஆகலின்—ஒருப்பட்ட

மனமுடையேனாதலால், யான் உம்போதுவல்போதுமின் என்ற—நாஜம்
வருகின்றேன் நீரும்வருமினென்று கூறிய, போதுவல் நன்மையொருமை
எதிர்காலவினைமுற்று. புரு பருதி - காவுதி ஐயைகை தொழுது ஏத்தி—

நாடுகாண்காதை.

கசுள

கவுந்தியடிசனைக் கையாற்றொழுது நாவால்வாழ்த்தி,
அடிசை ஏ நீர் அருளு திர் ஆயின்—அடிகளே நீர்
(இவ்வாறு) அருள்செய்வீராயின், ஏகாரம்பொரு
த்தமில்புணர்ச்சி.

அருளுதிர் முன்னிலைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று. நகர
விடைநிலை எதிர்காலத்தின் மேல்நின்றது. தொடிவளை
தோளிதுயர் தீர்த் தேன் என—வளைந்தவளையலையணிந்த
தோளையணிந்தவள் துயரொல்லாம் (இப்பொழுதே)
போக்கினெனென்கூற, தொடிவளைவு “தொடிக்கட்பூ
வை” என்றார் ஆகலான்.

கொண்டஇநெறிக்குஏதம் தருவனயாங்கு உம்பலகோ

வலன் காணய்கேண்மோ (நாம்போவதாக) உட்கொண்ட
இவ்வழியினிடத் து வருத்தத்தைத்தருவன எவ்விடத்தும்
பலவுள (அவற்றை)கோவலனேநீமுன் பு அறியாய்
(யாம்சொல்ல) கேளாய், சாணய் முன்னிலை யொருமை
யெ திர்மறைவினைமுற்று. காண்பகுதி. ஆ
எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஆய்விசுதி,
விசுதியின் ஆமுதற்குறை. மோமுன்னிலையசை. இந்நெறி
படகணர்வழி. வெயில்நிறம்பொரு மெல்லியல்
கொண்டு—வெயிலினது ஒளி யை (கண்ணாற்பார்க்கவும்)
பொருதமெல்லியவியல் புடையானைக்கொண்டு,
பூபயில்தண்டலைபடர்குவம் ஆயின்
(நாம்)பூக்கள்மிகுந்தசோலையினுடுசெல் வேமானால்,
மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு அகழ்குழியை (அவ்விடத்து)
நிலம்பி ளவுபட (இடங்கொண்டுகீழெ)வீழ்ந்தவள்ளிக்
கிழங்கைபகழ்ந்து கொண்ட குழிகளை, சண்பகம்
நிறைத்ததாதுசேர்பொங்கர் - சண்பகமரங்கணிறைத்த
தாது செறிந்தபழம்பூக்கள்,
பொய்யறைபடுத்து—பொய்க் குழியைப் படு வித்து,
போற்றுமாக்கட்கு (அவ்விடத்தை) அறிந்துபாதுகாத்துச்
செல்லாத மக்களுக்கு, கையறுதுன்பம் காட்டின் உம்
காட்டும் — செயலறுதியாகிய துன்பத்தைக்காட்டினும்
காட்டாநிற்கும் (காட்டுதலையுஞ்செய்யும் என்படி)
பொங்கர்பழம்பூ

“பொங்கர்வெண்பொரிசிந்தினபுன்கென்ப” என மேலே
கூறுதலுங் காண்க. கையறுதுன்பம் மீளாத்துன்பம். உதிர்செம்மல் பூவின்
ஒதுங்கினர்சுழிவோர்—உதிர்ந்தபழம் பூமறைத்தகுழிகளை (நாடுதற்குநிலத்
தைநோக்கி) ஒதுங்கிச்செல்வோர்; ஒதுங்கினர் முற்றெச்சம்.முதிர்ந்தேம்ப

மும் - முற்றிப்பழுத்தத் தேனொழுகும் பலாப்பழங்கள் (கொம்பின்கண்ணி
 ருங்) பகைமூட்டின் உம்மூட்டும்-பகைபோலமூட்டினும் மூட்டாநிற்கும்,
 மூட்டினுமூட்டிவர் எனப்பாடமாயின்கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வர் எனப்
 பொருளுரைக்க-தேம்இனிமையெனப்பொருள்கொண்டுநெங்கம்பழமெனப்
 பொருள்கூறுவாரும் உளர். இரண்டிடத்தும் வந்தவும்மை
 ஐயப்பொருட்டி, செல்வோர் கருத்தைக்கூறினார்,
 உலகியலாகலான். மஞ்சள் உம் இஞ்சிஉம்மயங்கு
 அரில்வலையத்து—மஞ்சளும் இஞ்சியும் (தம்முள்)
 மயங்கிப்பிணக்கை யுடைய (தோட்டங்களின்)
 பாத்திதோறும், அரிப்பிணக்கு. வலையம்பாத்தி.
 பலவின்கெஞ்சுளை பரல்பகை. உறுக்கும்-பலாக்கனியின்
 செவந்தசுளையிலுள்ளவித்தாகிய பருக்கைகள்
 (இவள்மெல்லடிக்கு) பகையாயுறுத்தாநிற்கும்,
 கயல்நெடுங்கண்ணிகாதல் கேள்வ—கயல்போலும்நெடிய
 கண்ணையுடையவ
 ளால்காதலிக்கப்பட்டகொழுநனே, வயல்

உழைபடர்குவம் எனின் (சோலை கசாஅ)

சிலப்பதிகாரம்

யந்தோட்டமுமாகிய கனாவழியன்றி) வயல்வழிபோகக்கடவேம் என்பா-
 யாகில், ஆங்கு—அவ்வழியில், பூநாறு இலஞ்சிரீராய் - பூக்களின்மணங்க

மழாநின்ற குளங்களிலுள்ள நீர்நாய்கள், பொருகயல் ஓட்டி (தம்முள்) போர் செய்தகையுடைய மீன்கள்வெருவி யோடவோட்டி, கவ்வியநெடும்பு

றம்வாளை (தம்மால்) நெளவப்பட்ட நீண்டமுதுகையுடைய வாளைமீன்கள், மலங்குமிளிர் செதுவின்விலங்கபாயின் - மலங்குமீன்களொளியும்வயலின்.

கண்குறுக்கிடப்பாயுமாயின், இகாரிகைகலங்கல் உம் உண்டு — இப்பெண் கலங்குந்தன்மையை யுடையாள், மீனினாதேருநீர்நாய்காணிலும், இடைப்

பொருகயல்கள் தாவக்காணிலும்,வாளைபாயக்காணிலும்,மலங்குமீன் மீளக் காணிலும்,மனத்தில் இக்காரிகைகலங்குவாள் என்பதுகருத்தது. ஆங்கண்— அவ்விடத்து, கரும்பில்தொடுத்த பெருந்தேன்சிறைந்து (கரும்பல்லது காடிண்மையால்) அக்கரும்பில்வைத்த பெரியதேன் கூடிகள்முதிர்ந்து அழிந்து, சுரும்புசூழ்ப்பொய்கை தூநீர்கலக்கும் (ஒழுதியதேன்) வண்டி கள்கூழ்ந்து கிடக்கப்

பொய்கையிலுள்ள மாசில்லாத நீரோடுசென்று கலக்கும், அடங்காவேட்கையின் அறிவு அஞர் எய்தி — தணியாதநீர்

வேட்கையாலே (அதனை) அறியாமல், * குடங்கையில் மொண்டிகொ ள்ள உம்குடும் — தன்குடங்கையினால் மொண்டிபருகவும்குடும், குட ங்கையாவது ஐந்துவிரலும்கூட்டியுட் குழிப்பது. இதனாற்சொல்லியது நமது தெரிசனத்திற்கடியப்பட்ட தேனுண்டலைப்பரிகரி என்றல். என வே ண்டையும் உடன் கூற்றாரும், மேலும் இவ்வாறு வருவன கொள்க. குறநர் இட்ட குவளை அம்போது ஒடி - களைபறிப்போர் (பறித்து வரம்பின் மேல்) இட்டகுவளை மலருடனே, பொறிவரிவண்டு இனம் பொருந்திய கிட க்கை—புள்ளிகளையும் வரிகளையுமுடைய வண்டிண்கூட்டம் (மதுமயக்கத் தாற்போக அறியாது) உள்ளொடுங்கிக்கிடத் தலை, நீர்வழிசெல் வருத்தத்து அஞர் எய்தி - நீங்கள்வழிவரும் வருத்தத்தால் தன்பமடைந்து (அறிவுமய ம்கிளன்றபடி) அறியாது ஆங்கு அடி இடுதலும் கூடும்—வதும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவும்குடும், இதனாலுயிர்க்கொலை புகாமற்பரிகரிஎன் படி. எறி நீர் அடைகரை இயக்கம்தன்னில்—எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்

காலினது அடைகலாவழியில் (பொக்கடவோமெனப்போயின்) எநிரீர் வாய்த்தலையி னின்றங் குதித்துவரும் வாய்க்கானீர். இயக்கம் வழி. இது செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர் - இயங்குபகுதி. பொறிமாண் அலவன் உம் நந்து உம் போற்றுது (அவ்வடைக்கா நீரினாள்ளனவாகிய) புள்ளியின முகிண்புடைய நண்டும் நத்தையும் (உள்வழியறிந்து) பாதுகாவாது, ஊழ் அடிஒதுக்கத்து (முன்புநடக்கும்) முறையாலடியிட்டு நடக்கு நடைபால், உறுநோய்காணில் - (அவை) அடையும்நோய் (நம்மால்) வருமாயின், தாழ்

* "குடங்கையென்பது கூறுங்காலை - உடங்குவிரல் கூட்டியுட்குழிப்பதவே"

நாடுகாண்காலைத்.

கூச்சு

தருதுன்பம்

(அதனால்நமக்கு)வருங்கொலைத்தன்பம், தாங்கு உம் ஒண்ணு (நம் மால்) சுமக்கவுங்கூடா, ஒதுக்கம் நடை. கொலையென வாக்காற் கூறவொண்ணுமையான் நோய் என்றார். உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு இம்மைக் கண்ணன்றி மறுமைக்கண்ணுந்தாங்காவளவிற்பென்றதனால். யாங்கண் உம் வயலும் சோலையும் அல்லது - எவ்விடத்தும் ஆண்டுவயலும் ஈண் டிச்சோலையுமன்றி, வயல் என்றதனால் வாய்க்காலும், சோலை என்றதனால் தோட்டமும் உபலக்கணமாகக் கொள்க. அயல்படகிடக்கும் நெறி ஆங்கு இல்லை - வேறுபடக்கிடக்கும் வழி அவ்விடத்தில் இல்லை (ஆதலால்) நெறி இருங்குஞ்சி - நெறித்த பெரியசிகையையுடைய கோவலனே, நீவெய்ப்பாள் ஓநி -

உன்னால் விரும்பப்பட்ட கண்ணகியாரோடு, நீதிநீர்த
தன்றிரிபு. வெய்யாள் வெம்மையென்னும்
பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல். வெம்
மைவிருப்பம். குறிஅறிந்து அவை அவை குறுகாது
ஓம்புஎன-(அவ்விடங் களை) குறிப்பாலறிந்து அப்பாவங்கள்
புகாமற் பாதுகாவாயென்றுகூறி,

காட்டினுங் காட்டும் மூட்டும் பரற்பகையுறுக்கும்
கலங்கலு முண்டு கொள்ளவுங் கூடும் அடியிடுதலுங்கூடும்
தாங்கவுமொண்ணு என்பார் அவை அவை என
அடுக்கிக்கூறினார். இங்ஙனம் கண்ணகியார்
மென்மைத்தன்மை கூறுவார் வருணனையும்
உடன்கூறினார். இத்துணையுங் கவுந்தியடிகள் தமது
பள்ளியிடத்தே யிருந்து கூறினானெனவுணர்க.

காவுந்தியுடைய-கவுந்தியடிகள், தோம் அறுகடினா
உம்-குற்றமற்ற பிச் சையேற்கும் பாத்திரமும், சுவல்மேல்
அறுவை உம்-தோளின்மேலிடத்த முறியும், கைலீலி உம்

காண்டு-கையில்மயிற்றோகையுங்கொண்டு, மொழிப்பொ
ருள் தெய்வம் வழிதுணை ஆக என-பஞ்சமந்திரமே நமக்கு வழித்துணையாக
வெனச்சொல்லி, பஞ்சமந்திரம் ஆவன ந, ச, உ, வ, ஈ. பழிப்பு அருஞ்சிறப்பின்
வழிபடர் புரிந்தோர்-(செல்வாரோடு) பழித்தலில்லாத வொழுக்கத்தோடுவ
ழியிற் சென்றோர், படர்தல் செல்லுதல். படர்புரிந்தோர் ஒருசொன்னீர்மை
ய. கரியவன்புகையின் உம்-(கோள்களில்) சனிக்கோள் இடபம்சிக்கம்மீனம்
என்னு மிவற்றினோடு மரூஉப்பட்டாலும், * புகைக்கொடி தோன்றின் உம்-
தூமக்கோள் தோன்றினாலும், டட்டம், சிலை, நாட்பம், தூமம் என்னும் கோ
ள்கள் நான்கினுள் புகைக்கொடி என்றது தூமத்தோனை. விரிகதிர் வெள்ளி

தென்புலம் படரின உம் - விரிந்தகிரணத்தையுடைய வெள்ளிக்கோள் தெ
ன்றிசைக்கண்ணே செல்லினும். உம்மைகள் காவிரியைச் சிறப்பித்து நின்ற
லால் சிறப்பும்மை கள், கால்போரு நிவப்பில் (குடகமலையின்) உச்சிக்கண்,
கால்போரு நிவப்பு உச்சி, குடகமலைசையமலை, கடுங்குரல் ஏற்றொடு - கடி
யகுரலையுடைய இடியேற்றொடு, சூல்முதிர்கொண்மூ - சூல் முதிர்ந்த பருவ
மேகம், பெயல்வளம் சுரப்ப-மழையாகியவளத்தைச்சுரத்தலான், குடமலை

* “பைம்மின் புகையிலும் தூமந்தோன்றிலும் - தென்றிசை மருங்கின்
வெள்ளிபடரினும் என்றார் பிறரும்.

கரு0

சிலப்பதிகாரம்

பிறந்த கொடும்பல் தாரம் ஒடு-அக்குடகமலையிற்
பிறந்தமிக்க * பலபண்டத்

தோடு, குடமலை குடக்கின் கண்ணுள்ளமலை. இதனால் மலைவளங்கூறிற்று
கயவாய்நெரிக்கும் - கழிமுகத்தைக் குத்தியடிக்கும், † கடல்வளன் எதிர-
கடல்தன்வளத்தைக் கொண்டெதிர்தலால், இதனால் கடல்வளங்கூறிற்று. கடு
வரல்காவிரிபுதுநீர்-கடுகிவருதலையுடையகாவிரிப்புதுவெ
ள்ளநீர், கடுவரல்மு டிகிவருதல், வாய்த்தலை ஓ இறந்து
ஒலிக்கும் ஒலியே அன்றி - வாய்த்தலைக் கிடக்கின்ற
மதகுநீர் தாங்குபலகையின் மீதெழுந்து
குதித்தொலிக்கும் ஒலி யேயன்றி, உம்மை அசைநிலை.
ஆம்பி உம் கிழார்உம் வீங்கு இசை ஏற்றம் உம் ஒங்குநீர்ப்
பிழார்உம் ஒலித்தல்செல்லா - பன்றிப்பத்தார்போன்ற
நீரி றைக்குங் கருவியும், பூட்டுப்பொறியும்,
மிக்கவொலியையுடைய ஏற்றமும் மிக்கநீரிறைக்கும்
இறைகூடையும் ஆகிய விவைகள் ஒலித்தல் (பிறர்க்கு)
புலப்படாத;—

புகையினுந் தோன்றினும் படரினு நெரிக்குங்
காவிரியென முடிக்க. செல்லா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப்
பெயரெச்சம்.

கழனி செந்நெல் கரும்புசூழ் மருங்கின் -
கழனியிற் செந்நெல்லுங் கரும்புஞ் சூழ்ந்த விடத்தே;
பழனம் பைதாமரை பூவினத்து - நீர்நிலைச்
செறுவிலுண்டான பசியதாமரைமலர்க் காட்டில்,
கம்புள்கோழிஉம் கனை குரல் நானா உம்-சம்பங்கோழியும்
ஒலிக்கும் பேரோசையையுடைய நானா யும், செம்கால்
அன்னம் உம் பைங்கால்கொக்கு உம்-செவந்தகாலை
யுடைய அன்னப்புள்ளும் பசியகாலையுடைய கொக்கும்,
கானம் கோழிஉம் மாநீர் க்காக்கைஉம் - காணுங்கோழியும்
பெரியநீர்க்காக்கையும், உள்ளு உம் ஊரல் உம் புள்உம்
போதா உம் - உள்ளானும் குளுவையும் கணந்தட்டினும்
பெ ருநானாயும், ஊரல் நீர்மேலூர்தல். இது,
தொழிலாகுபெயர். புதா போதா எனநிற்றல் விகாரம்.
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம்போல-வெல்லும் போ
ரில்வல்ல அரசரிருவர் போர்செய்யும் இடம்போல,
பல்வேறு குழுஉகுரல் பரந்த ஒதைஉம் -
பலவேறுவகைப்பட்ட (இவைகள்) ஒலிக்கு மிக்கஒசை
யும், குழுஉக்குரல் பலவாபொன்றான வோசை,
முனையிடம், வெல்போர் வினைத்தொகைகள்.

உழாநுண்தொளி உள்புக்கு அழுந்திய (உழவரால்) உ
ழப்படாத குழம்பிய சேற்றிற் புருந்தழுந்திய, தொளிசேறு. கழாமயிர்
பாக்கை செங்கண்காரான் - கழுவர்த மயிரையுடைய உடலையும் செவ
ந்தகண்களையுமுடைய எருமை, சொறிபுறம் உரிஞ்ச-தினவையுடைய தன்

முதலையுரிஞ்சுதலால், புரிஞெகிழ்பு உற்ற குமரிகுட்டில் கொழும்பல்
உணவு-புரிதேய்ந்த அழிவில்லாத புரிக்கூட்டினின்று (சரிதலுற்ற) வளவிய

* “தக்கோலந்திம்பூதகைசாலிலவங்கம்-கற்பூஞ்சாடியோடைந்த”

† “ஒர்க்கொலை சங்கமொளிர் பவளம் வெண்முத்து
வேடைந்து.”

• நீர்ப்படு முப்பி

நாடுகாண்காதை.

கடுக

பலவருக்கத்தையுடைய நெல்லுகள், கவரி

செந்நெல்காய்தலை சொரிய-கவ

ரித்தொங்கல்போல் (விளைந்துகிடக்கின்ற) செந்நெற்கதிர்த்தலை யிடத்தே

சொரிய, கருங்கைவிளைஞர் உம் - வலயகையால் தொழில்செய்வோரும்,

பறையர் பள்ளர் முதலானோர். களமர் உம் - உழவரும்,

இவர்கள் கீழ்க்

குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது. கூடி

ஒலிவ அன்றி உம் — கூடி யொருசேரநின்று

ஒருங்குநின்று ஆர்க்கும்

ஒலிக்கும் ஒலியும் அது

வேயல்லாமலும், கடிமலர்களைந்து — கடியங்கழநீர்
ளைக் களைந்து, முடிநாறு அழுத்தி (மறித்து) முடியின்

முதலிய மலர்க

கண்ணுள்ள நாத்

றைப் பகுத்தாட்கி, தொடியனை தோள் உம் ஆகம் உம் தோய்ந்து சேறு
ஆமிகோலம் ஒடு-(கனித்து ஒருவர்மே ஸொருவர் சேற்றை யிறைத்துக்கொ
ள்ளுதலால்) வளைந்தவனையையணிந்த தோள்களு மார்பும் தோய்ந்து சே
றுடியகோலத்தோடு, வீறு பெறதோன்றி — அழகுபெறத் தோன்றி, வெம்
கள் தொலைச்சிய - விரும்புங் கள்ளையுண்டு தொலைத்தலால் (மயங்கிய) செ
ம் கயல் நெடுங்கண் சில்மொழி கடைசியர் — செவந்த கயல்போலும்
நெடிய கண்ணையும் சிறிய சொல்லையுமுடைய பள்ளப்பெண்கள், வீரு
ந்தின் பாணியும் — (தம்மிசையில்) புதுமை யுண்டாகப் பாடும் பாட்
டும், இதுனைப் பெருமுனை என்பாரும் உளர். விளங்குகதிர் - விளங்குஞ்செந்
நெற்கதிரோடு, கொழுங்கொடி அறுகு ஐ உம் குவளை உம் கலந்துதொடுத்த
விரியல் சூட்டி - வளவிய கொடியறுகையும் குவளைமலரையும் கலந்து
தொடுத்தமாலையை (மேழியில்) சூட்டி, பழிச்சுநர் கைதொழ - போற்று
வோர் வணங்க, பார்உடைப்பனர்போல் - பூயியை (இரண்டாக) பிளப்ப
வர்போல, ஏர் ஒடு நின்றார் ஓமங்கலம் உம் - பொன்னேர் பூட்டிநின்றாரைப்
பாடும்ஓமங்கலப்பாட்டும், பெருஞ்செந்நெல்லின் அரிந்துகால்சூவித்தோர்க்கரி
கடாவுறுத்தமுகவைப்பாடெம்-பெரியசெந்நெல்லையரிந்துபோர்க்குவித்தோர்
அச்சூட்டைக்கரியகடாவிலானுண்டானமுகவைப்பாடலும், அதாவதுபோ
லிபாடுதல், முகக்கக்கொடுத்தலால் முகவையெனப் பெயராயிற்று * தெ
ன்னினைபொருநர் - தென்னிய வோசையையுடைய தடாரிகொட்டுவோர்,
செருக்கு உடன்படுத்த - களிப்போடெடுத்த, மண்களை முழுவின் மகிழ்
செய் ஓதைஉம் - மார்க்கசையமைந்த திரண்டமுழவினது (கேட்டோர்) மகி
ழும்இசையினதுவுலியும், பேர்யாறு அடைகரை நீரில்கேட்ட-பெரியஆற்றின்
டைகரையின்கண் (இவ்வோசைகளை) முறையொடுக்கேட்டலால், ஆர்வம்நெஞ்
சம்ஒடு அவலம் கொள்ளார் - விருப்பமுற்றமனத்தோடு (வழிபடத்தலாலா
கிய) தன்பத்தைக்கொள்ளாராகி, கொள்ளார் முற்றெச்சம்.

* “இணைநிலை - தன்பனைவயலுழவனைத் - தென்கிணைவன் நிருந்து
புகழ்கிளந்தன்று. வெண்பா, பகடுவாழ்சென்று பனிவயலுளாமை - அகடு
போலக் கட்டடாரித்-துகடுகைத்துக்-குன்றுபோற் போர்விற்குரிசில் வளம்
பாட - இன்றுபோமெங்காட்கிடர்” புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாகைப்
பட்டலம்நூ-செய்யுள்.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமோதையும் விருந்திற்
பாணியும் ஓமங்கல மும்முகவைப்
பாட்டும்மகிழ்செயோதையுமென்னு மீவற்றைப்
பேரியாற்ற டைகரைக்கண்ணே நீர்மைபெறக்
கேட்டதனாலுண்டான்விருப்பத்தானெஞ் சிலவலங்கொ
ள்ளார்எனக் கூட்டியுணர்க.

புலி உழைகொடிதேர் உரவோன் கொற்றம் ஒடி -
புலியைத் தன்னிடத்தேயெழுதப்பட்ட கொடியையுடைய
தேனையுடைய பெரியோனாகியகரி
காற்பெருவளவனது வெற்றியுடனே, மழைகரு உயிர்க்கும் அழல்திகழ் அட்
டில் - மழைக்குக்கருப்பத்தைக் தோற்றுவிக்கும் அழல்விளங்கும்பூக்காலை

யில், மறையோர் ஆக்கியவானவர்உனா - அந்தணராலாக்கப்பட்ட அவிபுண
வு, இறை உயர்மாடம் எங்கணும்போர்த்த-நிலைபெற்றுயர்ந்தமாடங்களிடங்

களெங்கும் (அந்தயாகதாமம்) போர்த்தலால், இறை இறுபகுதி. மஞ்சரும்
மலையின்மாண்தோன்றும் - மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்

தோன்றும், மங்கலம்மறையோர் இருக்கை அன்றி உம் - மங்கலத்தையு
டைய அந்தணர்களிருக்கும்அவ்விடங்களும்(அது) அல்லாமலும், இரப்போர்
சுற்றம் உம் புரப்போர் கொற்றம் உம் -

இரக்கும்யாசகனாயும் சுற்றத்தா னாயும்
உலகினைப்பாதுகாக்கும்அரசருடையவெற்றியையும்,
உழவு இடைவினைப்போர் (தமது)
உழவினால்தாங்குவோராகிய, எண்ணும்மைதொகுத்தல்லி

டைஉருபுமயக்கம்.நீர்பர

ப்புகாவிரிபாஸவதன்புதல்வர்-நீர்ப்பரப்பிணையுடைய
யகங்கையின்புத்திராது (வேளாண்மக்கள்ளன்றபடி)

பழமைவிறல் ஊர்கள்

உம் - தொன்றுதொட்டுள்ள ஊர்களும், காவிரிநீர்வங்கைநீர் ஆதலால்வங்கைப்
புதல்வணக்காவிரிப்புதல்வர்என்றார் “மகவாய்வளர்க்குந்தாயேயாகியும்”எ
ன்பதனானுங்கொள்க. பொங்கழி-தூற்றுகொழிபொலி, ஆகையுடையபொடிபரந்து
ஆகையின் (பாகுகாய்கின்ற) புகையால்பரக்கப்பட்டு, மங்குல்வானத்து மலை
யில்தோன்றும் ஊர் - இருட்சியையுடைய மேகங்களாற் சூழப்பட்டமலை
போலத்தோன்றும் ஊர்களும், இடை இட்டநாடு உடன்கண்டு (இவ்வூர்களை)
இடைவிட்ட நாட்டிணைக்கண்டு (எடக்குநாள்) காவதம் அல்லது கடவார்
ஆகி - காதமென்னும் எல்லையல்லது தொலைக்கமாட்டாராய், பல்நாள்தங்கி
செல்நாள் ஒருநாள் - பலநாள்தங்கி நடக்கின்ற நாள்களி லொருநாள்,
உடன்கண்டு என்றார் அந்நாட்டிச் சிறப்பெல்லாம் கண்டிதொலைத்துக் கழித்
லருமையாதலின். வீ ஆறு அரங்கத்து - மலர்செறிந்த காவிரியி னிடைக்கு
றையாகியஅரங்கத்தின், வீற்றுவேறுகி-எதிர்க்காலின் கண்ண்தாடி, அமைகு
ரங்கு உடுத்த-மூங்கின்முனையால்வளைக்கப்பட்டவேலியையுடைய, மரம்பயி
ல்அடுக்கத்து-மரஞ்செறிந்தசோகையில்,வானவர்உறையும் பூநாறு ஒருசிறை-
தேவர் இருப்பதற்கு ஒத்தப்பூக்கள் கமழும்ஒருபக்கத்து, ஆகிஎன்னும்வினை
யெச்சம்நாறுஎன்னும் காலங்கரந்த பெயரொச்சத்தோடுமுடிந்தது. பட்டின
ம்பாக்கம்-பட்டினப் பரக்கத்தில்(வான்பெருமன்றத்தில் அசோகநிழலின் க
ண்ணை) பெரும்பெயர்ஐயர் ஒருங்குடன்இட்ட-உலகநோன்பிகளொருசோ
இட்ட,இலங்குஒளிகிளர்தலம்மேல்இருந்து-விளங்குமொளியையுடையகிலா

நாடுகாண்காதை.

கருட

தலத்தின்மேலிருந்து,

அருளின்பெருமகன்-அருளிநூற்பெருமகனாக(செய்ய

ப்பட்ட) * அதிசயம்பிறழாவாய்மைதரும்ம்காற்ற
ம்சாரணர்-அதிசயங்கள்

முன்றுந்தப்பாதஆகமநூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய
தரும்வொழுக்கத் தை(யாவரும்கேட்க) அருளிச்செய்யுஞ்
சாரணர், விட்டனர்நீங்காதோன்ற(அ
ப்பட்டினப்பாக்கத்தை) விட்டுநீங்கிவந்துதோன்ற,
விட்டனர் முற்றெச்சம். பண்டைதொல்வினைபாறுகளன்றுக
ண்டுஅறிகவுந்தியொடு-முன்செய்தபழவி
னைவேரோடறுகவென்று(உட்கொண்டுஅவர்வந்தமையைக்)
கண்டறிந்தவ

ந்தியழிகளோடு, கால்உற வீழ்ந்தோர்-(அவர்கள்) திருவழிதமததலையில்பொ
ருந்தவீழ்ந்தார், வந்தகாரணம் (வீழ்ந்தவர் இங்கு) வந்தகாரணம், வயங்கிய
கொள்கை சிந்தைவிளக்கில்தெரிந்தோன்ஆயினும் (தனது) விளங்கியகோட்
பாட்டையுடைய அதிஞானத்தால் (மேது அருகக்கடவுள்)
தெரிந்தவனானும், ஆர்வம்உம்செற்றம் உம்
அகலநீக்கியவீரன் ஆகவின் - விருப்பம்வெறு

ப்புத்தன்னினின்று அகலநீக்கியவீரனாதலால், விழுமம்கொள்ளான் (இவர்க்
குவரும் தன்பத்திற்கு) வருத்தங்கொள்ளான். ஒடு.வினை.ஒடு.சுழிபெருஞ்சிற
ப்பின்சுவுந்தி—மிக்க பெரியதவச்சிறப்பினை யுடையசுவுந்தியே, சுவுந்தி
அண்மைவிளி. ஊட்டுமவல்வினை ஒழிக என ஒழியாதுகாணப் - உண்பிக்
கவந்து நிற்கின்றதினையை (யாவராயினும்) ஒழிக்கவொழியாது நீபாராய்,
இட்டவித்தின் எதிர்த்தவந்து எய்தி - வினை நிலத்திலிட்டவித்துப் போல
(கன்கூடாகநல் வினைப்பயன்) எதிர்த்தவந்து, ஒட்டுங்காலை உதிர்க்க
உம் ஒண்ணு - ஊட்டுங்காலத்து மொழிக்கவொண்ணு, “உறப் பாஸ நீக்க
வறுவர்க்குமாகா” என்றார் பிறரும். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சம்.
கடுங்கால் நேர் வெளிஇயிஞ் சுடர்என்ன-கடியகாற்றுவீசும் வெளியிலீடப்
பட்ட விளக்கைப்போல, உடம்பு இடைஉயிர்கள் - உடலொடு கூடிநின்ற
வுயிர்கள், ஒருங்கு உடன்கில்லா (மாயினல்லது) ஒருசேரக்கூடி யுடனில்

லா, இவற்றைக் கூறியது நல்வினை தீவினைப் பயனாகிய வின்பதன்பங்கள் வருங்கால் யாவராயினும் ஒழிக்கவொண்ணு என்பதும் பாக்கை நிலையாமையும். விளக்கு உவமித்தார் நினாவற அழிதலின்; அறிவன் — எல்லாப் பொருளையும் அறியும் அறிவுடையவன், அறவோன் — அறஞ்செய்தலையே தொழிலாக வுடையோன்; அறிவு வரம்பு இகந்தோன் — (யாவரும் அறியப்படும்) அறிவெல்லையைக் கடந்தோன், செறிவன் (எல்லா வயிர்களுக் கும்)

அடைக்கலமாயுள்ளவன், சாயாதவன் எனினும் அமையும். சிநேந்தி

ரன் — என்வகைக்கன்மங்கனையுஞ் செயித்தவன், அவையாவன ஞானாவர்ணியம், தரிசனாவர்ணியம், வேதநீயம், மேகநீயம், ஆயுஷ்ஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம். யங்கனென்றும் திக்குணங்ளென்றும் பெயர்ப்பெறும்.

இவை ஞானாவர்ணி
அந்தராயம் துக்கம்,

---

* அதிகாயமுன்னுருவன அநுபாயவதிசயம்,
திசயம்.

விஷ்ணுவதிசயம், இபமாவ,

20

கருசு

சிலப்பதிகாரம்

சித்தன் கிருத்தியன் அதாவது செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்து முடித்த
 வன், கன்மத்தைக் கழுவினவனெனினும் அமைபும். பகவன் - அதுகுணங்க
 னையுடையவன், அவையாவன ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வை
 ராக்கியம். தருமமுதல்வன்-தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்-தலைவன்-எல்
 லாத் தேவர்கட்குத் தலைவனாக வெண்ணப்பட்டவன், தருமன் - தருமர் தா
 னாயுள்ளவன், பொருளன் - ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன், உண்மைப்
 பொருளாயுள்ளவன் எனினும் அமைபும். புனிதன் - சுத்தன், புதியவன்னி
 னும் அமைபும். புராணன்-பழையவன், புலவன்-எல்லார்க்கும் அறிவா யுள்
 ளவன், சிவவான் - சிந்தத்தைக் கீழ்ப்படுத்தினவன், தேவன் - தேவர்களுக்
 கு ஆதிகாடியதேவன், சிவகதிராயகன் - வீட்டுவதற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,
 பாமன் - மேலானவன், குணவதன் - குணத்தையுடையவன், வதம் விரத
 முமாம். பரத்தில் ஒளியோன் - மேலுலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன், தத்து
 வன் - தத்துவங்களை யுடையோன், சாத்துவன்-ஒடுங்கினவன், சாரணன்-
 ஆகாசவாசி, காரணன் - எல்லாவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ளவன், சித்தன்-
 எண்வகைச் சித்தியினையும் உண்டாக்கினவன்; அவையாவன அணிமா, மகி
 மா, இலகிமா, கரிமா, பிரரத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், பெ
 ரியவன் - எல்லாவற்றினும் பெரியவன், செம்மல் - நாயகமூர்த்தி, திகழொ
 ளி - விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன், இறைவன் - எப்பொருளினும் தங்குகின்
 தவன், குரவன் - குருமூர்த்தியாயுள்ளவன், இயல்குணன் - இயல்பேகுண
 மாகவுடையவன், எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி, குறைவுஇல்புகழோன்-
 நிறைந்த புகழையுடையவன், குணப்பெருங்கோமான் - குணங்களைச் சம்
 பந்தமாக வுடையவன், சங்கரன் - சுதத்தைப்பண்ணுகிறவன், ஈசன் - ஐசு
 வரியவான், சுயம்பு - தானேதோன்றினவன், சதமுகன் - நான்குமுகன்,
 அங்கம்பயர்தோன் - அங்காகமத்தை யுண்டாக்கினவன், அருகன் - பூச்சிய
 ன், அருள்மணி - சிவபரமூர்த்தி, பண்ணவன் - கடவுள், எண்குணன்-எட்
 டிக்குணங்களை யுடையவன், அவையாவன அநந்தஞானம், அநந்த தரிசனம்,
 அநந்தவீரியம், அநந்தசகம், நிர்நாமம், நிர்நோத்திரம், நிராயுஷ்ஷியம், சம்
 மியதாபாவம் அல்லது அழிவின்மை, பரத்து இல்பழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரிய புராணப்பொருளாயுள்ளவன், பருள்ளும் பருதிவிகாரப்பட்டு நின்ற
 பாப்பகுதி, த் சந்தி து தொழிற்பெயர் விருதி. ஒட்டமற்றபொன்னை யொப்
 பான் எனினும் அமைபும். விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, வேதமுதல்வன்-ஆக
 மமுன்றிற்கு முதலாயுள்ளவன், அவையாவன பூர்வாகமம், அங்காகமம்,
 வெதுசுருதி விளங்குஞ்ஞி - அஞ்ஞானவிருள் நீங்க விளங்கும் ஒளி, ஓதிய

வேதத்து ஒளிஉறின் அல்லது (இந்நாமங்களை யுடையோனால்) ஒதப்பட்ட ஆகமமாய் விளங்கொளியைப் (பெற்றார்) போந்தேறினல்லது, பிறவிபொதியுறையோர் போதார் என - (யாவரும்) பிறவியாகிய சிதையினின்றும் போகமாட்டாரென்று, பொதியுறதுவாரமில்லாத கீழறை சாரணர் வாய் மொழிகேட்டு - சாரணருளிச்செய்த உண்மை வாசகத்தைக் கேட்டு;

நாடுகாண்காதை.

கருநு

தவம்முதல்காவந்தி ஐயை உம்-தவத்திற்குமுதல் வியாகியகவுந்தியடிகளும், தலைமேற்கொண்டு—கைகளைத் தலைமேற்குவித்து, ஒருமூன்று அவித்தோன் ஓதிய ஞானத்திருமொழிக்கு அல்லது - காமம் வெகுளிமயக்கம் என்னு முக் குற்றங்களைக் கெடுத்தவனாலேரதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக் (கேட்பதற்கு) திறப்பினல்லது, என்செவி அகம்திறவா - என்செவிகள் (பிரிதொன்றற்கு) திறப்பனவல்ல, காமனைவென்றோன் ஆயிரத்து ஒரொட்டு நாமம் அல்லது - காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப் பட்ட காமத்தைச் (சொல்வது அல்லது) என் நாமவிலாது-எனது நா (பிரி தொன்றனை) சொல்லாது, ஐவகாவென்றோன் அடியினை அல்லது - ஐவகை ப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியினைகளை, ஐவார்தொ கைக்குறிப்பு (காணின்) அல்லது, என்கண் கைவரை காணின் உம் காணு-எனது கண்கள் (பிரிதொருதேவரடிகளை) கையிடத்தேகாணினுங் காணு, ஐவார் செறலின்கண்வந்த திணைமயக்கம். கைவரை காண

சென்னைவழித்திருத் தல். அருள் அறம் பூண்டோன்

திருமெய்க்கு பூமியில் அல்லது - அருளாலறத்தைப்
பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்
பொருந்தி னல்லது, என் பொருள் இல்லாக்கை
பொருந்தாது - என்று பயனற்ற சரீ
ரம் (பிரிதொன்றற்கு) பொருந்தாது, அருளறம்
உம்மைத் தொகையாகக்

கொள்ளினும் அமையும். அருகர் அறிவன் அருகற்கு அல்லது - அருகார்க்கு
அறத்தைக் கூறும் அறிவனாகிய அருகன் பொருட்டு அன்றி, என் இருக்கை
யும் கூடி ஒருபிழையா - என தாண்டிக்கைகளுங் கூடிப் பிரிதொரு தே
வர்பொருட்டுக்குவியா, அருகர் இருபுகள். மலர்மிசை நடந்தமலர் அடிக்கு
அல்லது - பூவின்மீது நடந்ததாமலாபோன்ற திருவடியாகிய அணியை
யன்றி, என் தலையிசை உச்சிதான் அணிபொருது - எனதுதலையினுச்சி (பி
ரிதொரு) அணியை (அணிய) பொருது, இறுதி இல் இன்பத்து இறைமொ
ழி அல்லது - முடிவில்லாத இன்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவ
னருளிச்செய்த ஆகம்மாகிய மொழியையன்றி, மனம்மறுதலாதி புடைபெ
யரா - என்று மனம் (பிரிதொருமொழியை உருவேற) மீளவும் ஒதிப்புடை
பெயரா, என்று அவன் இசைமொழி ஏத்த கேட்டு - என்று அவனது புகழ்
மொழிகளைத் துதிக்கக்கேட்டு, அதற்கு ஒன்றியமாதவன் - அதற்குப்பொரு
ந்திய திருவுள்ளத்தையுடைய அருகர்கடவுள், நிவந்து ஒங்கு நீள் நிலம்
நீங்கி - உயர்ந்த நீண்டசிலாதலத்தி னின்றூநீங்கி (எழுந்த) ஒருமுழம்உயர்
மிசை ஒங்கி - (அதற்கு) ஒருமுழவுயாமேலேமேலி, கவுந்திபலம் தருபாசம்
கெடுகென்று - கவுந்திக்குப் பிறப்பைத்தரும் பந்தங்களறுவதாக வென்று
கூறி, அந்நரம் ஆரூபடர்பவன் தொழுது - ஆகாயவழியாக வினாந்து செல்
கின்றவனை (நோக்கி) தொழுது, பந்தம் அறுகளை பணிந்தனர்போந்து-பா
சபந்தங்கள் (தங்கினின்று) நீங்குவதாக வெனப்பணிந்து (அவ்விடத்தி
னின்றூ)போய், போபருதி. கார் அணிபூபொழில் காவிரிபேர்யாது - முகில்
தவழும் மலர்களையுடைய சோலைகள் செறிந்த காவிரியாகிய பெரியயாற்

கடுங்

சிலப்பதிகாரம்

நில், மாதரும் கணவன் உம் மாதவத்து ஆட்டியும் -
கண்ணகியாரும் கோ வலனும் கவுந்தியடிகளும், நீர் அணி
மாடத்து நெடுந்துறைபோகி - பள்ளி யோடத்து (ஏறி)
நீரணிமாடம் “பறவாக்குளவி” என்றும்போல வந்தகுறி
ப்பு, நெடியநீர்வழியே சென்று, தீது தீர்நியமம்
தென்கரைஎய்தி - குற்றந் தீர்ந்த கோயில்கள் செறிந்த
தென்கரையை யடைந்து, போதுகுழ் கிடக்
கைபூபொழில் இருந்தஉழி--மலர்கள் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற
பொலிவையுடைய சோலையிடத்தே
சென்றிருந்தவிடத்து; கிடக்கை பெயரொச்சப் பொருளில்
வந்தது. இருந்த அகரவீறுதொகுத்தல்.

தொழுது பணிந்து போந்து போகி ஏறி எய்தி

வினையெச்சங்கள்ஒன் றனையொன்றுகொண்டு
இருந்தஎன்னும் பெயரொச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் உழி
என்னும் இடப்பொருளையுங்கொண்டன.

வம்பப்பரத்தைவறுமொழியாளனொடு -

புதியபரத்தைத் தன்மையையுடைய ஒருவிடனொடு (கூடி)
மனத்திற்குன்றியபடி சொல்லித்திரியும்பர
த்தையெனினும்

அமையும். வறுமொழியாளன் பயனில்சொல்லையுடையவன்
கொங்கு அவிர்பூம்பொழில் குறுகினர்சென்ற உழி -

(இவர்களிருந்த) மணம் பரந்த மலர்களை யுடைய
 சோலையிலணுகிச் சென்றவிடத்து, குறுகினர்முற் றெச்சம்.
 காமனும் தேவியும் போலும் இவர்களுக்கு ஆர் என கேட்டு
 அறிகுவம் என்று—காமனையும் இரதியையும்
 ஒக்கும் இவர்கள் இவ்விடத்து யாரொனக்
 கேட்டறிவோமென்று, போலும் என்பதை
 ஒப்பில் போலியாக்கி இவர்கள்
 காமனும் இரதியுமே, அல்லராகில் இப்பொழுது யாரொனக் கேட்டறிவோம்
 என்றானிலும் அமையும், நோந்து உணல்யாக்கை நொசிதவத்தீர் - (உவா
 முதலிய விரதங்களை) நோந்து உண்ணுதலால் மெலிந்த உடலையும் துண்ணி
 யதவத்தையுமுடைநீர், உடன் ஆறுவழிப்பட்டோர் ஆர்
 எனவினவ-தும்மோடு
 கூடியவழி வந்த இவரையாரென்று வினவ,
 ஆறுவழிப்பட்டோர் வழியிற் கூட வந்தோர்.
 நீர் என்மக்கள்காணிர் மானுடயாக்கையர் - நீர் (வினவிய
 இவர்)
 எனதுமக்கள்காணும் (காமனும் இரதியுமல்லர்) மானிடசரீரத்தையுடையவர்,
 பரிபுலம்பினர் (வழிவருதலால்) மிகவும் வருத்தமுடையவர், ஒருசொன்னீர்
 மையு. பக்கம்நீங்கு மின்ன-அவரிடத்துச் செல்லாது போமினென்று கூற,
 காதலன்முன்னர் கண்ணகிநடுங்க - கோவலன்முன்பு கண்ணகியார்நடுக்க
 முற, கற்று அறிந்தீர் - (நூல்களை) கற்றதன்பயனை யுணர்ந்தவரே, உடன்
 வயிற்றோர்கள் ஒருங்கு உடன்வாழ்க்கை கடவது உம் உண்டு ஒ என - ஒரு
 வயிற்றுட்பிறந்தோர் ஒருசேரக்கணவனு மனைவியுமாய்க்கூடி வாழக்கடவ
 தென்று (நீர்க் கற்றநூலில் சொல்வது) உண்டோ (இருப்பிற் சொல்லுக) என்று
 கூற, கற்றறிந்தீர் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தீமொழிகேட்டு செவி அகம்புதைத்து
 (ஆவர்கூறிய) இழிசொல்லைக் கேட்டலாற் செவியைப் புதைத்து, என்பூவ்
 கோதையை இவர் என்றார் - எனது புத்திரியாகிய கண்ணகியாரை இவர்
 நிந்தித்தனர் (அதனால்) போலும் ஒப்பில் போலி. முள் உடைகாடு முதுகரி

நாடுகொண்காதை.

கடுள்

ஆக என் - தொடக்குமுள்ளை யுடையகாட்டில் (திரியும்) ஓரியாகக்கடவொன்று, கவுந்தி இட்டதவம் தருசாபம் கட்டியது ஆதலின் - கவுந்தியடிக னிட்டதவத்தால் வினைந்தசாபம் (அவரை) சென்று பூண்டதாதலால், பட்டதை அறியார் - வினைந்ததையறியாதவராகிய, அடிகள்மனத்தால் நினைத்திட்டசாபம் ஆதலால்பட்டதையறியார்என்றார், நறுமலர்கோதை உம்நம்பி உம் - நல்லவாசனையையுடைய கூந்தலையுடைய அக்கண்ணகியாரும் கோவலனும், குறுநரிநெடுங்குரல் கூவிளிகேட்டுநடுங்கி - குறியநரிதன்ன நெடிய குரலாகக்கூவும் ஒலியைக்கேட்டுநடுங்கி, விளி ஓரிக்குரல். தம்பொருட்டாக வினைதலால்நடுங்கி என்றார், நெறியில் நீங்கியோர் நீரலகறினும் - ஒழுக்க வழியினின்று நீங்கினவர்தருதியல்லா

தனவற்றைச்சொன்னாலும், செய்தவத் தீர் அறியாமை என்று அறியல்வேண்டும் - செய்யுந்தவத்தையுடைய அடிகேள் அவரறியாமையால் (கூறியதன்றோ) என்று (உயர்ந்தோர் தமது அறி வால்) அறிதல்வேண்டும், இவர் உட்கோள். ஸந்திருமுன் பிழைத்தோர்க்கு தமதுசந்நிதியில் (திவினையால்) பிழைத்தவர்க்கு, உய்திகாலம் உறாயீர் என - (இனி இவர்க்காபம் நீங்கி) உய்யுங்காலத்தை யருளிச்செய்வீர் என்று வினவ, ஓ இசைநிறை, அறியாமையின் இழிபிறப்பு உற்றோர் - பொறிகளால் துன்பம்வரும்என்பதனை அறிந்துகருமையால் (இன்று) இழிபிறப்பையுற்ற விவர். இழிபிறப்புவிலங்கின் பிறப்பு, நெடுங்காலந் தவஞ்செய்து பெற்றமா னுடப்பிறப்பை யொருவார்த்தையி னிழந்து

இழிபிறப்புற்றார் என்க. உறையூர்நொச்சி ஒருபுடை
 ஒதுங்கி - உறையூர்மதிலின் ஒருபக்கமாகிய காவற்
 காட்டில்திரிந்து, பன்னிரு மதியம்படர்நோய்
 உழந்தபின் - பன்னிரண்டு மாதம் அடர்ந்ததுன்பத்தில்
 வருந்தியபின்பு, முன்னை உருவம் நங்குபெறுக
 எனசாபவிடைசெய்து - முன்னைப்பிறப்பை யிவ்விடத்துப்
 பெறுகக்கடவ

ரொன்று அனுக்கிரகஞ்செய்து, சாபவிடைசாபம்விடுதல்,
 ஒருசொன்னீர்மைய முன்னையுருவம் வம்பம்
 பர்த்தையும்வறு மொழியாளனுமாம். தவம்பெரும்
 சிறப்பின்காவுந்தி னுயை உம்தேவி உம்கணவன் உம் - தவத்தால்மிக்கசிறப்
 பிணையுடைய கவுந்தியடிகளும் கண்ணியாரும் கோவலனும், முறம் செவி
 வாரணம் சமம்முன்முருக்கிய - முறம்போலுஞ் செவியையுடைய யானை
 யைப்போரில்முன்புவென்ற, புறம்சிறைவாரணம்
 புரிந்துபுக்கனார் - புறத்தே சிறையையுடைய
 கோழியென்னு நகரின் கண்ணே விரும்பிப் புகுந்தனர். எ
 -று.

வாரணம்கோழியூர் அதாவது உறையூர். முற்காலத்து ஒருகோழியானை
 யைப்போரிற்றொ லைத்தலால் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக்கோழி என்று
 பெயராயிற்று. புறஞ்சிறை புறத்தேசிறையைடைய “புறஞ்சிறைப்பொழில்”
 எனமேலேகூறுதலான், புறத்தே சோலையையுடைய எனநிற்றலாற் செம்
 மொழிச்சிலேடை.

வினவ என்னும்வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய எனநடுங்க என்னும் எச்
 சங்கள் தனித்தனியாய் எனவென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், சேட்டு

புதைத்து என்னும்வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு இட்ட என்னும்பெயரெச்சத்தையும், அவ்வெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு என்னும்வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சத்தின் முடிபாகிய செய்துபுரிந்து என்னும்வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு புக்கனர் என்னும்வினையுமுற்றின் முதனிலையையும் கொண்டன.

முற்றிற்று.

முடியுடைவேந்தர் மூவருள்ளும் - தொழிவிளங்கு தடக்கைச்சோழர் குலத்துதித்தோன் - அறமறமற மாற்றலுமுதார்ப் - பண்பும்வானோர் விழவு மலிசிற்பும் - பொய்யாவானம் புனல்சுரந்துதருதலும் - குடியின்மலிவுங் கூழின்பெருக்கமும் - தெய்வக்கரவிந்தித்தீர்சிற்பும் - அரங்குமாடலுந் தலைவரியல்பும் - பரந்திசையேத்திய பாரதிவிருத்தியும் - திணைநிலவரியு மனைவுறக்கிடந்த - யாழின்னெருகுதியுமீகோழ்கோட்டமும் - இடநிலைப்பாலைபு மெழுப்பும்புணர்ப்பும் - தாரத்திலுக்கமுந்தான்மெரிபண்ணும் - ஊர்களின் வண்ணமுமொளியுடைப் பாணியும் - என்றிவையனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ - டொன்றித்தோன்றுந் தண்கோணிலையும் - ஒருபரிசினொழுகிடந்த புகார்காண்டம் முற்றிற்று.

இ - ள் . முடி உடைவேந்தர் மூவர் உள் உம்தொழிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத்து உதித்தோன் - மகுடத்தையுடைய சேரசோழபாண்டியராகிய அரசர்மூவருள்ளும், தொழிவிளங்கு தடம் கைசோழர்குலத்து உதித்தோன் - கடகம்விளங்கிப் பீண்டகைகலையுடைய சோழர்குலத்துதித்தகரி கார்பெருவளவனது, அறன் உம் “அருள்சிறந்தொருபால்” என்றமையானும், “அளிபோல்” என்றமையானும், தருமமும், மறன் உம் ஆற்றல் உம் - “சிமையப்பிடர்த்தலைக் கொடுவரி” என்றதனால்வெற்றியும் வன்மையும், மூது ஊர்ப்பண்பு உம் (பதி எழுவறி யாப்பழங்குடி தழீஇப் - பொதுவதுசிறப்பிற்புகாரோயினும்) என்றதனால்தொன்று நெட்டிள்ள புகாரின் தன்மையும், வானோர்விழவுமலிசிற்பு உம் (அந்தரத்துள்ளோ ரதியாமரபின்வந்து காண்குறு உம்வானவன்விழவும்) என்றதனாலும் “உவாத்தலைவந்தெனப் பெருநீர்போரு மிரியன்மரக்கள்” என்றதனாலும் இந்திரனதுவிழவான்மிக்க சிறப்பும், பொய்யாவானம்புனல்சுரந்து தருதலும் “கதிரவன்புகையினும்புகைக்கொடிதோன்றினும் விரிகதிரவெள்ளி தென்புலம்படரினும் - கால்போரு

நிவப்பின்கடுங்குரலேற்றெறி - குன்முதிர்கொண்முப்பெயல்வளஞ்சுரப்ப" என்றதனால் இவற்றிறப்பொய்க்காமல் மேகம்மழையைச் சுரத்தலும், தெய்வம்காவிரி தீதுதீர்சிறப்பு உம் "கடல்வளனெதிரக்கயவாய் நெரிக்கும்-காவிரிப்புதுநீர்க்கடுவரல் வாய்த்தலை - ஓவிறந்தொலிக்குமொலி,, என்றதனால் தெய்வத்தன்மையையுடைய காவிரியினதுகுற்றமற்ற சிறப்பும், குடியின் மலிவும் (இரப்போர்சுற்றமும் புரப்போர்கொற்றமும்-உழவிடைவிளைப்போர்) என்றதனால் குடிகளினதுமிகுதியும், கூழின்பெருக்கம் உம் (சுமரிக்கூட்.

நாடுகொண்காதை.

கடுகூ

டிற்கொழும்பல்லுணவு-கவரிச்செந்நெற் காய்த்தலைசொரியும்) என்றதனால் உணவினதுமிகுதியும், அரங்கு உம் - (மண்ணகம் ஒருவழி என்பதமுதல் தோற்றிய அரங்கின்) என்றதனால்நடனசாகையும், ஆடல் உம் (இருவகைக் கூத்தினிலக்கணமறிந்து - பலவகைக்கூத்தம்

விலக்கின்றிற்றுணர்த்துப் - பதி னோடலும்)

என்றமையால் ஆடலும், தலைவர் இயல்பும் "

ஆடலாசிரியன் முதலியோரிலக்கணமும், பரந்தஇசைஏத்திய பரந்திவிருத்தியும் (ஒன்பான் விருத்தியுட்டலைக்கண்விருத்தி) என்றமையால் பரவியஇசையோடு (யாவ

ரும்) துதிக்கும்நாமகள் விதித்த ஒன்பதுவிருத்தியும், திணைநிலவரிடம் நன்னிலத்தின் பூண் என்பதமுதல் (அன்னந்திணையோடு) என்னஞ்செய்யுளி ருதியதிணைநிலவரியும், அணைவு உறகிடந்தயாழின் தொகுதி உம் (நரோழ் தொடுத்தசெம்முறைக்கேள்வியின்) என்றமையால்

பட்டடைமுதலியனபொ ருந்தக்கிடந்த சகோடயாழ்

முதலியயாழின் கூட்டமும், நரோழ்கோட்டம் உம் -

அமரர்தருக்கோட்டமுதல் காமவேள்கோட்டம்

நராகியபதினாஞ்சு

வகைக்கோட்டமும், இடநிலைப்பாலை உம் (குரல்வாயினிராய்க் கேட்டனன்)

என்னும் இடகிளைப்பாலையும், எழுப்பு உம்-செம்பாலைமுதலியன எழுதலும், புண்ப்பும்-சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்பும், தாரத்தின் ஆக்கம் உம்-தாரங்குரலாகிய மேற்செம்பாலை பிறக்குமுக்கால்தாரம் ஆக்கம்பெறுதலும், தான்தெரிபன் உம் - தான்தெரிந்த அகனிலைபுறனிலை அருதியல் பெருகியல்வன்னும்பண்கள்நான்கும், ஊர்களின்வண்ணம்உம் "மங்கலமறையோ ரிருக்கை, உழவிடைவிளைப்போர் பழகிறவர்கள்" என்றதனான் ஊர்களின் பொலிவும், ஒளி உடைபாணி உம் (சீரியல்பொலிய) என்றதனான் ஒளியையுடையபாடலும், பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியெனினும் அமையும், என்றுஇவைஅனைத்துஉம்-என்றுசொல்லப்பட்டஇவைகளைத்தோடும், பிறபொருள்வைப்பு ஒடு - கிலைபடிகம் முதலியபிறபொருள்கள் வைத்தவைப்பாடு-ஒன்றித்தோன்றும் தண்கோள்நிலை உம்-பொருந்தித்தோன்றுமுறைநிலைபெறுதலும், ஒருபரிசின் ஒடுகிடந்த - புகார்காண்டம் (ஆடிய) இவை ஒருதன்மையோடு கிடந்த புகார்காண்டம், தண்கோள் ஒருசொன்னீர்மைப-முறையேகூறி யிருத்தலான் ஒன்றித்தோன்றுந் தண்கோணிலையும் என உடன் எண்ணினார்..

7168a

